

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

T. C.
SIKİYÖNETİM KOMUTANLIĞI
ASKERİ SAVCILIKI
İSTANBUL

İDDİANAME

(TÜRKİYE KOMÜNİST PARTİSİ MARKSİST - LENİNİST
ÖRGÜT VE YAN KURULUŞLARI OLAN TÜRKİYE
İŞÇİ KÖYLÜ KURTULUŞ ORDUSU İLE MARKSİST -
LENİNİST GENÇLİK BİRLİĞİ İLLEGAL ÖRGÜTLERİ
DAVASI)

Soruşturmayı yürüten AS. Savcı
Hâkim Kd. Yzb.
Yaşar DEĞERLİ

K. K. K. Basımevi
İSTANBUL
1973

DAVANIN GELİŞİMİ ÖZETİ

Anayasanın 2. maddesinde temel ilkeleri tanımlanan Millî Demokratik Halk Sosyal bir hukuk Devleti niteliğindeki Türkiye Cumhuriyeti Devletini zor yoluyla yıkılabilmek ve ortadan kaldırmak amacı ile girişilen yıkım faaliyetlerinin en son aşaması olarak beliren ve Silahlı Halk gavaşı yolunda çalışmalar yapmak üzere kurulan ve faaliyetlerine etkinlik kazandıran Türkiye Komünist Partisi Marksist-Leninist Örgüt ve onun gençlik teşekkülü olan Türkiye Marksist-Leninist Gençlik birliği ile varucu gücü olarak oluşturulan Türkiye İşçi Köylü Kurtuluş Ordusu ibarı altında örgütlerin illegal bünyesi içerisinde görev alan ve yıkıma yönelik bir biçimde hizmet eden 87 sanığı kapsayan dava bir bütün olarak 3.Eylül.1973 tarih 1973/176 Esas ve 1973/99 sayılı iddianame ile açılmış bulunmaktadır. Bu tarihten kısa bir süre sonra söz konusu iddianamede belirtildiği şekilde Örgütsel bir eylem olarak gerçekleştirilen Malatya-Akçadağ Kazası Kâhyalı 1. yil suhtarı Mustafa KÖRDÜZ'ün öldürülmesi olayına ilişkin olarak bir tek tarih faili kapsayan 20.Eylül.1973 tarih ve aynı sayılı iddianame ile ek bir dava ikame olmuştur.

Davanın açılmasından sonra yürütülen ve duruşmalar bünyesinde zabıtlarla olan yargısal gelişmelerden ayrıntılı olarak söz edeceğimiz de iliz. Ancak davanın açılmasını izleyen dönemlerde meydana gelen bir kısım yasal değişiklikler ile Anayasa mahkemesi iptal kararları karşısında verilen davanın ilhami kararlarından sonraki duruma ilişkin olarak kısa bir Özet sunmak isteriz.

Saklılarında dava açılan 88 sanıkların yirmidördüne ilişkin dava suç niteliklerine göre dağıtılmıştır.

Göyleki ;

1-Cumhuriyetin 50 nci yılı nedeniyle bazı suç ve cezaların affı hakkındaki 15.5.1974 tarih ve 1803 sayılı Af Yasasının 1/B. maddesi uyarınca sanıklardan, Haydar Meçit, Abdulrahman KESKİN, Bekir KÖL, Ali DEMİR, Hanefi CANIK, Hilal GÜNDÜZ ve İhsan UÇAR haklarında suç nitelikleri ve sevk maddeleri dikkate alınarak 21.5.1974 gün ve 1974/11 Esas ve 1974/10 karar sayılı ilhami kararı verilmiştir.

2-T.C.K.nun 146/1.maddesinin ihlali suçundan dolayı dava açılan Yalçın BÜYÜKDAĞLI'nın işbu suçu 1. maddesi kapsamında gerçekleştirerek beraber, akli dengesinin bozuk olduğunu öne sürmesi ve esasen hastalık araştırmasından beri bunun belirtilerinin görülmesini dikkate alan heyet mahkeme adı geçen sanığın akli dengesinin tesbiti bakımından Bakırköy Ruh ve sinir hastalıkları hastahanesinde müşahade altına alınması kararını vermiş ve müşahade süresi sonunda Bakırköy Ruh ve Sinir Hastalıkları Hastahanesi sıhhi kurulunun vermiş olduğu 13.6.1974

ve 1974/1756 Protokol sayılı raporu da sanık Yalçın BÜYÜKDAĞLI T.C.K.nun 47nci maddesinde tanımlandığı şekilde akli dengesinin bozuk bulunduğu geklinde ceptama göz önüne alındığında sanığın 1803 sayılı Af Yasasının 4/A maddesi

sinde istifade eden bir durum kazandığı görülmekle: Bu sanığa ilişkin olarak da 16.7.1974 tarih 1974/11, 1974/16 sayılı düşme kararı verilmiş bulunmaktadır.

3-1803 sayılı Af Yasasının 18. Mayıs. 1974 tarih ve 14890 Hükerriirer sayılı "esni gazetede yayınlanmasından sonra, yasanın temel maddeleriyle istisna maddeleri arasında bir kısım çelişki ve aykırılıklar bulunduğu yolundaki ve görüşler ile cesitli siyasal kurumlar ve Anayasa Mahkemesine müracaat hakkı olan grup ve olay mahkemeleri tarafından denetim itirazları yapılmış olması sonunda Anayasa Mahkemesinin 2.7.1974 gün ; 1974/19 Esas ve 1974/31 sayılı kararıyla 1803 sayılı Af Yasasının istisnalara ilişkin 5/A maddesi iptal edilmiştir.

Bu durum karşısında T.C.K.nun 141/5. maddesini ihlâl etmek suçundan sanıklar Kenan KASAR, Mehmet ÇETİN, Niyazi ILGAZİ, "ülfü YILDIZ, Ali YILDIZ, Yusuf ERNES, Mehmet KIRKHAN, Naki ÖZGÜL, Hüseyin ÇEVİZİÇİ, Mustafa COBAN, Abbas ÜZEL, Mehmet KOCABAŞ, söz konusu iptal kararı doğrultusunda 1803 sayılı Af kanununun 2/A maddesinde belirtilen sınır içersine giren bir statü kazandıkları cihetle hakların da mahkemenin 16.7.1974 tarih 1974/11, 1974/16 sayılı düşme kararı verilmiş bulunmaktadır. Keza başlangıçta bulunamaması nedeniyle sorgusu icra edilemeyen sanı Celal BOZATLI hakkında da 10.9.1974 tarihinde aynı durum dikkate alınarak düşme kararı verilmiştir.

4-Haklarında T.C.K.nun 146/3 maddesinden sevk y plan sanıklar Baki İŞÇİ, Musa SÜGÜT ve İsmail ERDOĞAN'ın yaşları bebebiyle lehlerine bir durum doğmuş bulunmaktadır. 1803 sayılı Af Yasasının 4/B maddesindeki yaş sınırını aşmadıkları nüfus kağıtlarından anlaşılan bu sanıkları kapsayacak biçimde Mahkemenazce 6.8.1974 tarih 1974/11, 1974/16 karar sayı ile düşme kararı verilmiş bulunmaktadır.

382 konuğu düşme kararları usuli prosüdürleri içersinde kesinlik kazanmış bulunmaktadır.

Sevk maddelerine göre 1803 sayılı Af Yasasının 1/A maddesinden istifade eder durumda gözükmele beraber kendileri bakımından iddianamede sözü edilen olaylar ve giriştikleri faaliyetleri çevresinde suç niteliklerinin değişmesi ihtimaline binaan talebimiz uyarınca Ahmet SATAN ve Hıdır AKGÜN hakkında düşme kararı verilmesinden sarfı nazar edilmiştir. Aynı şekilde A"ayasa Mahkemesinin 1803 sayılı Yasanın 5/A maddesi iptal etmesiyle sevk maddelerinin gör düşme kararı sulahazası içersinde görünen Mehmet ALTINBAŞ, İsmail ÖZBAY ve Mukaddes ERDOĞDU'nun örgütün silahlı faaliyetler döneminde hizmetleri geçtiği gözönüne alınarak vechile emsal düşme kararından istisna tutulmuşlardır.

Sonuç itibariyle mevcut duruma göre; Örgütün vuruğu ve hareket unsuruna izaheten Tikko Örgütü davası olarak ismlendirilen iş bu davada T.C.K.n 146/, 146/3 ve 141/1. maddelerinden 64 sanık yargılama konusuna dahil olarak bulunmaktadır.

Yukarıda yasal ve yargısal nedenleri belirtildiği gibi her ne kadar 24 sanık hakkında düşme kararı verilerek yürütülmekte olan yargı konusu dışına çıkmışlarsa da, geçmişteki ortak faaliyetlerimizin örgüte kazandırdığı düzey ve örgüt bünyesinin özelliği itibarıyla çok önemli saydığımız bir çihata mahkemesinin altını çizerek dikkatini çekmek isteriz.

Gerçek odurki başlangıçta haklarında dava açılan tüm sanıklar ortak bir ideolojiye ve amaç etrafında birleşmişler, daha sonra üzerinde ittifak ettikleri amaç uğurunda ideolojilerine gerçeklik kazandıracak çok yönlü faaliyetlere girişmişlerdir. Örgüt ideolojisi ve belirli hareket stratejisinin kayıtları içerisinde sürdürülen bireysel çalışmalarla örgüt amacı doğrultusunda önemli aşamalar kaydedilmiştir. Örgüt sahasında ifadesini bulan tüm çalışmalar ve çok yönlü faaliyetler bir yönü ile kişisel bir örgüt görünüm göstermekte iseler de; diğer yönüyle üzerinde ittifak edilen ortak ideoloji ve amaçla sağlamak suretiyle örgütsel çalışma ürünü biçiminde bir sonuç meydana getirmektedir. Bu itibarla her üyenin örgüt amaçına dönük bireysel faaliyetinin örgütün varlığı ve ulaştığı merale bakımından bir anlamı ve önemi bulunmaktadır. Suç niteliği bakımından ortak ittifaka dahil bir kısım üyelerin suçlarının Af Kanunu kapsamına girmiş olması sadece o kişinin ve kişilerin tecziye edilmeleri sonucu bakımından etki yaratır. Bunun dışında bu üyelerin ortak amaçla sağlayan bireysel faaliyetlerinin örgütsel bünye içerisinde her zaman yerlerini korumak durumundadır. Diğer bir deyimle davaları düşürülen üyelerin sadece yargılamaları keyfiyeti yasal olarak bir noktada kesilmiştir. Ancak olaylar ve faaliyetlerin örgüt açısından değerlendirilmesinde bütünlüğün bozulması için davası düşen üyelerin faaliyet ürünlerinin dikkate alınması da mümkün değildir. Çünkü davası düşmeye konu her üyenin örgüt içerisinde bir yeri ve hizmeti vardır. Örgüt sahasında beliren ve üyelerin faaliyetleriyle çalışmaların ortak amaç menzeli ve doğrultusunda değerlendirilerek yargısal bir sonuca gitme zorunluluğu kendini göstermektedir. Örgütsel faaliyet bünye ve özelliğinin gerekli kaldığı bu gözetimi biz sonuna kadar muhafaza ettik. Mahkemenizin de yapaçağı yargısal değerlendirme ve neticeyi kanaatin de bir an olsun söz konusu lazineden geri du sayarak tüm olayları ve faaliyetleri ortak ilişkin ve ya nlarıyla bir bütün olarak değerlendirmesi sonucunda hiç bir surette zuhur göstermemesini dileriz.

1. BÖLÜM :

T.K.P.M.L. OLUŞUMUNA KADAR FİKİR HAREKETLERİ VE DENEKSEL FAALİYETLER GRUNUMUNDEKİ ÇALIŞMALAR İLE BUNLAREN YÖNELMİŞ OLDUGU BELİRLİN HEDEFLER,

Türkiye Cumhuriyeti Devletini yıkmak ve yok etme çabaları kuruluşunda itibaren çeşitli biçimlerde sürdürüle gelmiştir. Biz bunların daha eski

örneklerinden söz edecek değiliz. Ancak Türkiye Cumhuriyeti Devletini yıkan çalışmalarının yasal hak ve özgürlüklerden istifade ederek ve bunları her alanda kötüye kullanarak oluşturmak istenen ve kendilerini Marksist-Leninist ideolojisinin emrinde sayan ve esas itibarıyla 1961 Anayasasının kabulünden sonra biçim kazanan fikir ve derneksel faaliyetler ismi altındaki yıkım çalışmaları ve bunların çeşitli yüzü vurmaları belirginleşen yıkım çalışmalarına işaret etmek istiyoruz. Çünkü T.K.P.M.L. Aşamasına varılmasına bu çalışmalar kaynak esas ve güreş olmuştur.

1961 Anayasasının getirmiş olduğu geniş haklar ve özgürlükler boyutları içersinde gösterilmeye çalışılan ideolojik gelişmeler başlangıçta gençlik öğrenci kuruluşları ve derneksel faaliyetler şeklinde kendini göstermiştir. Derçekten 1961 Anayasasının getirmiş olduğu ilkeler batının en gelişmiş ülkelerinden hiçbir kabul gören ve uygulanan Sosyal Hukuk Devleti espirisinin yanı sıra geniş haklar ve özgürlükler sağlayan demokratik Devlet Rejimini bütün unsurlarıyla inşa etmekte idi. Ancak Devlet eskiye nisbetle vatandaşına karşı yeni bir çok ödevlerle yüklenmiştir. 1961 Anayasasıyla getirilen hak ve özgürlüklerin geçerlik kazanabilmesi için yapı değişikliği ve Devlet bünyesindeki tıkanıklıklardan giderilerek Sosyal Devlet takviye ve uyumunu sağlanmasını öncelikli olarak çalışılması lazım geldiği bir aşama fikir, Eleştiri, Hak, Özgürlük teminleri adı altında yönetimin başına cullanılmıştır.

Aslında yıkan amaçında olan ve Marksist-Leninist ideolojisinden kaynak alan bu düşünçelerin kendisine rahat faaliyet alanı sağlayabilecek bir tabana ve çevreye dayanmak zorunda idi. Bu nedenle konuyu fikir düzeyinde ve derneksel faaliyetler biçiminde filiz bir hareket olarak kotabilmek için en elverişli ortam olarak ve Yüksek Okul Toplulukları seçilmiş bulunmaktadır.

Yurdun çeşitli kentlerindeki Üniversitelere bağlı Fakülte, Yüksek okul ve Akademilerde 3512 sayılı eski Cemiyetler Kanunun Esaslarına göre öğrenci gereksinimlerini karşılayacak dernekler geleneksel bir kurum olarak mevcut idi.

Bu öğrenci derneklerinin tüzükleriyle tesbit ettikleri asıl amaç öğrenci sorunlarının ele almak ve onların sırf öğrenci ile ilgili olan sorunlarına çareler getirmek yolundaki olumlu çalışmalardan başka bir şey olmayacağı gerçeğine rağmen, genç öğrenci kurulları ve onların kumelerdiği öğrenci örgütleri amaçından aptırılmaya çalışılmış ve çeşitli ideolojiler paraleline sokulmaya uğraşmıştır. Ideolojik amaçlı itmelerin yanı sıra Anayasamızın Demokrasinin vazgeçilmez unsuru saydığı Siyasal partilerden genç kitleleri kendi yanında bulmak ve kendinden yana göstermek düşünçesiyle bir takım gençlik kolları adı altında siyasal faaliyetlere girişmişlerdir. Böylece amaçla girişilen kendine çekme çalışmalarıyla, Siyasal biçimdeki faaliyetler biribiri içersinde girmiştir. Bundan asıl istifade eden ideolojik amaçlı yıkım erbabı olmuştur. Nitekim öğrenci ve gen

lik kümelerine dönmük tüm çalışmalar gerçek amaçından soyutlanarak siyasal biçimde takdim edilmiştir. Bu durum ise uzun süre hareketin gerçekliğini ve yönelik olduğu yıkım amacına masuniyet ve zırh sağlamıştır. Gençlik çevrelerinde başlatılan bu hareketin özündeki ayrıntılar kavranamamıştır, gerek kümelerine dönmük çalışmalar siyasalda olan kısa bir zaman sonra yeni bir takım doğuşlara ve kötü gelişimli kaynaklara yol açmıştır.

Fakülte ve Yüksek okul dernekleri düzeyinde başlayıp, fikir kulüpleri federasyonu, Dev-Genç şeklindeki kuruluşlarda devam eden çalışmalar içinde genç kitleler ideolojik bir alana kaydırılmaya çalışılmıştır.

Başlangıçta illegal olarak faaliyet gösteren bu gibi gençlik örgütlerinin varlığına ve bunların zaman zaman gösterdikleri eylemci faaliyetlere özgürlük anlayışı geniş bir hoş tanınmıştır. Diğer yandan 1961 Anayasasının getirdiği sosyal hukuk devleti olan kuruluşların işler hale getirilmesinin yarattığı boşluk her türlü kavrayıp ka ul eden bir sebep olarak görülmekte idi.

Böylece 1961-1971 döneminde ideolojik amaç ve yöntemde geliştirilen aşırı gençlik ve öğrenci çevresini yıkma, çeşitli mesleki kuruluş ve sendikalar da devletin varlığını benimsen, onu yeren ve vatandaşın gözünden düşürmek isteyen güven yıkıcı kadro yerlerini almışlardır. Çok yönlü olarak geliştirilen yıkım topluluklarını Türkiye İşçi Partisi gibi siyasal bir parti de kaynağını anayasadan alarak sahiplenince aslında Anayasal düzeni zor yolu ile değiştirmesinin ortamını hazırlamanın amaçında olan çalışmalar görünüşte sürekli olarak kendisinin bir uğraşı olarak göstermiş ve fakat kamu yönetimi ve tüm kuruluşların özü anlayamama yolunda gösterdikleri devleti bütünü ile bunalar dönemlerine sokmuştur.

Anayasal düzeni yıkım yönünde sürdürülen faaliyetlerin sonucu olarak sıra ile; Fikir Kulüpleri, Fikir Kulüpleri Federasyonu, bunların dönüşümü olan Dev-Genç, mesleki ve sendikal kuruluşlardan Türkiye Öğretmen Sendikaları (TÖS) Devrimçi İşçi Sendikaları (DİSK), Üniversite Asistanlar Sendikası (UNAS) ve doğu Devrimçi Kültür Ocakları (DDKO) gibi örgütler kendini göstermiş ve Marksist Leninist ideolojinin emrinde olarak çok yönlü faaliyetlere girişince, Anayasamızın koruduğu fikir ve basın ortamında kavram kargaşalığı meydana getirilmiştir. "İmin neyi istediği, kimin neyi sağladığı bilinemez hale gelmiştir uzun süreye devam eden bu arama kargaşalığı yasa dışı faaliyetlere sosyal bünyede bir ölçüde muafiyet ve umursamazlık ortamının yol açmıştır. Bu işe yıkım örgütlerine rahat bir çalışma imkanı yaratmıştır.

Bu konuyu yıkım örgütleri etrafında genç kitlelerin kümelenmesi dönemi ni genç kitlelerin ideolojik bilinçlenme ve eğitimi aşaması izlemiştir. 1961 anayasasının getirdiği engin boyutlu özgürlükler döneminde gerek gösall gerekse yazılı olarak geniş bir yayın ve propaganda olanağı ile batının tekniği Marksist Leninist Klasiklerinin tercüme edilip basılmasının yanı sıra, Güney Amerikanın az gelişmiş ülkelerindeki kuşaklar dönemi yansıtan ve düzeni yıkmak için

Halk Savaşı Önerisinde bulunarak gerilla savaşlarını örgütleyen Marksist-Leninist yöntemdeki Mao'ist uygulamayı Halk Savaşının müstesna bir zaferi olarak gösterme çabası çalışan bir biri ardından dizilmeye başlamıştır. Bir kısım Aktüel sol basında bu akıma destek olunça genç dimalar kolaylıkla Marksist-Leninist bir oluşum kazanmış ve Mao'ist biçimdeki Halk hareketinin Özlemine çeker hale gelmişlerdir. Marksist-Leninist ideolojinin günümüzdeki parlak uygulaması olarak gösterilen Mao'ist ideoloji doğrultusundaki bilinçlenme ve eğitim dönemi ortaya bu ideolojinin toplum içersinde savunmasını yapacak ve mevcut düzeni söz konusu ideolojinin ispiirtaya düşmüş görüşleri ile eleştirip ortalığı birbirine katacak bir kadronun doğmasına meydan vermiştir. Artık bu örgütler bünyesinde teşekkül eden kadro ve sürdürülen eğitim çalışmalarıyla ideolojik oluşturma aşaması bitmiş, ilerisürülen fikirlerle gerçeklik ve hayatîyet kazandırmak için hareket döneminin geldiği kabul edildiği kabul edilmiştir. Anayasal düzenin öngördüğü Cumhuriyet niteliğindeki özgürlükçü demokrasiyle ters düştüğü her akli selâm tarafından idrak edilen görüşlerin sorumsuzca savunulması ve düşenin bu yöntemde değiştirileceğinin ısrarla işlenmesi karşısında toplumun büyük kesimi huzursuz bir ortama sürüklendiği görülmüştür. Bunların ardında yer yer kendisini gösteren anarşik eylemlerin yarattığı güvensizlik duygusu, yıkım örgütleri çevresinde anarşinin Anayasal düzeni yok etmekle etkili bir metot olduğu fikrini öngören Marksist-Leninist ve Mao'ist düşünceler yönteminde eylem modellerini birbiri ardına ortaya koymuştur.

1965 yılında kurulan Fikir kulüpleri örgütünün ideolojik alanda gittikçe yoğunlaşan çalışmaları sonunda daha etkili bir fonksiyon icrası amaçlı ile 12 Ekim 1969 tarihinde DEV-GENÇ'e dönüşünü ve bilimsel sosyalizm yolunda keskin hatları ile tekel kurma gayretleri ve bunları izliyen illegal çalışma gelişimi ve örnekleri ile ilgili olarak iddianamemizin 19-24 sayfelerindeki açıklamaları aynen tekrar ederiz.

Örgütsel gelişimi sınır noktadan alarak buraya kadar getirilişimizin nedeni hem yıkım faaliyetleri kökenini ve bunun aşamalarını belirtmek, bakımından olduğu kadar dava konusu yönetici sanıkların Fikir Kulüpleri dönemin en itibaren çeşitli kademelerinde yer ve hizmet almış olmalarının doğal bağlantısı olarak zorunlu bir izahata konu olmuştur. DEV-GENÇ içersinde Proleter Devrimçi Aydınlik (PDA) ve Sosyalist Aydınlik (SA) gurupları zatlamaşından sonra, PDA'cılar uygulama yönünden tamamen DEV-GENÇ' ten kopup bir tavır takınarak Mao'ist yöntemde farklı teori ve pratik öneriler ortaya koymuşlardır. Dava konusu örgüt gelişiminin bu çizgide devam ettiğinin görmekteyiz. Nitekim yönetmen sanıklar Muzaffer ORUÇ-OĞLU, Aslan KILIÇ, Cem SOMER, Hikmet ŞENSES, ve Ali TAŞYAPAN bu konuda hazırlıktaki kabul ve açıklamaları bir yana bu yoldaki köklü hizmetlerinden geniş bir şekilde söz etmişlerdir. Özellikle bu dönemde geniş bir yayın olanakları ile toplumun hedef kesimlerinde (İşçi-Köylü) faaliyet göstermişler ve üzerinde çalışılan gurupları kitlesel eylemlere hazırlamaya uğraşmışlardır. "Her ne kadar davanın yü-

neticesi sanıkları o zamanki Örgütsel bağılıkları itibarıyla DEV-GENÇ Üyesi görülmekte işlerde DEV-GENÇ yönetimine sosyalist aydınlık gurubunun hakim olması ve esasen(PDA) taraflılarının yönetimi elinde tutan sosyalist aydınlıkçılara berrak bir tutum izlemeleri bakımıyla nedeniyle Ekim 1970 dönemini izleyen günlerde DEV-GENÇ'in sahnelendiği saarşik olaylarda ve eylemlerde yer almamışlar,dolayısıyla mayıs 1971 de Sıkıyönetim Kovuşturması dışında kalmışlardır.

DEV-GENÇ Ekim 1970 kongresinde PDA Gurubunun öne sürdüğü görüşler doğrultusunda Sıkıyönetim dönemi içersinde yeni bir illegal örgüt olugumuna gidilmiş bulunmaktadır.

Türkiye İhtilalci İşçi Köylü partisi (TİİKP) ismi altında illegal olarak Mart. 1971 başlarında kurulan ve kamu oyunda Şafak Örgütü adı altında isim bırakan illegal Örgütün kuruluş ve gelişme dönemlerini kapsayan zincir içersinde (PDA) döneminde itibaren devamız konusu yönetici sanıkları görmekteyiz.Bunun içindir ki Türkiye İhtilalci İşçi köylü partisi illegal Örgütü aşaması ve onu izleyen TKPML olugumunu ve buna yol açan nedenlerin,dayandıkları köken ve temel görüşlerdeki ortak yanlar itibarıyla birlikte mütalaa etmek zorunluluğu mevcuttur.Bu organik bir bütünlük ve belirli noktalarda ortaya çıkan uygulamaya dönük farklı görüşler manzumesi kendisini keskin sınırlarla ortaya koyan bir olaydır.Sözünü ettiğimiz açıklamamız ortak faaliyetlerin mükerrer yargılamaya konu edinmahi amacını taşımamaktadır.Temel ideoloji,uygulama ve ayrılıklar bakımından Ösün ve gerçek çizgideki seyrin kavranması bakımındandır.İle-ride yargılamaya esas görüşler birlik ve ayrılığın belirgin sınırlara içersinde açıklanacak iş içe olan hususlar ve ayrıntılar açıklığa kavuşturulacaktır.

Türkiye İ.İ.K.P. ve T.K.P.M.L.Kuruluş ve faaliyet dönemlerindeki zaman aralığı sebebiyle ayrı kamuni kovuşturmalara tabi olmuşlardır. TKPML. Olugumunun çekirdek ve kaynağını teşkil eden TİİKPML Davası sonuçlanmış bulunmaktadır. İlkkez 8.12.1972 Tarihinde Ankara 3 Nolu Askeri Mahkemesinde açılan Şafak Örgütü davası normal yargılama aeyri somunda 20.8.1974 Gün 1974/1-25 sayılı hükümle sonuçlanmış bulunmaktadır. Söz konusu davada Örgütün bünyesi, sanıkların faaliyetleri ve vardıkları noktalar saptanmakla birlikte bu Örgütün TKPML ile olan ilişkisi ve ayrılık nedenleriyle buna yol açan ve gelişmeler bütün ayrıntılarıyla saptanmış bulunmaktadır.

TKPML Örgütüne geçmeden önce bu Örgütün doğru biçimde kavranabilmesi ortak ve ayrı yanları anlaşılması bakımından TİİKP.nin ideolojik ve fikirlerinin gelişme seyri konusunda söz konusu iddianame ve gerekçeli karardan esinlenilerek bu hususlara öz olarak belirtilmesinde yarar ummaktayız.

DEV-GENÇ içersinde olugum kazanan PDA Taraftarları Türkiye İ.İ.K.P. Gibi yeni bir illegal Örgüte vücut verecek düğüncelerini ve görüşlerini özetle şu boyutlar içersinde sıralamışlar ve müteakip gelişmeler şu çizgide cereyan itmiştir.PDA.cıları göre: Türkiyedeki bütün Davrimci olgulara yol gösterecek ve onlara tek bir potada kaynatacak Örgütlenmeyi zorunlu kılan koşullar kendisini ortaya koymuştur. Ancak, bütün mesele geniş Halk yığınlarının emperyalizm

ve Feodalizme karşı sürdürdüğü mücadeleyi tek bir noktada birleştirip yansıtmak siyasi bir örgütlenme gereklidir. Böyle bir örgüt, yurdun her yanından dağınık olarak Proleter ya mücadelede sürdüren unsur ve çevreleri birleştirecek gibi hareket dar çevrelerden kurularak Yurt Sathında kuvvet kazanma olanağını bulmuş olacaktır. Bu görüşlere karşı olanlar proleter sınıfın bilincine ulaşamayan ve hareketi Marksist-Leninist kökeninden soğutulmaya çalışan küçük burjuva aydınlarının disiplinsizliği seviyesinde kalırlar.

Kaynak ideoloji kökeninden kopuk anarşik eylemler, proleterya ihtilali hedefindeki hareketi her zaman zedeler. Kaldı ki, dağınık bir şekilde sürdürülen eylemler etkisini kaybederek antipatik bir sonuç meydana getirirler. Bu uğurdaki örgütlenmesi içinde, ilk aşama olarak çeşitli guruplar halinde ve mevzii olarak dağınık bir tarzda yürütülen mücadeleyi bilimsel sosyalizm temeli üzerine oturtmak amacıyla sosyalist bir kurultayın toplanması gereklidir. Sosyalist mücadele lefal veya illegal siyasi bir parti olmadan yürütülemez. Hergeyden evvel hareketin birliğini sağlayacak girişim zorunludur. Demek suretiyle, Sosyalist Kurultayın gündem konuları ve kapsamı tayin edilmiş bulunmaktadır.

Buna Göre:

a) Legal veya illegal yoldan bir parti oluşturmak zorunludur.

b) Bu parti, bütün sosyalist çevre ve gurupları içerirse güçlü olabilir.

c) Bu yolda olumlu bir netice alındığı takdirde, bütün sosyalist çevrelerin aynı ideolojik temel ve çizgide birleştirilmesi olanak dahiline girer.

d) Parti oluşumunda temel sorun, sol cephede meydana gelen fikir çatışmalarını asla dayanmayan ayrışıklara çözmek ve önlemek, doğru olanla olmayanı yekdiğerinden ayırmak ve birleştirici olmak lazımdır.

e) Sosyalist Kurultay, bütün çevre ve gurupları toplayarak kendi içinde kesin bir ideolojik mücadele verecek ve bunun sonunda aynı ideolojik temelde birleşiklik sağlayarak bir parti kurulacaktır.

Öz olarak belirtilen biçimdeki girişim 17-18 Ekim.1970 DEV-GENÇ Kurultayında başarılı olamaması, proleter Devrimci Aydınlik gurubunun bütünü ile DEV-GENÇ'den kopmasına yol açmıştır.

Proleter Devrimci aydınlıkçılar, Sosyalist Kurultay Yolunun sonuç vermemei üzerine, ayrı bir parti oluşturmak hazırlıklarına girişmişlerdir. Öncelikle ortaya koydukları görüşler doğrultusunda bir mücadele hareketinin başlatılabilmesi için illegal bir parti kurma fikri üzerinde Doğu PERİNEK, Ömer ÖZER TURGUT FERİT İLSEVER, Bora E GOZEN ve Atıl ANT görüş birliğine varmışlar ve fakat aynı çevre içersinde bazı değişiklik düşüncelerde öne sürülmüştür. Özellikle İbrahim KAYPAKAYA ve Musaffer ORUÇOĞLU partinin şehirlerde kurulmasının bir yarar sağlamayacağı, köylük bölgelerde sürdürülecek eğitim ve bilinçlendirme çalışmalarına ile mücadele ortamının taban olgunlaştırılmasına sağlanması gerektiği fikrini öne sürmüşlerdir.

Neticede Doğu PERİNEK ve Ömer Özer TURGUT, proleter devrimci aydınlık görüşleri doğrultusunda bir çekirdek girişimde bulunmuşlar, 1971 Ocakında.....

illegal olarak oluşturdıkları Merkez Komite toplantısında,illegal parti olugumunu sağliyasak önemli kararlar alınmışlardır.

SÖZ KONUSU TOPLANTIDA:

a)Derhal bir kongre toplantısı sağliyerek FDA cılar ve aynı gürtüdeki artık unsurları bir araya getirmek ve kongre toplanmasına kadar hazırlıklara Doğu PERİNÇEK'in yürütmesi ve onun yardımcılığına Ömer Özcan TURGUT'na yapması.

b) Parti olugumunu sağliyasak program ve tüzük taslağının DOĞU PERİNÇEK tarafından hazırlanması.

c) Bu arada Ömer Özcan TURGUT'un Yurt dışına çıkarak Filistindeki Devrimci Örgütlerle, Çin Komünist Partisi,Annavat Esek Partisi ve bütün Marksist-Leninist partilerle ilişkiler temin etmesi ve böylece Enternasyonal çizgide bir dayanışmanın sağlanması,bütün bu ilişkilerin Marksist ve Leninist yöntemde proleter enternasyonalizm doğrultusunda ve eşitlik düzeyinde yürütmesi.

d) Çekirdeğin başlangıçta dar tutulması fakat kendini bütünüyle devrim yoluna adanmış Marksist-Leninist yöntemde Mao-Zedang düşüncesini eylem kılavuzu kabul etmiş Devrim düşüncesi dışında hiç bir ilişkisi olmayan uzun bir tecürbeden esinleşmiş, her türlü burjuva bağını kopartmış kişilerin proleterya ihtilalcisi olarak kabul edilmesi.

e) Türkiyenin içinde bulunduğu koşullarla ilgili olarak hareket yönteminin detaylı yapılmış ve varılan sonuçların yazılı bir metin hâline getirilmesi.

Hususları kararlaştırılmıştır.

Söz konusu kararlar doğrultusunda derhal çalışmalara geçilmiş ve fôrüşleri n yaygınlık kazanabilmesi bakımından, geniş bir yayın olanağı ile hareket edilmesi kendisini hareketin başarı ilkesi olarak göstermiştir. Bu cümleden olarak; Şafak ismi altındaki yayınlar,müteakip günler içersinde peryodik olarak sürüp gitmiş ve hareketin esinlendiği ideolojik,amaç ve silahlı mücadele yöntemindeki gürtümler geçiğin tecürbesi,halin eleştirisi sınırları içersinde ortaya konmuştur.

T.İ.İ.K.P.Kadroları içersinde Cem SÖNEL,Aslan KILIÇ,Hikmet ŞENSES,İrfan ÇELİK,Doğu bölgesi komitesindekt Muzaffer ORUÇÖĞLU,İbrahim KAYPAKAYA ve Ali TAŞIRAN gibi sanıkların görev aldıklarını görmekteyiz.Bu Örgütün ihtilalci Gençlik birliği (İGB) yan kuruluşunda ise metevafa sanıklardan Neral YAKAR,Ahmet Muhakkem ÇİÇEK,ile Yalçın BÜYÜKDAĞLI,Kaya ve Kutsiye BOZOKLAR,İbrahim GÜLGEÇ ve Adnan KÖLE görev aldıklarını söylemekteyiz. Bir yılı aşkın bir süre faaliyet ürdü bulunan TIKPÖrgütü içersinde sanıkların mevzii faaliyetleri esas itibariyle yargısız komusu dışında kalmaktadır.Ancak bu sanıkların fikri olugunu ve T.K.P.M.L.gibi hareket düzeyindeki bir Örgüte yönelmeleri T.İ.İ.K.P. Saflarındaki kazandıkları bilinç ve potansiyel ile mümkün olmuştur.Bu nedenle vaki gelişmeyi belirtmek zorunluluğu kendini göstermektedir.

T.İ.İ.K.P. kass itibariyle Marksist-Leninist ve Mao'ist ideoloji yönteminde giderek silahlı halk savağı şeklindeki halkışmanın öncülüğü iddiasında bulunan bir kuruluş niteliğindedir.Bu Örgütün yayınlarında Örgütün stratejisi.....

ve hedefleri ile yakın yöntemleri ayrıntılı olarak ifade edilmiştir.

Davamız yönetmen sanıklarının yer ve görev aldıkları T.İ.İ.K.P. örgütünün ideoloji amaç ve faaliyetlerinden söz edecek değiliz. Çünkü davamız sanıkları bakımından söz konusu örgüt içerisindeki çalışmalar T.K.P.M.L.örgütünün oluşumunda bilinç ve kararlılık sağlayan bir aşama olarak kendisini göstermektedir.T.İ.İ.K.P.ideoloji ve amacını saptayan ve pratiğe yönelik görüş ve düşünceleri geniş bir yayına konu olmuş bulunmaktadır.

Esasen teoride bu düşünce ve görüşler T.K.P.M.L. nin oluşumundan da temel teşkil etmiştir.Ancak uygulamaya ve örgüt yönetimine ilişkin görüş farkları ile partide bölünme eğilimi başlamıştır.İşte bu ayrılığın yaratılmasına neden olan düşünceler ve bunı yaratan aynı örgüt bünyesindeki militanları T.K.P.M.L. örgütünün kurucusu ve yöneticisi olarak görülmekteyiz.

T.K.P.M.L. NİN OLUŞUMU İDEOLOJİ VE STRATEJİSİ GELİŞİMİ :

T.K.P.M.L.ve yan kuruluşları olan T.M.L.G.D.ve TIKKO örgütlerinin ortaya çıkması yukarıda kısaca değindiğimiz bir aşamanın sonucu dur.Dava sanıkları duruşmada ortak bir strateji olarak her şeyin baskı ve zor yolu ile kabul ettirildiğini ve adeta kendilerinin masum görüşlerden öte bir düşüncelerinin bulunmadığını işlemişlerdir.Halbuki yakın örgütlerini T.K.P.M.L.noktasına vardiran gelişme bütün aşamaları ile ortada dur.TIKP ve TKPML dışındaki aşamalar bir yana bu iki örgütün kendi zinciri içerisindeki eleştiri,mücadele ve tartışmalar gerçeği ortaya koyacak nitelik ve güçtedir.

Öncelikle TIKP'nin saptadığı teorik ve pratik Marksist Leninist ve Mao'ist doğrultuda ortak bir ittifak söz konusudur.Buna ortak bir çalışma dönemi izlemiş ve davamız yöneticisi sanıklara çeşitli alanlarda görevler yüklenmişlerdir.Örgüt amacına dönük bu kolektif çalışma dönemi içerisinde özellikle doğu ve güneydoğu bölgesinde çalışmalar yapan TKPML kovuşturması ve davasını konu sanıklar müteveffa İbrahim KAYPAKKAYA,Muzafer ORUÇOĞLU,Ali TAŞYAPAN ve Ali MERCAN ile bunların etrafında küşelenen kışakların bağlı oldukları örgüt merkezi ile aralarında uygulamayı ve yönetimi hedef alan bir takım diyalogların kurulduğunu,giderek bu olağan bağlılığın sürdürmeye yöneldiğini görmekteyiz.Doğu ve güney doğu Anadolu bölgesinde Marksist-Leninist ve Mao'ist ideoloji yönteminde daha önceden belirlenen ilkeler doğrultusunda sürdürülen bilinçlendirme biçimindeki çalışmalarının bölgesel özellikler açısından gereksiz olduğu ve esasen bu bölgede isyanlar döneminden itibaren ileri düzeyde devrimci potansiyelin mevcut olduğu,bu ortam dikkate alınarak değişik bir hareket yöntemi izlenmesi yararlı olacağı ve hatta bunun zorunlu bulunduğu görüşleri bölgesel çalışma sonuç ve raporlarında defaatle belirtilmiş ve önerilmiştir.Böylece doğu ve güneydoğu Anadolu bölgesinde faaliyet gösteren davamız yöneticisi sanıkları bağlı oldukları TIKP nin bölgesel sisteme göre organize ettiği bilinçlendirme ve proleterya ihtilali ortamını kırlardan şehirlerle doğru sürdüreceği yoğun propaganda faaliyetleri göstermek şeklindeki stratejisini fikir düzeyinden doğrudan doğruya hareket düzeyine geçirme yolundaki istek ve arzulara bir süre karşı koymuş ve çalışmaların tesbit edilen ilkeler doğrultusunda devamı istenmiştir.

../..

TİİKP Örgütü gibi fikir düzeyindeki Marksist-Leninist ve Mao'ist faaliyetler yürüten ve başlangıçta bu ideoloji yönteminde eylemi öğretiyen bunı daha sonraki aşamalarda uygulamaya koyacağını belirttiren hazırlıkçı topluluğun bir kesiminde beliren ve TKPML Örgütü'nün oluşmasına yol açan gelişmeler; ayrılığa neden sayılan görüşler ve ayrılık öncesi çalışmalar itibarıyla bir bütün olarak devamıyla ilgili konuyu meydana getirmektedir. Bu itibarla ayrılığa tekattüm eden günlerdeki gelişmeler ve TİİKP'nden ayrılma olayının ayrıntılı olarak işlenmesi gerektiği kanaatindeyiz. Zira üzerinde ittifak edilen ortak ideolojik yöntemdeki çalışmalar yeni bir takım görüşlerle geniş eleştiri ve itirazlara yol açmıştır.

Davamız yönetici sanıklarının gerek TİİKP saflarında hiçbir itiraz ileri sürmediklerinin faaliyet gösterdikleri aşama, gerekse sürdürme ve tartışma aşaması ile ondan sonraki TKPML nin oluşum dönemi bakımından fikir ve hareket alanındaki çalışmaları bir kesintisizlik göstermektedir bu sürekli faaliyetleridir ki TKP'nin tanımı bakımından başka bir örgüt içerisinde de faaliyetlerin sınır ve geniş ayrıntılarını ortaya koymayı sorunlu hale getirmektedir. Temel ideoloji aynı olmakla beraber, bu ideolojiyi gerçekleştirme yolunda önerilen uygulama yöntemi örgüte yeni bir bünye ve tanımı kazandırmaktadır. Bir kısım Örgüt üyeleri değişimle beraber Örgütün yapısında ve oca yapıları bakımından girilen alan itibarıyla değişim söz konusudur.

TKPML oluşumu öncesi bu Örgütü kuran ve yönetenlerin TİİKP saflarında sahip oldukları düşünce ve görüşler üzerinde durmaya yararız bulmaktayız. Çünkü dava komusu yönetici sanıklar boyutları itibarıyla Marksist-Leninist ve Mao'ist ideolojiyi temel düşünce olarak benimseyip kabul ettiklerini kendi yayın ve teorik yazılarında açıkça belirtmektedirler. Marksist-Leninist ve Mao'ist ideolojinin verasetini peşinen kabul edip bu çizgiyi ve boyutları bir yasa kabul ettikten sonra farklı görüşlerini ortaya koymaktadırlar. Dolayısıyla yayın kabul edildiği, yayın reddedildiği ve izlenecek stratejinin ne olduğu komusu yayın ve eleştirilerle bütünlük ve yeni bir bünye kazanmaktadır.

TİİKP Örgütü davasının esas hakkındaki mütalaasında davamız yönetici sanıklarının Doğu ve Güneydoğu Anadolu bölgesinde sürdürdükleri çalışmaların seyri ve kapsamı hakkında belgesel açıklamalar mevcuttur. İddianamede bu noktaya ağırlık vermek girift ilişkiler nedeniyle mümkün olamamıştır. Ancak her iki duruşmanın yargılama seyri ve yargı aşasındaki tartışma ve değerlendirmeler her iki Örgüt bağlantısının aydınlık bir şekilde ortaya koymuştur.

TİİKP Aşamasında davamız sanıklarının geçen hizmetleri doğrudan doğruya TKPML'nin doğuşunu müncer olması itibarıyla TİİKP Aşas hakkındaki mütalaasına atfen bu gelişmelerin kendi seyri içerisinde söz konusu mütalaya atfen sunmak isteriz.

TİİKP'nin Doğu ve Güneydoğu Anadolu bölgesine dönük olarak yapacağı çalışmanın esasları ve kapsamı önceden tesbit edilmiş ve belirli boyutlar içerisinde faaliyetlerin çok sınırlı olarak sürdürülmesi emredilmiştir.

../..

Bu efsaleden olarak TİİKP Esas hakkındaki mütalâasının 88 no'lu sahifesinde belgeler dayanağı şu açıklanmış, daha doğrusu olguya yer verilmektedir.

(Doğu ve Güneydoğu Anadolu Bölge Komitesinin 8.10. Kasım 1971 tarihlerinde yaptığı toplantıya ait çalışma belgelerinin teahhiti ve kadroları hangi bölgelerde çalışacakları, illegal parti ilişkileri ve faaliyetleri hazırlanması gerekli raporlar, mali, ulaşım, Askeri Eğitim eri, ilişkilerin devri, Filistin'den Türkiye'ye geçirilecekler, sicil ve görev defteri meseleleriyle ait bölgeler arasında bilgilerin karşılıklı aktarılması meselesi, kadrolar, içerdeki aradığı ve açtığı bölgelerini ve bu hususlarla alınan kararları havi tutanak ile bu tutanaklara ekli alt bölgeler ve çalışma alanlarını gösterir çizelge-KI.338 M.18)

Parti tarafından verilen çalışma alanı içerisinde parti amacına uygun boyutlar içerisinde sürdürülecek faaliyetlerin çeşidi ve biçimi belirli ilkeylerle saptanmış ve bu doğrultuda çalışmalara koyulmuştur.

Söz konusu esas hakkındaki mütalâanın ayrı sahifesinde Doğu ve Güneydoğu Anadolu Bölgesi Komitesinin 10.11. Aralık 1971 tarihindeki kendi bölge içindeki çalışmalarla ilgili olanaklı örgüt merkezi ile bir koordinasyon yapıldığı ve toplantıda eski kararların ve durumun gözden geçirildiği belirtilmektedir.

Davamız komusu sanıkları etkileyen, daha sonra bir devrime TİİKP oluşumunu etkileyen genel patlama kararı olarak TİİKP'nin Doğu ve Güneydoğu Anadolu Bölgesi Komitesi Şubat zarardan söz etmiştir. Aynı komadaki açıklamalara karşı düşünce olarak örgütün cevabını içeren görüşlere TİİKP esas hakkında mütalâasında geniş biçimde yer verildiğini görmekteyiz.

Doğu Anadolu Bölge Komitesi militanları olarak müteveffa İbrahim KAYPAKAY, Mustafa DEMİRCİ, Ali TAŞYAPAN ve Ali MERCAN'ın izalarını taşıyan Doğu Anadolu Bölgesi Komitesi kararı (DAEK) kapsamına olduğu gibi iddianamemizin 52 ve müteakip sahifelerinde yer verildiğinden bu komuyu yeniden değinmek sizin, sözkonusu karara karşı örgüt merkezinin reaksiyoner tutumu görüşleri ve bunu izleyen gelişmelere yer vereceğiz.

TİİKP esas hakkındaki mütalâasının 87 no'lu sahifesinde bu komuya ilişkin olarak şu belgesel açıklamalara yer verilmektedir.

(Doğu Anadolu Bölgesinin yukarıda belirtilen tenkitlerine karşı merkezin "Türkiye'de devrimci hareket şehirlere dayanarak gelişemez. Tehirlerden sürekli olarak para istemesi köylük alanlardaki çalışmaya pasifleştirir, silahın düşmandan temin edilmesi yerine, şehirdeki aydın sınıfların aidatlarına bel bağlanması, eğilimini ifade etmektedir. Bu eğilim bizi silahlı mücadele ileri götürmez. Silahınızı düşmandan temin edin veya köylü kitlelerine dayanarak sağlayın. Yolladığınız eleştirilerde dürüst olun. Bugün silahlı mücadele yolda en başarısız bir çalışma yürüten bölge Doğu Anadolu'dur. Bu konuda sizi tekrar uyarıyoruz." şeklindeki cevabı ve bu cevaba

ekli bu bulguların dikkat olmayan bir tutum içinde bulunduklarına işaret eden Not-Kl.-38 M.21)

Muzafer ve devrimci yönetici sanıklarının ilgilendiren hususların belirtilmesine devamla hâsıle konu esas hakkındaki mütalâanın 38 nci aşkîsinde Siverakte sürdürülen çalışmalar meydanında lisadan tehsir makinesinin çalındığı ve duvarlara yazı yazıldığı Örgüt sekreteri Huri ÇOLAKOĞLU tarafından Örgütün lideri Doğu PERİNÇEK'e bildirildiği ifade edildikten sonra İbrahim KATPAKCIYA ve Muzafer ÖRÜÇÖRLÜ çalışmalarına yönelik olarak Doğu PERİNÇEK tarafından hususlanan not kâğıtlarına yer verilmektedir.

Bu notlar içerisinde Ali Asker YILMAZ'la yakalanan İbrahim KATPAKCIYA'nın mektubu ile ilgili olarak; (Sanıklar çok uzun otistikleri illegal çalışma ilkelerini de yüzlerini gözlerine bulastırdılar. Bay Musa görevi başladıktan hemen sonra elden yualladığı ve imzaladığı bir tabla 4 arkadaşın isim ve telefonlarının polisin eline geçmesini sağladı-Kl.37 denilmektedir. Daha sonra Doğu Anadolu Bölge Komitesi ile merkezin düştüğü anlaşmazlığı gidermek ve Örgüt gruplarını doğru olarak anlamak yönünde bölgekomitesine öneriler ileten yazışalara yer verilmektedir. Aynı esas hakkındaki mütalâasının 39 ncü aşkîsinde;

Kırsal Siyasi İktidarın kurulması meselesi üzerine başlıklı notlarda; (Türkiye'nin nispeten güçlü bir devlet geleceğine sahip olması ve diğer yarı sömürge ülkelere göre güçlü bir Ordunun varlığı taktiklerimizi etkileyecektir. Devletin esas unsuru olan Ordunun parçası Türkiye'de özellikle öne geçmektedir. Herici köim sınıflar ve iktidar içindeki parçalanmalar Orduyu etkileyecektir. Bunun yanında özel olarak Ordu içindeki çalışmaları beskinleştirerek bir siyasal izlemeye öne verilmelidir. Ordunun Nato'ya bağlı kurumsallaşması NATO ve Amerikan emeliyi yitici Generallerin itibarı yıkılmaktadır. Kırsal Siyasi İktidarın kurulmasının diğer bir şartı da bu iktidarın yoğun ekonomik ve siyasi mücadelelerin cereyan ettiği köylülerin kitleler halinde ayaklandığı bölgelerde kurulması olmalıdır. Bizim halkımızın Anadolu köylülerinin de zengin bir mücadele geleneği ve tecrübesi vardır. Türkiye'nin yitici köylüleri birçok bölgede mücadele bayrağını kaldırdılar. Büyük köylü ayaklanmaları olmakla beraber köylülerimiz şiddet yolunda bag vererek birçok ekonomik ve siyasal mücadeleler verdiler. P mücadelelerin bundan sonra daha da güçlenmesi ve büyük köylü ayaklanmalarına yol açması, proletarya hareketinin şiddetini başarı ile yapmasına bağlıdır. Kırsal Siyasi İktidarın kurulmasının bu şartı subjektif kaygılarımızla yaratabileceğimiz ve geliştirebileceğimiz bir şarttır. Marksist-Leninist öncüler köylüleri bilinçlendirme, örgütlenme ve ayaklanma faaliyetleri bu yolu başarıyla görevlerdir. Köylülerimiz çok ağır zulüm ve sömür altında ve isyan istiyorlar. Onların acil ihtiyacı doğru bir şiddettir. Sınıf çalışmalarının en beskin olduğu ve mücadele birliğinin kuvvetli olduğu bölgelerde yoğunlaştıracağımız çalışmalarla bu görevimizi yerine getirebiliriz..... Kırsal Siyasi İktidar mevzualararak yürütülen bir siyasal mücadeleyle

..//..

değil,proleterya partisinin ülke çapında birleştirdiği ve yönettiği bir mücadele ile karabilir ve yaşatabilir.--Kl.38 Kl.59)denmekte vebu görüşlerle Doğu ve Güneydoğu Anadolu Bölge komitesinin başlatmış olduğu bölünme eğiliminin proleterya ihtilali hedefindeki gelişmalara sarar getireceği savunulmaktadır.

Doğu ve Güneydoğu Anadolu Bölgesi komitesi önder militanlardan İbrahim KAYPAKAYA ve Muzaffer ORUÇOĞLU ile yandaşlarının TİİKP'nden ayrılma düşüncelerinin su yüzüne varması sonunda,parti içerisindeki bölünmenin yaygınlaşmasını önlemek amacı ile parti merkezi tarafından bir tamim yayınlandığı anlaşılmıştır.

Nitekim TİİKP esas hakkındaki mütalâasının 90 ncı sahifesinde yapılan tamimlerin kapsamlarına belgelerle dayanarak yer verilmektedir.Kişilere özel ve gizli kaydında yoldaşlar diye başlayan ve parti içerisindeki bir takım hizipleşmelerle Muzaffer ORUÇOĞLU ve İbrahim KAYPAKAYA'nın hareketten ayrılmaları üzerine partilere şu düşünceler iletilmiştir.

(Marksist-Leninist hareket saflarına ihanet ve bölücülük tohumlarının saçılmasına ve bir Marksist-Leninist için en alçak tohum olan hizipçilikke karşı kayıtsız ve hatta belkide a' olmanız çok ağır sorumluluğu gerektirir..Proleterya hareketi herkeşden hesap soracak. Proleterya hareketine karşı bölücülük ve ihanet bayrağını fütursuzca açmışlar... Hareketimizi ve yönetimi şerefsizlikle suçlayacak kadar ileri gitmişler...Harekete karşı alçakça giriştikleri hizip faaliyetlerini artık açığa vurmuşlardır.Hizipçiliğin sınıf temeli proleteryanın ve dolayısıyla halkın tümünün davasına ihanet edip zülmüne menfaatlerinin kollarıdır.Biz komünistler bunu lanetliyerek mahkûm ederiz.Proleteryanın disiplini ve örgütlü mücadelesi küçük burjuva boylere ağır geldi.Önler her türlü Leninist örgütlenme ilkelerini çiğneyip kendi bencil ihtirasları uğruna hareketimin disiplinini baltalamak ve müskün olan en büyük zararı vermek için harekete geçtiler...Kendini devriaci örgütlenme içinde eritmek,kendi iradesini proleterya hareketinin üstüne çıkartmak...Ne revizyonizm ve oportünizm bu sıfatlar bu alçak davranış için hafif kalır...Bu hainlerin proleterya hareketinin bir miktar parısını,bazı egyptasını ve araçlarını yangından mal kaçırmak gibi çaldıklarını öğreniyoruz... Hareketimizin başka köylük alanlardaki çalışması,Ruralarda birçok hatalara rağmen yoksul köylülerin silahlanmasına dayanan ihtilalci bir otorite kurulmuştur.Hareketimizin köylü yığınları ile kaynaşmıştır.Bazı şidet hareketlerine girişmiş ve önderlik etmiştir.Bir proleterya hareketinde meseleler nasıl çözülür.Herkeş ben gurdanım ben ordansın diyerek hizip yaratmak suretiyle mi?.Yoksa organlar içinde karara bağlamak ve çelik disiplin uygulamak yolunu mu?.Hareketimizin merkezi bütün Leninist hareketlerde olduğu gibi mücadele içinde doğdu,teşekkül etti ve yurdumuzdaki Marksist-Leninist harekete otoriterisini kabul ettirdi ve en nihayet yukarıdan aşağıya yürütülen bir teşkilatlanma ile kesin başarıyet kazandı.

Demokratik merkezîyetçilik ilkelerine dayanarak iktidarı yürüttü. Bu güne kadar aldığı bütün kararları oy birliği ile aldı. Hareketimizin merkezi birliğini sağlayabilmiş ve disiplin uygulayabilmiştir. Böyle olduğu içindir ki hareketimizin enternasyonal proletarya hareketinin bir şifresini olma şerefine kavuşmuştur... Biz genç bir hareketiz. Tecrübemiz çok geridir. Küçük burjuva kökenli yoldaşlar çoğunluktadır... Proletaryanın ihtilâli davasının gereği safalarında yer alın. Hatalarını yapmaya cesaret edin... Komünist hataları yapmaya cesaret eden, kendini değil halkını seven kişidir... Kişileri ihtilâli kulan proletarya örgütlenmesinin kolektif mücadelesidir. Kişi ancak bir proletarya örgütünü için de kullanılabilir... İhtilâli mücadele çok yorulmuş bir faaliyettir... Kişi ancak böyle çok yorulmuş bir faaliyetin pratiğini birleştiren çözümleri alanlarda ve bölgelerde kazanılan tecrübeyi birleştiren ve yöneten bir proletarya teşkilatlaşması içinde komünist olabilir. Yine kişi ancak uluslararası proletaryanın ihtilâli şifresinin bir parçası olarak komünist olabilir. Marksist-Leninist kavrama ve yurtdışı partilerine kaynaştırma, ihtilâli dünyayı halkın elinde bir silah haline getirme yolunda ilerledik... Hareketimizin eleştiri, seçileştirme silahıyla ve çelik disiplini hatalarını yenecektir... Hareketimiz bu güne kadar tecrübeleri toparlayacak, hatalarını ve başarılarını Marksizm-Leninizm ışığında tesbit edecektir... Eleştiri başta merkezi olmak üzere bütün kademe ve organların ortak bir faaliyeti de olacaktır... Endonezya, Filipinler motinleri bölücülerin eleştirisi, program ve tüzük tasarımları, toprak devrimi programı, siyasi durum tahlili, Şafak gazetesindeki yazılar, Şafak yayınları, proleter devrimi yıldız ve yabanın dilden aydınlık yayınları... Hareketimiz tecrübe ve maddi mücadele içinde Marksist-Leninizm-Hao Tzedung düşüncesini her geçen gün daha kavrayarak kavrayor. Bu siyasi ideolojik esas olarak doğru olduğunu gösteriyor. Bu hat içinde çok hatalı kararlar aldığımız, yanlış uygulamalara giriştiğimiz büyük hatalar yaptığımız oldu ve oluyor... Ama biz hiç bir şeyi başarı, disiplinlilik ve başarı içinde göremedik. Hareket içinde merkezîyetçilik ve demokrasiyi birleştirerek gördük ve göreceğiz. Kişi kişinin örgüte, aynılığı, çoğunluğa, alt kademelerin üst kademelere, bütün hareketin merkeze tabi olması ilkesinden ayrılmadık ve ayrılmayacağız. Bizi uyarıyoruz.

alkışının en değerli varlığı olan hareketimizin disiplinine uyuyor. Proletaryanın kizil bayrağı altında şübhelerin başına geçin. Kizil uyanıklar" denilmektedir-Kl.38 Kl.61. genelgesi başlıca, Parti genelgesinde de iddianamada belirtildiği üzere ihtilâli mücadele partileri ve ne suretle gerçekleştirilmesi gerektiği öncelikle yerine getirilecek vasıfalar, hataların mücadele hususlarına temas edilmekte, "Parçialis Merkez Komitesi ve Siyasi Bürosunun kararlarına iyice kavranmalı ve uygulanmalıdır. Bütün parti teşkilatı ve öziz yoldaşlar, proletaryanın Şölen Komünist ihtilâli olarak devrimin üç silahını, partimizi, halkın silahlı gücünü ve halk cephesini inşa yolunda cesareti ve fedakarlıkla ilgililikle, kizil uyanıklar-Kl.38 Kl.61 Davamız yöneltti merkeziye TİKP'ten ayrılan çözümleri bu parti safalarında kadimlerine güçlenen örgütlenme, bilinçlendirme ve karar kesimini eylem düzeyine getirme

çalışmalarını sürdürdükleri sırada oluşma kazanang, merkezle bölge yetkilileri arasında teati olunan rapor ve karşı talimatlar kapsamı ile kendini göstermiştir.

Bu ösüleden olarak, Güneydoğu ve Doğu Anadolu Bölge komitesi militanlarıyla örgüt merkezi arasında sayısız mahaberat ve yazışmalar yapılmış duran raporları verilmiş bulunmaktadırdır. TIKP Örgütü Eşas hakkındaki mütalaaasının 95 nci sahifesinde bu yoldaki gelişmelerden örnekler sıralanmaktadır. (El.39 El.138)

Partinin Doğu ve Güneydoğu Anadolu Bölgesinde devamis yönetisi sanıklarının önderliğinde sürdürdükleri kar çalışmalarının yönetisi ve boyutları konusunda çalışma kapsamına açıklık getirecek önemli belgelere Şafak davası Eşas hakkındaki mütalaaasında rastlanmaktayız. Bölge komitesinin çalışma biçimini ortaya koyması bakımından devamis sanıklarının faaliyetlerine esas teşkil eden bu ilging belgeyede yer vermek isteriz.

(Doğu Anadolu bölgesiyle halk komiteleri dış ilişkilerini düzenleme, ihtiyaçları tesbit etme ve her şart altında çalışmaların devamlılığını sağlamak amacıyla hazırlanan açıklanmalı tablo, alınan bilgiler ve verilen bilgiler olarak üzere iki haneye ayrılmakta, alınan bilgiler hanesinde bölge, alt bölgeye mahalli çalışanlar, sürekli canlı irtibat adresi, parola ve işaretleri S. ve C Sevkıyatı adresi, parola ve işaretleri, kadro nakil adresi, karşıya geçiş adresi parola ve işaretleri yazışma adresi, diğer ve isia ve diğer önemli bilgiler sütunları bulunmakta verilen bilgiler hanesinde de aynı sütunlar yer almaktadır. Ayrıca tablonun arkasındaki açıklanmada "Bu tablo Doğu Anadolu Bölge Komitesi tarafından alt komitelerin dış ilişkilerini düzenlemek, ihtiyaçları tesbit etmek ve her şart altında çalışmaların devamlılığını sağlamak amacı ile hazırlanmıştır. Tablodan anlaşılacağı üzere bir bölgenin diğer bölgelerle ilişkilerinde şu noktalar esas alınmıştır. 1-Her bölge ile ayrı ayrı ve parolalarla irtibat sağlama. 2-Her önemli iş için o işe uygun adres ve parolalarla iş görüldür. Örneğin P. ile sempatizanların ayrılması, S. ve C ile kadro naklinin ayrılması gibi. Sürekli canlı irtibat; Bu adres partinin en önemli yazışma ve haberlerinin raporlarının parti yayınlara nın vensaire elden alınıp verileceği adrestir. Bu adres mektup için kullanılmaz. S ve C sevkıyatı bu adres yalnızca silah ve cepnane nakli için kullanılacak ve pek tabi buna uygun bir adres olacaktır. Şartlar zorunlu kılmadıkça her alt bölge ve mahalli çalışma için ayrı bir adres ve parola tesbitinde fayda vardır. Kadro nakil adresi: Partilerin bir yenden bir yere çalışmak üzere kullanılması üzerine kullanılacak. Sempatizanlar bu adrese gönderilme-yecek. Kadro nakli adresi işaretleri ve parolasını her bölge için ayrılmaya lüzum yoktur. Söce partililer ve sempatizanlar için ayrılmalıdır. Karşıya geçiş adresi: Bu adres singr bölgeleri için söc komandur ve bütün bölgelere aynı adres verildiği gibi partililer ile sempatizanlar içinde aynı adres kullanılabilir. Yazışma adresi Bu adres parti yazışmaları için kullanılacak mektup adresidir. Şifre her bölge için ayrı

.../...

tesbit edilecektir. Adresler her bölge için ve sempatizanlar için ayrı olmalıdır. Diğer önemli bilgileri: Durayı tabloyu tutan bölgeye diğer bölgeler tarafından verilmiş önemli bilgiler kaydedilecektir. Adres, parola, şifre ve tablo diğer bölgelere verilen bilgiler için iki bölüm olarak hazırlanmıştır. Sempatizanlarla ilişkilerde ise parti ile ilişkilerin tamamen dışında olan adreslerle ve ayrı şifre ve parolalarla ilişki kurulması öngörülmüştür. Yazışmada kullanılacak şifre ve isim kısmına yazışmada kullanılacak şifreler, takma adlar, diğer işaretler, mesela. gift sarf usulü, sarfın üstüne yazılacak isim v.s. yazılacaktır. Her alt bölge diğer alt bölge ve merkezle ilişkilerinde her iş için ayrı ve daima bir irtibatçı tesbit edilecektir. Örneğin I no'lu ve II no'lu bölgeler için ayrı irtibatçılar olduğu gibi yine her bir bölge için sürekli irtibat ve silah nakli için ayrı ayrı irtibatçı kullanılacaktır. Her alt bölgede diğer alt bölgelerle ve merkez komitesiyle ilişkilerinde bölge komitesi sekreterliğini onayını ve iş birliğini gerektiren konularda mutlaka sekreterliğin onayını ve işbirliğini sağlamalı, onu atlayarak ondan habersiz ilişki kurulmamalıdır. Bölge sekreterliğini onay ve işbirliğini gerektirmeyen konularda ilişki kurulabilir ve kurulmalıdır. Fakat sonradan bu ilişki sekreterliğe mutlaka bildirilmelidir. -E.39 E.158)

Bütün ettiğiniz bölgesel gelişme esas ve ilkelerinin ayrıntılı olarak konu edilmesinin asıl nedeni bunun doğrudan doğruya Doğu ve Güneydoğu Anadolu Bölgesi komitesi yöneticilerinin, buradan yansıyan davanın konusu önder sanıkları ilgilendiren bir tasarruf özelliği taşımasıdır. Aynı konudaki ilkelerin TKPML döneminde de bulunduğu gerçeğinin kuşkusuz gözle bakmak ve bunu böylece kale alıp değerlendirmek gerekir kanaatindeyiz.

TKP saflarında Marksist-Leninist ve Mao'ist yöntemdeki bölgesel faaliyetlerine devam eden davanın yönetici sanıkları mensubu bulundukları örgütlerle olan ilgilerini birden bire kesmişler, çalışma süresince vardıkları düşünce ve edindikleri tecrübe ve görüşlere göre tedricen farklı yönlerindeki düşünce ve icraatlarını ortaya koymışlardır. Bu döneme raslayan çalışmalar iç içe olup, TKPML'ye geçiş hazırlıkları aşaması olarak nitelendirilebilir.

TKP esas hakkındaki mütalâasında bu dava dosyasında bulunan ve ayrılık hareketinin öncüsü ve TKPML'nin kurucusu olan İbrahim KAYPAKAYA'nın TKPML oluşumuna yol açak düşünce ve girişimlerine yer verilmektedir. İddianamemizdeki sistem içerisindeki o zaman yer veremediğimiz davanın bakımından önemli saydığımız bu gelişme seyrine ve bu harekete karşı alınan tepkilere dair ayrıntıları saptamak suretiyle TKPML örgütünün düşüncelerinin kaynağından anlaşılıp değerlendirilmesi olanağı yaratılmış olacaktır.

İbrahim KAYPAKAYA'nın 29 Ağustos 1971 tarihli bir mektubunda hareketle ilgili tenkitleri şu suretle belirtilmektedir. (Bu güne kadar ne zaman hareketimizin hatalarına karşı bir eleştiri yönetsen her seferinde bir arkadaşımızın bütün yoldaşlık sınırına asan düşünce saldırıyla karşılaşmış... Yoldaşlar

sol oportünizmin eleştirilmesiyle ilgili olarak benim belirtilmesini gerekli gördüğüm noktalar şunlar. Bunların ortaya çıkmasından esaslı iki etken vardır. Birincisi kadrolarımızın hemen tamamını küçük burjuva aydınlardan oluşması ve bunların bir kısmının Sıkıyönetimin baskı ve terörü şartlarında bir takım sol lafların arkasına gizlenerek gerçekte sınıf mücadelesinden disiplinli çalışmadan kaçmaları, ikinci eteende daha önce işlenmiş olan ve halen kesinlikle düzeltilmemiş olan sağ oportünist hatalar...Konuşmalar sırasında bu sağ hataların sol hatalara yol açtığı açtığı noktasına dokundum, bir kısım arkadaşlar böyle şeyin olmayacağını söylediler, oysa bütün komünist hareketler bu mesele ile yüz yüze gelmişlerdir yoldaşlar söylediklerimiz sağ hatalar nedir, bunlar genel hatalarıyla ve özet olarak teoride Mao Zedung fikirleri ile sağ revizyonist görüşlerin bağdaştırmaya çalıştırılması örgütlenmede legalizm, pratikte kendi güçlerimize dayanarak ve inisiyatif elde tutarak yürütülen ihtilâlcî bir faaliyet yerine demokratik ittifaklara bel bağliyerek ve inisiyatif onlara bırakarak yürütülen teslimiyetçi ve uzlaşıcı bir faaliyet...Sıkıyönetim kapıya dayandığı bir dönemde komünist bir hareketin alacağı kararlar herhalde legal bir partiden çok başka şeyler olmalıydı. Öyle olmadı ve Sıkıyönetim bütün şidditiyle bastırdığı zaman kelimenin tam anlamıyla hazırlıksızdık. Bazı arkadaşlar aceleyle alınmış bir iki tedbiri büyütüyorlar ve bize bak işte biz gereken tedbirleri daha önce aldık, siz hiç bir yapmadınız diyorlar. Bu kendi kendimizi aldatmak olur. Arkadaşlar. Hiç bir ciddi tedbir ve hazırlıkımız yoktur ve abartılan tedbirler özel olarak bize yönelecek gerici tedbirler karşısında yerle bir edilecektir. (Ayrıca bir önderin böyle konuşmaya hiç bir zaman hakkı yoktur çünkü o hareketin bir parçasından değil bütününden sorumludur.) Bütün yukarıda sıraladığımız hataları belli bir sınıf iç güdüsüne ve sınıf tavrına bağlamıştık, bu iç güdü burjuva iç güdüsüdür, bu tavır burjuva sınıf tavrıdır. ve hareketimiz esas itibarıyla burjuvazi içinde kök saldığından onların bağladığı iktisatlar v.s. yaslandığından yukarıdaki hatalar kaçınılmazdı. Saflarımız burjuva hayat tarzına, burjuva alışkanlıklarına sıkı sıkı bağlı unsurlarla doluydu. Ve esasen bizatihi yürüttüğümüz faaliyet bu faaliyetin mahtevası, bu unsurları saflarımızda toplanmıştı...Katlarımızın değişmesinde ve büyümesinde saflarımızdaki her birinin her birinin şu veya bu ölçüde payı olmakla birlikte esas sorumluluk merkez komitesi-
 Indir. emet suretiyle öne sürdüğü düşünceler ve yapmış olduğu eleştirilerle bağlı bulunduğu TİHKP örgütünün uygulama yöntemine farklılık arzandırıak isteyen fikirler önerilmekte ve partinin bu istikamette bir yol izlemesi dinlenmektedir.

Ayrılma hareketinin öncülü bulunan İbrahim KAYPAKAYA miteakip eleştiri ve yazılarında ayrılık düşüncesini daha keskin hatlarla işleyiş ve sonuç itibarıyla önerdiği ilkelerden ve stratejiden oluşan yeni bir parti kurma düşüncesini bütünü ile açığa vurmuştur.

Ayrılık düşüncesinin eseri olarak İbrahim KAYPAKAYA partisiyle öltürmesini üstikçe artan bir dozla yoğunlaştırmaş bulunmaktadır. Bunun açık belirtileri

..//..

olarak TİHKP esas hakkındaki müteneisinin 149-159 ncu sahifesinde yer verilen belgesel gelişme ve olaylar ayrıntı ile nedenlerini ve bir kısım parti üyesini bu yola götüren teorik ve pratik sebepleri ayrıntılı olarak ortaya koymaktadır.

İbrahim KAYPAKAYA Ekim 1971 tarihli yoldaş hitabıyla başlayan diğer bir mektubunda (Kızıl iktidarın kurulması ve yaşatılması için "Silahlı mücadele için değil" bütün ülke çapında örgütlenmek, bütün halkın birleştirilmiş olması ve bizim tarafımızdan yönetiliyor olması şart değildir. Böyle bir şartı Mao Zedung da zaten koymamıştır. Bu iyi bir şeydir ama bir gün sahip olamadığımız ve devrimin ülke çapında zafere doğru ilerliyeceği döneme kadar da pek sahip olamayacağımız bir şeydir. albatı mevcut kuvvetlerimizi üç beş önceli bölgede "Kuvvetlerimizin partilerin elverdiği ölçüde yoğunlaştırarak ve buralarda silahlı mücadeleyi başlatarak sağlan ve politikası doğru bir parti ve oldukça güçlü bir kızıl ordu yaratabiliriz." Bu gün eksik olanlarda bunlardır" ve kızıl iktidarı kurup yaşatabiliriz ve içi sınıfı mücadelesiz tamamen bastırıldığı dönemlerde bile " bu alehte bir şey olamamakla birlikte" bu iktidarın doğru bir strateji izlemek partiyi yaşatabiliriz... Parti ve ordu nerede, nasıl ve hangi mücadele içinde inşa edilecektir. Ve özel içinde bulunduğumuz dönemde bu konudaki görevlerimiz nelerdir. Bunlar hiç ele alınmıyor. Oyna bugün kızıl iktidar için asıl eksik olan şey bunlardır. Ve diğer partileri "Kitle temelli, iktisadi bakımdan yeterli kaynak, askeri harekate elverişli arazi" sağlayan bölgelerde partiyi ve orduyu inşa ettiğimiz takdirde bunları birer kızıl iktidar alanı yapabiliriz... Ordu içinde gelişmeler ayrı olarak ele alınmalı, sosyal sınıflar arası gelişmelerin bir tezahürü olarak ele alınmalıdır. Herdeyse yurt sever subaylar diye yeni bir sınıf icad edeceğiz. Bütün bildirilerimizde ve yayınlarımızda uzun süredir işçiler, köylüler dediğimiz her yerde baş köşeye birde yurt sever subayları oturtuyoruz.. Kürt halkının kendi kaderini tayin hakkı artık bu baharınçi formalisyonundan da vazgeçelim. Emperyalizim feodalizme tasviye etsin, bide sosyalist devrimi yapalım demek tam bir menşevik mantığı olur. Menşevikler de Lenin'ekarşı demokratik devrim burjuvazinin görevidir, ona müsaade etelim, köylülerin başına geçerek burjuvaziyi iktidareye v.s. demişlerdir. Lenin ise derhal kararlı proleteryanın kararsız korkak ve uzlaşıcı burjuvaziyi bir kenara bırakarak proleteryanın köylülerle ittifak kurmasını kararlı bir şekilde demokratik bir devrimi sonuna kadar götürmesini ve durmadan sosyalizme geçişini savunmuştur. Bu Marksist-Leninist kesintisiz ve aşamalı devrim teorisidir. Mao Zedung bunu yarı feodal, yarı sömürge Çin şartlarına uygulamıştır. Bizim gibi yarı feodal yarı sömürge ülkelerde devrimin geri kırık bölgelerden şehirlerle doğru gelişmesinin iki nedeni vardır. Birincisi demokratik devrimin özünün toprak devrimi olması, ikincisi de ülkeye hakim olan emperyalizmin ve onun usaklığını yapan gericilerin şehirleri ve ileri bölgeleri tamamen kontrolleri altına alması. Emperyalizmin yarı sömürge olmasının dolayısıyla ülkeyi üzerindeki boyunduruğu da devrimin geri kırık alanlarda öler kurarak oradan şehirlerle doğru gelişmesini gerekli kılmaktadır denilmek-

..//..

tedir-Ml.50 Ml.19)

TİKP saflarında iken kurulması tasarlanan ve bu konuda girişimlerde bulunan partiye verilecek teorik ve pratik biçimleri yanı sıra, önerilen düşüncelerle oluşturulacak yeni partinin ismi ve bunun adanmaları ile ilgili bulunduğu köken hususunda dahi İbrahim KAYPAKAYA tarafından bir yasa kalem alınmış ve bu görüşler partinin yetkili ve diğer yan kademelerine duyurulmuştur. Böylece yeni bir parti kurma fikri giderek fiiliyata döndürülmüş bulunmaktadır.

Bu konuya ilişkin olarak;

İbrahim KAYPAKAYA bilimsel olarak doğru olması ve proleteryanın siyasi bilinçlenmesine katkıda bulunması için partimizin adı ne olmalıdır başlıklı ya sırasında (Marx, Engels, Stalin ve Mao Zedü ng'un yaptığı gibi kendimize komünist partisi adını vermeliyiz. Komünist sıfatını hiç bir tereddide değmeden benimsemeliyiz... Komünist kelimesine ilave olarak Marksist-Leninist sıfatını da kullanmalıyız . İİKP adlandırılması niçin yanlıştır? Çünkü bizim gerçek niteliğimizi nihai hedefimizi belirtmiyor. İşçi sınıfı hareketiyiz onun öncü müfresesiyiz. Köylü hareketi asla değil, ülkenin bu günkü sorunları bize köylülüğe görevler yükliyor, ama bu geçicidir. Bizim asıl görevimizde yaklaştıran geçici bir adımdır. Köylülük kitle olarak bir bütün olarak proletin araçlarını özel mülkiyeti alanında bulundurmaktadır. Ve kapitalist toplumun temelinin mahafazasının yanındadır. Köylülük modern sanayi karşısında dağılan ve yok olmaya giden bir sınıftır. Oysa proleterya bütün mülkiyetle bağlarını koparmıştır... Özel mülkiyetin mahafazasının değil kesinlikle ortadan kaldırılmasını ister. İşte biz bu sınıfın öncü müfresesiyiz ve bu yüzden partiimizin önüne bir de köylü sıfatının eklenmesi bilimsel olarak yanlıştır. Hele işçi ve köylü kesimlerinin yan yana kullanılması bütbütün yanlıştır. Birinin varlığı diğerini imkansız kılar. Bu güne kadar kendisine köylü partisi adını veren partiler olmuştur fakat bunlar genellikle nihayet burjuva demokrasisini en son sınırlarına kadar genişletmek isteyen partilerdir. Sosyalizmi ve komünizmi amaçlayan partiler değil, yani küçük burjuva demokratlarıydı.. Yoksul ve aşağı orta halli köylülerinde proleterya ile birlikte proleterya demokrasisi için mücadele etmesi neyi gösterir. İşçi sınıfıyla bunların arasında bir fark olmadığının? Hayır sadece kapitalizmin temelleri yıkılmadıkça bu köylü tabakalarının kesin kurtuluşlarının da imkansız olduğunu bunların kesin kurtuluşunun proleteryanın kurtuluşuna bağlı olduğunu, öte yandan bunlar proleteryanın vazgeçilmez önder rolü olmadan burjuva demokrasiden bir adım bile öteye gidemezler . Çünkü hergeçken önce bizim partimiz Komün bir parti değil, Komünlara rağmen kurulan ve var olacak bir partidir. TİKP adlandırmasının ilerimizi kolaylaştıracağı özellikle köylülere yansımaları ve onlarla kaynaşmamızı kolaylaştıracağı şüphesizdir? Belki geçici olarak feodalizmin ve burjuvazinin ortadan kaldırılmasının etkisinde olan köylülerle yakınlığımızda ve kaynaşmada böyle bir kolaylık söz konusu

..//..

olabilir, ama bu bile ileri işçilerden ve yoksul köylülerden msaklaşma ve kopma tehlikesine
 olabilir.Çünkü ileri işçiler,köylüler ve hatta aydınlar artık kendisini korkunçca komi-
 nist olarak adlandıran ve gerçekten bu isme layık olan bir harekete güven dayıyorlar..
 TİİKP adlandırılmasını bizi bugün için geri olan unsurlara yaklaştıran ileri unsur-
 lardanda uzaklaştıracakları söyledim.Denilebilirki ileri unsurlardan niçine kopalım.Biz
 Komünist olduğumuzu saklamıyacağımızki.İşte programımızda ve tüzüğümüzde nihai hedefle-
 rimizin Komüniz olduğumuzu yazıyoruz.Peki öyle ise niçin partimizi de Komünist olarak ad-
 landırmayalım.Nizük ve programımızda komünist olduğumuzu söylemek bizi kitleden kopar-
 mıyorda partimizin adı niçin koparsın..Bu adlandırmayı benimseyen arkadaşların ikinci kay-
 natı şu:TİİKP Adlandırılması kitlelerin içi köylü hareketiyle partimiz arasında bağ-
 kurmasını sağlayacak ve hareketin taraftarları etkilediği unsurlar yeni hareketimizin
 varında toplanacaklardır.Bence buda yanlıştır..Onların içindeki işe yarar herkezi
 çalışmalarında gerçekten toplayacak olan gay böyle bir işin benzerliği değil,sıktı enerjik
 kapsamlı ve iyi düşünülmüş bir örgütlenme faaliyetidir.İçki köylü faaliyeti etrafında
 daki çalışma sadece propaganda ve ajitasyon yapan bir dergi faaliyeti idi.Ve örgütlenme
 mesi de bu göreve uygun düşünüyordu.Bugün hareketimiz silahlı bir mücadeleyi fiilen ör-
 gütlenmeye yönelmiş bir parti faaliyetidir.TİİKP ismini savunma bu açıdan bir eskiyi
 koruma çabasıdır..İhtilâlcı kelimesi bu çiziyi çekmekte yetersiz kalmaktadır.Ayrıca ih-
 tilâl kelimesinin ülke içinde halkın arasında kazandığı özel anlamda hesaba katılmalıdır
 İhtilâl genel olarak burjuva subaylarının darbesi olarak anlaşılmaktadır.Darbeci subay-
 lar kendilerine ihtilâlcı demişler,halkta onları öyle tanımlamaya alışmıştır.Biz burju-
 va darbeciliğiyle kitlelerin aktif mücadelesi arasına da koyu ve kalın bir çizgi çekmek
 zorundayız. hareketimizin hiteliğini ve nihai hedeflerini en kesin,en açık ve en doğru şekil-
 de ifade eden ve pratikte içi sınıfın ve diğer emekçilerin bilinçlenmesine katkıda
 bulunmasının ve bizi her türden sosyalizm hainlerinden ayıran adlandırmanın T.K.P.(M-L)
 olacağı açıktır. Herşeyden önce T.K.P.(M-L) bilimsel olarak doğrudur ve bizim hedefimiz-
 sin tam ve açık bir ifadesidir.İhtilâ insanlık kapitalizmden doğrudan doğruya ancak
 3 yalızma yeni üretim araçlarının ortak mülkiyetine ve ürünlerin herkezin emeğine gö-
 re dağıtılmasına geçebilir.Bizim partimiz daha uzağı görüyor,sosyalizm kaçınılmaz
 olarak komünizm halinde evrim göstermektedir.Komünizm ülkeminde herkesten yeteneklerine
 göre,herkeze ihtiyacına göre yazılıdır.Yine bizim partimiz komünizme geçmek için bir
 devletin Paris komünizmi içinde,devret tipinde v.b.bir devletin sosyalizmi kabul et-
 mekle birlikte nihai olarak her türlü devleti kaldırarak varındadır.Bysa diğer adlandı-
 rımlar bu noktaları içinde etmekte yetersiz kalmaktadır. Burada ileri sürülen
 hiç bir kanıt yoktur.Birincisi komünizmin kelimesinin köylüler tarafından hoş görülme-
 yedir ki bunun nedeni de olduğunu biraz önce belirttik.Bu il ri sürülmesi
 bilinçsizliğe,geçici partilandırmalara beyan

../..

eğmeği, hareketi geri seviyeye indirmeyi ifade eder. Bu ismi bu gerekçeyle redetmek birer her bakımdan bir geri dönüşün başlangıcı olur, ikinci karşıt kanıt bizi revizyonist T.K.P. ile karşılaştırır, böyle bir tehlike diğer teklif edilen hisbette çok daha zayıftır. Bizi anarşist komünistlerle karşılaştıracaklar, diyenlere Lenin'in cevabı şudur: Faki milli sosyalistlerle, liberal sosyalistlerle yada radikal sosyalistlerle karıştırılmaktan neden korkmuyoruz?...Semenov Lenin'in sözleri ile bağliyalasın. Ve biz kendi kendimizden mi korkacaktık, ve bir her zaman giydiğiniz sevgili pis gömleğinizle mi yetinecektik, kirli gömleği çıkarıp atmanın zamanıdır. Temiz çamaşır giymenin zamanıdır denilmektedir).

TİKP içerisinde beliren ve yeni bir parti oluşumuna yönelen hareket parti merkezi ve kademelerinde kavgu ve fıkıntı yaratmış görülmektedir. Önce pek mahdut bir çevrede kabul gördüğü anlaşılma ayrılma hareketi ve binlerce ileri sürülen fikirler, çoğunlukla TİKP saflarında tepki ile karşılanmıştır. Bu konudaki tepkisel davranışlara aşağıda değineceğimiz belgelerle yer vereceğiz. Bütün bu sürtüşmeler ayrılık hareketinin Sırası İbrahim KAYPAKAYA ve arkadaşlarını ortaya koydukları görüşleri savunma ve kendiliklerini bu yola götüren nedenleri belirtme zorunluluğunu yaratanı bulmaktadır. Bu gelişmenin eseri olarak TİKP davası dosyasında İbrahim KAYPAKAYA'nın kendilerini savunmaya yönelik biçimde bir yazı ve derlemesine yer verilmektedir.

İbrahim KAYPAKAYA parti içerisindeki hispişmeler ve bunların sebepleriyle ilgili yazısında: (P.D.A. ve Şafak hareketi saflarında iki kanat arasında bazen açık, bazen gizli, bazen sert biçimlere bürünecek bazen yumuşayarak ama kesintiye uğramaksızın sürüp gelen mücadele nihayet iki kanadın ayrı örgüt içinde bir arada durmalarının artık tamenamen istemsiz olduğu bir noktaya geldi dayandı. İmdi proleter kanat revizyonist burjuva kitlele bütün bağlarını bıçakla kesip giki kesip atarak anarşist -leninist temeller üzerinde yeniden örgütlenmeye girişmiş bulunuyor. Şafak hareketin başına geçiren revizyonist kiliğin marifetiyle bir çok yoldaş iki çizgi arasındaki mücadeleden habersiz kaldı. Revizyonistler parti disiplini perdesi arkasına sığınarak iki çizgi arasındaki mücadeleyi kadrolardan gizlediler. Kadrolardan doğru devrisci düşünceleri hayranızca ve alçakça gizleme yoluna gittiler. Revizyonistler kadroların çapkınlığından faydalanarak bulanık suda balık avlamaya çalışıyorlar. Hakkımızda bir yığın ipe sapa gelmez dedikodular, iftira kampanyalarıyla, şahsi saldırılarla meselenin özünü gözlerden saklamaya, pisliklerini gizlemeye, bizleri yaralamaya çalışıyorlar. Revizyonist kiliğin öteden beri kılıktan kılığa girerdik, ama özünde esaslı hiçbir değişikliğe uğratmadan devam ettirdiği ihanet çizgisini ve bu çizgi ile aramızdaki mücadeleden eşniğini kısaca özetlemeyi zorunlu görüyoruz. Karşıkler zınni P.D.A. ve Şafak revizyonizmi tarafından kendinin milli örgütmesi gibi gizlemeye çalışılmaktadır. Bu iğrenç burjuvalar bir yandan evet silecek Halk tavası esastır. denikten sonra, öte yandan tamamı bastırıyorlar, bir dorenen su getirerek sosyalist marşıyı kendi yavinevi faaliyeti, pasifizm ve teslimiyetçiliği, Mao Zondung

düşünceyle, halk savaşı çizgisiyle bağdaştırmaya çalışıyorlardı. Şubat 1971'de partilere bir genelge yayımlandı. Bu genelge aynı iki yüzlü tutum devam ettirilmiştir. Bu alpaklar köyde esaslı hiç bir faaliyet yokken bütün çalışma Ankara İstanbul ve İzmir'e tıkanıp kalmışken köylerdeki çalışmanın esas şehirlerdeki çalışmanın tali olmasına isteyen kadrolar kadrolar hakkında böylesine mahkûmiyet kararları kestiler... Yukarıdan beri özetlediğimiz tüm noktalarda Sosyalist Kurultay, legal yayın faaliyetinin esas olması, işçi köylü çalışma komitesi ve bürolar şeffaflığında örgütlenme, köy çalışmasının tali tutulması silahlı mücadelenin küsteklenmesi, illegal faaliyetin ikinci plana itilmesi, burjuva demokrasisine bel bağlanması, baş çelişkinin ve temel gücün yanlış tesbit edilmesi feodalizmi ve toprak devrimini inkara varan boratavcı görüşlerin savunulması, Kuvâimlik, Mihrici Dev-Güç anlayışının ve kemalizm görüşünün benimsenmesi, anti Marksist-Leninist Pasizis teorilerinin piyasaya sürülmesi, askeri darbecilikle halk savaşının bağdaştırılması ve benzeri konularda yani devrimci mücadelenizin en temel en önemli bütün sorunları üzerinde burjuva önderlikle Marksist-Leninist kanat arasında sürekli bir mücadele olmuştur... Gerçeğe dayanmayan ithamlar üzerine Marksist-Leninistler görüşlerini onbir ilke halinde özetleyip toplantıya sundular ve bunların herkeşce benimsenip benimsenmediğini oylama ile tesbit edilmesini istediler, revizyonistlerin izaha mehtaç olduğu gerekçesiyle oylamasını engelledikleri bu ilkeleri aktarmakla yetiniyoruz.

- 1-Köylük bölgelerdeki faaliyet esas şehirlerdeki faaliyet talidir.
- 2-Silahlı mücadele esas diğer mücadele biçimleri talidir.
- 3-İllegal faaliyet esas legal faaliyet talidir.
- 4-Ülke çapında düşman bizden güçlü olduğu müddetçe stratejik savunma esastır.
- 5-Stratejik savunma içinde taktik taarruzlar esas taktik savunma talidir.
- 6-Bu düşünce köylerde silahlı mücadele gerilla mücadelesi esas diğer mücadele biçimleri talidir.
- 7-Şehirlerde "büyük şehirlerde" stratejik savunma düşüncesinde kuvvet biriktirmek ve fırsat kollamak esas ayaklanmalar düzenlemek talidir.
- 8-Örgütlenmede parti örgütlenmesi esas diğer örgütlenmeler talidir.
- 9-Diğer örgütlenmeler içinde silahlı mücadele örgütleri esastır.
- 10-Kendi kuvvetlerinize dayanmak esas müttefiklere dayanmak talidir.
- 11-Ülkemizde silahlı mücadele partileri vardır... P.D.A. revizyonizmi kendini yeni partilere uyarak şafak ızyonizmi haline döndüğüdür. Yapılan sözlü ve yazılı eleştiriler burjuva önderliği çileden çıkarıyor. Onlar bu eleştiriden gereken dersleri çıkarmadılar. Eleştirileri düşmanca karşıladılar, bastırma yoluna gittiler, kadrolardan gırtladılar. Marksist-Leninistlerin hakim olduğu Doğu Anadolu bölgesinin şubat kararı burjuva önderliği iyice telaşa düşürür. Derhal eleştiriye toplatma kararı aldılar. Hemen bu eleştiriye cevap teşkil eden bir genelge yayımlandı. Genelge yeni bir ikigüslük ve oportünizm örneği burjuva önderliği, ilke ve istikrar tasına birşey tanımadan çeşitli düşünceler arasında yılan gibi kıvrılıp duruyordu. Özkorucu genelge ile Marksist-Leninistlerin o güne kadar sürekli olarak savunduğu taktik kabul ettiremediği birçok şeyi kabul etmiş görünüyorlardı. Üstelik bunları bağından beri savunuyormuş gibi yavuz hırsız postaları takınıyorlardı. Marksist-Leninistçilere hizipçilik, mevki düşkünlüğü, Troçkistlik çamurları fışlatıyorlardı. Bu genelge iki yüzlük ve oportünizm örneği idi. Çünkü o genelgedeki birçok doğru düşünce satır satır Marksist-Leninistlerin eleştirisinden alınmıştı. Genelgeyi çıkarmadaki amaçları eleştiriyi boğmak, revizyonizmlerini iyice maskeleyektir. Bunlar kıvırtımasada, iki yüzlülükle, sahtekârlıkla parmak ısırtacak kadar ustasınız. Ama sizin ustalığınızın proleterya saflarında on para etmez. Siz bu maharetlerinizi gidip burjuva ve toprak ağaları partilerinde gösterirseniz amin olun sizi hararetle bağırarak basacaklardır. Kabiliyetlerinizi boğu boğum harcamayın, biran evvel değişimini taktir edecek olanların yanına koğun. Hizipçi bölücü olan kimdir, Hizipçi bölücü olanlar revizyonist çizgide ısrar edenlerdir. Bütün eleştirilere rağmen hatalarını düzeltmeyenler düzeltmekte ısrar edenlerdir. Hizipçi ve bölücü olanlar samimiyetle öze eleştiriyi yapmak yerine sadece

8.23

sadece çok sıkıktıkları zaman revizyonist bir ya da bir biçimde kamufle edenlerdir. Misipçi olanlar kendilerini eleştiri yönünden kadrolardan örgütte istenilen esirgemele karşılıklarına yağılık ve dalkavukluk yapanlara bütün istenileni sergileyenlerdir. Misipçi ve bölgeci olanlar örgüt içinde kötü kötü itaat, dalkavukluk, airt sıvılaşmaya teşvik edenlerdir r... Misipçi ve bölgeci olanlar kendilerini eleştiren kadrolara karşı bir iftira ve dedikodu kampanyası ile yıratabıyorsa, diğer kadroların güveninden düşürmeye, tecrit etmeye çalışırlardır. Misipçi ve bölgeci olanlar eleştiri mekanizmasını işleten kadrolar

..//..

alayına sinsi planlar hazırlayanlardır. Bu gibi kadrolara silahla kompolar düzenliye-
 lendirir. Hispçi ve hüfûdî olanlar hem desekresi hemde marksiyetçilik ilkesini çığneyerek
 kendilerine en ağır desekresiye, Marksist -Leninistile redde en ağır marksiyetçiliği
 uygulamak isteyenlerdir. Burjuva önderlik bütün bu özellikleriyle hispçiliğin ve hüf-
 ûdîliğin en tipik örneklerini vermiştir. Mesela onlar marksiist-Leninist arkadaşlarının
 birinin çalıstığı bir bölgede yakalanmalar olması üzerine rezale, kopasalık diye
 yaygara koparıp kendi ödemelerinin soruldu olduğu bölgedeki yakalanmalar üzerine
 pek bir şey yoktur hem devrim inşai çakıdır diye ödemelerini kurtarmaya çalışmış-
 lardır. Mesela onlar marksiist-Leninistlerin 3 bin lira istemesi üzerine, şehirlerdeki
 aydınların aidatına bel bağlamışlar diye yaygara yaparken kendi kendi ödemelerine bir
 seferde 35 bin lirayı göndermekte hiç tereddüt etmemişlerdir. Mesela onlar marksiist-Lenini-
 nist kadroları tasviye için sinsi planlar hazırlamışlardır, örgütsel ayrılık kesinleştikten
 sonra da bu hispçi faaliyetlerini satan atılacakları diye ağızlarından kaçırılmışlardır.
 Mesela onlar 26 Mart 1972 tarihinde birliği korumak için tartışmaya çağırdıkları iki
 arkadaşına haince bir silahlı komplo düzenliyecek kollar alçalmışlardır. İflas olmas burju-
 vaların hakta olduğu partilerde Marksist-Leninistlerin kendi aralarında birleşerek bunlara
 karşı mücadele etmeleri hispçilik değildir. Tarihi bir görevdir. Proleteryaya ve emekçi hal-
 ka karşı vassıgeçilemez bir yoldaşlıktır. Hispçi olanlar iflas olmas burjuvalardır. Çünkü
 bunlar kendi küçüklerinin menfaati adına proleteryanın ve emekçi halkın menfaatine sırtla-
 rını çevirmişlerdir. Çünkü bunlar kendi küçük kliklerinin menfaati adına proleteryanın
 ve emekçi halkın birliğini baltalamışlardır. Marksist-Leninistler halkın menfaatıyla
 partinin menfaatıyla partinin menfaatinin aynalaşmasını istiyorlardı. Ama da ancak burjuva
 ve önderliğinin partiyi soktuğu teslimiyet ve ihanet yolundan onu ayırmakla mümkündür
 burjuva önderliği oluştiri ve ikna yoluyla düzeltmek imkansız olduğuna göre yapılacak
 şey iflas olmaları tercih etmek ihanete giden yollarında yalnız başına bırakarak partiyi
 ve kadroları devrim yolunda birleştirmektir. Örgütsel ayrılığın kesinleştiği son tartışma
 toplantısında burjuva önderlik, Marksist-Leninistlerden hispçilik yaptıkları için özeleş-
 tiri istedi marksiist-Leninistler revizyonizme karşı mücadele etmedikleri veya yeterince
 mücadele etmedikleri, veya revizyonist hatalara düştükleri zaman özeleştiri yaparlar
 burjuva önderliğin özeleştiri istediği bu komplo red odildi, hispçilik suçmaları da reddedildi.
 burjuva önderlik ileride toplanacak kongre sonuçlarına, marksiist-Leninistlerin kay-
 ıtsız şartsız itaat etmeye söz vermelerini istedi. Proleterya partilerinde böyle bir şeyin
 tartışması bile yapılmaz. Akat birde revizyonizme partinin başına çöreklenmişti. Bu hisp-
 çiler tutumla tesbit etmişlerdi. Kongre Marksist-Leninist için hiç bir fayda sağlamıya-
 caktı. Burjuva önderlik revizyonist çizgisini daha şimdiden sağladığı çoğunluğa dayanarak
 kongre kararları haline getirecekti. ~~Marksist-Leninistlerin kendi aralarında birleşerek~~
~~burjuva önderlik marksiist-Leninistleri hispçilikle tehdit edince burjuva önderlik~~
~~marksiist-Leninistlerin revizyonist çizgisini daha şimdiden sağladığı çoğunluğa dayanarak~~
 marksiist-Leninistler karu gürültücü çoğunluğu oyları karşısında, düşüncelerini ifade etmek
 istemini bile bulamayacaklardı.

Ayrıca Marksist-Leninistlere örgüt içinde hayak hakkı kalmamıştı. Her türlü elştirici insanların ellerinden almak, bu elştirilerin kadrolara ulaşması için her çareye başvurulmak, onlar aleyhine sinsi tertipler planlamak, demokratik merkezîyetçilik hem demokrasi hemde merkezîyetçilik ilkelerini çiğnemek, revizyonist önderliğin sanatı haline gelmişti. Parti disiplini denilen şey artık proleterya düşüncesi üzerinde bir burjuva disipliniydi. Bu şartlar altında örgüt içinde kalarak mücadelede devam etmek hem imkansız, hemde faydasızdı. Proleterya ve halka hizmetin yolu artık revizyonist klikten örgütsel olarak ayrılmak, Marksist-Leninistlerde öyle yaptılar, Burjuva disiplini redettiler. Ona karşı artık cepheden mücadele etmeye karar verdiler. Bize bölücü ve hizipçi diyen burjuva baylar siz önce kendinizin iflah olmaç revizyonistler olmadığınızı ispatlayın, sizin parti disiplini dediğiniz şeyin proleteryanın ve emekçi halkın menfaatleriyle gelişmediğini ispatlayın. Bunu ispatlayamadığınız müddetçe bölücülük ve hizipçilik ismatlarınız birer kuru ift' v olmadan ileri gidemeyecektir. Sizlerden adi iftiracılar olarak kalacaksınız. İşte meydana buyrun demektir.-Kl.50 Bl.20)

TEKEP içerisinde meydana gelen görüş ayrılıklarının giderek partiyi bölmek gibi bir yolla girmesi parti yetkilileri üzerinde parti kadrolarını uyarma ve onları toparlama ihtiyacını yaratacık görülmektedir. Parti yetkililerinden gelen bu tepkisel görüşler hizip düşünceleri bütün şidetiyle sınırlandırmaktadır.

Bu ömleden olarak TEKEP'in yöneticilerinden Halil BEREKETAY'ın örgüt lideri doğu PERİNÇEK'e yazmış olduğu mektupta İbrahim KAYPAKKA ve Mustafa ÖRUÇOLUĞU partiden ayrılmaları olayı ile ilgili olarak Hoca GÜZEN ile yapmış olduğu görüşmelerin kapsamını ve bu konudaki düşüncelerini yansıtmaktadır. Çafak davası dosyalarında bulunan ve bu davanın esas hakkındaki müteallâsının 114 ve mütekip sıralarında yer alan söz konusu mektupta şu görüşlere yer verilmektedir.

(Yoldaşlar!-önce ve Sonra bayrak açışlar, toplantı kararını kadroları önünde uydurma revizyonistk irtbas etmek için uydurulmuştur diye aşağılıyorlar. Müstem aleyhinde dedikodulara girişiyor. Hareketin merkezi yönetimi için şerefsiz ve revizyonist kullanılıyor. Daha vahimi şöyle bir ifşaat yapıyor. "Öner Özer "Turgut" Almanya sor alusudur" Halil BEREKETAY'ın sorumluudur. Bunlar ve Müstem "Hoca GÜZEN" revizyonist D.P.nin "Doğru PERİNÇEK" revizyonist baş yaradıkçılarıdır. Bu ifşaat opey yayılıyor. Kemi şu iddialarda bulunuyor. Almanya'ya da parçalayacağız. Hasan YALÇIN ve Günsileli'de hisden. Filistin tîm hisden. Herifi tam bir mololanayak hezeyan sarmaş anlaşılan. Bunlara merkef Ali BERTCAN, ALİ TAYYAR' da tamamen katilim durumunda. Ağyalara teksir, daktilo, iki dörbün 1300 TL'na bir tabanca el koyuyorlar. 1500 liraya alınan bir Browning 7,65 Rüstemde kalıyor. Malatya bölgesindeki 3 partili mahali kadro tamamen bizden. Bu heriflerin pozlarında nefret et durumudalar.-Tl.11 Bl.31)

Yukarıda belirtilen mektup kapsamı İbrahim KAYPAKAYA ve arkadaşlarının bölünme karakterini yaygın gösterme çabalarını belirttikten başka TİİKP ne ait bir kısım silâh ve münaveze ya da ambargo koyarak yeni kuracakları örgüte olanak yaratıklarını göstermektedir.

TKPML oluşumuna yönelik ayrılma hareketinin genişliği konusunda ayrılanların çıkardığı şeyin hakkında o sırada tutuklu bulunan Münzille ve Hasan YALÇIN'ın yeni hareketle ilgilerine dair kendi görüşlerini yansıtan bir metin yayınlanması ve bu metin başlığına "Arkadaşların farklı bir şey yapacaklarını ve bu davranışı son derece isabetli göreceğlerinden yüzdeyüz eminiz" ifadebi konuktan sonra şu görüşlere yer verilmektedir.

(Musa ve Seyit alçaklarının hareketimize karşı burjuva bayraklarını açtıklarını öğren-
dik. Bu burjuva ajanı hainlerinin bizim işlerimizi de kendi bölücüklerine alet etmeye kal-
kıştıklarını nefretle ve kinle karşılıyoruz. Bu davranışlarda onların yalancılık ve sahte-
kârlılığının bir örneğidir. Bunlar proleteryanın disiplinini sırtlarında ağır bir yük olarak
gör-
müyor ve koltuk düşkünlü burjuva aydınlarıdır. Bunlar halkı değil on çok kendilerini
severler. Kufalarına estimi en sorumsuz davranışlarla her türlü bölücülük ve ihanete girer-
ler. Tutumları böyle olduklarını gösterdi. Bu gibi haller proleterya hareketini bölmek için
faşist baskı şartlarından somnas kadar yararlanabilirler. Uyanık olmalıyız. İhanet ve arkadan
vurmalar hareketimize ve onun yönetimine olan bağlılığımızı ve güvenimizi on kat daha çelikle-
ştirdi. Onların vardığı ihanet noktası geçmişteki hizipçilik hatalarının ve bölücülere
önderlik etmelerinin derinleşmesinin sonucudur. İki yıllık tutumlarıyla harekete bağlı
olarak gözüktüp kendilerini inlediler. Bu hainleri şiddetle mahkum ediyoruz, ve şiddetle tecrit
edilmelerini istiyoruz. Kâhrolsun Musa ve Seyit denen bölücü hainler yavaşın ihtilâli
proleterya hareketi mitalâ 122 noi nakife, şırık davası Kl.42 Kl.15-a)denilmektedir.

Bütün bu gelişmelerin sonucu olarak TİİKP lideri Teğmîr FETİHÇEK tarafından parti men-
suplarına bir temin yapılarak bölünme hareketinin öneklere İbrahim KAYPAKAYA ve Mustafa
ORUÇOĞLU partiden çıkarıldıkları bildirilmiştir. Buna ilişkin temin şafak dosyasının Kl.42
Kl.15-a) bulunmaktadır .

TKPML oluşum hareketi, TİİKP saflarında sürdürülen gelişmeler başlayan ve ortaya
konan karşı görüşlerle birleşen zamanı bir fikir ve dil olayı şeklinde kendini göstermektedir.
Böyle bir yeni teşkil gitmek ve kurulacak yeni örgüte hakim kılınacak düşünce esası ve
hararet yöntemi bilincini ve tecrübesini, ayrılmacılar TİİKP saflarında edinmişlerdir. TKPML
hareketi TİİKP daha doğrusu bu parti aşamasına gelinceye kadar sürdürülen marksist-leninist
ve Mao'ist ideoloji yöntemindeki gelişmelere teknik bir olay olarak doğmuş ve böyle taktim
edilmiş görülmektedir. Bunun içindeki TKPML oluşumunda kadar varan gelişmeleri kendi inkıf
sinoiri ve bakışını içermiş ele alması açıklaması bulamıyoruz. İkinci talde TKPML
örgütünü doğru biçimde anlamaya ve anlatmaya muvafık olamıyoruz. Yukarıda sözü
edilen gelişmelerde

..//..

de görüldüğü gibi, TİKP, hareketinin öncülleri bağlı bulundukları TİKP saflarında ittifak kurdıkları Marksist-Leninist ve Mao'ist boyutlar içerisinde kalan temel ideolojiyi ve teoriyi reddetmektedirler. Başta PERİNGEK tarafından partiye yapılan tasfiye İbrahim KAYPAKAYA, Mustafa ÖRUÇÖĞÜLÜ ve arkadaşlarının partiden tasfiye edilmelerine bir gerçeklik kazandırılmış bulunmaktadır. Bununla aynı saflarında küçük bir tasfiye hareketi de bundan önce vücut bulmuş sandık olmayı amaçlayan bazı topluluk ilk kez partiden atılanlardı. İkinci tasfiye hareketinden sonra parti kadrolarını uyurmuş ve partiye çekti düzen vererek parti bütünlüğünü korumak düşüncesiyle geniş bir tasfiye yapma gereğini duymuşlar ve tasfiye hareketine ilişkin görüşlerini yaymışlardır.

TİKP davası ve esas hakkındaki mütalâasının 159 ncu sahifesinde yer verilen bahis konusu parti metninde tasfiye hareketiyle ilgili olarak şu görüşlere yer verilmektedir. Bu hainler hareketimizin geçmişte ve şimdiki dönemde ideolojik ve siyasi inşası meselelerinde sınıf mücadelesinin bir dişi meselesinde bir süvari burjuva görüşünü saflarda ve kitleler içinde yayarak devrimci mücadeleyi saptırmaya çalışıyorlar. İhtilâlici hareketi-ye karşı karşıya alarak iftiralar atarak faşistlere hizmet ediyorlar. Bu tasfiyecilerde birinciler gibi proletarya saflarında burjuvazinin casusları olarak pek kısa zamanda mahkûm edilecek marxizme karşı pratik T.H.K.P., T.H.K.C. ve T.H.K.O. maoistleri bu ruhlarının takipçisi olan bu hainlerin sırtlarını yalancı pehlivanlar olarak yere çalacaktır... Hareketimizin ihtilâlici çizgisi, Marksizm-Leninizm, Mao Zedunğ düşüncesinin kavranması ve ülkemizde devrimin somut pratiğine uygulamasından dünya halklarının ihtilâlici mücadelelerinin enin tecrübelerinin istifadelerinden ülkemiz komünist hareketi tarihinin eleştirilerek dersler çıkarılmasında işçi ve köylü ve gençlik kitlelerinin içine atıldığı sınıf mücadelesinin kan ve ateşinden doğmuştur. Tasviyeciler hareketimiz yalnız dergicilik yaptığını söyleyerek karalamaya çalışıyorlar. Yayın organlarımız her zaman kitle silahlarımız oldu. Bütün bunları gerçek isteyen işçi kütlesi burjuvalara sorarız. Kendileri gökten zemine indirir. Kendilerinin burjuva kafalarına işçi sınıfının ideolojisini taşıyan mücadeleye sakan bu yayın organları değil midir, yoksa bu beyanlar analarının karnavali Marksizm-Leninizm-Mao Zedunğ düşüncesini kavramak olarak çıktılar.. Bu algarlar eleştiri mekanesi altında tasviyecilik yapıyorlar, işçi sınıfı hareketinin yıkılmasını tasviye ediyorlar. Asıl yıkılması gereken kendi sapık burjuva fikirleridir.. İşçi sınıfının ve devrimcilerin ilk istedikleri bir dönemde Marksist-Leninist bir temel üzerine birlikteli sağlamak için mücadele etmek komünistlerin değil, tahkiki küçük burjuva parlayanlarının işidir. Bu tasviyeciler haller o günlerde bütün sahelli kadrolar da revizyonist olduklarını, onların Marksist-Leninizmi kavrayamayacaklarını ve zaten sahelli kadrolar meselesinin önemli şey olduğunu savunuyorlardı. Herhangi bir bölgede ihtilâlici çizgiyi yürütmek için sahelli o bölgedeki sahelli kadrolarla çalışılması olması gereği açıkça ortaya çıkmıştır.

...

Eğer geliştirmiş olduğumuz mahalli devrimcileriyle sıkı bağlarımız yoksa halkı teşkilatlanmasının imkanıysa demesek kadar zor olduğunu gördük. Eğer o zaman bu kendini beğenmiş burjuvaların fikrileri mahkûm edilmeseydi ve bütün mahalli kadrolar revizyonistlere teslim edilseydi iki üç gahrin dışına çıkma imkanı bulunamayacaktı. Tabii bunlar ihtilalin ancak teşkilatlı halk kitlelerinin silahlı mücadelesiyle olacağına inanan ve onun mücadelesini veren Marksist-Leninistlere için önealidir. Üç baş burjuva aydınlarının kitlelerden kopuk silahlı mücadelesiyle ihtilal yapabileceği hayaliyle avanan maceraprestleri ne halkın teşkilatlanması, ne mahalli kadrolar ilgilendirir. Tasfiyeciler hainler hareketimizin şerefli geçmişine hayasızca saldırarak, yalan ve iftiralar yayarak kendi burjuva fikirlerini temel hazırlamaya çalışıyorlar. Tasfiyeciler hainler 12 Mart Öncesi döneminde sürdürülen sağ çizgi faşizmden sonrada yeni bir düzeyde devam ettirilmektedir, diyorlar ve hareketimizin doğru çizgisini reddederak maceracı bir çizgi öneriyorlar... İhtilalci partimizin yurdumuz için elverişli olması gerçeği ile bütün halkımızın kurtuluşun silahlı mücadele ile olacağını kavraması aynı şeylermidir, aksine tamamen ayrı iki olgudur. Bunlara göre meselenin ideolojik ve siyasi yönünün halkımız artık kavramış olduğundan bu halledilmiştir ve şimdi bütün mesele askeri harekattır. Bu görüş herşeye hakim olmakta ve askeri nitelik taşımayan herşey revizyonist burjuva ayak bağı olarak nitelendirilmektedir. Bu görüş siyasi çaleşmaların can damarıdır. Marksist-Leninist ilkesinin reddidir... İhtilalci hareketimizin silahlı mücadelesinin başlatılması konusundaki görüşleri bu maceraprestlerinkinden tamamen farklı ve kıyasla göyledir. Yarı sömürge, feodal bir ülke olan ve faşist diktatörlük altında esilen ülkemizde temel mücadele biçimi silahlı mücadeledir. Dünya ve Yurdumuz partileri bakımından silahlı mücadele partileri vardır. Hareketimizin görevi kitle temelini en sağlam olduğu ve ihtilalci üslerin kurulmasına en elverişli bölgelerde halk iktidarını kurma amacıyla silahlı mücadeleye girilmektedir. Kavrayacağımız halka bakur. Bütün çalışmalarımıza yön verecek esas budur... Silahlı mücadeleye giripsek için ilk önce uzun bir propaganda ve ajitasyon döneminden geçmek gerektiği şeklinde bir sıralamada yanlışdır. İlgari bir propaganda ve ajitasyon çalışılması yürütülerek hedeflerin birinci ve ikinci belli hedeflere yoğunlaştırılmalıdır. Propaganda ve ajitasyon görevleriyle silahlı mücadele arasındaki karşılıklı etki kavramalı ve doğru bir şekilde birleşirilmelidir, daha önce yaşamış ihtilalci kitle çizgisi brogürü ve kızıl siyasi iktidarın kurulması meseleni üzerine adli yarıda açıklanan görüşlerimizin kısa özetidir. ...Dünya ve Türkiye deideolojik ve siyasi alanda mahkûm olan bu görüşlerin ardından koalitörlerden başka kimselere gitmeyecek, ve burjuva aydınlarından müteekkil bir gaster çetesi olmadan Öteye geçmeyeceklerdir. Tasfiyeciler hainler, kızıl siyasi iktidarın kurulması meselesi... bu yazıdaki... konan gerçekleri, in devriminin çok kötü bir kopyacıları yapıpaktı... yarı ülke- mizde kızıl siyasi iktidarın kurulması ve geçayabilmesi

..//..

şartlarını ülkenin mevcut gerçekleri açısından araştırarak şunları tespit etmektedir.1-Çarkıcı iktidarın Dünya ve Türkiye'nin içinde bulunduğu şartlardan dolayı parçalanması kaçınılmazdır.2-Tarihte köylü isyanları,yaklaşması gibi görünen hâkim sınıfların iktidarının belli şartlar altında parçalanmasıyla başarıli olmuştur.Yakın tarihinde köylülerin mücadelesi yücelmiş ekonomik ve siyasi mücadelelere yönelmiştir.Bu mücadelelerin tekrar yükselmesi ve başarı kazanması proleterya partisinin önderliğine bağlıdır.Çalışmalar sınıf gelişmelerinin en keskin olduğu ve mücadele birliğinin en kuvvetli olduğu bölgelerde yoğunlaştırılmalıdır.3-Başkan Mao'unda dediği gibi kırsal siyasi iktidarın dayanabilmesi devrim hareketinin ülke çapında gelişmekte olmasınada bağlıdır.4-Düzenli bir kırsal ordu gereklidir.5-Güçlü bir komünist parti gereklidir..Kırsal siyasi iktidarın kurulması ve yaşaması,difer gelişmelerle içi mücadeleleri ve diğer bölgelerdeki köylü mücadeleleri ile desteklenmesee başarısızlığa uğrar.Çünkü ancak ülke çapında yürütülen ve birleştirilen bir devrimci hareket perici iktidarı ve temel kuvveti olan orduyu parçalar ve masfa uğratar..Tasfiyeci hainler idealist ve hayalci bir düşünce ile kırsal siyasi iktidarın mevii olarak yürütülen bir mücadele kurula bileceğini söylüyorlar ve bunu inhatlamak doğru olduğuna göstermek için ülkenin mevcut şartlarının inceleyerek yerde kötü bir kopyacılıkla Çin şartlarının gerçeklerini ülkenin iktidara çalıyıyorlar,bunu yaparken Mao Zedang yoldaşın yazılarını utanmazca tahrif etmekten çekinmiyorlar..Kırsal siyasi iktidarın mevii bir mücadele ile kurulabileceğini gördüğü diğer mücadelelerin reddine şehirler ve ülkenin diğer bölgelerindeki çalışmaların ve kitle gösterileriyle destek sağlamanın legal ve illegal,şehir ve köy silahlı ve diğer mücadele şekillerinin birleştirilmesini ve kırsal iktidarın kurulması ve yaşatılmasına kılınmamasının gereksizliğine götürür..Hâkim sınıfların devletin merkezi olarak ülkenin özelliklerinden dolayı güçlü olması bu macerapreslerin devaslı olarak gözden kaptırmaya çalıştıkları bir gerçektir..Bilhassa toprak ve yoğun olarak bulunan çeşitli mücadele tecrübelerinden geçmiş işçi sınıfımızın mücadeleleriyle desteklenmeyen kırsal siyasi iktidar varlığının sürdünmez.Bunu reddeden,şehirlerdeki çalışmayı reddeden tasfiyeci klik aynı zamanda özünde işçi köylü ittifakını reddetmektedir..Özellikle Türkiye gibi ikibacak milyon üzerinde sanayi proleteryasının bulunduğu,bunun parçasının İstanbul'da toplandığı Proleteryanın yüzde elli kadarının beyüz kişiden fazla işçi çalıştırma fabrikalarda yoğunlaştığı bir ülkede şehir çalışmalarını reddetmek ancak tasfiyeci hainlerin dar kafalarının eseri olabilir.Bütüncül proleterya partisinin işçi sınıfı içerisinde kök salıp,amın mücadelesini,örgütlenmesini,esas mücadele alanı olan köylülerdeki mücadele ile birleştirilmesini ve sonuç olarak işçi köylü ittifakını gerçekleştirelmesini redetmelerin tasfiyecilerin ihanetinin en açık belirtisidir.Tasfiyecilerin savundukları bu tezin vardığı somut özünde proleterya partisinin gereksizliği ve reddidir.Bu proleterya partisi yerine T.H.K.O. ve T.T.K.P. tili mevzii mücadele yürüten

bir foto teşkilatı meydana getirilmesi teorisi'dir. Tam burjuva bayraklarına yakışan bir teori. Kötü ve uğurcu olsun. Nitekim bir burjuva teşkilatı tabii halde güvenemiyordur ve dışlanmamaktadır. Tasfiyeciler meclisler ve milletler meclisleri ile mücadele ederek ele alarak bunları siyasi niteliğini kaybetmektedirler. Silahla mücadelede siyasi niteliğini yitirip toprak devrimini ve bu programı temelinde köylüklerin üzerindeki baskı ve sömürün kalkıp kendi hakları ve haklarının parça parça kurulması hedefini hizmet eden bir araç olduğunu gös ardi ederek, sınıf mücadelesinden vaziyetinde ve gangster çetelerinin suikastları durumuna düşmektedirler. Çetelere bekleyen beklenen çingizlerin ülkesindeki yeni takipçileri olan tasfiyeciler ilk gerilla birliklerinin teşkili hususunda anti Marksist sapma görüşleri ileri sürmekte geri kalmıyorlar. İlk gerilla birliklerine katılacak olanların devrimin maddesel sonuçlarından haberdar olmaları gereksinimdir. Çapitli sınıflara mensup insanlar, çapitli düşüncelerle katılabilirler. Çapitli sınıf mücadelesini reddeden sırsal ileri sürüyorlar. İlk kurulacak gerilla birliklerinin niteliği ile gelişmiş ve kitle niteliğini içinde taşıyan Kızılorda arasındaki farkı bilimli olarak birbirine karıştırıyorlar. Siyasi gelişmeyi reddeden meclislerde salt askeri görüş açısından bakarsa bu küçük burjuva meclisleri fikirler ötekile partiye bakarsa varan örgütlenme biçimi olarak T.H.Z.O. ve T.H.K.P.'nin sosyalist tavrını benimseyen Marksist Leninist-Hao Zehang düşüncesine tamamen aykırı görüşlerdir. Ve Marksist hareketinde burjuvalar. Tasfiyeciler hainler yukarıda eleştirdiğimiz Marksist-Leninist-Hao Zehang düşüncesine aykırı meclisler çingizlerini, ihtilâli hareketinin çingizi haline getirmeye çalışıyorlar. Bu meclisler meclisleri ötekile yapıyor gibi görünerek bu fikirlerini hareketinde meclislerinde sınısı yaymaya çalışıyorlar. Hareketinin birliğini parçalayarak objektif olarak Fasistlere hizmet etmeye çalışan bu burjuva ajanları hareketinden ihraç edildiler... Fasist saldırganların artışı ve ağır kayıplar verdiğimiz bu dönemde mücadelemizin şiddetine dayanmayan burjuva meclisler eleştiri meclisi altında hareketi yıkma yönüne yönelik sağ teslimiyetçi ve sol meclisleri fikirlerle ortaya atılabilirler, bunlara karşı uyanık olmalı ve hareketimizin ihtilâli çingizini kararlılıkla savunmalıyız. Fasist diktatörlüğe karşı verdiğimiz iki seneye yakın mücadelede mahkûk bazı hatalar yapıldı, bu hataları mutlaka tesbit etmemiz, eleştirmemiz ve dersler çıkarmamız gereklidir. Ve mutlaka yapılmalıdır. Ancak bu şekilde davranarak proleteryanın çingizli hareketinin geliştirebiliriz. Demokratik merkezîyetçiliği reddetmeden hareketimizin örgütsel işleyişi içinde mutlaka bu iki senenin mücadelesinin değerlendirilmesi yapılacaktır. Eleştiri ötekile yapıyor, hareketimizi daha ileriye götürecek bir Marksist-Leninist silah olarak kullanmalıyız. Başlarımızda hiç bir burjuva görüşüne hayret haldini taşımayalım. Burjuva ideolojisinin hareket içinde yansması olan hisipçi, klikçi, birseyi ötekilelerin kökünü kazıyalım, halkımızın mücadelesini geliştirmek için tam bir Marksist ruhu ve disiplini ile çalışalım. Kahrolsun tasfiyeci hainler, yagazın ihtilâli hareketimiz denilmektedir. Kl. 50 Bl. 21)

Ancak TİKP yönetimini uygulamada başarısız görmektedir. Örgütün saptanmış olduğu

ve islenmekte bulunduğu strateji ve uygulama yöntemini kendilerine amaca götürür bir etim-likte olmadığı aşır bir eleştiri dizisi içinde belirlenmektedir. TKPML oluşum hareketi bir yandan bağılı bulundukları örgüt strateji ve yönetimini eleştirip yer, yer redderken diğer yandan bu konuda silahlı bir halk savaşı oluşuma yer açacak yönünde ağırlığı olan öneri ve görüşler ortaya koymak suretiyle kendi hareketlerinin strateji ve yöntemini ana çizgileriyle belirtmiş olmaktadır.

TKPML saflarında kesin tasriye hareketi vakan baldıktan sonra, esasen Doğu Anadolu Böl-ge Komitesi kararı ile birlikte bir araya geldikleri anlaşılan Örgütün Doğu ve Güneydoğu Anadolu Bölge komitesi üyelerinden İbrahim KUTANIR, Mustafa ÖZGÖĞÜL, Ali TAYYAR, ve Ali KURBAN taraflarından TKPML örgütünün teorik bünyesinin oluşumuna hız verilmiştir.

Bütün bunlara rağmen TKPML'in TKPML oluşumuna geçiş dönemi diyebileceğimiz bir aşama sürecine raslanmaktadır. Bu geçiş dönemi aşamasında TKPML hareketi öncülükleri eski TKPML üyelerinden bir kısım üyeleri kadrolara galıplaştırdı ve eski voldaşlarının bilişli kadrosu açılı kadrosu üzerine girişinde bulunmayı olumlu ve yararlı saymışlardır.

TKPML DÖNEMİ :

(Fikir yapısı, strateji kadrosu ve eyleme geçiş kadarki hareketler)

TKPML örgütü kendinden önce faaliyet gösteren yakın örgütlerin (DEV GENÇ, TIK, TIKC, TIKP) bilanç ve teorisi üzerine sıkı yönetim döneminde oluşum kazanan ve bu dönemde faaliyetleri sınırlı bulunan illegal yakın örgütü niteliğindedir.

Marksist-Leninist ve Mao'ist ideoloji yönteminde girişilen halkın konusu örgüt-lerin her aşamasında yeni bir strateji ve yöntem kazanmış görülmektedir. Bu örgütlerin biri diğerinin doğuşuna ve gelişmesine neden olmuş, böylece yakın triyosu esas itibarıyla DEV-GENÇ, TIKP ile tamamlanmış bulunmaktadır. Her üç örgütte de üzerinde ittifak edilen amaç Marksist-Leninist ideolojidir. Fakat TIKC Marksist-Leninist ideolojiyi temel düşünce kabul etmekle beraber, bu ideolojinin en başarılı uygulama biçimi olarak Mao'ist görmekte ve önermektedir. TKPML ise Marksist-Leninist ve Mao'ist teorisi ve pratiği ve kabul etmekle beraber, bağılı bulundukları yakın örgütünün Komünizm varda olacak uygulamanın Mao'ist uygulama çizgisinden ayrıldığını ileri sürerek, halk savaşı yönteminde kesin başarı sağ-lıyacağını belirttikleri bir takım öneriler ortaya koymaktadırlar. Böylelikle yakın örgütü aşamasında gerçek olgu ve gelişme devran bir zinciri bu dizi içerisinde anlamak ve kabul etmek zorunda vardır. Onun içindir ki iddianamesinde kaynak ve gelişti örgütlere yer veril-miş esas bulunduğunda mütalazada bu gerçek çizgiden ayrılmayarak iddialarımız TKPML'in bağılı olduğu görüşler kökeni ve temeli üzerine oturtulmuştur.

a) TKPML' nin fikir yapısı ve bunu ortaya koyan belgeler

TKPML saflarında başlayan TKPML hareketinin fikir yapısı ve temel ideolojisi Marksist -Leninist ve Maoistdir. Hareketin başından beri yapılan eleştiri ve ileri sürülen öneri kapsamlarına yukarıda yer vermiş bulunuyorum. Aynı göre temel ideolojinin boyutlarını Marksist, Leninist, ve Maoist sınırları içerisinde görmekteyiz. Yapılan bütün eleştiri ve önerilerde temel ideolojinin değişikliğini gerektirecek ve esasta bu mirası kabul etmeyen bir görüşe rastlanmaktadır.

Sonuç itibarıyla ayrılık hareketi içerisinde beliren karşı koyan faaliyetleri uygulama bakımından merkez yönetimi suçlayan ve fakat hiç bir zaman Marksist, Leninist ve Maoist düşüncenin esasına ve ayrıntılarına yönelik olmamıştır.

TKPML kadrolarından TKPML hareketine dahil olguların tasfiyesi ve bunun fiilen gerçekleşmesi 1972 Mayıs aylarında rastlanmaktadır. Hareketin öncülleri İbrahim YAPKAYA ve arkadaşları bir yandan kendilerine yakın kadroları ellerinde tutmayı çalışırken diğer yandan yoğun bir propaganda ve kendi görüşle benimsenmiş çalışmalarına geçmişlerdir.

TKPML örgütünü tutarlı ve inanılır biçimde fikir tabanına kavayan, Marksist ve Maoist ideoloji yönetimindeki örgütsel faaliyetlerin ve ayrıntıları ile harekete yeni bakış açısının ne olduğu konusunu aydınlığa çıkarmak amaç ve düşüncesiyle yoğun bir fikir düzeyinde çalışma alanına girilmiş görünmektedir. TKPML hareketinin öncülerinden İbrahim YAPKAYA bu husustaki teorik çalışmaları üstlenerek çeşitli sorunlara özellikle Marksist ve Leninist ve Maoist-yöntemdeki parti strateji ve tutumuna ilişkin tez eleştiriler oluşturmuş bulunmaktadır.

TKPML hareketinin ortaya koyduğu yeni görüş ve uygulama önerilerinin temel dayanağı ve özü olarak DOĞU ANADOLU BÖLGE KOMİTESİ ŞURAT ARARI Doğrultusunda fikirlerin geliştirilip, oluşum kazandığına tabak olmaktadır.

Bu itibarla biz TKPML örgütünün doğuşuna yol açan harekette öz konusu bölge komitesi kararına önem atfetmekteyiz. Bunu izleyen görüşlerin ve temel düşüncelerde kaynaklandığını görmekteyiz. Örgüt faaliyetleri meydana gelen muhtelif örgüt üstlerinde ele geçip dosyada mevcut bulunan DABK'a iddia- amamızın 52 ve 56 sayfelerinde aynı yer vermemiz sebebiyle değildir. Örgüt yeni görüşlerini kökeninde tutarlı olarak değerlendirebilmek için bahis olunan karar kapsamının peşinden getirdiği silahlı mücadeleye yönelik düşüncelerin akışı ve anlamı kavranacaktır.

Türkiye KPML örgütünü düşüncelerini esas kabul ettiği Marksist- Leninist ideolojiyi gerçekleştirebilmek için silahlı mücadele yönteminde terakki unsurları ile halk savaşı çekirdeğini meydana getirebilmek doğrultusunda- izlenecek hareket strateji ve ilkeleri bakımından Kızıl Çin devrimin öneri kabul edilen başkanı Mao'nun görüş ve düşüncelerinin uygulama örneği

../..

olarak ele alınıp savunulduğunu görmekteyiz. Kızıl Çin devrimi olduğundan esinlenerek yurd koşulları ve proleterya ihtilali 8zlemi Madefin-
deki hazırlayıcı unsurlar Kızıl Çin devrimi Arafesindeki düzeyde gös-
terilerek halk savaşı biçiminde gerçekleşen olgunun Türkiye (de de
uygulanmasının tek çıkar yol olduğu ifade edilmekte ve bu amaçla Kızıl
siyasi iktidarın kurulmasına ilişkin görüşlerde Mao'ya atfen ayrı
önem ve önem gösterildiği anlaşılmaktadır.

TEPML hareketindeki fikir oluşumu DABK'tan başlayarak
yaygınlık ve keskinlik sağlamıştır. Bunu izleyen fikir çalışmaları
ürünü olarak;

- 1-TÜRKİYE'DE MİLLİ MESELE (Şafak revizyonizminin tezleri),
- 2-ŞAFAK REVİZYONİZMİNİN (Kemalist, hareket Kemalist iktidar
dönemi ,

2 nci dünya savaşı yılları, savaş sonrası, ve 27 Mayıs)
HAKKINDAKİ TEZLERİ.

3-GENEL ELEŞTİRİ,

4-PASIFAN MAO'NUN KIZIL SİYASİ İKTİDAR ÖĞRETİSİNİ DOĞRU
KAVRAYALIM,

İsimli tez, eleştiri ve notlar kendini göstermektedir.

TEPML illegal örgütünün temel fikirleri ve hareket yasası
olarak söz konusu metinler kapsamına en geniş biçimde İddianamenin
63-131 nci sayfelerinde yer verilmiş bulunmaktadır. Esasen dosyada
çeşitli operasyonların yanı sıra olaylar ürünü olarak mevcut bulunan ideo-
loji kapsandaki bu belgelere iddianememizde bütünüyle yer vermemizin
amacı , örgütün fikir strateji ve hareket yönteminin bütün ayrıntıları
ile ortaya konması düşüncesiyle olmuştur. Çünkü TEPML illegal örgü-
tünün bunlarda gayri tüzüğü, belirli maddeler halinde derlenmiş
yasası mevcut değildir. İleri düzeydeki gelişimin yasal ve tüzüksel
esasların sonraya bırakıldığı ve sadece ortak amaç ve kaygıyı teşkil
eden idolojinin ve hareket yönteminin boyut ve ana hatlarının çizil-
diği anlaşılmaktadır.

TEPML hareketi oluşumu aşamasında ve bunu izleyen dönem-
lerde kaleme alınan tez, eleştiri ve notlarda geniş bir tarih dilini
içerisinde çeşitli Cumhuriyet iktidarlara dönemiyle ilgili yönetim
sırasında beliren siyasal, ekonomik, kültürel ve sosyal olayların
tümü Marksist-Leninist açıdan değerlendirilmeye tabi tutularak bu düşün-
ceye materyal ve dayanak hazırlamak amacıyla gerçekler tamamıyla tahriş
edilmiş ve herşey proleterya ihtilali olgusuna yarar sağlayacak biçimde
ele alınıp sınıfsal bir sentezle izah edilmiştir.

TEPML örgütüne ait tez, eleştiri ve örgüt görüşlerini
belirleyen diğer metinlerde öne sürülen başlıca görüşleri örgütün fikir
ve hareket yöntemini söz konusu metinlerden okuyup anlamak mümkündür.
Ancak bunu yasalar açısından değerlendirip kolay yargıya varabilmek
bakımından şu surette ortak bir özete tabi tutabiliriz.

TEPML Örgütüne ait fikir ve hareket yöntemini yansıtan
metinlerde ÖZETLER:

1- TEPML örgütü Marksist-Leninist ideolojiyi esas ve amaç
olarak kabul etmiş ve bu teori gereklerine uygun bir şekilde aynı
doğrultuda görüşlerden

esinlenerek temel düşüncelerini ve hareket yöntemlerini oluşturmuş bulunduklarıdır.

2-Marksist-Leninnist ideolojinin uygulama biçimi olarak Maoist ideolojisi benimsenmiş ,hatta ;Proleterya ihtilali hedefindeki kalkışmada Fızıl Çin'de uygulandığı örneklerle öne sürülen halk savaşı biçimindeki bir mücadele modeliye toplumu götürecekt bütün sistem ve yollar Kızıl Çin Devrimi pratiğinden kaynaklanarak önerilmiştir.

3-Örgütsel çalışmalarla sağlanacak eğitim ve bilinç tabanını üzerine bir proleterya partisi önderliğinde ve yönteminde silahlı halk savaşı hazırlıklarının sürdürülmesi düşünülmüştür.

4- Proleterya ihtilalını gerekli kılan koşullar objektif ve subjektif olmak üzere iki kısımda düşünülmüş, devrimci mücadelenin objektif şartlarının var olduğu kabul edilen ve özellikle Doğu ve Güney Doğu Anadolu bölgesinde eyleme geçilmiş ve yapılacak çalışmalarla objektif şartların oluşturulacağı ifade edilmiştir.

5-Türkiye Cumhuriyetinin kurulması özellikle İstiklal Savaşı'nı dahi içine alan geniş bir tarih dilimi içerisinde çeşitli Cumhuriyet hükümetleri zamanında beliren koşullar ve meydana gelen çok yönlü sosyal, ekonomik, siyasal ve kültürel olaylar Marksist-Leninnist harekete katkı sağlayacak şekilde ele alınıp bunların istismarını bir değerlendirilmesi yapılarak toplumun tansiyonu arttırmak istenmiş, dolayısıyla istismar unsurlarının kendi düşüncelerine bir dayanak ve potansiyel temin etmesine çalışılmıştır.

6- Büyük Atatürk'ün önderliğinde tüm Türk Milleti tarafından kazanılan İstiklal Savaşından itibaren Cumhuriyet iktidarları zamanında gelişen ve olaylara örgütlenmiş Marksist-Leninnist açısından bakılarak bu ideolojiyi ihya edecek biçimde olaylar ve gerçekler ters çevrilerek Komünist düşünce üzerine ihanetçi bir kapsamda tahlil yorum ve görüşler ortaya konmuştur.Bir sınıf kavgasının koşullarını olgunlaştırmaya çalışılan ve böyle bir kavgaya toplumun büyük bir kesimini hazırlamaya yönelik bütün faaliyetler eğitim ve bilinlendirme masumane görünümlere çalışılmıştır.

7- Marksist-Leninnist örgüt İstiklal savaşında milletçe kazanılan bağımsızlık ve özgürlük ortamını yeterli görmeyerek bunun aynı zamanda marksist-Leninnist bir olgu ile sonuçlanmamasına esef ederek İstiklal savaşının Milli burjuvazi ve toprak ağalarının hakimiyetini engören bir netice meydana getirdiğini öne sürerek Marksist-Leninnist kalkışma koşullarının istiklal savaşına kadar dayandırılarak bu konuda yeniden silahlı bir halk savaşı vermenin gerekliliğine toplumu inandırmaya ve bu düşünceler üzerine komünizme yönelen bir hına kutmaya uğraşmışlardır.İstiklal savaşının başlangıçta anti emperyalist bir sonuç yaratmış olmasına rağmen kısa sürede Alman Emperyaliziminin yerini İngiliz ve Fransız emperyalizimine bıraktığı giderek Türkiyede Amerikan emperyaliziminin hakim olduğu görüşü işlenmek suretiyle Türk Milleti ayaklanma ve karşı koyma durumuna getirilerek bunun Marksist-Leninist yöntemde kanalizesi

zasi düşünölmüştür. Aynı zamanda İstiklal savaşı Anti-Feodal bir sonuç sağlayamadığı öne sürölerek, özellikle doğu ve Güneydoğu Anadoluya doğru kaynağının etnik ve ayrılacalıkçı düşüncelerden olan bir kaynağa ortamı yaratılmak istenmiştir.

8- İstiklal Savaşından sonra ilkeleri ulu Önder Atatürk tarafından tesbit edilen ve ilk kez 1924 Anayasasında ifadesini bulan Türkiye Cumhuriyeti; en iyi bir toplum idare tarzi Atatürk'cü düşünce yönteminde çok partili özgürlükçü demokratik rejimle tahkim edilmiş ve 27 Mayıs 1960 devrimi ile sosyal devlet esprisinin gerekli kıldığı devlet yönetimi kurulmuş olmasına rağmen, bütün bu dönemleri büyük ticaret burjuvazisinin ve toprak ağalarının yaratıp koruduğu ve bu sınıfların iktidarı durumunda olduğu öne sürölerek sınıf kışkırtması son haddine vardırılmak suretiyle proleterya ihtilâli süresinin kısaltılmasına çalışılmıştır.

9- Gerçekte toplumun kendi kendisini idare tarzi olan demokrasi hakim sınıfların diktaörlüğü olarak gösterilmeye çalışılmış bunun yerine çönlükte olduğu söylenen işçi ve köylü sınıfının hakimiyetini öngörecektir Marksist- Leninist ideolojinin önerdiği ekonomik ve sosyal sistem getirilmek istenmiştir.

10- Cumhuriyet dönemlerindeki kamu yararını esas alarak geliştirilen devlet girişimleri, devlet kapitalizmi olarak nitelenmiş, özel teşebbüs ise devlet eliyle hakim sınıfların zengin edilmesi biçiminde kabul edilmek suretiyle, işçi köylü hakimiyetini sağlayacak bir yapı değişikliğinin yolları ve metotları servet düşmanlığı kışkırtılığıyla ortaya koymak istenmiştir.

11- Anayasamızda demokrosinin vaz geçilmez dayanaklarından birisi olarak kabul edilen siyasal partilerin her yündeki icraatları ve düşünceleri yerilerek partiler demokrosisi gözden düşürölmeye çalışılmış ve başta büyük Önder Atatürk olmak üzere devlet adamlığı niteliği taşıyan ve belli zamanlarda toplumu yöneten büyüklere hakarete kadar varan bir kötüleme kampanyası aşılmıştır.

12- Marksist- Leninist TYPML kendi ideolojisi yönteminde işçi ve köylü sınıfını aynı düzeyde sınıf kalkışmasının unsuru olarak görmüş bu sınıfları bir proleterya partisi önderliğinde ihtilâli gerçekleştireceğini önmüştür.

13- Proleterya ihtilâli doğrultusunda koşulların yurdun her yanına aynı aynı düzeyde olmadığını bazı kesimlerde bu şartların oluşmuş olmasına karşılı bazı bölgelerde ise sürdüröllecek çalışmalarla şartlarını eğitim, bilişlendirme ve ajitasyon yöntemi ile olgunlaştırılacağını ifade edilmiştir.

14- Proleterya ihtilâli şartlarının var kabul edildiği bölgelerde silahlı faaliyetlerin başlaması ve buradan koşulları aynı düzeyde getirilen diğer yurt kesimlerine doğru yaygınlık kazanacağı belirtilmiştir.

15- Örgütsel faaliyetlerin köye ve kıra doğru olması bu merkezlerden hareketle şehitleri içine alan daha doğrusu istilaeden bir strateji iz-

16-Sıkı bir eğitim ve biliğlendirme aşamasından sonra hatta devrimci bilinçin var sayıldığı yerde de buna dahi ihtiyaç göstermeden kırılık alanlarda gerilla birimleri oluşturularak silahlı mücadelede askeri üniteler mahveri etrafında genişletilmesi giderek gerilla birliklerinin ve milis biçimindeki gayrinizami askeri güçlerin aynı amaçla dönük olarak birleşmesinden halk savaşının meydana geleceği köylere şehirlerde doğru kuşatma stratejisi sonunda kanlı proleterya ihtilalinin gerçekleştirileceği ifade edilmiştir.

17-Proleterya ihtilali döneminden sonra halk iktidarını engören sosyalist rejiminin proleterya partisi önderliğinde kurulacağı ve Marksist Leninist düşüncenin bütün ilkelriyle Hâkim Kılınmasından sonra komünizm mutlu esigine gelineceği belirtilmiştir.

18-Türkiye Komünist Partisi Marksist -Leninist örgüt kendi deolojisi yöntemindeki silahlı halk savaşı düşüncesine katkı ve yarar sağlamak amacı ile yurdun özellikle ~~şu~~ doğu ve Güneydoğu Anadolu bölgelerinde etnik ayrılacalıklı fikirleri kışkırtacak biçimde görüşleri ortaya koymuştur. Doğu ve Güneydoğu Anadolu'da yaşayan bir kısım Türk vatandaşların Kürt oldukları iddia sürülerek girişler kışkırtmalar sonunda elde edilecek potansiyelin Proleterya ihtilali düşüncesindeki potandan toplanmasının güç ve katkı sonunda daha etkili bir mücadeleye yarınacağı hesap edildiğinde, özellikle Kürt milliyeti adı altında bir görüş işlenmiş bulunmaktadır. Bu düşüncelerin ardından sırf etnik nedenlere dayanarak Doğu ve Güneydoğu Anadolu'da devrimci mücadelenin objektif koşullarının var olduğu iddia sürülmüş ve buna dayanarak gerilla savaşı ünitelerinden gelişecek silahlı mücadelenin bu bölgelerde öncelikle başlatılması istenmiştir.

TKPML örgüt kurucularının çalışma alanları bulunan doğu ve güneydoğu Anadolu bölgesi Marksist-Leninist hareket bakımından atfettikleri önem ve kendi ihtilâlcı kalıksmalarını tarihe mal olmuş eseri isyan olaylarıyla tahrike kalkmaları ve bunu ele alarak kışkırtıcı bir bilinç yaratarak meşru devlet güçlerinin üzerine gitmekte kararlılık sağlamak amacıyla uygulama bakımından söz konusu bölge pilot bölge olarak seçilmiş ve özen gösterilmiştir. TKPML örgütünü bu seçime ve suç konusu olaya götürmek neden ve gelişmelere iddiahamemiz 133 ve 146 ncı sıralarında etraflıca yer vermiş bulunuyoruz. Buna göre örgütün Kürt milliyeti düşüncesi üstüne oluşturdıkları yargı ve hareket yönetmi enternasyonal Marksist-Leninist düşüncenin bölme ve kolayca hâkim olup yıma taktığı ve strateji ile ilgili olup, aynı görüşü ufak tefek farklarla diğer Marksist-Leninist örgütlerde potansiyel kaynağı olarak görmişlerdir. Hatta bu konuda dış kaynaklı tahrik ve tehditçi örgütlerde bile aynı çizgide ittifak temin edilmiş bulunmaktadır. Böylece Marksist-Leninist yöntemdeki düzeni parçala ve yıma düşüncesini ele alarak bölücülerden yana görünmüş-

ler ve onları sözde oluşculuk mücadelesi çizgisine iterek iş birliği yapmış yıkıma katılmalarını sağlamışlardır. Marksist-Leninistlerle birlikte iş birliği yapıp yıkıma katılıp yıkıldıktan sonra parçala düşüncesi beyelmelî komünizmin bütün saldırgan alanlarında uygulanan bir stratejisinden başka bir şey değildir. Bu değil ulus olma hakkı, kişilerle insanca hak ve özgürlük tanımama, kişi hukukundan hareketle onu en geniş biçimde istismar ederek yok eden komünist rejimin modeli çokca görülmüş aldatmacasıdır. TKPML örgütü düşünceleri, başka bir örgüt safları içersinde ayrılacalıkçı görüşler olarak ortaya çıkmış ve kendisini oluşturacak hizipçi bir aşamadan sonra daha önceki yıkım örgütleri bilinç ve tecrübesi de içinde taşıyarak müstakil müstakil bir örgüt görüş ve düşüncesi biçiminde belirmiş bulunmaktadır.

TKPML örgütü görüşlerini yansıtan tez, eleştiri ve notlara bakıldığında, kendilerinden önce var olanı ve izleneni eleştirmek, olması lazım geleni kendi görüşleri çerçevesinde göstermek ve önerilen yöntemde ısrara geçmek şeklinde bir diziye rastlanmaktadır.

TKPML gelişimi ideolojiyi, amaç strateji ve hareket yöntemi olarak bütününü kendisini belgesel olarak ortaya koymaktadır. TKPML hareketi içersinde oluşturulan ve düşünceler etrafındaki kadronun ne olacağı konusunda ayrılık sürüşmesinden itibaren hareketin öncülleri tarafından ele bir alınmış konudur.

TKPML KADROSU :

Hareketin öncülleri olan doğu ve güneydoğu Anadolu Bölge Komitesi üyelerinin kendi çalışma alanları içersinde oluşturdukları alt komite ve sempetizanlardan meydana gelen bir çalışma kadrosuna sahip oldukları kuşkusuzdur. Ancak ortaya sürülen ve TKPML düşüncesini yönelecek fikirleri daha geniş bir kadroda kabul görmesi ve etkili olması gayeretleriyle sürdürülmüştür. Doğu ve Güneydoğu Anadolu bölgesinde başlatılan ayrılık hareketi düşüncesi yayımlarla birlikte TİİKP örgütünün bütün kadrolarınca malûm olmuştur. Böylece TİİKP yöneticilerinin fikirleri ve ayrılık hareketi öncüllerinin fikirleri şeklinde mukayeseli bir düşünce tercihi ortamı yaratılmıştır. TİİKP nin faaliyet gösterdiği ve ilişkisi olan her alanda aynı durumla karşı karşıya kalmış olduğu görülmektedir.

TKPML oluşumuna yönelik hareketin ayrılıkla kesinlik kazanmasından sonra , bu hareketin öncülleri İbrahim FAPKAYA, Muzaffer ONUCOĞLU Ali MERCAN ve Ali TAŞYAPAN herşeyden önce kendi çalışma alanları içersindeki kadrolara tutunmaya ve onları kendi saflarında mufahaza etmeye çalışmış bulunmaktadırlar. Çünkü yeniden kadrolanmanın yaratacağı güçlüklerin yanı sıra yeni kadrolara sağlanması gerekli olanakları bakımından ve koşulların olumsuzluğunun dikkate alındığı şüphesizdir.

Bu düşünceyle, Silvan'da kısmen Diyarbakır, Malatya ve Tunceli bölgesinde mevcut kadroları ve yeni görüşleri onlara benimsatici nitelikte bir takım

kım çalışmalara gidilmiştir. Ayrıca İstanbul bölgesine dönük olarak ta yeni bir kadro çalışmasına gidilmiş, özellikle Şafak Örgütü'nün ihtilalci gençlik birliği üyeleri arasında adam kazanıcı bir seri faaliyetler sürdürülmüştür.

İddianamemizin 40-50 sayfelerinde sözü edildiği gibi, yapıldı kadro çalışmaları sonunda :

1-Siverek ve Diyarbakır bölgesinde Şafak Örgütü zamanında kadrolanmış üyelere Seyithan DOKAY, Ali TURAN, Fatma ERTEZ, Celal ERDOĞMUŞ Ramazan BALPETEK, Bayram LAÇIŞ, Abdurrahman FESKİN, Bekir EROL ve son olarak Hamza OGUZER'in TTPML Örgütü kadrosu ve bilinçine alındığını görmekteyiz. Bu Üyelerin kadro genişletme çalışmalarının Örgüte yeni bir takım katılmaları sağladığını görmekteyiz. Örneğin Yusuf ERTEZ ve Mehmet ÇİPLANLI gibi üyeler sonradan Örgüte fikir ve fiil olarak dahil olmuş militan durumundadırlar.

2-Tunceli bölgesinde önce İbrahim KAPYAYA'nın oluşturduğu birim sonra Muzaffer ORUÇOĞLU'na bıraktığı militan ve sempetizan kadronun kurulmasına da özen gösterilmiştir. Nitekim İddianamemizde ayrıntılı olarak değindiğimiz gibi TTPML hareketi liderlerinin Şafak Örgütü'nün tasfiye edilmelerinin hemen habinde Nisan 1972 içerisinde ayrılık toplantısı namı ile bir toplantı icra edilmiştir. Bu toplantıda Şafak ÖRGÜTÜNDE ayrılma nedenleri yüzeysel olarak Şafak yönetimini suçlar biçimde ortaya koymuştur. İddianamenin 57-58 nci sayfalarında bu hususa ilişkin olarak sadık ifadelerine atfen ileri sürdüğümüz gelişmeyi aynı tekrar ederik. Ayrılık toplantısı sonunda ve onu izleyen günlerde Ziya AYDIN, İsmail ERDOĞAN, Mehmet ÇİÇEK, Süleyman YEŞİL, Raki İŞÇİ, Musa BOĞUT, Hayerettin İPEK Ali Haydar YILDIZ, İbrahim Halil AYIOL, Hüseyin AÇIKGÖZ, Hüseyin TEKİN ve Özali AYDOĞMUŞ'un TTPML hareketi içerisinde yer aldıklarını görmekteyiz. Esasen olaylar bölümünde sözü edileceği gibi bu bölgede girişilen eylemlerle ve bu eylemlerde görev alan ,yardımcı olan kişilerle isimlerini belirttiğimiz kadro kendisini çizmekte ve teyid etmektedir.

3-Malatya bölgesindeki kadronun esasen bölge yöneticilerinden oluşması çalışmalarını kırsal alanlarda henüz yaygın bir safhaya gelmemiş olması gibi nedenlerle bu bölgede çalışmalar yapan üyelere Ali MERCAN ve Ali TAŞYAPAN'ın dışında faaliyetleri ile etkinlik gösteren ve isim yapan başkaca isme rastlanmamaktı. Fakat Malatya Bölgesi içerisinde adam kazanmaya yönelik bir takım çengel çalışmaları yapıldığını görmekteyiz. Özellikle Şafak Örgütü'nün Filistin Gerilla Örgütleri ile kurduğu ilişkilerle Malatya, Gaziantep, ve Siverek kasabaları geçiş ve kolaylıklar sağlama noktaları olarak seçilmiş ve bu bölgede Ali MERCAN ve Muzaffer ORUÇOĞLU'nun etkili hizmetleri geçmiş bulunmaktadır. Bu itibarla Filistin Gerilla Örgütleri cephelelerinde bulunan Şafak Örgütü üyeleriyle kurulacak yeni oluşuma yönelik diyalogun kurulmasında Ali Mercan'ın görev aldığı görülmektedir. Bu amaçla bir kaç kere Filistin gerilla Örgütlerini Ali MERCAN'ın ayrılık hareketi ve bu türün bölgesel ürünleri hakkında Filistin'deki arkadaşları ile bareber tartıştıkları ve adam kazanmaya yönelik gayretlerin ortaya konduğu anlaşılmaktadır. bu konuda olduğundan ziyade

yaygınlık elde edildiği şayialarına ve bunun bir takım reaksiyonlarına ayrılık dönemi ilişkin açıklamalarınızda yer vermiştik Malatya, Ussu esas alınarak yürütülen çengel çalışmalarının bir sonucu olarak Şafak Örgütü namına Filistin gerilla örgütlerine giden Cem SOMER'in dönüşümünde birlikte geldiği arkadaşları ile beraber TEPMK kadrolarına girmiş olması keza Mümtaz ÇELTİK'in Filistinden gelerek TEPMK kadrolarına dahil olup bölgesel çalışmalara geçişi olumlu gelişmeler olarak kendini göstermektedir.

4-Tunceli ve Malatya-bölgesinden bir ara İstanbul'a gelerek teorik derlemelerde bulunan İbrahim KAPKAYA'nın Mayıs 1972 Temmuz 1972 ayları içerisinde yeni örgüt görüşlerini yayınladıktan sonra, TİKP'nin gençlik kesiminde görevli militanları ile ilişki kurduğu anlaşılmaktadır. Bu aşamada Aslan FİLİÇ, Hikmet ŞENSES, İrfan ÇELİK ve Meral YAKAR'la görüşen İbrahim KAPKAYA bu kişiler üzerinde etki sağlayarak kadro genişletmesi çalışmalarına girişmiştir. Adı geçen örgütçü militanlar aracılığıyla yürütülen yeni örgütlenmeler görüşleri benimsetme ve propaganda çalışmaları sonunda, giderik ihtilalciler gençlik birliği üyelerinden Muharrem ÇİÇEK, Yalçın BÜYÜKDAGLI, Ömer İNCE, Cafer ŞEN, Murat AYDIN, Davut FURUN, Muhsin CANIY, Yılmaz KARAFİÇ, Tamer ALFİÇ, Tutsiya BOZOFLAR ve Kaya BOZOFLAR TEPMK kadrolarına kazandırıldığı görülmektedir. İstanbuldaki son aşamada Nezihe NAHAR, Alpaslan ÖZTÜRK, Ayşe İSMAIL, İzzet OGUZ, İbrahim GÜLGEÇ ve Adnan KÖLE ile bunların çevrelerindeki bazı militan ve sempeti zanlarında TEPMK örgütüne yönelerek ileriki günlerde görev alır bir duruma getirildikleri anlaşılmaktadır.

Mayıs 1972-Temmuz 1972 tarihleri arasında Tunceli, kışın Diyarbakır, Siverek, Malatya ve İstanbul bölgesinde girişilen oluşum ve kadro faaliyetleri neticesinde TEPMK örgütünün daha önce önerilen görüşler doğrultusunda çatısı ortaya çıkmış olmaktadır. Daha ayrıntılı bir çalışmada aşamasında girmeden önce örgütün stratejisi ve hareket yöntemine defaatle dikkat çekilmiş ve bu konu ayrılma sebepleri olarak kendini göstermiştir.

Halk-savaşı düşüncesine dönük olarak silahlı mücadele hareketi neşve veren bu görüşlere esasen örgüt oluşumu devresinde teorik ve pratik olarak yer verilmiş silahlı mücadeleye ağırlık kazandırma düşünceler neden ve yönellik olduğu sonuçları da kapsayacak biçimde işlenmiştir.

- Derli toplu olarak nazar atfetmek bakımından şubat kararı genelgesinin bir-bölümünde ele alınan ve adeta hareket yasası haline getirilen yoldaşlara başlığı altında ilkelere şu surette sıralanmıştır.

1-Bulundugumuz bölgedeki gerçek durumu halkın silahlı mücadelesi açısından araştırın ve inceleyin. Gerçek durum teshit etmesek, hayal alemde gezeriz ve Marksist-Leninist bir siyaset uygulayamayız

2-Halkın silahlı mücadelesi hedeflerini somut olarak teshit edin bu hedeflere karşı mücadele için somun planlar geliştirin.

3-Bölgenizdeki öjitasyon çalışmasını bu hedeflerde yoğunlaştırın

..//..

İş halk yığınlarının kin ve nefretini bu noktalara yoğunlaştıran saldırı, hedefini mümkün olduğu kadar daraltın ve düşmana karşı en geniş ittifakı sağlamaya çalışın ajitasyon görevini silahlı mücadele şartlarında yürütebilecek bir yayın dağıtım şebekesi örgütleyin.

4-İşçi köylü ve gençlerin en bilinçli cesur ve fedakar kesimleri. silahlı müfrezelerle örgütleyin. Bu örgütlenme kağıt üzerinde olması derhal somut görevler verin partinin tüfeklere kumanda etmesini sıkı sıkıya uygulayın

5-Silahlı müfrezelerin askeri eğitimini örgütleyin Askeri eğitim birinci derecede halk savaşının askeri stratejisi ve taktikleri üzerinde özellikle gerilla savaşı konusunda yoğunlaştırmalıyız. İkinci olarak çeşitli silah ve gereçlerin kullanılması bakımı tamiri ve imar edilmesi öğretilmelidir. Bununla beraber savaşın esas olarak savaşarak öğrenilebileceğini unutmamalıyız halk savaşçıları silahlı mücadele içinde ustalaşacaklardır.

6-Cephane ve silah sağlanması için çalışmalara hız verin silah konusunda şehirleri bel bağlama eğilimi yok etme ve özel önem verir. Şehirlerde bulunan paramarlarla silahı düşmandan sağlayacağız işçi köylü yığınlarına dayanarak ve güvenerek silahlanacağız.

7-Cephane ve silah depolamak ve gizlemek için yerler tesbit edin cephane ve silah nakli görevlerini teşkilatlayın Halkın tek bir kurusunu dahi iyi şekilde muhafaza edilmeli asla düşmana kaptırılmamalıdır.

8-Silahlı mücadele şartlarında işleyebilecek şekilde irtibatla bağlaştıran.

9-Gizli çalışmayla ilgili bütün tedbirleri yeniden gözden geçir halkımıza ağır verebilecek hatalı ve zayıf yanları giderin Bürokrasi alışkanlıklarını en gizli tutulması gereken şeylerin yazılı olarak muhafaza edilme gibi burjuva davranışlarını yok edin gizlilik hata silahlı mücadele birinci ilkimizdir Gizliliğe aykırı bir şey uygulanamaz.

10- Hakim sınıfların silahlı kuvvetleri içinde yoğun bir çalışma girişin bu hem onları bölmek hemde silah cephane araç ve gereç sağlamak ayrıca haber toplamak yönünden son derece önemlidir.

11-Hakim sınıfların silahlı güçleri hakkında bilgi toplayın denemek suretiyle TKPML örgütünün silahlı mücadele yöntemindeki stratejisi silahlı halk savaşını başarılı düzeye getirecek esasları ortaya koymuştur. bunu izleyen örgütsel faaliyetler ve gelişmeler silahlı halk savaşı ve buna giden yollar olarak işlenmiş ve her şey silahlı mücadele ana mihveri etrafında organize edilerek görev kadrolanmasına ve bunu takiben de şehirli ve köylü silahlı eylemlere aynı rota izlenerek geçilmiş görünmektedir.

TKPML örgütünün yaslandıkları Marksist-Leninist ideoloji ve Maoist uygulama yöntemindeki düşüncelerin tez ve eleştiriler halinde peyd

S. 4I

ortaya sürdürülmesi hem bu fikirlerin öğrenilip anlaşılmasına hemde örgütlenme bakımından zaman kazınması böylece eski kadrolardan kimin neyi benimsediği ve kimin neyi benimsemediği ayrımı yaratacak bir tartışma ve karşılaştırma olanağı çıkarttığı anlaşılmaktadır. İşte bu aşamada öncü kadroların belirlenerek, daha geniş alanda ve ölçüde yayılma faaliyetlerine geçme hazırlıklarının yapıldığını görmekteyiz. Esasen TKPML hareketi başladığından beri mevcut kadronun yettiği ölçüde boş tutulmaması, belirli kesimlerde teşkilatlanma çalışması yapması ön prensibiyle hareket etmiş ve böylece yeni görüşleri etrafında gelişme sağlamış bulunmaktadır.

TKPML'nin TEŞKİLAT VE KADRO GELİŞİMİ :

TiHKP saflarında iken başlayan TKPML hareketi giderek fikir ve faaliyetleri ile yeni bir illegal parti bünyesini kazandıktan ve etrafına eski yoldaşların toplandıktan sonra çeşitli bölgelerde bağlanan militan desteğinin varlığı ile hareketin öncülükleri tarafından vücut bulmuş sayılarak daha geniş ve iddialı bir çalışma dönemine girilmiştir.

Çünkü silahlı halk savaşı yönetimindeki düşünceler yoğun ve Cüneyt Yılmaz Anadolu Bölgesi ve İstanbul kesiminde taraf bulmuş ve kabul görmüş, örgütte eski yoldaşlar ile TKPML hareketini Çarşak hareketinden daha olumlu ve tutarlı olduunu ifade ederek TKPML kadrolarında yer almışlardır. TKPML hareketi öncü yöneticileri durumunda gözükten İbrahim KAYPAKÇI, Muzaffer ORUÇOĞLU, Cem ÇELİK, Aslan KILIÇ, Ali TAŞYAPAN, Ali MERCAN ve Eadirdi anılan ancak gerçek kimliği hala tesbit edilememiş bulunan kişilerin oluşturduğu üst kadro, elde mevcut ve var sayılan militanlar da göz önüne alarak bütün Türkiye'yi kapsayacak şekilde bir teşkilatlanma ve kadrolanma çalışmasına geçmiştir. Bu çalışmaya İstanbulda yapılan bir toplantıdan sonra geçildiği anlaşılmaktadır. Nitekim Aslan KILIÇ bu toplantıyı kısmen itiraz etmektedir.

Bu toplantıda partinin ortaya sürdüyü görüşlerin ne ölçüde benimsendiği ve özellikle İstanbul, Tunçeli, Malatya, Siyarbekir, Siverek ve kısmen Gaziantep'te gerçekleştirilen faaliyetlerin örgüte kazandırdığı sayı ve kişiler üzerinde durularak elde mevcut kadroların boş tutulmaması temel ilkesinden hareketle yurt ölçüsünde bir teşkilatlanmaya idilmiştir.

Yukarıda da ifade ettiğimiz gibi TKPML örgütünün keskin hatlarıyla ortaya çıkması ve bu örgüt tarafından belirli kadronun kümelenmesi ve bunların daha ileri aşamaya yönelik ortak ittifakı ve kararlılığı 1 Mayıs 1972- Temmuz 1972 ayları arasında sürdürülen yoğun ve çok yönlü faaliyetlerle gerçekleştirilmiştir.

Bunun sonucunda olarak İbrahim KAYPAKÇI İstanbulda yaptığı son istişarete ve güzden geçirmeden sonra Aslan KILIÇ'la beraber örgütün kuruluş ve teşkilat şemasını düzenledikleri ve elde mevcut kadroları bu kişilerin önceli çalışma alanları içersine yerleştirerek yettğinde ve güvencesi ölçüsünde bölgesel görev bölümü yaparak, bu yöntemde gelişme sağlamak istedikleri ve söz konusu teşkilat kuruluşu içinde hareketi ka-

rarlaştırdıkları anlaşılmaktadır.

Aslan KILIÇ'ın evinde ele geçen ve 10 numaralı klasörün ilk sırasında bulunan teşkilat kadrosu isimli ve kısmen görev dağıtım-
lı el yazması liste ile sanıkların birbirini tamamlayan bu dönemde-
ki çalışmalara ilişkin hazırlık beyanları kısmen duruşmadaki ket-
mediği ifadeleri bu iddiamızın kanıt sağlayan delilleridir.

"Öz konusu teşkilat şemasının taslak olduğu görüldü öne sür-
ılmekte ve bu konuda henüz uygulamaya geçilmediği davanın yönetici
sanıkları tarafından duruşmada ifade edilmiş bulunmaktadır. Bu iddia
hergeyden evvel Örgütün bölgesel çalışma esasına paralel olarak gös-
terilen faaliyetlerle ortaya çıkan eylemlerle çelişkilidir. Çeşitli
bölgelerde saptanan ve TKPML eylemi olarak delilleri ile birlikte
sunulan eylemler ardındaki faaliyetler ve patlama olaylar vukuunda
kadarki aşama çalışmaları teşkilat şemasının belli kesimlerinde ger-
çekleştirilen uygulamadan başka bir şey değildir. Fakat şurası da
bir hakikatki teşkilatlanma ve kadrolanma esasında ön görülen ve
ayırma tabi tutulan bölgelerin hepsinde faaliyete geçilememiştir.
Bu esasen Örgütün kadrosunun yarattığı bir yansımadır. Bölgesel
esasa göre teşkilatın tamamlanması ve bu şemadaki bölgesel ayırmanın
Örgütsel faaliyette temel teşkilat kabul edilmesi giderek gerçek-
leştirilmeye gayret edilen bir amaç şeklinde kendini göstermektedir.
Biz iddianamesizde uygulamaya konmuş bölge ve kişilerden söz ettik.
Bunlar Örgütün öncü ve teşkilatçı kadrolarıdır. Elde mevcut güveni-
li kadronun uygun görülen ve esasen eski çalışmalarla tecrübeleri
bulunan alanlarda derhal faaliyete geçirildiği değil teşkilat şeması-
nın, eylem ve saptanan faaliyetlerinin ortaya koyduğu bir sonuçtur.

Bu itibarla teşkilat şemasının Örgüt bakımından geçerli-
liği ve uygulama hayatıyeti var mı ve mevcut tatbikat bunu bütün ay-
rıntılarıyla ortaya koymaktadır.

İddianamenin 147-150 nci sayfelerinde sözü edilen teşkilat
kadrosunu belirleyen şema Örgütsel ilişki ve faaliyet bakımından
Türkiye'yi 8 bölgeye ayırmaktadır. Her bölge mahalli iritbat ve
özellikler itibarıyla kendi büyüklüklerine göre tali bölgelere ay-
rılmaktadır. TKPML hareketinin öncü kadrosunun yaptığı oluşum çalış-
maları sonunda bünye kazandığı görülen Örgüt merkezîyet esasına göre

ve gizli çalışmanın zorunlu sonucu olarak hücre biçimindeki çalış-
ma nitelikleri ile yönetim düzenine bağlanmıştır. Diğer ülkelerdeki
özel komünist Örgüt modeline uygun olarak yapılan teşkilatlan-
ma hazırlık döneminde koordinasyon komitesi olarak nitelenen öncü
teşkilatta merkez kadroyu oluşturmuş görülmektedir.

Teşkilat şemasında merkez kadro ve diğer bölgeler üzerinde
belirlenen takma isimler, hazırlık soruşturmasında önemli üzerinde
durulmuş ve aydınlatılmağa çalışılmış bir konudur. Gizli düzeyde
örgüt çalışmalarını içersinde deşifre ol-

mamek bakımından takma isimler kullanıldığına öteden beri tanık olu-
muş ve esasen bu ilke TKPWL örgütünün koyduğu prensiplerden bir tanesi
olarak belirmiştir.Çeşitli çalışma alanları içerisinde girişilen yakala-
ma ve sorgulama faaliyetleri sırasında,bir çok takma isimler ifade edil-
miş ve bunların kimler olduğu gerçek isimlerinin ne olduğu ayrıntılı ola-
rak sorulup tesbit edilmiştir.Giderak örgütün yönetmenleroldukları anla-
şılan militanlar da ele geçtikçe örgüt içerisinde faaliyet gösteren takma
adlı militanların gerçek kimlikleri soruşturulmuştur.Bütün bu bilgilerin
karşılaştırılması ve bütünleştirilmesi,sonucunda,hemen her militan örgüt
içerisindeki takma adının ne olduğu aydınlığa kavuşmuştur.Hatta çeşitli
çalışma alanlarında değişik isimler kullanan militanların dahi ayniyeti
ve ayrılığı sıbhatle ve isabetle tesbit edilmiş,aynı konuya ilişkin bir
çok yönetici ve sorumlu mevki olan sanığın beyanları birbirini teyit ede-
rek,her türlü kuşkuyu ortadan kaldıracak bir berraklık sağlamıştır.TKPWL
soruşturmasının özellikle son aşamasında bütün örgüt üslerinin ve yönet-
men militanların pek kısa süreyle ele geçici ve örgüte ait her türlü yayın
ve araçın,silah ve cephanenin suç mahallerinde yakalanması inkarı imkansız
kılan bir çöküntü ve çözüme ulaşmıştır. Bu geçen deliller karşısında
konuşmanın veya konuşmamanın etkili olmayacağını gören kişiler maddi de-
lillerin doğrultusunda en geniş açıklamaları yapmışlardır.Ancak bütün bun-
lar ve normal seyir duruşma safhasında zorla kabul ettirilme şeklinde ifa-
de edilmiştir.Her hangi bir isim Hasan olmuş,Büseyin olmuş ne anlamı var.
Soruşturma makamları niçin herhangi bir ismi empoze etmek gayretine düşün-
ler.Ortada bir gayret varsa bu gayret daima gerçeği bulma ve doğruyu tes-
bit etme çabasıyla başka bir şey olmamıştır.Bu itibarla iddianamenin
148 nci ve müteakip sıralarında kadroya ilişkin olarak verilen gerçek
sanık isimleri tamamen doğrudur ve gerçeğin çok yönlü teyit edilmiş ifa-
desidir.Bunun içindirki Merkez Komite ve çeşitli bölge ve tali bölge komi-
teleri üyeleri olarak iddianamenin 148-150 nci sırasında takma isimleri
karşılığı gerçek isimleri yazılı kişilerin adı geçen yerde görev aldıkları
kuşkusuzdur.Esasen çoğunlukla bu kişilerin fiilhal anılan bölgelerde örgüt-
sel görev ifa ettikleri sıralarda ele geçmiş olmaları karşısında örgüt
teşkilatı emurgasının listesi belirlendiği doğrultusunda oldu unu bütün açık-
lılıkla göstermektedir.İddianamenin deha ilerki bölümlerinde ise bundan
sonraki,yani ; temel teşkilat teşkilatları ve idareler ve idarelenme-
li takma isiml korusunun aynı nusu ur.Özer bir teyitle
n teşkilat ve k idarelenmesi temeli yeti idareye bakma-
ya imkan yoktur.Çünkü müteakip olgılar temen bölge esasına göre
çeşitli alanlarda militanlar sevk edilme suretiyle teşkilatlanmada ön-
görül ü şekilde bütünleşme safhasına geçiş etmiştir.

Tanık anlatımlarından ve diğer belirlenen elde edilen sonuca
nazaran teşkilat kadrosunda bir kısım isimlerin işaret edilen bölgelere
sev-

kedilemediği anlaşılmaktadır. Bunlar tesbit edebildiğimiz kadarıyla Ömer İNCE (Şefik), Cafer ŞEN (MEHMET), Aslan KILIÇ (SEYİT), Muhsin CANİK (HAKKI), Güner ALAKOÇ (ŞEKER), isimli militanlardır. Ancak tayin edilen bölgeye sevkedilmeyen bu sanıklar, bulundukları kesimlerde örgütsel görev yüklenmişler veya değişik bölgeye sevkedilmişlerdir. Böylece Aslan KILIÇ daha ilerki tarihlerde gitmek üzere İstanbul'da, keza Muhsin CANİK ve Güner ALAKOÇ'ta İstanbul Bölgesinde çalışmalarına devam etmişlerdir. İrfan ÇELİK, Alparslan ÖZTÜRK'le beraber Malatya bölgesine geçmiş ve burada oluşturduğu militan çalışma kadrosuna daha sonra iltikatlara olmuştur.

Bu duruma nazaran sözünü ettiğimiz teşkilat kadrosu şemasında belirtilen ve olayların doğruladığı sonuca nazaran ; TKPML örgütünü merkez komitesi Ali HASAN (HASAN), Ali TAŞIRAN (CEMAL), Kadir (ALMANYA) DAN ÇELİK, Muzaffer ORUÇÇULU (Hıdır), İbrahim KAYPAKAYA (HAMZA), Cem SOMEL (ABBAS), ve Aslan KILIÇ (SEYİT)'ten oluşturduğu kuşkusuz bir şekilde anlaşılmaktadır.

Merkez komite üyeleri örgütün aşaması bakımından üst düzeydeki görevle yetinmiyerek eski çalışma alanları içerisinde bölgesel komite başkanlık ve üyeliklerinde vazife almışlardır. Bu anlamda olarak Muzaffer ORUÇÇULU kendi çalışma yöresi olan Doğu Anadolu Bölge Komitesinde, keza Ali TAŞIRAN Doğu Anadolu Bölge Komitesinde, Aslan KILIÇ ve Cem SOMEL'de İstanbul Bölgesinde görev yüklenmişler ve bu görevlerini ele geçtikleri ana kadar sürdürmüşlerdir. Bölge komiteleri takma isimleri rolalarında yer alan Devut KURUN, Yalçın BÜYÜKALILI, Ahmet Muharrem KILIÇ belirlenen bölgelerde görev almışlardır. Bunlardan Devut KURUN'un memleket irtibatı dikkate alınarak ve Tunceli Bölgesindeki çalışmalar gözönüne alınarak orada te iki yönlü yarar sağlaması amacıyla, tahsil gördüğü İstanbul ile görev aldığı memleketi olan Tunceli Bölgesinde sürdürülen örgütsel faaliyetler içerisinde görülmüş, muhaberat ve koordine hizmetlerinde kendisinin yararlanmıştı. Bundan sonraki kadro çalışmaları, örgütün normal faaliyetleriyle birlikte ele alınmış ve gittikçe kadrolar genişletilmiştir. Başta örgüte yeni militanlar kazanma örgüt amacını içeren ve onu güçlü kılan bir faaliyet olarak sayılmıştır.

TKPML örgütün kadro alıpverişi ilgili olarak iddianamesinin 151-155 nci maddesinde yer alan açıklamalarda Şafak Örgütünden geçiş ve sağlanma hususları hakkında tedahil olduğu için birlikte talase edilerek bir izah tarzı izlenmiştir. Ancak yukarıda kesin sınırlarla belirttiğimiz üzere Şafak ilişkisinden söz edilmeyerek TKPML kadrosu içerisindeki faaliyetleri definmenin daha isabetli bir durum olduğu anlaşılmıştır. Bir kısım sanıkların Şafak Örgütü ve onun gençlik kuruluşu olan ihtilalci gençlik birliği ile olan ilgi ve irtibatları ortak amaç bakımından bir değişiklik göstermediği gibi, örgütsel faaliyetlerinin kesintisiz oluşu yönünden de ayrı izahata lüzum göstermeyen bir bütünlük yaratmaktadır.

TKPML Örgütünün teşkilat ve kadro omurgası belirlendikten ve bir

kısım üyeler filhal eski çalışma alanlarında görev aldıktan sonra, özellikle İstanbul Merkez Üssü kabul edilerek bir yandan bölgesel faaliyetler devam ederken diğer yandan yoğun bir genişleme çalışması içersine girilmiş görülmektedir.

Temmuz 1972 Ağustos 1972 tarihlerinde İbrahim KAYPAKKAYA, Aslan KILIÇ ve Hikmet ŞENSES'le örgütsel yayılma ve genişleme konusunda tam bir görüş birliğine vararak İstanbul Bölgesi içersinde diğer bölgelere kaynak sağlayacak biçimde yoğun bir çalışmaya geçmişlerdir. Öncelikle örgüt görüşlerini yansıtan metinlerin çoğaltılıp daha geniş çevrede yayım ve propagandasını sağlamak ve faaliyetleri gizli düzeyde yürütmek için değişik semplerde üstler kurulmuştur. Aynı günler içersinde çalışmalara Filistin'den Malatya yoluyla İstanbul'a dönen Cem SOMEL'de katılmıştır. Keza bu dönemde sonra da Malatya bölgesine gönderilen İrfan ÇELİK te çalışmalara katkı sağlamıştır. Böylece Pendik'te ve İmraniye de tutulan evlerde 2-3 kişilik guruplar ve geniş irtibatlar şeklinde çalışmalara bağlanmıştır. Her iki evde, Aslan KILIÇ, Meral YAKAR, Ahmet Muharrem ÇİÇEK, İrfan ÇELİK örgütsel metinleri çoğaltmışlar ve bir yandan da İbrahim KAYPAKKAYA örgüt görüşlerini yansıtan yeni metinler kaleme almıştır. Bu arada Hikmet ŞENSES Kazlıçeşme işçi keskinde adam kazanma ve propaganda faaliyetlerine girişmiş ve aynı zamanda Cüner ALAKOÇ'la beraber siteler semtinde örgüte yeni bir ev kiralayarak burada da üstlenme sağlamıştır. Ayrıca Meral YAKAR, İrfan ÇELİK ve Muharrem ÇİÇEK'in Pendik'te çoğalma ve yayım faaliyetleri ile kuşku yaratabilecekleri düştürülerek Siteler'de, Murat AYDIN ve Meral YAKAR ikilisi yeni bir ev daha kiralayarak aynı tür çalışmalarını sürdürmüşlerdir. Keza İmraniye semtinde ayrı bir ev daha kiralanmak suretiyle vaki olabilecek dikkatler dağıtılmaya çalışılmıştır. Aynı tarihlerde Muhsin CANİK ve İrfan ÇELİK Bağcılar semtine sığınmışlar ve Muratpaşa durağında bir ev daha kiralayarak İstanbul yöresindeki faaliyetlerde yeni bir gelişme yaratmışlardır. Belirli örgüt üstleri aracılığıyla gizli düzeyde sürdürülen yoğun faaliyetlerin sonucu olarak İstanbul kadrosu her geçen gün örgüte alınan yeni üyelerle artmış kazanmıştır. Özellikle Cem SOMEL, Aslan KILIÇ ve Hikmet ŞENSES'in sürdürdüğü çalışmalarla Şafak Örgütü gençlik kuruluşu olan ihtilâlcı Gençlik Birliği saflarına henüz üyeler TKPML kadrolarına alınmıştır. Bu aşamada İstanbul bölgesinde sürdürülen adam kazanma çalışmalarında Yalçın BÜYÜKBAĞLI ile Ahmet Muharrem ÇİÇEK arabulucu ve kaynaştırıcı bir rol oynamış görülmektedirler.

TKPML'nin İstanbul bölgesi ile sürdürüldüğü normal örgüt faaliyetleri yeni bir aşamaya geçtikçe genişleyen kadrosunda Temmuz 1972 başım 1972 tarihleri arasında bu üyelere ait görevli şahısların çalışmalara rastlanmaktadır. Daha önceki yönetici ve üyelerle beraber çalışmak lazım gelirse, İstanbul bölgesinde Aslan KILIÇ, Hikmet ŞENSES, Cem SOMEL, Ahmet MUHARREM ÇİÇEK, Meral YAKAR, Murat AYDIN, Davut KURBAN, Yalçın BÜYÜKBAĞLI, Cüner ALAKOÇ, İrfan ÇELİK, Alpaslan ÖZTAN, Kutsiye BOZKILAR, Kaya BOZKILAR, Ömer İNCE, Hayret-

tin URALLAR, İzzet OĞUZ, İbrahim DÜLGER, Hediye BAHAR, Zeki ŞERİT, Ayşe İŞAIL, ve Feriati SARIOĞULLARI'na Örgüte kazandırılan güvenilir elemanlar olarak bakılmakta ve bu kişilerin TEPEL Örgütüne hayatiyet kazandırdığı ve faaliyetleriyle yön verdiği anlaşılmaktadır. Bunların ne surette partiye alındıkları ve hangi ilişkilerle kurulduğu hususlarına iddianamede yer verilmiştir. Esasen Örgüt amacına dönük bireysel çalışmalarında ki kendilerinin cezai sorumluluğunu gerektirdiğinden soruşturma kapsamı içersine alınarak faaliyetlerinden ayrıntılı olarak kişisel bölümlerinden söz edilmiş bulunmaktadır. Ayrıca bölgesel çalışma irtibatlarından yararlanılarak ve Örgüte kazanan yeni Üyelerin tavsiye ve yardımlarıyla Kamer ÖZKAN, Hasan GÜLMER, Adnan KÜLE, Yılmaz KARAKOÇ gibi Üyeler Örgüte alınmıştır.

İstanbul bölgesinde sağlanan bu gelişmenin yanı sıra, Örgütün faaliyete sokulmuş bölgeleriyle olan irtibatı ve diyalığında kesintisiz devam etmiştir. Tunceli kesiminde Muzaffer ORUÇOĞLU'nun sürdürdüğü bölge çalışmaları içersinde eski kadro yerini muhafaza etmekle beraber bilinç düzeylerini eylem aşamasına kadar getirmiş gözükmektedirler. Bu bölgede çalışmalar yaz boyunca devam etmiş Merkez kadro irtibatlarıyla sayıları daima takviye görmüş bulunmaktadır. Mayıs.1972-Kasım.1972 tarihi itibarıyla Örgütün Tunceli kesiminde Muzaffer ORUÇOĞLU yönetiminde şu militan Üyeler ve bunların bölge içersindeki hücreleri çalışmalarına rastlanmaktadır. Muzaffer ORUÇOĞLU etrafında kamelenen kadro Süleyman YEŞİL, Ali Haydar YILDIZ, Beki İŞÇİ, Hayrettin İPEK, Hüseyin TEKİN, Hüseyin AÇIKGÖZ, Musa SÖĞÜT, İbrahim Halil AKYOL, İsmail ERDOĞAN, Ziya AYDIN, Düzali AYDOĞMUŞ'tan oluştuğu gibi, Temmuz 1972 ortalarında Filistin Gerilla Örgütlerinden tavsiye ile gelen Mümtaz ÇELTİK katılma göstererek, Tunceli'nin Kuzey batı kesiminde Hasan GÜLMER'in rehberliği altında çalışmalara koyulmuştur. Örgütün bu kesimindeki faaliyetleri zaman zaman İstanbul'da gönderilen Üyeler aracılığı ile kontrol edilmiş ve bilgiler alınmıştır. Bu kişiler daha ziyade İstanbul'da Örgüte teslimiyet göstermiş ve fakat memleketi olmasa bilinci ve yakınlığından istifade edilmek istenen Üyeler olmuştur. Murat AYDIN, Davut KURUN-Hüseyin BOZKURT, Hasan GÜLMER, ve Kamer ÖZKAN bunların başlıcalarıdır, daha ileriki tarihlerde bölgenin yabancıları olarak irtibatçı görevi ile gelen Üyelerden birisi de Yılmaz KARAKOÇ'tur. Bu Üyelerden durumu kendisine verilen göreve göre yerel değişiklik gösteren militan Davut KURUN'dur. Davut KURUN İstanbul Üniversitesi Hukuk Fakültesinde okumakta ve aynı zamanda memleketi olan Tunceli ile irtibatı göz önüne alınarak kadrolanmada yeri Tunceli bölgesi olarak gösterilmiş bulunmaktadır. Davut KURUN'un Tunceli bölgesinde süreklilik içersinde bir görev durumu tesbit edilememiştir. Bu nedenle iddianamede teşkilat şeması açısından yeri belirtilmiş ve değişken görevleri sıralanmıştır. Bu militan her ne kadar Tunceli bölgesinde kalıcı bir görev ifa etmemiş ise de, teşkilat kadrosunda Örgüt yetkililerince belirlenen yeri itibarıyla.....

..//..

Örgüt hizmetlerindeki güvenilirliği ve kabul gören seviyesi böylece tescil edilmiş olmaktadır.Öyle sanırız ki Davut KURUN tayin edilen bölgede kalıcı bir görev almaması durumunu sık sık öne sürerek yöneticilik sıfatını sürdürmeye çalışmaktadır.Ancak bu sanığın Örgütün diğer alanlarında ifa ettiği görev kendisine duyulan güveni boşa çıkarmayacak ölçü ve çegnidedir.Bu hususta kişisel faaliyetler bölümünde ayrıntılı açıklama yapılacaktır.

Tunceli bölgesindeki faaliyetlerde bazı bilinçli çevrelerin desteği de kazanılmıştır. Bir bakıma bu destek Tunceli'deki gelişmenin çekirdeği sayılabilir. Çünkü Tunceli bölgesindeki Şafak dönemine raslayan ilk oluşumda Tunceli lisesi Öğretmeni Hasan İLTER'in Marksist-Leninist ideolojiyi benimseyerek ve bu konuda kendisiyle bağ kuran İbrahim KAYPAKKAYA ve Muzaffer ORUÇ-ÖZLÜ ile ortak amaç ittifakı kurarak fikir düzeyinde yarar ve katkı sağlayıcı çalışmalarında bulunmuştur. Hasan İLTER'in Öğretmen arkadaşı Kenan KASAR'ı da yönetici durumuna gelmemekle beraber aynı yörüngede bir destek olarak görmek yiz. TKPMİ Örgütünün siverek bölgesine dönük çalışmalarında şafak dönemi

yiz, TKPML Örgütünün siverek bölgesine dönük çalışmalarında şafak dönemi den sonra kısa bir kesinti haline raslanmaktayız. Muzaffer ORUÇOĞLU bu bölgedek hizmetleri ve oluşturduğu bir kadro bulunmakla beraber, Mart 1972 tarihi itibarıyla girilen bir kısım mevzi öylemler ve faaliyetler sonucu Örgütsel bir çalışmanın varlığını açığa vurmuş ve buradaki Şafak Örgütünün mevcudiyeti ve faaliyetleri deşifre olmuştur. Şafak Örgütü soruşturması içerisinde teker teker yakalanan militanlardan sonra Örgüt Muzaffer ORUÇOĞLU'nu ağır bir dille muamele etmiş bulunmaktadır. Bu sıralarda Muzaffer ORUÇOĞLU TİİKP'le olan bağlar ayrıcalıklı düşüncelerle esasen kopma noktasına gelmiştir. Ve nitekim Siverek kesiminde fazla kalmayı yararlı görmiyerek Tunceli bölgesinde intikal etmiş bulunmaktadır. Her ne kadar Örgüt militanlarından bağlıcaları yakalanmış, Muzaffer ORUÇOĞLU bölgeden ayrılınca ise de, daha sürdürülen faaliyetlerin sonucu olarak geride sempatizan ve her an Marksist--Leninist yönünde kanallize edilebilecek bir kadro bulunmaktadır. Bu kadrolarda girişilecek yeni bir irtibat ve çalışma Siverek kesimindeki Örgütsel faaliyetlere yeniden canlılık kazandırılması düşünülmüş ve diğer alanlardaki ağırlık verilmiş görülmektedir. TKPML yöneticilerinin Siverek kesimiyle yeniden hareket sağlayan ilişkileri Temmuz 1972 başlarında sanık Seyithan DOKAY aracılığıyla kurulmuş ve gelişme sağlamıştır. Örgütün yayıncıları Hamza OĞUZER kanalıyla Siverekte Seyithan DOKAY'a gönderilmiş ve kendisi talimatlandırılmak üzere İstanbul'a çağırılmıştır. İstanbul'da İbrahim KAYBAKKAYA ile görüşen Seyithan DOKAY Örgütsel talimat ve önerilerle bölgeye dönmüş ve çalışmalara koyulmuştur. Bu dönemde Ütoden beri Marksist--Leninist ideolojiye yatkın görünen Fatma EREZ, Hafız MEHMET ŞAH, Şafak zamanında Örgütsel çalışmalara girişmiş Cemal ERDOĞMUŞ, Ramazan BALPETEK Bayram LAÇIN, Ali TURAN ile gerekli irtibat kurulmuş ve Örgütsel ittifak kısa zamanda sağlanmıştır. Siverek kesimindeki miteakip gelişmeler Seyithan DOKAY mihveri etrafında oluşum kazanarak, çalışmalar öylesine düzeyine kadar olgunlaştırılmıştır.

TKPML Örgütünün Malatya kesimindeki çalışmaları Ali MERCAN ve Ali TAÇ-YAPAN tarafından girilen faaliyetlerle süreklilik göstermiştir. Malatya bölgesi TKPML hareketinin oluşum ve ilk gelişme merkezlerindendir. Bu itibarla İbrahim KAN PAKKAYA'nın Malatya ile ilişkisi kesintisiz olduğu gibi, ayrılık hareketi aşamasında Filistin tehdidi örgütlerindeki unsurlarla olan irtibata bu bölgedeki çalışmalarla sağlanmıştır. Yukarıda sözü edilen deklarasyon ve dış irtibatlaştırmalar sonunda, yeni örgüt görüşünü ilk uğrak yeri Malatya bölgesi olmuştur. Ali MERCAN müteaddit defalar ayrılık hareketini benimsetmek amacıyla Filistin gerilla örgütündeki unsurlara gitmiş ve ayrılık nedenleri bütün ayrıntılarıyla oluştiri ve tezleri doğrultusunda anlatmıştır. Bunun neticesi olarak, Mümtaz ÇELİK, Cem SOMEL ve beraberinde getirdikleri gerçek kimlikleri bilimsiyen yoldaşlarının talimat merkezleri Malatya olmuştur. Cafer ŞEN'de bu bölgede mahalde yakın bir takım çalışmalar yapmıştır. Daha sonraki günlerde Cafer ŞEN Gaziantep bölgesiyle ilişkin kurmuş ve Mehmet TATAR aracılığıyla Masırçılar Mah. Düğmeçiler sokaktaki tutmuş olduğu evde örgütsel faaliyetlere girmiş ve baradan hareketle gelişme sağlamak istemiştir.

TKPML Örgütünün İstanbul ve taşrada oluşturdukları militan kadrolarla çeşitli faaliyet ve eylemlere girişmeleriyle de ışık biçimde örgütsel yapı belirginlik göstermiş ve bu yolda elde edilen tez, eleştiri, beyanname ve kararname türündeki belgeler ortaya çıkan çıkan hareketlere örgüt yönetimine bağlı mana ve muhteva kazandırmıştır.

1973 Ocak ayı başlarından itibaren T.K.P.M.L. Örgütü faaliyetleri icrasında sayılan çeşitli eylem veya yakalama operasyonlarından sonra örgüt durumunda bulunan kişilerin ele geçmesi mevcut kadroya çeki-düzen verilmesine zorunlu kaldığı gibi yakalamalarla eksilen kadroların yerini doldurmak uğrunda da bir takım çalışmalara girilmiştir. Söz konusu dönemde Cem SOMEL ve bilahare Muzaffer ORÇOĞLU örgüt kadrolarının derleyip toparlanmasında ve yeni görevleri sevkinde müessir olmuşlardır. Özellikle bu dönemde İstanbul kadrosunda yeni isimler belirmiş ve bu militanlar T.K.P.M.L. Örgütüne faaliyetleri sırasında suç üssü ve suç araçlarıyla birlikte saptanıp ele geçirilmiştir. Faali-

yetler bölümünde isimlerinden ayrıntılı olarak sözü edileceği üzere bunlar Şahin GİRAY, Nizim KARAKOÇ, Ünsal ALANYA, Ayşe İSMAİL, Hikmet ANIK, Fikret SONER Tıran ÇETİNER, Adnan KÖLE, Naki ÖZGÜL, Mukaddes ERDOĞDU, İsmail ÖZBAY, Ali ŞENÇİ, Sami SARI, Mehmet Ali KILIÇ ve Binali ÇELİK, gibi isimlerdir. Bunun yanı sıra asker kesiminden sağlanarak istenen dayanığın ilk olumlu sonucu olarakta örgüte Teğmen Gürsel GÖZEK ve Teğmen Kemal BAHAR alınmış ve bunların çevresindeki diğer bazı subay ve astsubaylar ile gerekli bağların kurulmasına geçilmiştir.

T.K.P.M.L. Örgütünün henüz hazırlık döneminde olduğu, faaliyete geçmediği yolundaki iddialar bir kısım sanık vekilleri ve lider sanıklar-

tarafından iddia edile gelmiştir. Herşeyden evvel ortada illâgal bir örgüt oluşumu söz konusu olup, faaliyete geçmeden legal belirtilerini ve şekil koşullarını yeraltı düzeyindeki bir silahlı örgüt biçiminden aramaya olanak yoktur. Mademki bu örgüt hazırlık döneminde ve oluşum kazanmış düzeyde, örgütün saptadığı ilkeler doğrultusundaki silahlı faaliyet ve eylemleri nasıl izah ve bertaraf ederler. Ortada doğru olan birşey vardır. Bu da T.K.P.M.L. örgütünün bütün yurdu kapsayacak şekilde öngördüğü bölgesel çalışma dilimlerine göre 8 bölgede birden faaliyete geçmemiş bulunmalarıdır. Esasen biz hiç faaliyetin söz konusu olmadığı yerde T.K.P.M.L. çalışmalarından söz söz etmiş değiliz. Ancak öngörülen diğer bölgelere yayılma çalışma ve çabaları gösterilmiş. Bölge esasına dayalı kadrolanma gerçeği gözden uzak tutulmamıştır. Ayet gerek militan sayısı gerekse diğer koşullar itibariyle imkan bulursa idi, öngörülen 8 bölge ve bu bölgelerin tali çalışma alanlarında da faaliyete geçileceği kuskusuzdur.

Sinanaleyn, teori ve fikir olanak T.K.P.M.L. örgütü vardır, cadre ve militan itibarıyla T.K.P.M.L. örgütü vardır, faaliyet olarak T.K.P.M.L. örgütü vardır. Ortaya getirdiğimiz dava dosyasındaki yazılı ve sözlü deliller bunu hiç bir tereddide meydan bırakmayacak şekilde kanıtladığı gibi, reddi mümkün olmayan bazı teorik ve pratik belirtiler bakımından duruşmada dahi sanıklar yapılarına yetersiz gören ve daha ileri çizgide girişim izlenimini yansıtan düşünceleri ile T.K.P.M.L. ve onun öngördüğü toplum düzenini bütün açıklığıyla ortaya koymışlardır.

T.K.P.M.L. örgütünün ortaya çıkışı ne bir rastlantı ne de sanıkların iddia ettikleri gibi zorlamaları meydana getirdiği senaryo değildir. T.K.P.M.L. örgütü faaliyet ve eğilimleri ile kendisini çok kısa bir sürede açığa varmuştur. Yeraltı düzeyinde faaliyet gösterdiklerini sanan ve zanla hareket eden militanlar kendi aralarında gizliliğin kurallarını tekrar ededursunlar normal ve meşru olan ölçülerin dışında su yüzüne çıkan her faaliyet ve hareketi değerlendirecek ve onun üstüne gidecek meşru devlet güçleri, çeşitli görev alanlarında durumunu kovuşturmuş ve görevin gereklerini en başarılı şekilde yerine getirecek teorik ve pratik yönleri ile T.K.P.M.L. örgütü ve yan kuruluşlarının bir bütün olarak ortaya çıkarmıştır.

T.K.P.M.L. VE YAN KURULUŞLARININ ORTAYA ÇIKIŞINDAKİ AŞAMALAR :

T.K.P.M.L. düşünçesi kendisinden önce T.İ.İ.K.P. örgütü içerisinde davamız yönetmen sanıklarının faaliyetleriyle şekil ve boyut kazanmış bir örgüt durumundadır. T.İ.İ.K.P.'nin en son unsurları Mayıs 1972 tarihinde ele geçirilmiş ve örgütün tüm üyeleri sıkıyönetim kovuşturmasına uğramışlardır. T.İ.İ.K.P. örgütü soruşturması sırasında ele geçen belgeler ve bunu teyit eden önemli sanık beyanları, daha önce aynı saflarda bir kısım militanların görev alıp belirli nedenlerle örgütten ayrıldığı T.K.P.M.L. ismi altında yeni bir örgüt oluşumuna gittiklerinin ortaya koymuştur. Bu bilgi istihbarat sınırlarını aşan ve olay düzeyinde-

olması itibarıyla ,söz konusu yeniörgüt oluşumu ve bunun faaliyetleri hususunda ilgili makamlar aynı bir kovuşturma ve izleme görevi içerisine girmişlerdir. Esasen mevcut olduğuna şüphe ile bakaadığımız bir kısım istihbari bilgilerle elde edilen diğer belirtiler ve delillere eklenince T.K.P.M.L. örgütü doğrultusunda ciddi bir kovuşturma kendisini zorunlu kılmış görülmektedir.

Dava konusu soruşturma boğutlarını meydana çıkaran T.K.P.M.L. ve onun faaliyet gerçeğini olayların tezahürüne göre açığa çıkışını dizisi belirli mihrak gelişmelerle olmuştur.

Hazırlık soruşturmasında önümüze gelen soruşturma evrakı ve deliller yönünde T.K.M.L. bütününe ortaya koyan mihrak gelişmeler şu dizi içerisinde belirlmiştir.

1-10 Ekim 1972 tarihinde Diyarbakır Eğitim Enstitüsü Öğrencilerinden sanık Yusuf ERNEZİN yatağının altında Milli Hesele ve Şafak Revizyonizm başlıklı bir metin ele geçmiştir.Söz konusu metnin ideolojik kapsamı dikkate alınarak konu Miktyönetim Komutanlığına intikal etmiş ve kovuşturma açılmıştır.Olay Sanığı Yusuf ERNEZ yapılan sorgusunda bu metni Hamza OĞUZER isimli bir arkadaşından aldığını ve Milli Hesele isimli tezde dile getirilen görüşler doğrultusunda faaliyet gösteren bir örgüte mensup olduğunu ifade edip,okuyup aynı yolda kararını bildirmesi için kendisine Milli Hesele isimli tezi verdiğini ifade etmiştir.Kovuşturma konusu metin kapsamı ve ele alınan hususlar tamamen ideolojik bir düzeyde olup,Şafak örgütünde Kürkçü düşünçeye bakış açısını eleştirerek ortaya yeni bir görüş getiren dolayısıyla,yeni bir örgüt düşüncesini sergileyen kapsamı ve esasen Yusuf ERNEZ'in Hamza OĞUZER'in beyanına atfen bunu ifade etmesi,tek bir konuya bakış açısını yansıtan darlıkta da olsa yeni bir örgüt oluşumunun ilk kanıtıveren bu olaydan hareketle Diyarbakır bölgesinde kovuşturmaya geçilmiş ve bu yolda soruşturma maksamlarının daha dikkatli bulunmaları yolunda komutanlığın talimatına muhatap olunmuştur.Söz konusu gelişmenin mihrak adamı Hamza OĞUZER'in memleketi olan Erzuruma gittiği anlaşılmıştır ve hakkında çıkarılan komutanlık gözaltı yerine getirilmesi Erzurum valiliğinden istenmiştir. Bu arada alındığı anlaşılan istihbarat bilgileri günışığına komutanlığa ve Diyarbakır Savcılığına ulaştırılarak doğrubir değerlendirme yapılmasına çalışılmıştır. Diyarbakır Miktyönetim Komutanlığına arandığını öğrenen sanık Hamza OĞUZER, valiliğinden Ocak 1973 başlarında Miktyönetim Komutanlığına teslim olmuş ve arada nedeni doğrultusunda hakkındaki kovuşturma kendisine bildirilmiş ve daha sonra Miktyönetim As.-avcı 1973 sorgusu yapılmıştır.

Sanık Hamza OĞUZER sorgusunda T.K.P.M.L. Örgütüne dönük ilişkilerini yer zaman ve ilişki kurduğu kişi isimleri veya takma isimleri belirterek açıkça beyan etmiştir.Özellikle Örgütün Uraniyodaki Üs. Merkezi,buradaki örgüt görüşlerini yayan yazın ve basın çalışmalarını ve kendisini İstanbul bölgesinde tanıştırıldığı kişileri bunların bulundukları yerleri açıklamış ve Örgütün

Diyarbakır kesiminde görev alarak bir takım çalışmalar yaptığı, Diyarbakır Siverek Elazığ ve Erzinçani kapsayan bazı ilişkiler kundugunu ifade etmiştir.

Sanık Hamza OGUZER'in beyanlarının arlamak ve bağlı bulunduğu örgüt ile ilgili noktaya ulaşmak bakımından, sorguyu takiben keyfiyet Sıkıyönetim Komutanlığına ulaştırılarak, İstanbul Bölgesinde keza Siverek bölgesinde bir kısım soruşturma yapılması gereği ifade edilmiştir. Buna takiben soruşturma makamlarınca Sıkıyönetim Komutanlığı emirlerine dayanarak Hamza OGUZER refakate alınarak mahallinde tahkikate geçirilmiş olduğunu komutanlığın bu yoldaki emirlerinden öğrenilmiş olduk. Böylece, sanık Hamza OGUZER'in ifade ettiği gibi örgütün yönetmen sanıklarından Hikmet ARSSES çalışma alanı Kızıltepe'de yakalanmıştır.

2-Aralık 1972 başlarında Tunçeli bölgesinde TIKKO beyannamesi dağıtan sanık Baki İŞÇİ ele geçmiş ve bu soruşturmada Ziya AYDIN ilişkisi ve onu izleyen örgüt çalışması gereğini ortaya koyan bir takım ilişkiler öğrenilmiştir.

3-Tunçeli bölgesinde belirgin hale gelen yeraltı düzeyindeki örgüt faaliyetlerinin en kanıtlayıcı ürünü olarak, 4 Ocak 1973 tarihinde Emniyet Müdürlüğü ve Emniyet Karakoluna atılan bomba olayları meydana gelmiştir. Baki İŞÇİ tarafından dağıtılan ve örgütsel bir kapsam taşıyan beyanname olayı ile, bomba olayının meydana geliş arasında bağlantıdan hareketle, mevzi görünümündeki bu olayların ardındaki örgüt ilişkilerini meydana çıkarma yolunda MİT, Emniyet, Jandarma görev dallarındaki soruşturma makamlarının koordine ve iştiraki ile yoğun bir soruşturma yürütülmesi sonucu, Tunçeli mihrakı olan Huzaffer ORUÇOĞLU, Süleyman YEŞİL, ve arkadaşlarından oluşan militan kadronun faaliyet ve ilişkileri su yüzüne çıkmış, bunlar ele geçen sanık beyanlarıyla billurlaşmıştır. Böylece 24. Ocak 1973 tarihinde Vartınik Operasyonu gerçekleştirilmiş ve buradan itibaren diğer patlama eylemlerin değerlendirilmesi yapılarak, aynı tür ve nitelikteki Darıkent, Harzgir ve Karakocan patlama olayları ile ortaya çıkan örgüt faaliyetleri arasında benzerlik ve bağlantılar kurularak gerçek menzilde bir soruşturma yöntemine ulaşılmıştır.

4-Siverek bölgesinde de aynı günlere başlayan patlama eylemleri de örgütsel faaliyetler potansiyelinde kayıtlendirilmiş, sanık Hamza OGUZER'in Siverek ilişkilerindeki örgüt mihrakı olarak beyan ettiği Seyithan DOKAY'dan hareketle sürdürülen kanallı soruşturma, bu eylemlerin örgütsel amaçla dönük olarak anlaşılmış ve bu yöntemde soruşturma derinleştirilmiştir.

5- 22 Ocak 1973 tarihinde Aslan KILIÇ'ın Meral YAKAR'ı birlikte kaldıkları Üraniye Atatürk Çavuşbaşı Caddesindeki evde tabanca ile ölümüne yol açması sırasında, Aslan KILIÇ'ın T.İ.İ.K.P. ilişkilerinden aranan bir kişi olduğunun anlaşılması suretiyle yakalanması ve bunu izleyen gelişme T.İ.İ.K.P. düşüncelerini teorik ve diğer bazı ilişkiler olarak bütünü ile meydana çıkarmış ele geçen

Yazılı belgeler soruşturma yöntemine tutmuş ve buradan hareketle diğer yan ilişkilere ulaşılmaya çalışılmıştır. Aslan KILIÇ'ın özellikle sorgusunda beyan ettiği konular bütün ayrıntıları ile soruşturulmuş ve beyanlarının gerçek olduğu tezahürleriyle anlaşılmıştır.

6-Vartnik operasyonundan kaçan sanık İbrahim KAYPAKKAYA 26 Ocak 1973 tarihinde ele geçirilmiş ve İbrahim KAYPAKKAYA'nın T.K.P.M.L.Örgütü'nün baş yönetmeni olduğu gerçeği elde edilen bilgilerin ışığında kuşkusuz anlaşılmıştır. İbrahim Kaypakaya kişisel ilişkilere dokunmaksızın T.K.P.M.L.Örgütü oluşumuna kadar geçen aşamaları sorgusunda bütün ayrıntıları ile ortaya koymuş ve bu doğrultuda diğer bilgiler mana ve muhteva kazanmıştır.

7-1973 Ocak ayı sonları ve Şubat ayı ortalarına kadar geçen zaman içerisinde İstanbul'un çeşitli kesimlerinde T.K.P.M.L., TIKKO, T.M.L.G.B. rumuzlu çeşitli bildiri ve manifestolar dağıtılmış bununla ilgili mahalli soruşturma makamlarının kovuşturma so uçlarını delillerle yansıtan belgeler Jakiyönetim Komutanlığına intikal ederek Örgüt faaliyetlerinin topluca değerlendirilmesi yoluna gidilerek, Çalışma Hst ve merkezlerinin tesbitine çalışılmıştır. 13 Şubat 1973 tarihinde Engin GİRAY ve Nizamettin KARAKOÇ'un TIKKO beyannamesi dağıtırken yakala maları ve üzerlerinde geçen dağıtmaya hazır çeşitli beyannamelerden hareketle Örgütsel ilişki tesbit edilerek soruşturma yöntemi tayin edilmiş, Maltepe Cevizli semtindeki Örgüt dssü aranarak ele geçen belgeler soruşturmaya yeni bir boyut kazandırmıştır.

8-Martinik operasyonunda öldürülen Ali Haydar YILDIZ'ın Güvenlik Kuvvetleri ile çarpışması ve mukavemeti bir kenara itilerek dile getirilen ölümü haberesi bir beyanname ile duyuru konusu yapılmış ve beyannamenin altına TIKKO imzası atılarak konusu beyanname Örgütü çalışma alanlarında dağıtım faaliyetlerine konu olmakla, beyannamelerin ele geçtiği Etili Diyarbakır, Gaziantep ve İstanbul'un çeşitli bölgeleri arasında .L. ve onun yan kuruluşu olan

Örgütün faaliyetleri erk olarak irtiş İstanbul'da bulunduğu gerçeği açıklarak soru tarm irtişli olan bu kesimin aynı ve bu bölgede yoğun çalışma ile birlikte soruşturma makamları arasında iş birliği ve koordinasyon sağlanarak aranacak olmağı doğmuştur.

9-10 Mart 1973 günü Güvenlik Kuvvetlerince, alınan istihbari bilgiler değerlendirilerek Malatya bölgesinde faaliyet gösteren Örgüt unsurlarının yakalanması girişilmiştir ve önce baskı sonunda İrfan ÇELİK-Alparalan ZTÜRK kendi Örgütleri ile ilgili dssün ve belgelerle silahlı ve bombalı olarak ele geçirilmiştir. Bu işlere takaddüm eden bir zaman içerisinde Kalender DURDU'nun yakalanması beyanı adı geçen salıtların Malatya'da bulunma amaçına açıklık getirmiş, dolayısıyla Malatya Bölgesinde südürülen bir takım kır çalışmalarının varlığı ve bunun T.K.P.M.L. hesabına yapıldığı anlaşılmış ve bu yöntemde bilahare mahalli soruşturmaya geçilerek ayrıntılara inilmiştir.

10-Diger yandan yine 10 Mart 1973 tarihinde sanık Adnan KÖLE'nin kuşkulu hareketleri sonucu Diyarbakır Emniyet Kuvvetlerince yakalanması olayını izleyen gelişmeler Örgütün İstanbul merkezindeki yuvalarında ve kadrolarında tam bir çözülme neticeler meydana getirmiştir.Örgüsü ya pılan sanık Adnan KÖLE,üzerinde ele geçen Örgütsel dokümanlar doğrultusunda,Örgütün İstanbul'da ki kadrolarından ilişki kurduğu yöntemlerden söz etmiş ve kendisinin Huzaffer ORSÇOĞLU tarafından Diyarbakır bölgesindeki Örgütsel ilişkileri gözetlemek ve rapor vermek üzere görevlendirildiğini beyan etmiş ve Örgütün şehremindeki faaliyet üssünü açıklamıştır.

Adı geçen sanığın itirafı doğrultusunda kovuşturmayı İstanbul kesimine yönelik soruşturma makamları,Diyarbakır-Siirt illeri Sıkıyönetim Komutanının emri ile Emniyet ilgililerinin refakatine verilen Adnan KÖLE'ni nite-likteki itirafları yer,zaman ve kişi göstererek tekrarlamış ve bilahare şehremini operasyonunun gerçekleştirilmesini istemiştir.Özetim altına alınan Örgütün Deniz Aptal Mah.Kaşkarlı Mahmut Sokak;teki üssünde Yace Yılmaz KARAKOÇ yakalanmış,sonra aynı gün Örgütsel randevüsü bulunan Muhsein ÇANIK silahlı olarak ele geçirilmiş ve Örgütün önemli merkezlerinde birisi olan ve Muhsein ÇANIK tarafından sağcılar Kartaltepe Mah.Ordu Caddesindeki üste yapılan azama sonucu,Örgütün silahlı faaliyetlerini belgeleyen çok önemli mahimmat,bomba yapmaya yarım malzeme, TIKKO'nun silahlı faaliyetleri ile ilgili teorik ve pratik dokümanlar belge ve eşyalar ele geçirilerek T.K.P.M.L. ve özellikle TIKKO'nun amaçladığı hareket yöntemi daha da aydınlık kazanmıştır.

11-Şehremini operasyonunu izleyen günlerde Ahmet Muharrem ÇİÇEK'in öldürülmesi istismarçı şekilde konu olan yeni bir beyanname İstanbul'un geçitli se tlerinde dağıtılmış ve bununla ilgili mahalli tutanak ve işaretler bağlantılı bir şekilde takibedilerek,TIKKO'nun en son unsurların İstanbul'da yoğunlaştığı iddiasını verdiğinden sıkı bir kovuşturma ile,gelişmeler arasındaki irtibat,perderpeye ele geçen sanıkların beyanlarınınaynıelik olduğu ortak amaç ve bunların beyan ettikleri yönetmen isimler üzerine soruşturma derinlik vermek yolu açılmıştır.

Koza Lekan İleisinden İstanbul'daki çalışma alanlarının dağıtım ve x yayım yapıldığını mahalli basınlardan anlamaktayız.

12-14.4.1973 geçesi Altunizade Polis karukolu baskılarında Halil Havva KARA'nın öldürülmesi,Fikret KARAÇAY'ın yaralanmasını takip eden günde Önceden Topselviler seatinde Örgütsel ilişki kurduğu istihbar edilen Sami SAE üzerinde bomba,TIKKO beyannamesi ve silah olduğu halde Örgütsel bir randevü sırasında emniyet kuvvetlerince yakalanmış ve kendisinin kovuşturma konusu TIKKO Örgütünün bir elemanı olduğu anlaşılmıştır. Sami SAE yapılan

sorgusunda ,Örgütün Ekiirtepe'deki Üssünü ve buradaki arkadaşlarını açığa vurmuş,aynı gece Sani SARI Emniyet görevlilerini refakatinde söz konusu Örgüt Üssüne götürerek,burada Yalçın SÜYÜKDAĞLI,Zeki ŞERİT ve Nezihe BAHAR'ın kaldıkları anlaşılmıştır,yapılan müşahade sonunda ele geçirilmiş,yakalama operasyonu sırasında elde mevcut örgüt faaliyetlerine bel oleyen dokümanların yansısını teminen yangın çıkarılmış olmasına rağmen ele geçen silah bomba yapmaya yarar malzeme,örgüt görüşlerini yansıtan çeşitli bildiri ve yazılar gerçekten burası'nın Örgüt Üssü olduğunu doğrulamış ve kovuşturma makamlarına hedefe biraz daha yaklaştıracak sonuç ve bulgular meydana getirilmiştir.

13-17 Nisan 1973 günü 500 evler seatinde T.K.P.M.L. Örgüt Üssü olarak irtirbar edilen eve Emniyet kuvvetlerince yapılan baskın sonunda Örgütün Üsseli militanlarından biri olan Süleyman YEŞİL yakalanmıştır.Süleyman YEŞİL'in Ensorgusu ve itirafı doğrultusunda hareket eden Emniyet görevlileriÖrgütün diğer üssünü bir üssünü grasmışlardır,Süleyman YEŞİL refakatinde Esenler semtinde bulunan bir gece konakda alınan tertipler Muzaffer ÖRUÇOĞLUve Cem SOMEL ele geçirilmiştir.

T.K.P.M.L. Örgütü oluşumunu yazılı belgelerde ilan eden ve faaliyete geçtiğini eylemlerle ve çeşitli tezahürlerle ortaya koyan bir Örgüt durumundadır. Söz konusu Örgütün amacı,ideolojisi ve hareket stratejisi üçşeden bilinmekle hiç bir zaman kendileri mevrü devlet güçlerinin kovuşturmasından uzak kalmamışlardır.Özellikle safak Örgütü soruşturmasının başlangıcı,T.K.P.M.L. oluşumu ve gelişimi hakkında gerekli işaret ve izi vermiş bulunmaktadır.

Yakarada 13 maddede icersinde sıraladığımız ana miharak gelişmeler T.K.P.M.L. Örgütünden gelen faal yet ve eylemleri bunları yapanlarla birlikte bütünüyle ortaya çıkaraçak çözülmeyi sağlamıştır.Her yakalama operasyonu,peşinden diğer Örgüt faaliyetleri merkezlerini ve igraci militanlar suyüzüne vuran bir sonuç yaratmıştır.Bu sadece yakalananbir kısım sanıkların birbirine eklenen beyanlarıyla kalmamış,ele geçen Örgüt görüşlerini yansıtan tez,eleştiri,not bildiri emirname,karaname,ve beyanname adı altındaki yazılı metinlerT.K.P.M.L. düşüncesinin dayandığı teorik ve pratik görüşleri bütün açıklığı ile sergilemiş ve görevli makamlara hedef vermiştir.Ayrıca elde edilen çok sayıda silah,bomba yapmaya yarar malzeme,ilgili mühimmat,silah bilginisiyle ilgili teknik derleme ve kitaplar,T.K.P.M.L. nin öncelik olduğu silahlı halk savaşı biçimideki amacı kuşkusuz açığa vurmuştur.Bir de bunlara çeşitli bölgelerde vuku bulan patlama eylemler eklenince,Örgütün ideoloji hareket stratejisi ve eylemlerinin niteliği bütün ayrılıklarıyla açıklık kazanmıştır.

Her şey bu kadar orta yerde iken,soruşturma makamlarınınhedeflerini tayin edecek kadar bilgi mevcut iken,şu veya bu sanığa baskı yapmanın,işkençenin zora dayanan söyletmenin anlamı nedir.ayet bunun inandırıcı ve sakul bir izahı var ise hep beraber inanalım.

belli aşamalarla perdesiz faaliyet sırasında veya eylem başında ele geçen sanıkların durumunu esasen içinde bulundukları vaziyet tayin etmektedir. Kalanları çeşitli sorgu makamlarınca sorgusu yapılan sanıkların beyan ettikleri diğer militanlarda kısa bir süre sonra faaliyet halinde iken Emniyet Kuvvetlerine Güvenlik görevlerine mukavemet ederek ele geçmişlerdir. Sanıkların beyanlarını sadece diğer bir sanığın beyanı teyit etmekle kalmamış, gösterilen hedef doğrultusundaki soruşturma sonuçları beyan edilenden çok öte örgüt boyutu kazandıracak neticeler meydana getirmiş, iddia konusu her şey çayot olaylarla doğrulanıyorsa, sanıkların yakalanma biçimleri ve bunların faaliyet ve eylemlerini belirleyen delilleri iddialara sanit kazandırmış orsa ve deliller ağır sadece sanıkların itiraf çiplikliği ile yalnız işe zora varan soruşturma iddialarına ciddi bir gözle bakılabilir. Davaya konusu olay ve gelişmeler sanıkların zor ve içkençe iradü olarak davaya taktik etmelerinin ve buna gayret göstermelerinin hiç bir şüphesiz yanı mevcut değildir. Bu iddialar belirsiz ve belirsiz ve savunma çaresizliğinin ifadesi bulunmaktan başka bir şey telakki edilemez.

Şu şekilde izlendi ettiğimiz 13 mihrak operasyon peşinden soruşturma makamlarına suçlusu vaziyette örgütün şubelerine ve giderek son unsurlarına kadar düşmeye ve çözülmeye götürmüştür. Olaylar ve gelişmeler dikkatle izlendiğinde, hep si birbirine bağlı ve bir öncekinin sonucu olarak ortaya çıkmış gerçeklerdir. T.K.P.M.L. Örgütü ve yan kuruluşları faaliyetine dahil davaya konu hiç bir sanık gösterilmekki evinde otururken okulunda okurken, içinde çalışırken yakalanmış, olsun.

afak operasyonunda hemen sonra T.K.P.M.L. adı altında yeni bir örgüt oluşumunun beyan ve belirtileri kendini göstermiş, bunun kısa bir istirahat işlemi izledikten sonra bu yolda gerçekten devletçe bölgesinde ve önceli de faaliyet gösteren militanların varlığı öğrenilmiş ve ciddi düzeyde çeşitli kovuşturma makamlarınca harekete geçirilmiş sonucu bulan yakalama operasyonunda ele geçen sanıklar ve bunların beraberindeki deliller soruşturma görevlilerini yeni noktalar ve hedeflere götürmüşler ve gizli üzerinde elde edilen tüm deliller gerekli

olduğu tabi tutulmuş ve birbirini arandaki bulunan bir kuruluşun gerçeğe ulaşma ve T.K.P.M.L. örgütünün bütün vache ve boyutlarıyla, tüm militanları ele alma aşamalarına kalkılmıştır. Şöyle ki, güvenlik kuvvetlerini militanlar ortaya koydukları faaliyet ve eylemlerle peşlerinden sürüklenişlerdir ve kendi çalışma şiklet merkezlerini açığa vurarak hatlarına gelinmesini zahmetsiz kılmaşlardır.

T.K.P.M.L. soruşturmasından yasaların men ettiği ve edidit cezalarla meyyide altına aldığı faaliyet ve durum söz konusu olduğundan meyyide devlet işleri, tüm bir anlayış ve koordine ile örgütü bütün konseptleri ile çöktürme amaçları ve yargı makamlarının önüne bunların inandırıcı delillerini sunma vardır. T.K.P.M.L. soruşturmasından MİT, Emniyet ve Jandarma Kuvvetlerinin kan

lerine düşen yerde hizmetleri olmuştur. Bu hizmetin ifasında yasaların men ettiği faaliyetleri kovuşturmadan gayri hiç bir peşin fikir veya enjekte söz konusu olamaz. Yurdun çeşitli kesimlerinde sürdürülen örgüt faaliyetleri ile soruşturma ayrı yerlerde ve zamanlarda yapılmıştır. Bilahare ortaya çıkan deliller, ele geçirilen sanıklar ve bunların faaliyet ve eylemlerinin aynı düşünce ve merkezden kaynaklandığını ortaya koymasından sonradır ki birleştirme işleminde gidilmiş ve ortaya daha güçlü bir sonuç çıkarış bulunmaktadır.

DURUSMA SAFAHATINDA BİTİRİLMİŞ DELİLLERİN SAĞSIN DAVAYI ÜZ'NDEYİ ZEDERLEMEK

AMACIYA İSLENTE OYNAK BİRİNE VE BİRİN İNKOLAJİK İTTİFAK QIZGİSİNDEKİ

OYNAK AMACI :

T.K.P.M.L.Örgütü ve yan kuruluşlarının kapsayan soruşturma hazırlık düzeyinde tanımlanarak, elde edilen çok yönlü deliller karşısında mevcut teori ve uygulamadan esinlenerek, sanıklar hakkında belirli nitelermeler yapılmak suretiyle kamu davası açılmıştır. Davanın kendi süreci içerisinde, usul yasalarının çerçevesinde aşamaları ve bir ömür vardır. Kamu davasının ilk aşaması sorgudur. Sorgu genel anlam ile, iddiaya karşı sanığın öncelikle ne diyeceğini kapsar. İlk duruşmada hüviyet tesbitini takiben sorguya geçilmesi beklenirken, mahkeme hüviyet tesbitinde dahi sanıkların ortak düşüncesinden kaynaklanan ve belirli bir amaca yönelen mukavemeti ile karşılaşmıştır.

Dava sanıkları gösterdikleri toplu direniş nedeniyle olarak öne sürdükleri (Bu davanın baş sanığı İbrahim Kaypaklıdır. Bu yoldaş ise Diyarbakır MİT hücrelerinde öldürülmüştür. Bunun ne suretle öldürüldüğü konusu halledilmeden, hüviyetimizi beyan etmeyeceğiz.) biçimindeki davranışlar ve sözler bir takım hayal ürünü iddia ve ynygaralarla daha ilk duruşmada kendilerine yaraşan eylemci kişiliklerini ortaya koymuşlardır. Bu hareket ve bunu izleyen duruşma boyunca aynı i nitelikteki davranış ve sözler altında, sanıklar arasında kurulmuş, ortak amaca dönük ittifaktan, yığın düşüncesinin bir devamıdır. Aynı tahrikçiliği ve tahripçiliği duruşmada sürdürmüş olmaları iddia mahkama için geçirilmiş olmuştur. Kişi kendinde olanı icra eder, pek te ki bu tezahür, önceliklerinden farklı olmayacaktır. Bu bir yapı ve anlayış meselesidir. Kendisini yığın adamı, bu uğurda bütün varlığını değişik biçimlerde ortaya koymuş sanıklardan esasen be şke bir davranış beklemek hem hayal olurdu.

Dava dışı iddia ve ithamlarla duruşma amacından sepiştirilerek istenmiş ve davaya kendisi ile alakalı bir macraya itmek suretiyle ömli zedellemek hedef alınmıştır. İlk duruşmadan itibaren, usul süren sorgu ve onu izleyen usuli aşamalarda ve bir kısım tahliye talepleri ve diğer dilekçelerde ortak bir strateji takip edilmiştir. Sorgudan başlayarak, bu tür hareket ve sözle-

rin gerçek amacı üzerinde durmak isteriz.

1- T.K.E.M.L.Örgütü kurucusu ve baş yöneticisi durumunda bulunan İbrahim Kaypakaya'nın ölümü ile ilgili olarak ileri sürülen iddialar gerçek dışı,ve gereksiz olduğu gibi bizatihi ölüm olayının dava ile en ufak bir illiyeti mevcut bulunmamaktadır.Şayet sanıklar bu konuya ilişkin iddialarında dayanaklı ve tutarlı iseler,bunun yolu ikide bir dava boyunca aynı hususu ileri sürerek duruşma düzenini altüst etmek değildir.

Ortada İbrahim Kaypakaya'nın ölümü olayını kovuşturma konusu yapan müstakil bir soruşturma ve bunun sonucu olarak Diyarbakır-Siirt illeri Emayönetim K.lığı Askeri Savcılığınca verilmiş 1973/165 evrak,1973/367,2cas,1973/75 Karar sayılı Kovuşturmaya Yer Olmadığı kararı vardır.Ölümün ne surette ve nerede,ne zaman ve hangi koşullar altında meydana geldiği söz konusu soruşturma dosyasından öğrenilebilir.Bu dosyadaki belge ve deliller kanıt sağlamıyorsa,aynı yolda kovuşturmaya devam edilmesi hususu kendi bünyesi içerisinde itiraz konusu olabilirdi.Kaldıki bu olaya ilişkin dosya teftiş görmüş,denetim tabi tutulmuştur.Bunun rağmen dayanaklar ortaya konarak kendi bünyesi içerisinde başvurular ve usuli yöntemi bir kenara itilerek,devamlı bir istizmar ve kışkırtma kaynağı sayılması iyiniyetten yoksunluğun ifadesidir.Bonuç olarak bu konuda sanıkların öne sürdükleri gerçek dışı iddiaların dayanıksızlığını ve doğru olmadığını kendileri de pekalf bilmektodirler.Ancak mutlaka ortalığı karıştırmak ve resmi makamlara özellikle şahsını koruy bir takım iddialar ileri sürerek satışmak,böylece soruşturma makamlarınca elde edilmiş müsbet sonuçları gölgelenmeye çalışmak, bu yolda mahkemenin kararlarını karmaşık hale getirmek gibi düşünceler gerçek ve dava dışı iddiaların sürdürülmesinde başlıca amfı olmuştur.Diğer yandan ilerde sanki bunlar tek yanlı olarak duruşmada ileri sürülmüş dayanaksız iddialar değilmiş gibi dava safahatına ve duruşma tutanaklarına değinerek ayrı iddiaları tekrarlamak propaganda ve ajitasyon yapmak amacıyla malzeme hazırlığı hedefinde yönelik olmuştur.

Bitenin bu suçluncenin eseri ve ürünü olarak Emekçi dergisinin 1975 Şubat sayısında aynı iddiaları yansıtan yayın yapılmış bulunmaktadır.Bütün bunlar esasen gerçekten,alidiyetten uzak iddia ve ithamlardır.Carek duruşmada gerekse duruşma dışında defaatle tekrarlanan aynı kapsamdaki iddiaların,gerçek soruşturma çizgisinde ihbar resmi makamları harekete geçirir bir dayanak ve ciddiyeti bulursa idi herhalde ilgili makamlarca harekete geçilirdi.

Olayı bütün ayrıntıları ile ve oluş biçimi ve nedenleri ile içeren soruşturma dosyası dışında söylenen her şey boştur.Cerçekle yakından uzaktan hiç bir bağı yoktur.Soruşturmaya dahil,bütün görevlileri MİT'in adamıdır,şunun tesirindedir,bunun etkisindedir,gibi iddialar varit ve mümkün olamaz.Bu ke-

myka ilişkin Savcı cevap versin demektedirler.Savcı mayın cevabını versektir. Bu hususta verilecek cevabı mistakil olarak sürdürülen soruşturma sonucu vermektedir.İbrahim Kaypakbayanın ölümünün ne surette nerede ve hangi nedenle meydana geldiğini belgeleyen deliller dışında itibar edecek ciddiyette herhangi bir iddia söz konusu olamaz.Bu hususta sürülen bütün iddiaların tekelinden soruşturmayı çıkartarak çıkarza ve resmi makamların icrasatını zedeleyip gözden düşürme amacı yataktadır.Olay vukuından itibaren,kamunun emrettiği yöntemde kovuşturmayla tabi tutulmuş ve derhal bu konuda ilgili komutanlıkça gerekli yerlere,olay hakkında bilgi verilmiş,soruşturmayla geçildiği bildirilmiştir.Ortada gizli kapaklı tutulan hiç bir cihet mevcut değildir.12 Nolu klasörün 189 sayfadaki olayı içeren Diyarbakır Silahı Üretim Komutanlığı Askeri Savcılığının kararları gerçeği ortaya koymakta yalam,iftirayı yüze vermektedir.

İlk duruşmada sanıkların bu konuya ilişkin olarak sürdürükleri i iddiaların gerçek dışı ve gayri ciddi oluşu bir yana,mıştoreken imza altına alınan 36 sanığın imzasını kapsayan dilekçe,sanıklar arasında örgüt döneminde başlayan i tifağın devam ettiğini kendilerinin yalanda ve iftirada da ittifak ettiklerinin bir belgesidir.Söz konusu dilekçe Marksist-Leninist yöntemde ortak amaçla dönük bir örgütsel çalışmaların,tutuklu statüsünde iken ortaya koydukları ve duruşmayı vesile saydıkları bir propaganda ve ajitasyon gösteri biçiminden başka birşey değildir.Aralarında ortak ittifakta olmadıklarını duruşmada öne süren örgütlerle ilişkileri bulunmadığı söylenen sanıkları yalanlayan ve kendilerini aynı ittifak gizgisinde birbirine bağlayan ve böyle deşerlendirilmesi lazım gelen bir belge ile gerçek durumlarını ortaya koymışlardır.Bu itibarla söz konusu dilekçenin şahsının ortak ittifak gerçeğinin ve bunların dahil kişilerin böylece deşerlendirilmesi gereğine ve bunun yazılı senedine dikkat çekmek isteriz.Sözde geçen dilekçe davada devam eden ortak ittifak belgesi niteliğindedir.Aynı konuyu içleyen diğer bir kısım dilekçelerle de T.K.P.M.L.sahasındaki ortak amaçla içeren bir kapsam mevcuttur.Bunların da bu istikamette kayıtlendirilmesi ve örgüt düşüncesinin bazı lar tutuklu iken dahi bayatıyetle bulundurulmak cüreti içinde olduklarına tekrar işaret ederiz.

2- Sanıklar tarafından 6.Kasım.1974 tarihli duruşmada verilen dilekçeden sonra sorgu vermekten çekinseklerini beyan etmeleri karşısında 4.12.1973 tarihli duruşmada davanın ilk sanığı olan Muzaffer Oruçoğlu'nun hazırliktaki sorgu ve beyanlarının okunulmasına karar verilmiş aynı celsenin öğleden sonraki oturumun da sanık Muzaffer Oruçoğlu'nun hazırliktaki ifadeleri okunması tur.Daha sonra söz alan sanık Muzaffer OKU,ÖLÜ sorguya geçiş isteğini yansıtan bir dilekçesini takiben sorgusunu vermeye başlamıştır.Sanık Muzaffer Oruçoğlu ile bağlayan sorgu zinciri davayı gerçek dışıgısından çıkaran,özünden soyutlayan ilgili olmayan iddia ve ithamlarla davaya başka unsurlar katmak isteyen ortak

bir strateji ifadesi olarak devam etmiştir. Sorgunun gerçek ve doğru olan yönünde davaya ne getirdiği ve davayı nereye götürmek istediği konusu üzerinde önemli saydığımız bazı noktaları işaret etmek isteriz.

Bir davada sorgu nedir, özellikle örgütsel bir yığın davasında sorgunun kapsamı ne olmalıdır. Ve sorgunun boyutları nereye kadar ulaşmalı, iddiaya içerdiği olur, hangi çizgiyi geçerse, iddia dışına çıkılmış olur, noktası üzerinde durmak isteriz. Daha sonra sanıklar açısından sorgu fırsat telakki edilerek işlenen ortak tema ve ortak strateji amacı üzerindeki sanık sorguları kapsamına dayanan görüşlerimizi sıralayacağız.

Sorgu sanıklar hakkında açılan davada öne sürülen iddialara karşı sanığın mahkeme huzurunda verdiği ilk cevaptır. Sorgunun kapsamı iddia ile sınırlı olup, iddiaya ilişkin olmayan beyanlar sorgu sayılmaz. Sorgu iddiaya cevap olduğu ölçüde savunmanın bir parçasıdır, diğer bir deyişle iddia karşısında ön savunma düzeyinde bir halin ifadesidir. Davanın örgütsel niteliği sorgu anlamında ve baskı değiştirmeyebildiği bir zaman mazur kalamaz. İdeolojik nitelikteki iddialara karşı sanıklar içerisinde cevap hakkı doğaldır. Ancak öne sürülen ideolojik iddiaya karşı ve hatta yeni proboganda amacı ve düşüncesi taşıyan beyanları sorgu karşısında ifade etmek gerekir. Teorik ve pratik alandaki sorgu hukuku iddiadan başka bir şey değil ve düşüncüyü içermez.

Nevardi bu davada sorgu iddia boyutları içerisinde kalmayıp, gerçek düzeyde iddiaya cevap bir kenara itilerek, çok yönlü saldırıya geçmiştir. İhlaldir.

Sanıkların "Biz sorgunuzda herneyi itiraf ediyoruz, bütün gerçeklerimizi söylüyoruz" sloganı altında verdikleri sorgular incelendiğinde ve bu sahada sorulan eden ortak karakterlerdeki gelişmeler dikkate alındığında sanıkların sorgulamaında bir ayrıcalık ve kişisellik bulunmadığı görülür. Sanık sorguları belirli konularda ortak bir ittifak stratejisiyle yürütülmüştür. Hiç bir sanığın iddia ile ilgili iddiaya özgür iradesiyle cevap vermediği mayyan hususların belirli amaçla tekrardan başka bir şey değildir.

Sorguda Sımsiyetli Mahkemelerine görülmekte olan yığın davaları göz önüne alınarak sakıncalı olmakla beraber, sanık kamnaları cevap vermediği halde, yığın sorgu yöntemi izlenmiş olması, sanıkların sorgulama ortak ittifak hedeflerini ve duruşmaya gılarından çıkartıp konuları açıklama, bazı noktalara.....

çekme imkanını yaratmış ve iddia dışında kalan bir yığın boş sözler yararsız ve dosyaya karanlık getiren bir hamule yaratmıştır.Sorgu aşamasını kapsıyan duruşma zabıtlarının hüviyet tesbitinden itibaren 401 nci sayfasına kadar olan duruşma zabıtları bölümü incelendiğinde sorgu hukukunun ne derece kötü ye kullanıldığıın kamıı kuşkusuz hasıl olur.

Biz her sanıkla ilgili olarak sorguda ne söylendiği ve iddiaya cev niteliğinde sorgusunun ne getirdiği konusunda sanıklarla ilgili kişisel bölümde ayrıntılı olarak üzerinde duracağız.Ve çıplak olarak iddiayı reddetme ve ona hücu etmenin yeterli bir yol olacağını ortaya koymaya çalışacağız.Ancak sorgu hukukun en geniş biçimde kötüye kullanılımasının kamıı olarak sanık sorgularıyla tezahür eden ortak strateji ürünü olarak kendisini gösteren ittifak özelliği ve belirli amaç düşüncesini taşıyan hususlara temas edeceğiz.Öylece verilenin sorgu değil arzusal niteliğine bile olmadığı bir here daha görülecektir.

Sanık sorgularında mihrak amaç ve hedefler olarak beliren konulara geçmeden önce,yazılı sorgu yönteminin bütün sakıncalarıyla devamında kendisini gösterdiğini rahkamenizin de bir noıttada teslim ettiği ve buna vesile olan 7.5.1975 tarihli duruşma öncesi ceryan eden ve adeta biz sorguda da,savınmada da ortak bir yöntem izliyoruz diye kendisini açığa vuran belirgin tezahürat işaret edeceğiz.

Davamın ilk sanığın başlayarak Seyithan Dokay'a gelinceye kadar bu sanıkta dahil olmak üzere daha önce hazırladıkları ve kağıda zaptedilmiş sorguların tek bir harfine kadar okunular,okunanlar hemen aynı tutanağa geçti,tutanak kapsamındaki sorgu beyanlarının ortak niteliği saldırganlık, suçluluk ve güçlülük şeklinde olup iddiayı doğru biçimde reddetme imkansızlığı ve çaresizliğini yansıtan hezeyanlarla dolu olamak Seyithan Dokay'a kadar gelinektir.Daha önce yapılan sanık sorgularında iddia dışı işlenen ortak saldırgan tema sorguların tutuklu bulunun sanıkları meşvereti ve belirli konular üzerinde özü dağıtarak amacı ile anlaşmaya vararak işlendiği gözle görülür derecede belli idi.Ancak sanıklar kendilerine yöneltilen ideolojik idnatların ortak olduğundan bahisle anlaşma gerçeğini kamııle ediyorlar ve antisatlı olarak birlikte ele alınan bir kısım iddialar üzerinde gerçek hıllafına bir imaj yaratmak gayreti içerisinde bulunuyorlardı.Fakat Seyithan Dokay'ın sorgusu bağlamadan ve bu sorgu yapıldıktan sonra ceryan eden durum meşveretli ve anlaşmalı sorgu düzenlemesini bitirniyle ortaya koydu.Hatırlanacağı üzere ; 30.4.1974 tarihli celsenin açılma sıncan hemen sonra ve sorgu sıncası gelen Seyithan Dokay'ın sorgusuna bağlamadan önce Siverak gurubu sanıklarından Ali Turan,Ramazan Balpetek,Payram İaçın ve Mehmet Çıplanlılık dilekçe vermişlerdir.İş bu dilekçeler okunmak üzere dosyaya konmuş ve bilahare Seyithan Dokay'ın sorgusuna geçilmiştir.Siverak mihrakı bulunun Seyithan Dokay'ın sorgusu sabahki ve öğleden sonraki celselerde bitirildikten sonra,söz konusu dilekçeler okunduğunda tahliyeye ilişkin olarak,Seyithan

DOKAY'ın yapılan sorgusunda kendilerini suçlamadığı görüşüne yer verilerek Siverek grubunun yönetmeni ve sorumlusu bulunan sanığın beyanlarına dayanarak tahliye isteminde bulunulmuştur. Henüz Seyithan DOKAY'ın mahkemece sorgulanmadan önce verilen bu dilekçelerde sözü edilen Sivere sanıklarının suçlanmaması keyfiyeti peşin bir anlaşmanın ifadesi olarak kendini göstermektedir. Çünkü dilekçe verildiği zaman Seyithan DOKAY'ın sorgusu yapılmamış ve kendi grubundaki sanıklar hakkındaki söyleyecekleri kimsenin malûm olmamak lâzım gelir.

Değil bu olay, sorguların başından itibaren özgür ve olaylara dönük sorgu ~~inkârları~~ inkânını ortadan kaldıran yazılı sorgu yönteminin fiyaskoları açıkta idi bunu takiben Hayrettin İPEK'in sorgusuna geçilmiş ve bu sanığın sorgusu hitamında mahkemenin sorgu yöntemiyle ilgili olarak bir karar alması lüzumuna örnekler gösterilerek Askerî Savcılıkça işaret edilmiştir. Bu doğrultuda mahkeme 7.5.1974 tarihli duruşmada aldığı kararla, yazılı savunmaya neden başvurulduğu ve bundan rücuyu doğuran sakınca ve gelişmelerin ne olduğu ve yazılı sorgu biçiminin duruşmaya ne getirdiği ve ne götürdüğü konusunu büyük bir isabetle teahhit etmiş ve duruşma zaptının 258 nci sayfasında şu düşüncelere yer vermiştir.

(Talepler üzerine gerek duruşma zabıtlarına ve gerekse yazılı sorguların tetkiki neticesinde bazı sanıkların mevcut kanunlar muvacehhesinde kendilerine bahşedilen şekilde tanınan sorgu hakkını tecavüzle iddianamede belirtilen suçun gerek ideolojik yönü ve gerekse maddî vakaların haricine çıkarak sorgu safhasında hiçbir delil ibraz etmedikleri hal e bazı şahıs ve makamları tehdit iftirada bulunarak keza aynı şahıs ve makamlara hakarette bulundukları gibi dava ile alakası olmayan ve da veya uzatan bazı beyanlarax da yer vermek suretiyle kendilerine tanınan sorgu hakkı hududunu tecavüz ettikleri ve bu nedenle sanık sorgularının tesbitine başlanıldığı 11.12.1973 tarihinden bu güne kadar duruşma zabıtlarına ancak 16 sanığın sorgusunun geçirildiği ve bir kısım sanık sorgularının zaman zaman zaman kesilmek mecburiyetinde kalındığı ve yine bir arada bulunmalarından istifade ile bazı sanık sorgularının diğerleri tarafından hazırlanmış olduğunun, bu gibi sanıkların yazılı sorgularını okumak ta müşkülât çıkmalarından anlaşıldığı ve bu şekilde verilen sorgunun serbest bir irade mahsulü olamayacağı kanaatine ulaşılmaması karşısında yazılı sorgu ile kanaat bahşedecek bir neticeye ulaşılamayacağı görüşüne varılmıştır....) demek suretiyle 16 yönetmen sanığın sorgularıyla ulaşılan sonucun devaya ne getirdiği saptanmış ve bu yoldaki gerçek mahkemece karar altına alınarak teslim edilmiştir.

Netice olarak bu davada sanık sorguları hiçbir yanıyla ciddi düzede iddiaya cevap olamamıştır. İddia dışındaki maksatlı düşünceler sergilenmiş saldırı, hakaret, tezvir, iftira, kışkırtma ve kendi ideolojilerinin geniş biçimde propagandası gibi hususlara yer verilerek sorgu hukukunun tecviz etmediği boş bir hamule ortaya çıkmıştır.

Sanık sorgularıyla getirilen iddia dışı kapsamın ana başlıklarını şöylece sıralayabiliriz :

a) Sorguda özellikle yönetmen sanıkların ve suç durumu ağır bazı sanıkların ağzından TKPML, TİKKO ve TMLGB kuruluşları tarafından yazılı olarak tesbit edilen ve örgütün ideolojisi ve hedefi olarak sunulan ideolojik kapsamın çok ilerisinde güçünceler zapta dercedilmiştir. Daha geniş kapsamda ve daha iddialı ideolojik görüşler açıklanıyormuş görünümü altında sorgu hukuku yeni bir propaganda ve ajitasyon vesilesi sayılmış ve sorgu hakkının en geniş biçimde kötüye kullanılması alanı olarak ideolojik konular seçilmiştir.

b) Sanıkların fiil ve faaliyetleri ile ilgili konularda, özellikle deliller bakımından reddi ve zarhi mümkün olmayan bir kısım ana olaylar, sanıklar ağızyla kabul görmüş olmakla beraber, bu olayların sanıkların bakımından ve yan olaylarla bağlantıları yönünden dar bir kapsam üzerinde anlaşılacak suçlar ve olaylar belirli kişiler üzerine bina ve ihale edilmeye çalışılmıştır ki, suç üstlenen sanıkların durumu esasen diğer aydınlık eylemleriyle ağır bir sınıra varmış olup yeni bir suç üstlenmesi sonucu değiştirmeyecektir.

c) Devlet hayatı ve kamu yönetimindeki bütün gelişmeler ve sanıkların kendilerine yönelen devletin kovuşturma eli daima ters bir seviye den ele alınarak olay ve gelişmeler sonrası, burjuvazinin hezimet ve Marksist-Leninist ideolojinin zafecisi olarak takdim edilmeye çalışılmıştır.

d) Temel ideoloji olan Marksist-Leninist düşünce bir yana, „mâllî meselelerin/adi altında Türk Kürt ayrımı amacıyla kışkırtmaya yönelik düşünceler en tehlikeli biçimde işlenmiş ve bir intitam duygusu harekete getirmeye uğraşmıştır.

e) Türkiye Cumhuriyetinin varlığı ve onun temel dayanağı olan Kemalizm'e ağır saldırılarda bulunulmuştur.

f) Diğer davalardaki örneklerine uygun olarak işkence yapıldığı iddiaları geleneği de bozulmaksızın ve hepsini içine alacak şekilde ve geçmişteki iddia biçimlerinden yararlanarak ve buna yenileri de eklenecek geniş bir işkence edebiyatı yapılmıştır.

g) Sanıkları sorgularında yıkım kalkışmasını haklı gösterebilmek amacıyla ve hareketlerini bir belene dayamak düşüncesiyle devletin bütün meşru güçlerini faşist olarak nitelendirmişler, karanlık bir faşizm tablosunu çizmeye uğraşmışlardır.

h) Diktyönetim mekanları ve diğer resmî makamlarca sanıklara yönelik işlem yapan resmî merci ve kişilere en ağır hakaret, tezdîr, iftîra, yalan ve saldırılarda bulunulmuştur.

ı) Sanıklar sorgularında bir yandan bütün varlık ve güçleriyle dzeni çıkacaklarını söylerken, diğer yandan Anayasanın ve bu yasa doğrultusundaki diğer yasaların getirdiği ve kendilerine verdiği haktan hukuktan bahsederek, yasanın verdiği için çok üstünde istemde bulunmak garabetini göstermişlerdir.

i) Başta İbrahim KAYPAKKAYA olmak üzere diğer 31 kişi olayları üzerinde durularak ve bu yolda yalan ve iftira üretilerek resmî makamlar suçlanmaya çalışılmış, bu kişilerin 31'ini sonucunu doğuran gerçek olgulara hilâfına bir imaj yaratılmaya çalışılmıştır.

j) Silahlı nitelikleri bir kısım patlama eylemler temel ideoloji den ve hedeften tecrit edilerek basit ve gayesiz olarak gösterilmeye çalışılmıştır.

k) Ele geçen teorik kapsam bütünüyle kabûl görürken ve hatta bunların noksan bile olduğu söylenirken, eylemlerde kullanılan silah, bomb ve diğer araçlar yıkıma yetersiz düzeyde gösterilmek istenmiş ve beyanlar buna göre düzeltilmiştir.

l) Kendi bünyesi içerisinde özelliği ve anlamı bulunan Sıkıyöneti Mahkemelerindeki diğer bir kısım soruşturma ve davalar ele alınarak bu dava şahsında geniş bir istismara girişilmiştir.

m) Askerî savcılık ve Mahkeme işlem ve yönetimi öne sürülerek hakaret, tezvir, iftira ve gerçek dışı beyanlarda bulunulmuştur.

n) Tanık sorgularında iddialar karşı delil getirmek suretiyle çürütüleceği yerde, dayanaksız olarak saldırı yolu tercih edilmiş ve bütün iddialar peşin bir senaryo eseri olarak takdim edilmeye çalışılmıştır.

o) Soruşturma makamlarının bütün kademelerinin bir taraf düşünce içerisinde hareket ettikleri ve kendilerinin angaje olduğu şeklinde görüşler ileri sürülerek çeşitli soruşturma makamlarınca yapılan tesbit ve işlemleri gölgelenmek istenmiştir.

İddia kapsamı dışında kalan lâfî güzaftan ibaret bu gibi iddiaların ileri sürülmesi ve bunların zabıtlara geçmesindeki ısrar nedensiz ve amaçsız değildir. Duruşma safhasında cereyan eden olaylar, daha doğrusu çıkarılan olay ve çekişmeler örgütsel düşünceye ve sanıkların mevcut ideolojilerine hizmet doğrultusunda yer alınmış, ortaklaşa organize edilerek işlenmiştir.

Tanıkların her fiilinde ve her sözünde yasaya aykırılık, meşru devlet erklerini tanımama muhtevası mevcut olup, bunu her vesilede yenilemişler, tekrarı suretiyle utanç yaratmışlardır.

Duruşma boyunca en çok tekrar edilen sözlerden birisi biz sorgunuzda her şeyi söylüyoruz, gerçeğin ortaya çıkmasına çalışıyoruz lâflarının tekrarı olmuştur. Sorguda getirilen geniş kapsamdaki teorik görüşlerle başka, bütün gerçek olduğundan saptırılmaya çalışılmış ve dava özünden soyutlanmaya gayret edilmiştir. Bütün bunlara rağmen ileri sürülen iddialara ilişkin delillerin kuvvetinde değişme meydana getirecek veya onları azaltacak hiçbir sonuç meydana ~~gelmemiştir~~ gelececektir.

İddiaya ilişkin olmayan görüşlerin ileri sürülmesinde belirli amaç ve hedefler vardır. Her şeyden önce kendi hareket kaynaklarına sun'î de olsa birtakım dayanaklar bulmak ve hareketlerine haklılık kazandırmak düşüncesiyle girilen boş çabalar.

Esasen sorgu muhtevası tek başına değerlendirilecek bir konu değildir.

Sorgu duruşma safahatının bir başlangıç aşamasıdır. Söylenen şeylerin ne ölçüde dava ile ilgili olduğu, ne ölçüde gerçeğe uyup uymadığı hususu diğer deliller muvacehesinde değerlendirilmeye tabi tutulduktan sonra ortaya çıkacak bir sonuçtur. Ne var ki sorgu aşaması bu davada, davaya karıştırılan yabancı unsurlarla dolu olarak, keşmekeş bir durum yaratmaktadır, Mahkemenin iddia boyutları içersinde yapacağı değerlendirme ve tartı ile yabancı unsurları yargı kıymetlendirmesinden istisna edeceği ve dava dışı olan herşeyi seçip çıkaracağı kanısındayız.

Biz dava dışı olarak defaatle öne sürülen hususlara kısaca işaret etmekle yetiniyoruz. Sorgu safhasında söylenenler yeterli bulunmamış bunlar ayrıca verilen ara dilekçelerle beslenmeye çalışılmıştır. Bütün bu davranışların yönelik olduğu hedef davayı özünden sırtırma ve karanlık bir imaj yaratmaktır. Sorgu muhtevaları hiç bir surette davaya gerçekçi bir yaklaşım getirememiştir. Tanıkların fiillerine ve faaliyetlerine ve örgüt adına ifadesini bulan eylemlere dönük dayanaklı iddiaların sıklet merkezi dava dışı iddialarla zayıflatılmak istenmiş ve Mahkeme Özden uzaklaştırılmaya çalışılmıştır. Dava dışı unsurların, davaya sokulmaya çalışılmasının başlıca amacı bu olmuştur.

Tanıklar tarafından ne söylenirse söylensin sanıkları suçlu olarak Mahkemeniz huzuruna getiren delillere dayalı gerçekçi bir çizgi vardır. Bu çizginin başlangıcında sanıklar Marksist-Leninist ve Maoist ideolojiye angaje olarak işe girmişler ve kendilerini çeşitli örgüt faaliyetleri içersinde bulmuşlardır. Birsüre bu örgütler kademesinde çalışmışlar giderek daha da bilinçli hale geldikleri anda, mevcut örgütsel faaliyetleri yeterli bulmadıklarını beyan etmişler ve bunların teorik ve pratik nedenlerini yazılı olarak sıralamak suretiyle örgüt yöntemlerini kendi çizgilerine davet etmişler, ak-i halde Türkiye İhtilâlcı İşçi Köylü Partisinden ayrılmanın ilk işaretini vermişlerdir. Bu arada biz sizin fikirlerinizi ve faaliyetlerinizi tasvip etmiyoruz derken, kendilerince önerilen düşünceleri de ileri sürmede ihmal göstermiyerek ortaya yeni kurulacak örgütün teorik ve pratik boyutlarını koymuşlardır. Yukarda sözünü ettiğimiz ayrılık öncesi çekişmeler bunu bütünüyle doğrulamaktadır. Ayrılık öncesinin ilk işaretini verildikten hemen sonra bağımsız bünyede ve önerilen Marksist-Leninist ve Maoist fikirler doğrultusunda yeni bir örgüt oluşturunmanın teorik hazırlıklarına geçilmiş ve TKPML imzı teminden itibaren bu örgütün fikri ve malı olan tez, eleştiri, not ve diğer görüşleri kapsayan yazılı belgelerle örgütün fikir muhtevası ve hareket yönüme açıklık ve hayatiyet kazanmıştır. Bunu izleyen zaman içersinde sanıkları aynı yolda uygulamacı ve eylemci kişiler olarak görmekteyiz. Bu davada yargıya konu hemen her sanık bir eylem sırasında veya bir eylem sonunda ele geçmiştir. Tanıklar faaliyetleriyle çizdiği suçluluk yörüngesi üstüne soruşturma makamlarının yarattıkları eylemlerle çekmişler ve kendilerinin isabetle takibine imkân vermişlerdir. Yakalanan her sanığın beraberinde kendisinin ne yapmak istediği ve hangi düşünceye hizmet yolunda olduğunu kanıtlayan belge ve deliller de ele geçirilmiştir. Bu itibarla sanıklar hakkında kovuşturma yapmakta Devletin meşru güçlerinin haklılığı.....

daha ilk anda teessüs etmiş ve bu gelişme aynı zamanda bağlı hedefleri gösterme kapsamını da birlikte getirmiştir.

Yukarıda sırasını verdiğimiz gelişme zinciri örgüt mihraklarının bütünüyle çözülmüne yol açmıştır. Bu çözülmeye zora ve icbara yer yoktur. Ancak delillerin kendini yeni hedefleriyle göstermesi ve açığa vurması elzemdir. Soruşturma makamlarının olaylar arasında kurdukları bağ ile izledikleri yöntem bütün örgüt unsurlarının ele geçmesinde yeterli olmuştur. TKPML örgütü ve yan kuruluşlarının faaliyet çizgisi ve kapsamı, örgütün faaliyet ömrü boyunca izlenip, yerinde ve zamanında tesbit edilmiştir. Esasen sanıklar başlangıçta biz yasa dışı yeni bir silâhlı örgüt kuruyoruz şeklinde ilânda bulunmaları ve bu yoldaki beyanların ilk yazılı şekilde şafak örgütü operasyonunda ele geçmesi kendilerinin salim bir şekilde devlet güçleri tarafından gizlenmesine yol açmış ve onu izleyen gelişmeler arkandan gel ve beni yakala derecesinde açıkta delilli ispatlı cereyan etmiştir.

Sorguda, hazırlık iftelerindeki beyanlarla büyük bir uçurum yaratılmak istenmiş, tüm hazırlık beyanlarının işkence ve zor sonucu olduğu düşüncesinin yaratılmasında özel bir dikkat ve gayret gösterilmiştir.

Şu davada, bu soruşturmada, şu olayda işkence yapılmıştır gibi iddialar ve dayanaksız görüşler kendi bünyesinde delillerle yüklü olarak anlaşılmamış, ifade eden ayrı bir yapısı olan bu davada geçerli olamaz kanısındayız. Esasen bu gibi çaresizlik temaları ortaklaşa ele alınmış can simidi misali yapılmış bir varsayımdır görüşündeyiz.

TKPML ve yan kuruluşları faaliyet ve eylemlerini kapsayan ve belirlenen sanıklar şahsında ifadesini bulan bu davadaki gelişmeler kendi zinciri içerisinde mihrak olaylar, bunların bağlantıları ve hedefleriyle oluşmuş delilleriyle ortadadır. Yukarıda sözünü ettiğimiz 13 mihrak olayın meydana geldiği gelişmeler olay anında, eylem sırasında, yakalama operasyonu sanıkların inkâr edemeyecekleri bir sonuç olarak kendini açığa vurduğundan, sanıkların söyleyecek yalan sözleri kalmamıştır. Bu itibarla hiçbir ihtiyacın kalmaksızın herhangi bir olaydaki amaç, hedef, oluş ve sonuç bütünüyle ortaya çıkmıştır. TKPML'ye dönük olarak yapılan bütün operasyonlar temelinde sağlam istihbarî bilgilere dayanarak girilmiş kovuşturma çalışmaları olarak kendini göstermiştir. Elde edilen her veri doğru biçimde değerlendirilmiş, beyanlar arasında gerekli bağlar kurulmuş varılan olaylar ve elde edilen sonuçlar karşılaştırılarak sağlanamayanlar denetlenerek, bu verilerin yönettiği yeni mihrak ve hedeflere ulaşmak suretiyle sonuca gidilmiştir. Olaylar arasındaki gelişme dizisi sırası gözönüne alındığında hangi sanığın beyanı yanlış çıkmıştır. Söylenenleri onu izleyen takipteki gelişmeler bütünüyle doğrulamıştır. İftida edilenlerin olaylarla doğrulanması soruşturma makamlarını daha derinlemesine ve bütün örgüt unsurlarını ele geçirmeye yöneltmiş ve hatta zorlamıştır.

88 Böylece ortaya gerçek olguların ifadesi olan beyanlar çıkmış ve bunlar diğer delillerle beraber gerçekçi yansıtan ve onu tümleyen bir sonuç meydana getirmişlerdir. Hazırlık sorgularıyla, Mahkeme hazırlarındaki sorgular arasında ne kadar açıklık yaratırmaya çalışılırsa çalışılacak bu beyanları doğrulayan olaylar anıtları ve onu kanıtlayan diğer deliller abidesi hiç bir zaman yıkılmamış, bütün hırçınlıklar boş bir gayret olarak kalmış ve çoğu yerde sanıkları başka biçimlerde suçluluk düzeyine getirmiştir.

Diğer sanıklar bir yana özellikle yönetmek sanıklar bakımından örgütsel olgu ve örgütsel gerçeklik düşüncesini sarmaya hazırlık sorgusu ve duruşma sorgusu çelişkisini yaratmaya çalışan zor ve yeni suç beyanları üzerinde kısaca durmakta soruşturmanın idi bakışı dan yarar görmekteyiz.

Sanıkların hazırlık ifadelerinin ve sorguları sırasındaki beyanlarına karşılaştırdığımızda iddia ile alakalı olmayan beyanlar ve soruşturmalar dışında örgüt varlığı, örgütsel faaliyet neden ve amacı bakımından farklı bir düşünce olmamakla birlikte ve hatta daha ileri düzeyde bir ideolojik kapsam ve sahneyle getirilmekle beraber, bir kısım olaylar cevapsız bırakılırken bir kısım da özden soyutlanarak yüzeysel olarak ele alınmış, çeşitli faaliyet ve eylemlerdeki çabalar maksatlı olarak değiştirilmiş ve çoğullukla eylemler yada ölen sanıklar üzerine yüklennmiş, yada esasen suçluluk derecesinde ortaya çıkan açıkta bulunan fiilleriyle bir değişme olmayacak kişilere atlandırılmıştır.

YÖNETMEN SANIK SORGULARI :

1-Huzaffer ERGÖLLÜ'nün sorguları:

a)Sanık Huzaffer ERGÖLLÜ hazırlıkta 1 nolu klâsörün zarf içinde 1-16 sıradan ibaret el yazması ürünü örgütsel sorüven beyanları vardır. Bu bir sorgu değildir, soruşturma döneminde sanığın kendi arzu ve iradesiyle kaleme aldığı örgütsel faaliyetleri yönelik hizmetlerini ve ilişkilerini kendiliğinden ortaya koyan bir belgedir. Bu el yazması ürün aynı zamanda diğer beyanlarının mihrak ve çekirdek ifadeleridir. Hiç bir zor ve/veya zorla ikna edilemezki bir kişiye bu denli irtibatlı ve açık aşersinde bir olguyu olduğunca yazdırırsın. Bilindiği gibi zor eseri yazılar parafoloji bilminde kolaylıkla ayart edilebilir. Hazırlıkta titreklik ifadelerde kararsızlık ve hüzersizlik icbar altında yazmanın başlıca belirtileri dirki, söz konusu sanığın el yazmasında böyle bir eser mevcut dır. Sanığın el yazmasındaki esas beyanlar 11 maddelerde özellikle 11. ve 12. maddelerde açıklık ve bilme yönünden genellikle yazanan ifadelerdir. Onu izleyen beyanları ise esasen tesbit edilen diğer örgüt faaliyetleri ve olaylarla doğrulanan anlatımlardır.

El yazması 26 nci ve mitanlık sayfasında Tunceli'ye dönük faaliyetler anlatılmaktadır. Bu hususta özellikle sanığın anlattıkları, Diyarbakır Sıkıyönetim Komutanlığı Askeri Savcılığında anlatılanların aynıdır ve onu doğruluyor ve ayrıntılarıyla pekiştiriyor. Bu noktaya dikkat çekmek isteriz henüz bu dönemde İstanbulda yakalanan örgüt sanıkları ile Diyarbakır ve diğer güneydoğu bölgesinde yakalanan sanık beyanları arasında bir bağ kurulmuş değildir.

Tunceli gurubu sanık ifadeleri ile İstanbul gurubu sanık ifadeleri ayrı ayrı tarih ve mahallerde ayrı ayrı soruşturma makamlarınca alınmıştır.ayrı örgütte dñnük faaliyetler zincirinin bñtñnle tirilmesi ve gerekli diyalokun kurulması soruşturmanın İstanbul'da toplanması kararından ve Askeri Savcı olarak benim İstanbul'a gelişim ve soruşturmaya vaziyet ediğinden sonra olmuştur.Binaasleyh peşin bir tesir ve belirli şeylerin aynı biçimde ortaya konması icbarla hiç bir zaman budenli aynıyeti yaratacak bir sonuç doğuramaz.

Zaman ve yer itiberiyle irtibatlı olmayan ve aynı soruşturma makamlarınca tesbit edilmiş ifadelerdeki gelişme ve faaliyetlerin aynı kapsamda olması bu olayların örgütsel faaliyetlerin gerçekten cebran etmesinin ifadesinden ve söylenenlerin doğru bulunduğundan başka bir şey olarak düşünülemez.

Tunceli bölgesinde Muzaffer ORUÇOĞLU ve İbrahim KAYPAKAYA öncülüğünde TİİKP döneminde başlayan ilişkiler bunların yer ve kişi kapsamaları yaratılan olaylar bñtñnyle doğrulamaktadır.Bu da doğrusu or çılan olaylar makas bulmaktadır.Şafak 48 emindeki çalışmalar, yıllık toplantısı, EKPML düşünçesine iltihak edenler,Fehmi ALTINBİLİK'in evine dinamit atılması,Tuncelide beyanname dağıtılması olayları,sanık Muzaffer ORUÇOĞLU'nun yakalanmasından önce ve aynı mahalde alınan ve aynı olaya katıldıklarını ifade eden ve gelişmeler içersinde nasıl yer aldıklarını ve ne yaptıklarını söyleyen sanıkların boyanına yer,zaman,sureti cebran ve kişiler bakımından aynen uymaktadır.

Keza sanığın bunu izleyen anlatımları da olaylarla ,ele geçen delillerle ve henüz kendisi ile irtibatlandırmaya olanak bulunmayan diğer beyanlarla doğrulamakta ve bñtñn bunlar gerçeklikte bir birini kucaklamaktadır.

Sanık Muzaffer ORUÇOĞLU'nun anlatımları o derece tabii bir seyir izlemektedir ki,günlük yasantısında geçen akış içersinde verilmekte ,yedigi helvadan istifi cerbaze,gittiği otelden tutduğu kahveye kadar kendinden gelme bir ifadenin yansıması görölmektedir.Zorla içkençe ile belirli olaylar kabulettirmek bu denli ayrıntı ve özdeşle mümkün değildir.El yazması bir anlatım brini olan bu belgeye ve bu belgedeki beyanlara dikkat çeker ve diğer olaylar gelişmeler ve beyanlar ile özenli bir karşılaştırma yapılarak karşılaştırılmasına salık veririz. Gerçek düzeyde yapılacak aydınlatma ve bñtñnle rme yalan suçların topsini önledirmeye yetecektirkenisindedayım.

b) 1 nolu klasörün 62-126 nci sayfasında sanık Muzaffer ORUÇOĞLU'nun 4.5.1973 tarihinde Emniyet 1 nci şubeye alınmış ifadesi bulunmaktadır.Sanığın bu ifadesi 1 Başkomiser,1 Komiser,1 polis memuru eşliğinde alınmıştır.

Sanığın örgütsel faaliyetlerindeki anlatım dizisine bakıldığında bu ifadenin el yazması ifadedden sonra alındığı sonucunu çıkarılabiliriz.Ancak sanığın emniyet ifadesinde yazılı olarak ortaya koyduğu bir kısım beyanların açılıp, sorguya tabi tutulmak suretiyle deşildiği anlaşılmaktadır.Diğer yandan örgütsel çalışmalar içersinde yer alan aynı düzeyde suçlu olabilecek kişi ve militanlara ismen açıklık getirdiği görölmektedir ki kovuşturma maksallarının bu husus asli

görevleri cümlesindendir. Sanığın başlangıçtaki ideolojik atılımı ve örgütsel niteliğe dönüşen çalışmaları içersinde kurduğunu ifade ettiği ilişkiler fikir kulüpleri seviyesinden itibaren DEV-GENÇ , PDA, TİİKP örgütlerinin kapsadığında ve daha önce bu örgüt ilgilileri hakkında soruşturma yapıldığından bunlarla alakalı beyanlar beyanlar doğru olan gelişmeleri yansıttır. Esasen TKPML ile direkt sorumlu ilişkisi olmayan bu beyanların zorla alınması ve boş bir soruşturma hamuru lesi meydana getirmeye gerek yoktur. Sanık ilişkilerinin başlangıç faaliyetlerden itibaren ele alıp anlatmış ve işi TKPML noktasına kadar getirmiştir.

Özellikle bu beyanları iddianame ve esas hakkındaki mütelaamızın TİİKP dönemi ile ilgili bölümde dile getirdiklerimizle ve bu örgüt ile ilgili gerekçeli kararda yazılıp sabit edilen örgütsel olgularla karşılaştırdığımız da hiç bir şeyin zor olmadığı kuşkusuz anlaşılır. Nele bu dilimde sanık Muzaffer ÖZÜCÜ'ün geçen köylerinde yaptığı propagandaya ilişkin olarak söyledikleri zaman polisi mahkumu olmadığı bir husustur. Ancak bu beyan dahi edirne ağır Cesa mahkemesince gönderilip kapsama alınan suç dosyasıylahariyen teyit edilmektedir. Bunu da zan, bunu da zor, bunu da işkençe ürünü beyanlar.

Sanığın emniyet ifadesinin 25 nci sayfasından itibaren 37 nci sayfaya kadar bölümde Tunceli kesimindeki çalışmalar yer, zaman, olay ve kişi göstererek anlatılmakta ve bu arada kısmen Siverak'e dönüşüm gelişmeler ortaya konmaktadır. Bu anlatılar soyut düzeyde değildir, mihrak olaylarla , patlama eylemlerle kanıt kazanma tadır. Buna bir de ayrı zaman ve yerde ayrı kişilerce alınan aynı faaliyetin ve konunun diğer müddelerinin uygun kapsamdaki beyanları eklenince söylenenlerin hep sinin gerçek olgular olduğuna inanmak akıl dışıdır. Aynı olayı teyit eden beyan ve deliller karşısında niçin zor kullanıldığının izahını bulmak mümkün değildir kanısındayım. 37 nci sayfadan ibaret İstanbul faaliyetlerine ilişkin beyanlarda aynı teyit gücünü taşımaktadır. Esasen İstanbul'daki örgüt gelişmeleri bir çırpın içersinde süratle cereyan etmiş ve her kadro kayba çabıyı artırmıştır. Şehremizi operasyonu ve onu izleyen dönemdeki gelişmeler eylemler sonrası veya faaliyet halinde yakalamalar ve örgüt üyelerinin tespiti suretiyle gerçekleştirilen operasyonlar biçiminde sürmüştür. Her yakalama ve operasyonunun sonucu olarak bünyesindeki delillerle i tesisini bulmakta ve örgütsel yakın düşüncesi sonucuna esasen bu deliller var etmektedir. Bu hal karşısında niçin zor kullanıldığı sanığın zor altında niçin bu beyanları verdiğini, duruşmada bu beyanları verirken zorun tutulan tutarlılığın meydana gelmesini bu beyanlarda talif etmek imkansızdır. Sanık Muzaffer ÖZÜCÜ'ü bu bölümdeki beyanlarında gerçeğin ifadesinden başka bir şey de değildir, bunun teyidi 10 Mar 1973 tarihinden Mayıs 1973 başlarına kadar sürekli olarak yapılan kovuşturma delillerinin çok güçlü olarak yarattığı kanıttır. 10. Mart 1973 öncesi Ocak 1973 den itibaren olan gelişmeler dönemi diğer bir sanığın yasa dışı faaliyetini ortaya koyduğu için burada Özüoğlu bakımından İstanbul bölgesine dönüşüm bir boşluk doğmasından dahi teyit edici bir güç vardır.

Sanık Muzaffer ORUÇOĞLU'na söz konusu Emniyet ifadesinin 48 nci sahife
sinden itibaren ki beyanları ise gerçekte yüz yüze olmanın, gerçeğin haykırması
karşısında teslimiyetin zorunlu bir ifadesidir.

19.Nisan.1973 tarihinde Süleyman YEŞİL 500 evlerdeki Örgüt Üssünde ele geçmiştir,burada bulunan Örgütsel nitelikteki belge ve silaha müteallik malzemeler irtibatı açığa vurmuş ve bağlı merkezleri söylemek zorunluluğu hasıl olmuştur.Böylece Örgütün İstanbul kesimi yöntemlerinin bulunduğu Esenlerdeki ev açıklanmış ve buraya yapılan baskında 21.Nisan.1973 tarihinde Muzaffer ORUÇOĞLU,Cem SOMEL ve Hanife CANIK yakalanmıştır.Örgüt Üssü olarak kullanıldığı ele geçen belgeler derlenip toparlanmış ve Mahiyet sorgusundan 1 numaradan başlayarak 92 adet sarfta bulunan Örgütsel belge ve silahlı savaş malzemesinin hesabını vermek Muzaffer ORUÇOĞLU için kaçınılmaz bir durum yaratmıştır. Bu konusu delil ve belgeler Örgütün amaç strateji ve hedeflerini ortaya koyacak bir kapsamına kavuşmuştur.Ancak belgelerin mahiyeti ve yan ilişkileri tesbit bakımından araştırmaya konu olmuştur.Bu belge ve delillere ilişkin olarak sanık tarafından ifade edilenler mahiyeti ilâm kabilinden söylerdir.İnçak herneyin verli yerinde tesbiti düşünceyle mülahazet sorulma yoluna gidilmiş ve cevaplar alınmıştır.Bu cevapları diğer belge ve belgeler teyit ettiği gibi,aynı konuda Cem SOMER'in beyanları da doğruluğu yaratmış ve karanlık kısımları varsa itham etmiştir.Ortada olan,gözle görülen ve mahiyeti kavranabilen herhangi bir şey için içkençeyi ve zoru gerektirecek bir durum olup olmadığı mahkemeye dahi etmek olanaksızdır.

Belgelerle elde edilen sonuçları mualakta bırakmak esasen sorgunamamaçı ile bağdaşmaz. Bu barika faaliyet içinde olan teorik ve pratik sonuçları kişi ve fiil işleriyle bağ kurarak ortaya koymak, örgütsel faaliyet biçiminin zorunlu bir neticesidir. Şöylece o safhaya kadar elde edilen tüm delilleriyle karşılaştırmaya geçilerek ve ilger verilerle tartışılarak örgüte dahil kişilerin fiil ve faaliyetlerinin neden ibaret olduğu konutlayıcı biçimde tesbit edilmiştir. Sanık Huzaffer DRUĞOĞLU örgütün teorik ve pratik görüş ve hareketlerini ortaya koymak teadi işına örgütsel faaliyet anlamı ve muntevası bulunup, bir kısım tesvalanarak sanılan delilleri mahkemede dahi inkâr etmemiş olması karşısında konusu deliller ve bu delillere ilişkin sanığın faaliyet ifadesindeki beyanları tamüyle verçeri yansıtmaktadır.

Yazılı delillerin belgesel olarak okunması sırasında hiç bir kuşkuya meydan kalmayacak biçimde tek tek belgelerin menşey ve mahiyeti incelenip sorulmuştur. 8 ve 9 numaralı klasörde bulunan delillere karşı sanıklar Muzaffer DİĞİÇİ ve Cem SOMER duruşma zaptınının 469-475 sıralarında hazırlıktaki beyanlarına aykırılık teşkil etmeyecek cevaplar vermişler ve Örgüt açısından sahibiyet gö termislerdir. Keza aynı nitelikte olup başka mahallerde ele geçen delille konusunda da kabulde bulunmuşlardır. Önemli hali olmayan kısım el yazması ideolojik kapsamdaki yazılar dışında bir itiraz göe carpmaktadır. Örgütün silahlı mücadele amaç ve stratejisine yansıtan hareket yöntemini ortaya koyan kabuller

bilgisi sorulan veya kendiliğinden söz alıp malumat veren sanıklar arasında tam ittifak mevcuttur, bu itibarla sanık Muzaffer ORUÇOĞLU saniiyetteki söz konusu 65 sayfadan ibaret ifadesini kendisinin kabul edip açıklama yaptığı belgeler doğrulanmakta ve bu dökümanterler sözünün senedini teşkil etmektedirler.

Sorguda kabul edilmeyen 1 kençe ve zora bağlanan hazırlık ifadeleri ile bunları yalanlayan belgeler ve hatta kendi kendini yalanlayan yazılı delil safhasındaki kabuller karşısında bəyanların gerçekliği konusunda hiç bir kuşku kalmamaktadır. Yapılanlar, söylenenleri, zora bağlamak bu durum karşısında havada kalmakta bu tür iddialar savunma caresizliğinin ifadesi olarak kendini göstermekte, geleneksel içkençe iddialarından öteye gidilmektedir.

c) Sanık Muzaffer ORUÇOĞLU'nun ilk savunuk ifadesinde 7.5.1975 tarihinde alınmıştır. (1 nolu klasör 141 sıra) Sanık Muzaffer ORUÇOĞLU Askeri Savcılığa ifadesinin bağlı olduğu sırada konuşmadığından bahisle sözlü ifade vermediğini, yazılı ifade verdiğini söylemiştir. Daha sonra çok yüzeysel olarak bir sayfadan ibaret bir ifade verildiği görülmektedir. Bu ifadeye sanığın yazılı olarak verdiği ifadeyi yalanlar ve bunun doğru olduğu şeklinde bir beyan bulunmaktadır. Sanığın bir sayfadan ibaret savunuk ifadesinde değindiği fiziki faaliyetlere ve olaylara ilişkin beyanlarla esas itibarıyla yazılı ifadesiyle çelişir bir durum yaratmaksızın beraber, faaliyetleri ve olayları bütünüyle ortaya koyan kapsamlı beyanlar olmayıp, zayıf pörçük anlatımlar şeklinde kendini göstermektedir.

d) Sanık Muzaffer ORUÇOĞLU'na ait 1 numaralı klasörün 127, 140 sırasında olan 4.7.1973 tarihli ikinci savunuk ifadesi tarafımızdan alınmıştır.

İKİNCİ soruşturmasının İstanbul İstiklal Yürüşleri bünyesinde toplanmasından sonra 21. Ocak 1973 tarihinde İstanbul İstiklal Yürüşleri Askeri Savcılığında görevine bağlandıktan hemen sonra, bir bütün çeşitli alanlardaki faaliyetlerine ait çalışmalarını yansıtan operasyon sonuçları arasında bütünleştirme yolunda tetkik uğraşısına girdik. Diğer bir kısım sanıklarla olduğu gibi Muzaffer ORUÇOĞLU'nun 66 sayfadan ibaret el yazması beyanları ve 65 sayfadan ibaret imzalı ifadesine rağmen savunuk ifadesinin muhtasar olarak alınması tarafından tatmin-kar görülmeyen gibi, Diyarbakır Askeri Savcılığında sanığın yaşadığı bölge ve faaliyetleri ile ilgili olarak imzalı beyanları tarafından ifade edilen faaliyet ve gelişmelerin yönünden bir sanık açısından doğru olduğunu soruşturmacı periti kanıtına göre ulaşılmıştır ki, sanık Muzaffer ORUÇOĞLU'nun ikinci savunuk ifadesine bu verilmektedir. Bu sebeple in sorguda iddia ettiği gibi kendisi bir içkençe tabii tutulduktan sonra ikinci savunuk ifadesinin alınması bir durum bizi bu yola sevk etmemiştir. Ancak sanığın el yazması ifadesindeki geniş kapsam ile savunuk ifadesindeki ayrıntılı birer ayrıntılı yüzeysel savunuk ifadesi karşılaştırılması bu durumu kendiliğinden izah etmektedir.

Muzaffer ORUÇOĞLU'nun 4.7.1973 tarihinde huzurunuza aldığımız zaman, bunun nedenini açık bir biçimde anlatarak soruya çektik.

sanığın dilinde kekâret hali müşahade edince, nedenini sorduk. Yakalama operasyonu arasında korku çökünden dilinin tutulduğunu, gözlüğünün kaybolduğunu ve ifade verilebileceğini söyledi. Önce yazılı ifadesi ve emniyet ifadesi kapsamlarına değinerek bunların doğru olup olmadığını söylediğinde, kısaca % 10 itibarıyla doğru değildi şeklinde bir söz etti. Bunun üzerine bu % 10 doğru olmama hangi konulara tahallük ediyor deyince, yanlış anlaşıldı % 10 ifademde olaylara nazaran noksanlık var dedi. Biz de her ne ise bu konuda gelişmeleri senin çalışma bölgeden bilen bir kişi olarak seni Askeri Savcı sıfatıyla yeniden sorgulayacağım diyerek, aramızda geçen hazırlık ifadelerine müteallik konuşmalara aynen tutanaga geçtim. Bunu takiben soruşturmaya ve sanıktan cevaplar almaya başladım. Sanık kekeliyerek konuşmakla beraber sık sık dilindeki tutulma uzayordu. Buna geniş bir sabır gösterdiğimizi hatırlıyorum. Sanığın 2 nci savcılık ifadesi ne yazılı ifadesinin nede Emniyet ifadesinin bir özeti niteliğinde değildir. Sanığın başlangıçtan beri girdiği Marksist-Leninist yöntemdeki bireysel ve örgütsel faaliyetler tek tek sorularak cevaplar alınmıştır. Hatta bazı yerde yanlış anladığım intibasına varan sanık mevzi bir kısım olay ve faaliyetleri yazıya dökerek anlattı ve doğru olanı kendisini söylediğini kendi beyan ve iradesine ters düşmeyecek biçimde zapta sıra ile geçtik. Sanığın tarafımızdan alınan Savcılık ifadesi ile hazırlık ifadeleri farklıdır. Tarafımızdan tesbit edilen ifade, diğer soruşturmalarla elde edilen bilgi ve sonuçları kapsayacak ve önceki sorgu ve delillerle elde edilen verilere cevap olabilecek yöntemde titizlik gösterilmiş bir kısım çelişkilerin giderilmesine çalışılmıştır. Askeri Savcı olarak sanığın Emniyete ne söylerse söylesin yeniden sorgulanması ve beyanlarının emniyeti konusunda güven duyulması elde edilecek kanaatin baş unsurudur. Bu itibarla geçmişteki çalışmalarını sanığın dışındaki ağız ve delillerden öğrenen ve örgüt ile ilgili tam bir bilgiye sahip olan, gelişmeler ve olaylar arasında bağ kurma düzeyinde bilince malik bulunan bir görevli olarak, sanığı faaliyetlerinin ve ilişkilerinin bütün ayrıntılarına kadar sorgulayıp beyanlarına karşıtam bir güven ve kanaat duyduk, bu beyanlarında yalan olan hiç birşey olmadığı vicdani kanaatine sahibiz, esasen sanığın kabul etmediği ve beyan etmediği hiç bir konu bir satır dahi bu tutanakta mevcut değildir.

Buna rağmen, sanık sorgusunda (soruşma tutanakları 41, 49) savcılık ifadeleri de dahil hazırlık ifadelerinin intibası ve bunların içkençe altında alındığını ileri sürmüştür.

e) Duruşma tutanaklarının 50, 55 sırası sanık Mazaffer ORÇOLU'nun mahkeme hazırladığı sorgusunu ihtiva etmektedir. Sanık sorgusunun başında ve çeşitli yerlerinde ileri sürdüğü içkençe iddialarına rağmen kendi dışındaki delillerle şübutu kaçınılmaz olan bir kısım örgütsel faaliyetleri, eylemleri ve militanları örgüt içersindeki yeri ve hizmetini açıklamıştır. Ancak bu çarpıtılarak ve ketmedilerek verilen beyanlardır. Sanığın görev alanı olan Siverek ve Tunceli Bölgesindeki örgütsel çalışmaları, ilişkiler kurduğu ve kadroladığı militanların sayılarına asıl-

tarak ve onları bazı faaliyet ve eylemlerden sıyrarak ifadede bulunmuştur. Keza bir kısım öldürme ve patlama eylemleri ölen sanıklar üzerine ihale etmeye çalışmıştır. Tanık Muzaffer ORUÇOĞLU'nun kısarak ta olsa, tevellide bulunan sorgu kapsamında sözünü ettiği faaliyet ve eylemler örgütsel bir olgu, belli kadrolar, bölgesel çalışmalar, hareket yöntemi bakımından, ortaya konan eylemler itibarıyla gerçeği örtbas edememenin kısıntı ve izleri vardır. İdeolojik kapsam yönünden daha ileri beyanlara raslamaktayız. Bu haliyle sanığın sözünün bağında hazırlık beyanların külliyen reddetmesi davranışı arasında büyük bir çelişki vardır. Gerçeği sorgu dışında, inkara rağmen kuşkusuz açığa vuran yazılı deliller ve tanıklık dönemi vardır. Özellikle sanığın yazılı deliller safhasındaki kabul ve beyanları, hazırlık ifadelerini redde daha büyük bir çelişki yaratmaktadır.

Sanığın duruşmadaki kesin beyanları, azılı ve sözlü deliller ile diğer sanık sorgularıyla kendini ortaya koyan beyan ve gelişmeler birlikte değerlendirildiğinde gerçek olana reddetmenin imkansızlığı ve behudeliği kendini gösterir. Nedir yalan olan, nedir zor ifadesi bulunan. Örgüt içerisinde faaliyetlerin bir gelişme çizgisi vardır. Bu yörüngeyi ne tek başına sanık beyanları çizmekte ne de herhangi bir olay sadece itiraf yanlışlığıyla malul bulunmaktadır. Her iddiayı var etmeye bizi götüren çok yönlü ve birbirini kuvvetlendirici deliller vardır. Önce tümüyle reddet, sonra bir kısmından söz et, belgeleri kabul et, tanıklar karşısında sus-pus ol, sonrada hazırlık beyanlarını doğru değildiriskençe altında alınmıştır. Bu tür davranış delillerle telifi mümkün olmayan gerçeği yalanla, inkârla örtbas etme zorlama ve caresizliğinde başka bir şey değildir.

Sanık Muzaffer ORUÇOĞLU'na ait el yazması beyan, emniyet ifadesi, Savcılık ifadelerini karşılaştırdığımızda gerçek düzeydeki örgütsel olgu ve eylemleri birlikte görür, yaratılmak istenen kasıntı ve inkârın yönelik olduğu amaçla kolaylıkla anlayabiliriz. Herhangi bir faaliyet ve eylem konusunda düşünülen tereddüdün ise diğer deliller ve beyanlar aydınlatacak kapsam ve kuvvettir.

Sonuç olarak; Tanık hazırlık sorgularında var olanı, girileni ve yapıldığını söylemiştir. Bu beyanların itibarını zedeleyebilecek ciddi bir karşıiddia ve delil getirilememiştir. Olay, yer, zaman, kişi ve sureti cebran gösterilerek ortaya konan anlatım, ancak gerçek yasanti ve olgunun bir sonucu olarak çok kapsam ve ayrıntıdadır. Bunun şu veya bu amaçla hazırlanması, düzenlenmesi gibibir düşünce varit ve mümkün olamaz. Herşeyden evvel ortada bir amaç vardır. Tanıkları bu amaçla götürecek strateji ve yöntemler tesbit edilmiş, biz düzeni sanın için şöyle yaka? çagız denmiş ve bunu aynı şekilde icraya geçilmiştir ve bunun delilleri beyan üstü kuvvette ayan beşan sorgulenebilir. Bu durum karşısında sorguda soyut neden ve iddialar inkârı beslemek için ortak yöntemde ileri sürülmüş bulunmaktadır.

27 cem SOMEL'in sorguları:

a) İnolu klasörün 142-205 sırasında sanık Cem SOMEL'in el yazması ürünü olan beyanları bulunmaktadır.

Bu görevli bir makam tarafından alınmış ifade niteliğinde değildir. Sanığın kendi yaptıklarını, örgütsel ilişkilerini, bağlı bulunduğu örgütün faaliyet ve eylemlerini hiçbir tesir söz konusu olmaksızın ortaya koyan yazılı bir senet kuvvetiyle

değildir. Söz konusu el yazması metin sanık Cem SOMEL'in bellizaman çizgisi içerisindeki bireysel ve örgütsel faaliyetlerini ve ilişkilerini yaşadığı biçiminde bütün nüyle ortaya koyan bir belgedir. . bunun zorla işkenceyle yazdırılması imkânsızdır. Çünkü başkasının yaşadığı olayları kimse budenli yansıtmak ve bunu ildia edildiği gibi bir senaryo biçimine sokacak güce ve dehaya sahip olamaz. Metindeki anlatımda yaşadığı ve gerçek olguların akışı ve düzeni vardır. Kaldı ki beyan edilen faaliyet ve ilişkilerin daha önce cerayan ettiğini kanıtlıyan diğer delil ve beyanlar vardır. Sanığın iddia ettiği gibi bunlar uydurma ve yalan şeyler değildir. Her şey yer zaman kişi, neden, hedef gösterilerek açıklanmıştır. Sanık bu beyanları inkârı rağmen örgüt içerisinde güvenilir bir yönetici olduğunu sorgusunda açıklamaktadır. Sanığın mahkeme huzurundaki sorgusunda örgütsel faaliyet zaman dilimi beyan edilmiş ve bir süre içerisinde yaşanan gerçekler ise hiç bir etki altında kalıksızın tabii bir anlatıma ve düşünme konu olmuştur. Bu kapsamda ve bu ayrıntıda zorla beyan almanın mümkün olup olmayacağına geniş mealeki tecrübelerinizden doğan taktire bırakıyorum. Kaldıkları bu beyanlar doğrultusunda olan birçok olay ve gelişmeler duruşmada aynen beyan edilmiştir. Duruşmadaki beyanların kırpılması da hi gerçeği ortaya koymakta yalancı ve zoryamayı hüner sayan ve böylece gereği inkâr edebileceğini sanan caresiz bir zihniyet yüze vurmaktadır sanırız.

b) 1 nolu klasörün 206-331 sırasındaki sanığın Emniyet makamları tarafından alınan 4.5.1973 tarihli ifadesi bulunmaktadır. Bu ifadenin 25 nci sayfaya kadar olan bölümü sanığın örgütsel çalışmalara girişinden itibaren TİİKP dönemindeki çalışma ve faaliyetlerini anlatmaktadır. Bu beyanların kısmen dava ile alakalı olan sınır ilişkileri vardır. Davamız bünyesinden ayrı olan Şafak Örgütü davası verileriyle karşılaştırıldığında ifade edilenlerin hayali olmadığı, gerçek ilişki ve faaliyetleri kapsadığı anlaşılar. Sanığın bu bölümdeki anlatımı Filistin'den dönüş ve Malatya'da TKPML'ye katılım durumlarını izahla son bulmaktadır. Aynı bağlantı sanığın mahkeme hususundaki sorgusunda aynı şekilde ortaya koymaktadır. (Duruşma tutanakları 58-59).

Sanık Emniyet ifadesinin 26 nci sayfasında Malatyadan İstanbula dönüp Örgüt unsurlarıyla ilişki kurdukları kendisinin aklenanacağı kadarki zaman içerisindeki örgütsel faaliyetlerini 3 ana bölüm altında izah etmektedir. Ki bundan daha gerçekçi yönetmen ve militanları bu denli belirleyici bir kıstas düşünülemez. Sanığın bu faaliyet dönemleri içerisinde ifade ettiği olay ve gelişmeler yer, zaman, kişi ve eylemin biçimi ve ayrıntısını göstererek olmuştur. 76 nci sayfaya kadar devam eden sanık anlatımları içerisinde ele alınan faaliyet ve gelişmeler de tam bir uyum ve bir öncekine bağlılık hali müşahade edilmektedir. Bunlar ortaya konurken öylesine doğal bir biçimde anlatılmaktadır. Örgütsel temas içerisinde sayılmayaacak şeylerde anlatılmıştır. Bu beyanlar bütünüyle TKPML ve yan kuruluşları gerçeğini ortaya koyan ve bu örgüt etrafında kümelenen yönetmen ve militanla-

rin örgütsel amaçla dönük faaliyet ve eylemlerini ayrıntılı biçimde sergilemek-
te ve beyanlar mihrak gelişme ve olaylarla doğruluk kazanmaktadır.

Sanığa ait emniyet ifadesinin 77-99 arasındaki beyanları ise kendisinin Muzaffer ORUÇOĞLU ile birlikte 21.Nisan 1973 tarihinde yakalanmalarından sonra ele geçen dökümanlara ilişkindir. Teorik ve pratik nitelikte kapsam ifade eden bu belge ve malzemeler sanıkların bağlı bulunduğu örgütsel düşüncenin amaç stra-
teji, hedef, hareket yöntemi ve araçlarını tümüyle ortaya koymaktadır. Her döküman ve belge hakkında Cem SOMEL tarafından ayrıntılı bilgi verilmiş kaynağı ve bulu-
ma nedeni geniş biçimde açıklanmıştır. Sanığın söz konusu delil ve belgelere ili-
kin olarak söyledikleri daha öncoki beyanlarının gerçekliğini ifade etmektedir.
Bunlar içersinde sahibi olmadığı kaynak ve aidiyetini bilmediği deliller hakkın-
da bilgisizliğini aynen ifade etmiştir. Keza her hangi bir delilin mahiyeti konu-
sunda kuşku duyuyorsa bunuda beyân etmiştir.

Sanığa ait emniyet ifadesinin 100-127 nci sayfasında özellikle sanığın
Milistin Demokratik Halk Kurtuluş Örgütüne gidişi ve bunuda karşılaştığı Şafak
Örgütü mensubu militanlarında geçen tartışmalar, Şafaktan ayrılık hareketinin bu-
raya yansımaları, oradaki üyelerin düşündüğü, kısa süreli olarak devam eden gidip,
gelme haberleşme , konusunda geniş ve ayrıntılı bilgiler verilmektedir.

Sanık bu hususta azda olsa aynı mahiyette beyanların duruşmada tekraretti-
gi gibi, Şafak hareketinden TKPML kuruluşlarının ayrılmasına dair çekişmesafhatı
konusunda Şafak davasının aktardıklarımız aynıyet teşkil etmektedir.

Değil kendi davamızda, bu davayla ön ilişkin olan bir davada geçenler bil-
yalanı ortaya koymaktadır.

Sanık Cem SOMEL'in beyanları örgütsel gelişme zinciri içerisindeki olay-
lara uymakta ve ayrıntılı olarak yapılan kişilendirmeler kendisinin örgüt içersi-
indeki önemli bir yönetici olmasının doğal sonucu bulunmaktadır. Anlaşıldığı
kadarı ile sanık Emniyet ifadesinde yazılı anlatımlarındaki samimiyetle bağlı
kalmışdaha geniş ve tutarlı bir anlatım yolu izlemiştir. Bu kadar geniş bir bil-
giyi anlatımın zorla ve işkence ile bir insanın zihninden koparılmasına ve buna
sanığın duruşmada iddia ettiği gibi yalan üremesi olarak bakılmasına inkâr ol-
madığı ve bunun akıl dışı bir iddia olduğu bütün çıplaklığıyla ortadadır.

e) 1 Nolu klasörün 334 sırasında sanık Cem SOMEL'in tek bir olaya ilişki-
li yazması beyanı bulunmaktadır. Muhtar Mustafa HORDANIZ'ın öldürülmesiyle ilgi-
li olarak verilen bilgiler olayın sureti cereyanına uymakta ve bu eylemin yapı-
lmasındaki ana düşünce ile fiili gerçekleştirenleri belirtmekte ve hatta yoktan
yere bu fiili işlemekten kimlerin mağdur edildiği görüşüne dahi yer verilmekte-
dir. Bu düşenin Muhtarı öldürülmesinden dolayı kimlerin tutuklu olduğu sanıklar
ve hatta Askeri Savcı olarak bizim dahi malumumuz değildir. Dosyaya celbettirildiği
zaman anlatılanların olayla uyum içersinde bulunduğu ve gerçekten ifade edildiği

gibi bağ a kişilerin suçlanarak tutuklandığı hayretle ve üzüntü ile görülmüştü Sanık Cem SOMEL duruşmada bu olayla ilgili olarak kısmi bir beyanda bulunmuş v olaydan özellikle diğer fail Ali TA/YAPAN'ı ayırmak için yüzeysel olarak söz etmiştir.

d)1 ndü klasörün 335-347 sırasındaki sanık Cem SOMEL'in 6.7.1974 tarihli Savcılık ifadesi bulunmaktadır.TKPHL soruşturmasınınİstanbul Sıkıyönetim Savcı lığında birleştirme kararından ve bizim İstanbul'a gelişimizden sonra,özellikle İstanbul kesiminin faaliyet ve eylemlerine nüfus edebilmek ve örgütsel amaç bütünlüğü içersinde gerekli irtibatı kurabilmek düşünçesiyle 21.Haziran.1973 tarihinden Temmuz başlarına kadar geniş bir tetkik çalışması yaptık.Bundan sonra bir takım yönetmen dereçedeki sanıklarla ve önemli olaylara karışan bazı sanıkların ifadelerine almayı lüzum gördük.Benden önce İstanbul kesimi kovuşturması vaziyet eden arkadaşınızın ifadesi bulunup bulunmadığını hatırlamıyorum.bilmeyruz belkide bu ifadenin bulunmaması da Cem SOMEL'in Askeri Savcı olarak ifadesinin alınmasına gerekli kılmiş olabilir.Yalnız soruşını belirtmek isterizki,TKPHL ninİstanbul kesimindeki sanıklarıyla ilgili olarak Savcılık ifadelerine çok yüzeysel ve geliştirme olarak bulduk.Sorusturmayı yürüten bir Savcı için,yasa emri icabı olarak ifade almak yerine,olanı ve gerçeği en ince noktalarına kadar soruşturarak ve aldığı her beyanda güven dayarak,imkan ölçüsünde kuskuları ortadan kaldırmaya matuf olaçak derinliklere inerek soruşturma görevimizi icra et sizdir.Ne yüzeysen ifade veya nede şu makamın bu makamınaldığı ifadelerin özetine iltifat etmeksizin.bizzat sorarak,öğrenerek v araştırarak,ilişki ve gelişmeler arasında temel bağlantıyı kurarak bu soruşturmayı ikmal etmeye çalışmış

Sanık Cem SOMEL'in el yazması ifadesi ve Emniyet ifadesinde sözünü ettiği ilişki ve gelişmeler gogu yerde soruşturma kapsamının taşan bir genişlik göstermiş ve yer yer konunun dağıtılması gibi bir durum yaratmış olduğu içindirki soruşturma konusu örgütsel faaliyetlere dönük ve bununla direkt ilişkisi olan hususlarla,ilişkisiz hususları ayırtetmek,öze alakalı olay ve eylemlerin tam masıyla aydınlığın temin etmek amaçıyla ve bu esparisi bğli kılınarak sanığın savcılık ifadesi tarafımızdan tesbit edilmiştir.Söz konusu ifade sanığın geçmiş beyanlarının zeti niteliğinde değildir.ifade kapsamlarının karşılaştırılmasının belirli olay ve gelişmelerde söz edilmekte bir ortak görünüm mevcut isede,ayrı ve beyanın öze ilgili muhtavasındaki farkkendiliğinden görülecektir. Sanık Cem SOMEL'in yazılı ifadesi ve Emniyet beyanı geniş bir dönemli kapsamaktadır.Sözünü ettiği evvel ilişkiler ,diğer soruşturmalar nedeniyle esasen biline hususlardır.Sorusturma konusu ile ilgili bize yaptığı beyanlar ise,öze dönük v bütün ilişkileri kapsayacak ona aydınlık biçimde getirecek biçimde olmuştur,sanık anlatımlarında doğal bir oluş tarzının sonuçlarına uygun düşecek şekilde anlatımda bulunmuş girişmiş oluşu ve gelişmelerden yer ,zaman ,olay,eylem ve kişi beyan etmekte kalmamış,yan ilişkilerle bulundugu kimseleri dahi berrak bi

kilde belirtmiş ve mevcut bağlantıları olaylarla doğrulandığı yöntemde ortaya koymuştur. Sanık Cem SOMEL bize yaptığı anlatımlarda konuyu yine geniş bir açıdan ele almış isede, kendisi ile kurdugumuz gerçek olguyu dayalı ve diğer delillerle belirlenmiş çizgi üzerinde sağlam bir diyalog kurularak, soruşturma konusu örgütsel ilişki ve faaliyetlere dönük kapsamda ifadesi tesbit edilmiştir. Sanık Cem SOMEL'in huzurumuzda gösterdiği ve beyanlarındaki istenlik, anlattığı her olayla ilgili olarak inanç sağlamak için getirdiği çığitli örnekler, kendilerini düştüğü acı durumu hikaye eden sözleri karşısında, tüm beyanlarını güven duymuşuzdur. Sanık hatta sanık sosyal yarar açısından kısa süre İzmir'de teması olduğu kişilerin dahi soruşturma kapsamı içersine alınmasını önerdi. Ancak duruşmada bütün bunlar unutulurak işkence ve zorla izaha kalkışıldı. Sanık Cem SOMEL'in As Savcılık beyanı kanaatimizce samimidir ve gerçek olgulara dayanmaktadır. Etaben bu ilişkilerden birçok olaylarda, diğer beyanlarla doğrulanmış bulunmaktadır.

e) Duruşma tutanaklarının 55-65 sırasında zanlının Mahkeme huzurundaki sorgusu yer almaktadır. Sanık Cem SOMEL sorgusunun başında evvelki beyanlarını bir kalemle yok saydıracağını sandığı uydurma yöntemi ileri sürerek, bu beyanları diğer sanıklar gibi zor ve işkence eseri olarak taktim etmeye çalışmıştır. Daha sonra legal ve illegal alandaki bireysel ve örgütsel çalışmalarının kendisinin yöneticilik düzeyine getirdiğini ve örgüt içersinde güvenilir bir şüder olduğun beyan ederek olaylardan ayrılmış bir takım ilişki ve gelişmelerden bahsetmiştir. Zanlının bu doğrultuda sürdürdüğü sorgusunda sözünü ettiği olay ve gelişmeler sınırları içersinde dahi gerek Emniyet ifadesini ve gerekse Savcılık ifadesi demetinde bahsettiği hususları aynı nitelikte ve kapsamı gösterdiği anlaşılmaktadır. Ne varki sanıkların duruşmadaki beyanlarıyla alakalı mukarrer stratejiye bağlı kalarak, bazı kişileri bir kısım ilişki ve olaylardan soyutlamış, bir kısım olayların ise hiç sözünü etmiyerek geçiştirmede bulunmak istemiştir. Sanık Cem SOMEL mahkeme huzurundaki sorgusunda bir yandan kendisinin görev duyulan bir yöneticilik düzeyine ulaştığını ve yönetimde bulunduğunu söylerken diğer yandan bir yöneticilik görevi kapsamına öyle bir dar kalıba sokmuştur ki, kendisi ile ilgili bütün hizmet ve faaliyeti evrak tahrifatçılığından bir fiil olarak küceleştirmiştir. Böylece diğer etkin yönetim görevinin gerekli kıldığı ilişkilerden kendisini her'i kılacağını mesabetsmiştir. Örgütsel faaliyet zinciri içersindeki bir kısım ağı rengi olay ve gelişmelerden söz ederek, bu benim samimi beyanım, diğerleri doğru değildir biçiminde ileri sürdüğü iddia ise göstermemiştir. Sanığın duruşmada dahi beyan ettiği mihrak gelişmeleri inkâr etmesi esasen düşünülemez. Bunlar gü kadar aşikâr olan şeylerdir. Sanık Cem SOMEL'in anlatımındaki mihrak olaylar doğrultusundaki dizi arasındaki boşlukların fağmen, anlatımının gerçek olguları dayandığı diğer delil ve belirtilerle kuşkusuz anlaşılmaktadır. Sanığın söz konusu beyanlarında mafak düneğine başlayan faaliyetler gizlenmemiştir. Keza Elfethiye gidiş gizlenmemiş ancak ayrıntısını hazırlıkta öğrendiğimiz Ali TURAN'ın müzaka rakları bir hazırlık olarak gösterilmek istenmiştir. Elfethihten anlatmaya geliş ve oradaki TKPML oluşumuna katılış ilişkisi ve buradan İstanbul'a gelerek ör-

güt unsurlarıyla kurulan temas ve bağ sonunda seyreden gelişmeler, bir aile ziya retî saflığı içersinde örgütsel amaç ve düşünçeden soyutlanmış faaliyetler el rak ifade edilmekte yer yer kaçınılmaz olan bir kısım olaylardan asıl sanıklar dan bir kısmını sıyıran beyanlar verilmektedir. Bütün bunlar dahi gerçek olgu v çizgiyi ortaya koymakta ve yalanı yüze vurmaktadır.

3-ALİ TAŞYAPANIN sorguları.

Sanık ALİ TAŞYAPAN'ın ilk kez 12.2.1973 tarihinde kayseride şüpheli ş kilde yakalanmasından sonra ve onu izleyen örgütsel bağlantı tesbiti ve gelişme doğrultusunda, 2 ayrı emniyet ifadesi, tek bir olaya ilişkin el yazması beyanı ve aynı olayla ilgili ek emniyet ifadesi ile iki ayrı Savcılık ifadeleri bulunmakt dır. Bütün bunlar bilinmeyenler bilinene doğru gelişme soruşturma sonucunun ger tirdiği sorgulamalardır. Çünkü sanık ALİ TAŞYAPAN başlangıçta şüpheli bir durumd ve bilahare örgütsel bir amaçla dönük ve evveliyatı olan bir çalışma içersinde b landuğu anlaşılmıştır. Öderek sanığın bağlı bulunduğu örgüt içersindeki yeri ve hizmetini belirleyen ve kendi dışındaki delillere dayalı bir takım fiili ve f liyetlerinin ortaya çıkması aynı konuyu ilişkin olarak kendisinin yeniden sorg lanmasına yol açmıştır.

a) 1 nolu klasörün 365 nci sırasında sanık ALİ TAŞYAPAN'ın yakalandıkla rından sonra Kayseri Emniyet yetkililerince alınmış ifadesi bulunmaktadır. Dar k sandaki bu ifade de dahi sanık örgütsel ilişkisinde köken itibariyle de olsa söz etmiştir. Ayrıca sanığın üzerinde ele geçen ruhsatsız silâh ,sahte nüfus cüzdanı çalışma arkadaşları İbrahim GÜLGEÇ'in beraber bulunmaları kuşkuyla artırmış ve sanı gın gerçek gizlediği kanaatini yaratmıştır. Bunun için diki, sanık ALİ Taşyapan' yıkım örgütleri bağlantısının aydınlığı kavuşması amacıyla keyfiyet Emniyet "üd lüğün kanalıyla soruşturulmuş ve sanığın geçmişte ki örgütsel faaliyetleri n deniyle Şafak Örgütünden dolayı arandığı anlaşılmıştır. Ancak bu arada sanığın enson olarak bağlı bulunduğu hesabına çalışan verdiği TKPML ile ilgili faaliy lerde de ismine raslanması bağlilik zincirini tam olarak açığa çıkaraçak bir d rum yaratmıştır. Böylece TKPML Örgütü İstanbul operasyona içersinde müteala edi lerek, sanık İstanbul Sıkıyönetim K .liğince yürütülen TKPML operasyonuna dah edilmiş ve İstanbul Emniyet Müdürlüğünce bağlı bulunduğu örgüte dönük bilinen b kısım faaliyetleri nedeniyle sorguya tabi tutulma zorunluğu kendisini göstermi tir.

b) 1 nolu klasörün 366-374 sırasında sanık ALİ Taşyapan'ın İstanbul Es met Müdürlüğünce alınmış 9 sahifeden ibaret 5.3.1973 tarihli hazırlık ifadesi bulunmaktadır. Söz konusu ifade de sanık ALİ Taşyapan proleter Devrimçi Aydınlık döneminde itibaren giriştiği örgütsel çalışmalarını, yer zaman, ve kişi gösterere anlatmaktadır. Bilahare TİİKP Örgütüne dahil oluşu ve örgüt içersindeki çalışmal rı ile, örgüt içersinde meydana gelen ayrılık hareketinde yer aldığını -

beyan etmekte ve TKPML oluşumu içerisinde yer aldığını ve Malatya Bölgesi'nde çalışmalar yaptığını ayrıntılı olarak anlatmaktadır. Keza bu bölgedeki çalışmalarını sırasında örgütsel ilişki kurduğu kişilerden söz etmektedir. Bunkar esasen diğer sanıklarla da beyan edilmiş ve önceki faaliyetler bakımından sanığın örgütsel faaliyet gelişmesi tümüyle kendi dışındaki delillerin ortaya koyduğu bir gerçek olgu olarak kendini göstermektedir.

Sanık Ali Taşyapan'ın bu sorgusunda kendisinin önemli fiillerinde bulunan muhtar Mustafa MORDENİZ'in öldürülmesi olayı hakkında beyanı yer almaktadır. Bu nokta soruşturmanın etkisiz ve katkısız yürütüldüğünün kanıtı bakımından çok önemlidir. Çünkü bu tarihlerde İstanbul Emniyet Müdürlüğü yetkilileri ve keza İstanbul Tıkıyönetim Komutanlığı görevlileri sanığın öldürme fiili ile ilgili ilişkisi hakkında hiçbir bilgi ve işaret sahibi değildir. Bu husus sanığın keşfi dışındaki beyan ve emarelerini ortaya koyduğu bir olay şeklinde kendini göstermiştir. Ancak bundan sonra ki sanığın aynı olaya ilişkin beyanına başvurulmuş ve olayın ayrıntısı sanık Ali Taşyapan'ın 1 numaralı klâsörün 348 ve 354 nolu sırasındaki el yazmasındaki beyanından ilk kez kendi anlatımıyla öğrenilmiştir. Sanığın el yazması ifadesinden sonra da 1 numaralı klâsörün 356-363 sırasındaki emniyet ifadesi 25.6.1973 tarihinde tesbit edilmiştir. Bu aşamada yani sanığın ilk ifadesinin tesbitinden itibaren geçen 4 ayı mütevaciz zaman içerisinde kendi ilişki kapsamını ortaya koyan deliller ve bilgiler karşısında ek ifadesinde özellikle bu konulara değinen beyanları tesbit edilmiş bulunmaktadır. Sanık Ali Taşyapan'ın Akçadağ Kürecik Bucağı Kahyalı Köyü muhtarı Mustafa Mordeniz'i İbrahim Kaypakaya ile beraber öldürdüğü hususunu ilk kez örgütsel bir eylem olarak sanık Cem Somel 4.5.1973 tarihli emniyet ifadesinde ve ona tekdüm eden el yazması beyanlarında değinmiştir. Şayet işlemmediği bir fiili sanık Ali Taşyapan'a peşinen ienat gibi bir düşünce mevcut olsaydı sanığın ikinci emniyet sorgusunda bu konuda herhangi bir beyan mevcut olurdu. Sanık Ali Taşyapan'ın söz konusu fiildeki iştiraki soruşturmayı ortaya koyduğu bir olgudur. Bunu izleyen soruşturma işlemleri gerçeğe pekiştirmiş ve hakikati olduğu gibi su yüzüne vurarak sanığın beyanlarının ne bir zorlama ne de bir peşin kabul ettirme gibi iddia edildiği üzere bulunmadığı doğrudan doğruya gerçeğin ifadesi bulunduğu anlaşılmaktadır.

c) 1 No.lu klâsörün 375 nolu sırasında sanığın 8.3.1973 tarihli ilk savunma ifadesi yer almaktadır. Bu ifade örgütsel bir bağlantıyı yansıtmakla beraber yüzeysel bir kapsamda tesbit edilmiştir. Sanığın emniyet ifadesindeki tüm fiil ve faaliyetlerine içerecek bir muhteva göstermeksizin kanunî bir lâzımı ifadan gayri soruşturma derinliği ifade etmektedir. Ancak sanık emniyet ifadesini savunma huzurunda değindiği konular dışında doğruladığını beyan etmektedir.

Esasen sanığın teyidi belki de bir bakıma Askeri savcının diğer konuları ele almasını önlemiş görünmektedir.

d) 1 No.lu klâsörün 376 sırasında sanığın i inci savcılık ifadesi bulunmaktadır. Bu ifade tarafımızdan alınmış olup sanığın birinci emniyet ifadesi ile birinci savcılık ifadesinden sonraki zaman içerisinde muhtar olayının açığa çıkması durumu kendini göstermiştir. Sanığın el yazması beyanı ve ek ifadeleri doğrultusunda durumun soruşturma savcıs tarafından bizzat kanıt sağlayacak düzeyde tahkiki zorunluluğu kendini göstermiştir. Böylece 10.7.1973 tarihinde münhasıran muhtar olayına ilişkin beyanları bizzat tarafımızdan tesbit edilmiştir. Tanık Ali Taşyapan muhtarın öldürülmesi olayı ile ilgili olarak teyit ve açıklamada bulunmuştur. Ancak sanık ilk ateşi arkadaşı İbrahim Kaypakkaya'nın yaptığı kendisini daha sonra ateş ettiğini belirtmiştir. El yazması ifadesinde yer almayan vekalet emniyet ifadesinde bulunmayan bu ayrıntı tarafımızdan tahkik edilmiştir. Çünkü kimin önce ateş ettiği ilk ateş ikinci ateş arasında geçen zaman ve ilk ateşin isabet yeri öldürme intac bakımından farklı nitelenebilecek yol açacak kavramlar getirebilirdi. Öze konusu ayrıntı ile ilgili olarak sanığın beyanları aynen tesbit edilmiştir. Bu suretle muhtarın öldürülme olayı hakkındaki mükerrem beyanlar arasında herhangi bir ayrılık olmadığı cihetle gerekli kanıt sağlanmış ve bundan sonra asıl olayı kovuşturan ve başka kişilerin sanık olarak gösterildiği soruşturma dosyası celp edilerek ifade edilenlerin gerçeğin ta kendisi olduğu anlaşılmış bulunmaktadır. Bütün bu soruşturma gelişmesi ve aşamaları içerisinde zor eseri olan ne vardır ve böyle bir zorlamayı yapmanın amacı nedir. Gerçek olgu dışında herhangi bir beyan bulunmadığı hususu olayı kovuşturan dosyadaki Öze ilişkin delillerle sağlanacak bütünleştirme ve kurulacak bağlantı ile kendiliğinden görülmektedir.

e) Duruşma zabıtlarının 70-80 sırası sanık Ali Taşyapanın mahkeme huzurundaki yazılı sorgusunu kapsamaktadır. Sanık sorgusunda genel strateji dışına çıkmaksızın inkâr ve işkence temasını işlemiştir. Sanık mahkeme huzurundaki sorgusunda hazırlıkta sözünü ettiği bir çok örgütsel faaliyetlerini aynen hikâye etmiştir. Peşin inkar ve aynen kabul çelişkisi ortadadır.

Sanığın bilinen diğer faaliyetleri bir yana ideolojik sebeplerle muhtar Mustafa Mordeniz'i arkadaşı Ergün lideri İbrahim Kaypakkaya ile beraber öldürmeleri olayı hakkında sorguda yaptığı kısıtlama ve gerçeği çarpıtma şeklindeki kayıtlar ve beyanları daha gerçeği vurgulayacak bir nitelik meydana getirmektedir. Tanık, bu tafa Mordenizin öldürülmesine karar verilmesini gerektirir gelişmeleri hikâye ettikten sonra yardım ve izleme çalışmalarında bulunduklarını ve hatta bunu tek başına bile ya mayı düşünür dereceye vardığını ancak sonradan bu fiili İbrahim Kaypakkaya'nın Filistin'den gelen bir arkadaşı ile işlediğini belirtmekte ve muhtarın öldürülmesi yolundaki Öze sürdüğü halkın isteği şeklinde taraf ettiği sonuca varamamasından dolayı üzülüğünü ve sanki bir gerefmişçesine bundan mahrum olmasını bir kayıp olarak

telâkki ettiğini ifade etmektedir. Sanığın sorgudaki muhtar olayına ili kin verdiği kırıntılar dahi gerçek deliller karşısında kendisinin fiili işlemesindeki sanıklık düzeyini ortaya koymaktadır. Tanık Ali Taşyapan mahkeme huzurundaki sorgusunda dahi kendisinin bölgeye ne sebeple gidip örgütsel çalışma yaptığını 77 nci sayfada şu sözlerle vurgulamaktadır: (Biz bölgeye halk ihtilâlinin kıvılcığını tutuşturmak için gitmiştik) işte bütün gerçek bu cümlelerin altında yatmaktadır. Tanıkların fiil ve hareketlerine yön veren ve onları sevk eden halk ihtilâli tutkusudur. Yoksa sanıkların faaliyeti muhtevasını meydana getirecek ne zor ne de işkence gibi bir düşünce olamaz. Soruşturma makamları yapılanların ardından yürümüş ve gerçekleri olduğu gibi tesbit edip yansıtmaya çalışmıştır. İnkâr ve savunma çaresizliği dahi suçluluğu bir ölçüde ortaya koyan bir muhteva göstermesi şayanı dikkattir. İddia edilen her şey olandan ve yapılandan kaynak almıştır. Bunların başka türlü ifadesi ve telifi mümkün değildir!

4- Tanık Aslan Kılıç'ın sorguları :

Tanık Aslan Kılıç yıkım örgütlerinin bütün aşamalarında görev almış ve özellikle TİİKP saflarında göstermiş olduğu faaliyetlerle ne deniyle aranırken, arkadaşları Meral YAKAR'ın 22 Ocak 1973 tarihinde beraber kaldıkları bir evde silâhla yaralanmasından sonra gelişen durum sonunda ele geçmiş ve kendisinin en son örgütsel bağlantısı evinde bulunan belge ve dokümanlarda tesbit edilmiş ve böylece örgütsel faaliyetleri belirli noktalar arasında boyut kazanmıştır. Bu açıdan hakkında soruşturma yürütülmüş ve T.K.P.M.L. örgütüne dönük faaliyetleri mihrak alınarak soruşturma yöntemleri izlenmiştir.

a) 1 numaralı klâşörün 377 ve 397 sıralarında sanık Aslan Kılıçın 19.2.1973 tarihli emniyet ifadesi yer almaktadır. Söz konusu ifadeye sanık örgütsel ilişkilerinin PKF döneminden itibaren anlatmakta ve TİİKP's saflarındaki çalışmaları ayrılık hareketleri ve TKPML oluşumundan sonraki itibaren örgüt içersindeki yeri ve mevkii, faaliyet kapsamı hakkında bilgiler vermektedir. Sanığın bu anlatımlarının doğruluğu esasen diğer delillerle de bilinmektedir. Tanık Aslan Kılıç'ın emniyet sorgusunda ifade ettiği her şey gerçektir, olgunun sonucudur. Özellikle sanığın TKPML örgütüne dönük beyanları ise sadece ifade ettikleri ile kalmayıp kendisinin yakalanmasından sonra Meral Yakar'la birlikte kaldıkları Üraniye Atatürk Mahallesi Çavuşpaşa Caddesi 42 No.lu evde ele geçen belgelere delil ve işaretlere dayanmaktadır. Bu evde ele geçen belgelerdeki kapsam ve açıklık karşısında sanığın gizleyecek bir yanı kalmamıştır. Emniyet ifadesinin 12 nci sayfasından 17 nci sayfaya kadar olan bölümde dokümanların mahiyetini ve kaynağını izah etmiştir. Binaenaleyh sanık Aslan KILIÇ'ın beyanlarında zorlama olan ve soyut düzeyde hiçbir kelâm mevcut değildir. Sanığın sorgusu sınırlarını söz konusu belgeler çizdiği gibi gizli tuttuğu ve belgelerden görülmeyen bazı faaliyet ve ilişkileri de

diğer delillerle aydınlık kazanmıştır. 10 numaralı klâsöre ithal edilen belge ve dökümanlar ile emanetteki deliller tüm yıkım faaliyetlerinin gelişme nitelik ve kapsamını ortaya koyacak nitelik ve kuvvettendir.

b) 1 numaralı klâsörün 398 nci sayfasında sanık Aslan KILIÇ'ın 22.2.1973 tarihli Askeri savcılık ifadesi yer almaktadır. Sanık daha bu ifadenin başında hazırlık beyanlarına atıfta bulunarak emniyet ifadesi kapsamının doğru olduğunu belirtmekte ve bunu takiben emniyet ifadesinin esas kabul edilmesi düşüncesiyle düzeyysel bir kısım beyanlarla ifadesini bağlamaktadır.

Sanık Aslan KILIÇ'ın özellikle Meral YAKAR'ın ölümü ile ilgili olaydaki durumu ayrıntılı biçimde açıklığa kavuşturmak amacı ile soruşturmaya tarafımızdan bağlandıktan hemen sonra ifadesine başvurulduğu halde kendisi bize beyanda bulunmaktan kaçınmıştır. Dolayısıyla bu konu ile ilgili tarafımızdan herhangi bir geyan alınamamıştır. İlk beyanı ve yapılan tesbitler doğrultusunda iddiamız oluşum kazanmıştır.

c) Duruşma tutanaklarının 82-108 sırasında sanık Aslan KILIÇ'ın mahkeme huzurundaki sorgusu yer almaktadır. Sanığın emniyet ifadesinde ideolojik kapsamdaki beyan ve evveliyattaki örgütsel çalışmalarının büyük bir bölümü sorguda daha gerekçeli ve iddialı bir biçimde anlatıl makla beraber kısıtlama bir kısım sanıkları olaylardan sıyırma biçimindeki stratejiye sadık kalmış görünmektedir. Buna rağmen belirgin ve diğer delillerle su yüzünde olan faaliyet ve gelişmeler sorguya konu olmuştur. Fakat işkence edebiyatı devrimci kahramanlık teraneleri lider ve diğer bir kısım sanıklar bakımından sözcü ve sömürücü bir rolde sürdürülüp gitmiştir. Hazırlık beyanı ve sorgudaki gelişme faaliyetler ve ilişkiler karşılaştırıldığında akış ünite ve bütünlük olarak gerçek olgunun ifadeleri olduğu yalan ve zora dayanan hiçbir şey bulunmadığı kendiliğinden görülmüşür.

Sorgulara ilişkin olarak sözümüzün başında da belirttiğimiz gibi sanık sorgularında önceden karar kılınmış hesabı kitabı yapılmış nereye varacağı veya varmayacağı ölçülüp tartışılmış bir strateji tayin ve tesbit edilmiştir. Öncelikle lider sanıklar açısından bu stratejinin faaliyet olarak, olay olarak kişi olarak boyutları çizilmiş, fikir düzeyinde bol keseden edilen sözlerle işte biz herşeyi burada söylüyoruz cömertliği gösterileri içersinde sorgular devam etmiştir. Bu kayıt ve sınırlar içersinde sanık sorguları bir kısım istisnalar dışında gerçeği yansıtmaktan ve onun ifadesi olmaktan uzak kalmışlardır. Hazırlık beyanlarındaki faaliyet ve gelişmeler ve bir kısım önemli olaylar ile mihrak noktalar esas alınarak bir karşılaştırma yapıldığında ve bunlar mevcut yazılı ve sözlü delillerle tartıldığında neyin var olduğunu, neyin var olmadığını hangi konuda ne miktar kısıtlama yapıldığı kuşkuşuz anlaşılır. Sanıkların fiilleri ve olaylar bölümünde iddia ettiğimiz her olay ve eylem hakkında dayandığımız delilleri bütünüyle sermeğe çalışacağız. Bu bakımdan sorgular konusunda

yegan yegan tüm sanıkları ele almayacağız. Esasen sorgudaki öne sürdüğümüz eğilimi ve genel strateji çizgizini ve boyutlarını belirlemek bakımından yönetmen 4 sanığın hazırlık ve mahkeme soruşu üzerinde durduk

Sanıklardan Hikmet ANIK, Fikret SONER, Turan ÇETİNER, HıdışAK-GÜN, Hama OĞUZER ve Kalender DURDU dışındaki soruşu icra edilmiş tüm sanıklar genel strateji boyutları içerisinde soruşu vermişler ve bu yolda eğilim göstermişlerdir ki, bu sanıklar hiç bir gösteri hareketine duruşma safhasında katılmamışlar, kendilerini suçlu düşürmesine rağmen herşeyi olduğu ölçüler içerisinde beyan etmek doğruluğunu göstermişlerdir. Bu tutumları kendilerinin meşveretli soruşu gerçeğini açığa vurması yüzünden genel strateji dışında kalan sanıkların beyanlarını değersiz kılabilmek amacı ile bu sanıklara ajan provakatör yakıştırmaları yapılması yoluna gidilmiştir. Bu sanıklar ki in ajandır, niçin ajandır, bir kalemde kendi çizgileri dışında olanı söyleyen sanıklar karelenir gider. Adı geçen sanıklar belli zamanlar içerisinde örgütün belli kesimlerinde yer almışlar veya örgüt faaliyetleri hakkında bilgi sahibi olmuşlardır. Görüleni, bilineni söylemek bunu gizlemeye çalışmanı elbette rahatlatmaz edecek, şayet onun ifade ettiğini inkâr da mümkün değilse bu ajandır denecek. Her şeyden önce bu tür nitelene yapılan sanıklar kendilerini de suçlamakta örgütsel faaliyetleri ve ilişkileri gelişme zinciri içerisinde anlatıp ortaya koymaktadırlar. Bu davanın ajan provakatöre ihtiyaç gösterir bir yanı yoktur. Diğer bir kısım davalardaki zâr, işkence ve ajan gelenek iddialarını bu davada ileri sürmek beyhude bir gayret ve savunma çaresizliğinin ifadesidir. Çünkü, sanıkların ideolojik çizgilerinin başlangıçtan beri seyrettiği istikamet, mihrak, olay ve gelişmeler zinciri halkalar halinde delillerle tamamlanmaktadır. FKP döneminden başlayan ilk örgütsel yıkım düşüncesini hedef alan halka TKPML ve yan kuruluşları ile tamamlanmakta yazılı ve sözlü delillerle kuşkusuz noktalanmaktadır.

Ne varki, duruşma safhasında bütün delillere rağmen davayı özünden saptırmak ve zedelemek amacı ile işlenen ve cezai ittifakına dayanan ortak bir strateji ve tema vardır. Bu noktaya mahkemenin özellikli dikkat kesilmesini dileriz.

TANIK DİNLENİLMESİ SAFHASI VE İDDİA KONUSU FAALİYET VE OLAYLARIN TANIK BEYANLARI İLE AYDINLIK KATANMASI :

Davanın sözlü deliller safhası yazılı deliller bir yana iddialarımızın dayanağı ve canlı kanıtı olmuştur. Tanık beyanları ile sanık sorguları sırasındaki çarpıtmalar ve kısıtlamalar açığa çıkmış meşveretli soruş stratejisi çabaları geçersiz kalmıştır.

Tanık beyanlarıyla aydınlık ve kanıt sağlanan konulara geçmeden önce yıkımı amaca edinen örgütsel faaliyet demetindeki tanıklığın derecesi hakkında

bazı noktalara dikkat çekmek isteriz. Herhangi bir örgüt faaliyetine başından sonuna kadar tanık olabilecek bir yaratık düşünülemez. Çünkü faaliyetin gizli düzeyde yürütülmesi söz konusu olduğu gibi görülen faaliyetin adi bir zabıta olayı gibi alışlagelmiş şekilde kavranması ideolojik mana ve muhtevayı anlamaya imkân vermez. Temelinde örgütsel düşünce olan herhangi bir olay ve eyleme tanık olan kimse ortada amacı açığa vuracak söz ve yazı olmadan bunu gördüğü şekliyle anlatır. Anlatılan şeye ideolojik muhtevayı kazandıracak düşünce ise örgütün amacı stratejisi ve hareketi yönü olmaktadır. Olay ile amaç düşünce arasındaki bağlantı tüm delillerle elde edilecek sonuç ve kanaate göre kurulur. Bu davada sanıklardan bir kısmı belli zamanlarda belli olaylara rastlantı olarak veya if ettikleri görev nedeniyle tanık olmuşlardır. Ancak bunu gördükleri ve anladıkları ölçüler içerisinde beyan ederler. Vakıf oldukları eylemle olayın ideolojik yanını anlayabilecek bir duru söz konusu olmadığı ahvalde bunu adi bir zabıta olayı biçiminde anlata bilirler. Bu sebeple bir kısım tanıkların beyanları olayların vukuu yönünden bir kısım sanıkların beyanları ideolojik muhtevaya vakıf olma yönünden olabilir. Dava konusu örgütün tüm faaliyet ve eylemlerinin isabetle kavranması ve değerlendirilmesi bakımından mevzâi olay ve durumlara ilişkin tanık beyanları birleştirilmek suretiyle ancak kanaate yönelinebilir, yoksa herhangi bir tanıktan gizli bir faaliyetin ayrıntılarını beklemek doğru değildir. Öyle beyanları vardır ki, direkt dan değildir. Fakat ihticaca salih sonucu itibarıyla önemli bir olayı aydınlığa kavuşturur, kuşkulu bir kanaati dağıtabilir. Tanık beyanlarıyla olaylara bütünlük getirilmesi sentezi üzerinde hassasiyetle durulma lâzım geldiği ve yetmeyen yerde aynı konuya ilişkin yazılı delillerle kurulacak bağlantı ve kuvvetle kanaate varılması hususuna önemle dikkat edilmesi gerektiği kanaatindeyiz.

Tanık beyanlarının iddiaya kazandırdığı kanıt, sorgudaki sanıkların her türlü zor ve işkence altında hazırlıkta beyanda bulunduklarına dair öne sürmeyi geçersiz kılmış ve cereyan eden faaliyet ve olayların sanık anlatımlarından ibaret bulunmadığı kuşkusuz anlaşılmıştır. Çeşitli alanlarda gösterilen örgütsel faaliyetler ve eylemler yerinde yapılan tesbit, yakalama ve operasyonlarla birbirine bağlanmıştır. Esasen ortaya çıkan herhangi bir olaydaki ideolojik düşünce ve amacı su yüzün vuran işaret ve deliller alınması soruşturma makûlalarını bu yönde derinliğe itmiş ve her hadisenin ardındaki örgütsel olgu gerçeği ile geçen tez, eleştiri, bildiri, beyanname ve kararnamele ideolojik bir kapsam ve boyut ortaya koyduzu içindir ki, bu doğrultuda sanıkların beyanı deliller üstüne vakı olmuş ve alınmıştır.

Aşağıda belirli faaliyet ve olaylara şahadetleri yönünden ele alıp öz olarak değerlendirmesini yapacağımız tanıklar, hazırlık beyanlarını doğrulamışlar ve tanık oldukları faaliyet ve olayı eskiden olduğu gibi ortaya koymuşlardır. Hakkında T.C.K.nun 146/3 maddesinden kovuşturma yapıp davaları düşen bir kısım sanık tanıklar ile bunların yersel etkisinde olduğu diğer beyanlarla yarattıkları çelişkiden anlaşılan bir kısım mevzii faaliyet tanıkları hazırlık beyanlarının etki altında alındığını ve doğru olmadığını ifade etmişlerdir. Bunlar esasen somut bir faaliyet ve olayın tanığı olarak hazırlıkta dahi açık birnifadede bulunmuş kişiler değildir. Davadedinlenen ve çok önemli olay ve gelişmelere ilişkin yüzden ziyade sanıktan Tunceli ve Siverek kesiminden 5 tanık dışında hiçbir tanık hazırlık ifadesine gölge düşürebilecek beyanda bulunmamıştır. Tunceli ve Siverek kesiminden tahliye olan sanıkların kendi alanlarında dinlenecek tanıkları bilmeleri nedeniyle onlara tesir icra ederek ve tanıkların dahi tarafsız beyanda bulunmadığı imajını yaratmak düşüncesiyle gösterdikleri gayret sonucu bu önemsiz istenenin doğduğu kanaatindeyiz. Hazırlık ifadesini telkin altında verdiklerini öne süren aşağıda değineceğimiz 4-5 tanığın beyan kapsamlarını incelediğimizde hazırlıktaki ifadelerinin dahi tutarsız olduğu görülür. Davanın sevk özüne ilişkin önemli derecedeki tanıkları dışındaki bu beyan esasen haizi ehemmiyet değildir.

Şayet tanıklara hazırlıkta şu veya bu şekilde bir telkin veya baskı uygulanıyorsa bunu diğer tanıkların da beyan ve ifade etmeleri gerekirdi. Çünkü çoğunlukla bu tanıklar mahkeme tesiri dışında eş düzeydeki mahkemelere ifade vermişlerdir. Hilâfi hakikat beyanda bulunmalarının kendilerini vicdanen rahatsız etmesi ve gerçeği ortaya koymaları telkin ve zordan söz etmeleri gerekirdi. Çeşitli olay ve eylemlerle ilgili olarak ifadesine baş vurulan ve davanın özünü ve oluşumunu etkileyecek derecede ve kuvvette önemli beyanlarda bulunma somut durumlardan söz eden tek bir tanık dahi baskı ve telkinden söz etmemiş hazırlık ifadesini zedeleyecek ve ona aykırı düşecek bir beyanda bulunmamıştır. Davada dinlenen tüm tanık beyanları sanık sorguları ile işlenen işkence ve zor imajını yere vurmuş ve onu yalanlayarak tanık beyanları gerçek olguları çerçevelayan bir aydınlık ve kanıt yaratmıştır. Bu davada tanıklık müessesesinin getirdiği kapsam o derece olanı ve olmayanı açığa kavuşturmuştur ki hakkında kovuşturma açılıp hazırlıkta dava sanıkları ile birlikte soruşturma işlemine tabi tutulan ancak örgütsel ilişkileri suç düzeyine varmayan ve fakat örgütün bir dizi faaliyet ve gelişmelerine vakıf olan bazı sanık tanıklar dahi sanık olarak verdikleri hazırlık beyanlarının bir kelimeciğini dahi reddetmemişlerdir. Özellikle bu sanık tanıklarının mahkeme huzurundaki beyanları ve hazırlıkta sanık olarak verdikleri ifadeleri doğrulamaları kendilerine sanık iken herhangi bir zor ve işkence ve hatta telkin yapılmadığını

ifade etmeleri dayanaksız olarak diğer sanıklara öne sürülen ve bir kısım önemsiz tanıklara da tekrar ettirilen baskı ve zor altında ifad vermeleri şeklindeki iddiayı tamamen geçersiz kılmakta ve yalanlamaktadır. Sanık sorguları ve onlar doğrultusundaki birkaç tanığın ifadelerindeki zorlama ve savunma çaresizliğine anlamak bakımından değerlendirilmede bu konuya özellikle mahkemenin dikkatini çekmek isteriz. Şayet baskı ve zorla ifade almak bir metot ve yöntem ise niçin bu sanıklar sanıklık durumundan dahi kurtuldukları ve her bakımdan özgür oldukları bir dönemde bundan söz etmemişlerdir. Yargısal tecrübeler göstermiştir ki kişinin vicdanını hilafı hakikat ve yalan beyan kadar rahatsız eden ve onu kemiren başkaca bir düşünce ve yabancı bilgi unsurunu yoktur. Kaldık ki bu tanıklar diğer sanıklar düzeyinde soruşturma işlemine tabi tutulmuş kişilerdir. Özgür bir statüde eğer uğradıkları zor veya işkence varsa bunu evleviyetle söylemeleri doğaldır. Mahkemece huzurda dinlenen iki sanık tanık olan Ochan TATMÇIOĞLU (D.Tutanağ 450) ve Aytağ İLK'e (D.T.511) özellikle hazırlıkta knâdilerine zor ve baskı yalayı yapılmadığı sorulmuş ve alınan cevap hayır olmuştur. Kez diğer istinabe yoluyla olay mahkemesi etkisinden uzak mahallerde eş düzeydeki mahkemelere beyanda bulunan Osman ALTIPARMAK (istinabe sabırları 40) ve Şevat AKÇA (is.zap.56) da beyanlarını ve hazırlıktaki gerçek durumu ortaya koymuşlardır.

Tanık ifadeleri ile ilgili genel görüş bölümünü bitirirken bir n ktaya daha işaret etmek isteriz. Mahkemenin yer irtibatı nedeniyle huzuren dinlediği tanıklar beyanlarını müteakip sanıkların yerli yer-
siz soru ablukası altına alınmışlardır. Bunda amaç yaratılacak herhan bir çelişkinin savunma safhasında enine boyuna istismarını yapabilmek olduğu bilinen bir gerçektir. Belli olay ve durumlara tanık olan kişiler huzurda bilgilerini tekrarlamışlar ve zaman itibariyle hatırlayamadıkları yerlerde okunan hazırlık beyanları ile pekiştirme yapmışlardır. İfade edilen somut beyanların dışında tenikten başkaca bir bilgi beklemek öyle alakalı olmayan ayrıntıları sormak ve böylece karmaşık bir ifade hamulesi yaratmak gayreti olanı ve doğruyu hazırlamakta ve huzurdaki şekliyle zedelenmeye yetmemiştir. Sorulan her sualin yaratmak istediği çelişki ve ilgisizlik mahkemenin de dikkatini çekmiş olmalı ki, yer yer gereksizliğe dair ikazlar yapılmış ve ısrar halinde red kararları alınmıştır. Buna rağmen sualden önce bir takım gerekçeler getirilerek suali tevcihte ilgili sanık olmanın yanı sıra haklı bir ortam yaratma görünümüne gidilerek bir dizi olay bakımından tanığın meşhuratı yönünden önemli ve bilgi dahilinde olmadığı anlaşılan sualler sorulmuştur. Tanık beyanları kapsamında sorulan suallerin olaya ne getirdiği ve götürmek istediği ayrıntıları ile görülmektedir. Ayrıca görevleri sebebiyle bazı olaylara tanık olup kişiler sual öncesi konuşmalarla baskı altına alınıp çeşitli karşı ithamlar etkisine sokularak bunaltılmak istenmiştir. Bu durumun mahkemenin gözünden kaçtığını zannetmiyoruz. Keza

bir kısım tanıklara tevcih edilen suallerle çeşitli operasyonlarda güvenlik kuvvetlerinin davranışları ile suç işlendiği düşüncesini doğuracak bilgiler alınmak istenmiş ve tanıklık konusu olayla alakalı bulunmayan bir yığın suallerle sanıklar kendi amallerine yarar sağlayacak bir durum yaratmak istemişlerdir. Eğer güvenlik kuvvetlerinin tutumunda kendilerine suç düzeyine götürür bir görev davranışları varsa bu ayrı bir iddianın konusu olabilir ancak. Bütün mesele görev tanığın suçlu psikoza içine sürükleyerek ve böyle bir ortam yaratarak doğabilecek çelişkiden kapı aralayarak istismar olanağı yaratmaktır.

Tanık ifadelerinin değerlendirilmesinde, sanık sorgularıyla tanık beyanları arasındaki uçurumun anlaşılması bakımından sözünü ettiğimiz noktalara ve sanıkların bu doğrultudaki düşünce ve amaçlarına büyük bir dikkatle eğilmek ve gerçeği kavramak biçimindeki doğruya götürücü, olanı açığa vurucu titizliğinin gösterilmesi gereğine ve bunun mahkemece yerine getirileceğine inanmaktayız.

Bu ve ile ilgili tanıklardan bir kısmı huzuren dinlenilmiş ve diğer bir kısmı da istinabe yoluyla dinlenilerek bilgileri alınmıştır. Her iki yolla da dinlenen tanıkların ortaya koyduğu ortam yan, hazırlıktaki beyanlarına atıfta bulunmaları, özellikle onun doğru olduğunu söylemek olmuştur. Tanıklık hazırlık beyanları ile mahkemede dinlenilmeleri arasında geçen iki yılı aşkın zamanın unutmaya yol açtığı, insan hafızasındaki belirli zamanlarında yer alan olayların zamanla unutulmay yüz unutması gibi doğal beşer hadisesi bunu zorunlu kılmıştır. Ancak her ifade veren tanık ifadesinin ne gibi koşullar altında alındığını ve ifadesi alınırken uğradığı bir tepki varsa bunun hiç bir zaman unutulmayacağı ve hatta böyle bir yoldan ifadeye çekilmişse bunun uhde olarak içinde kalacağı yargısal bir tecrübenin ortaya koyduğu bir gerçektir. Bu nedenle gerek puzurda gerekse istinabe yoluyla ifadesi alınan tanıklar kesinlikle her türlü tesir ve hatta yan etki düşüncesinin kendi dinlenilmeleri sırasında söz konusu bulunmadığını ortaya koymuşlar, bu yolda yaratılmak istenen kuşku ve yaygaralara yer bırakmayacak açıklıklarla olay ve gelişmeler muhtevası sınırlı anlatımlarıyla örmüşlerdir.

Davada dinlenen tanıklar çoğunlukla kamu tanıklarındır. Davanın önce sanığı olup hakkında kovuşturmaya yer olmadığı kararı verilerek davadan dışarıda kalmış olan kişilerin bilgisi de önemli görüldüğünden bu mahkeme tanık olarak dinlenilmişlerdir. Bunları da örgütsel olgulara vakı olmaları ve bilâhase sanıklık dura undan çıkmaları sebebiyle kamu tanıkları olarak telâkki etmek lâzım gelir.

Az da olsa davada dinlenen iki sanıkla alakalı müdafaa tanıkları vardır. Bunlar Ziya AYDIN ve Davut KURUN tarafından gösterilen müdafaa tanıklarıdır.

Bunun yanısıra dava açılıp Af Kanunu sebebiyle davası düşen bir kısım sanıklar tevsiî tahkikat safhasında mahkemeye tanık olarak dinlenilmişlerdir. Mahkemenin bu tutumuna bir diyeceğimiz yoktur. Öyle takdir buyurmuşlar. Ancak daha düne kadar arkadaşları ile beraber kader birliği yapmışlar ve ortaya duruşmalar boyunca olaylar koymuş, bununla dahi ortak ittifak çizgilerini belirten ayrı düşüncede olmadıklarına teyit eden kişilerden zor ve işkence temasını işlemekten başka davaya aydınlık getirecek ilişkilerini olduğunca ortaya koyacak ne beyan beklenabilirse onu vermişlerdir.

Davada dinlenen tanıkların deyinimleri ayrı faaliyet ve olay ilişkili beyanlarına nazaran bir tasnife tabi tutulduğunda hangi tanığın beyanı ile hangi faaliyetin veya eylemin açıklık kazandığını daha berrak biçimde görebiliriz. Bu bakımdan tanıkların tanıklık ettikleri konular itibarıyla ayarım yaparak faaliyet ve olayların tanıklar anlatımıyla ulaştığı kanıt düzeyini gözler önüne koyacağız.

1) Tunceli Bölgesindeki Örgütsel faaliyetler ve yarsel eylemleri ortaya koyan tanık beyanları

TKPML'nin TİKP'si döneminden itibaren Tunceli bölgesini bir üs olarak seçip burada geliştirdiği kadro ve örgütsel faaliyetleri ve yaratılan bölgesel patlama biçimindeki eylemleri ortaya koyan kamu tanıklarının mahkeme aşamasındaki beyanlarına göz atarak ;

Tanıklar Mehmet OZAN (İst. Tutanakları 25), Fikret ALTINBİLEK (İst. Tutanakları 27), Ali ÖZTOP (İst. Tut. 30), Fehmi ALTINBİLEK (İst. Tut. 31), Zeynel AÇIKGÖZ (İst. Tut. 47) ve Zeki GÜLEK'in bulunamaması sebebiyle okunan hazırlık ifadesi Tunceli bölgesinde Muzaffer ORUÇOĞLU ve İbrahim KAYPAKAYA tarafından sürdürülen kadrolanma ve bilinçlenme faaliyetlerini ortaya koymaktadır. Bu tanıkların hepsi hazırlık beyanlarına atıfta bulunarak onu doğrulamışlardır. Göz konusu sanıkların beyanları itibarıyla Tunceli'deki örgütsel faaliyetlere Ziya AYDIN, Süleyman YEŞİL, Hasan İLTER, Hüseyin TEKİN, Hüseyin AÇIKGÖZ, İbrahim Halil AKYOL ve Hayrettin İPEK ile Baki İÇÇİ'nin karıştığı anlaşılmaktadır. Tunceli Lisesi müfettişini Hasan İLTER'in kurduğu ancak daha ileri derecedeki örgütsel faaliyetlere katılmaksızın adı geçen Tunceli Lisesi öğrencilerini Muzaffer ORUÇOĞLU'na terk ettiği görülmektedir. Daha sonraki eylemlerin başladığı dönemlerde aynı kimselerin yer aldığı bir eylemci kadroya bilinçlenerek gidildiği beyanname dağıtma ve patlama eylemleri sırasında somut olarak açıklanmaktadır. Tunceli'deki örgütsel dönemle alakalı olarak dinlenen tanıklardan Metin GÖK (İst. Tut. 28) kendisinden baskı yapıldığından söz ederek hazırlık ifadesini kabul etmeyen tek tanıktır. Biz buna şaşıyoruz. Çünkü söz konusu örgütsel çalışmalarla Metin GÖK'ün de katıldığı diğer sanıklardan bir kısmı tarafından ifade edilmişti. Ancak ayrılık toplantısı olarak nitelenen toplantıdan sonraki dönem TKPML oluşumuyla ilgili olduğundan kovuştur-

dışı kaldığında evvelki vukufiyeti dikkate alınarak tarafımızdan Metin GÖK tanık olarak dinlenilmiştir. Hazırlık ifadesi büyük bir ketumiyet içerisinde bulunmaktadır. Esasen orada da açıklıkla ifade ettiği bir faaliyet ve gelişme örneği gösterilemez. Bir kimsenin hem zorlanması hem de zorlama sonucu alınan beyanı ortadadır. Diğer yoldaşlarına yaklaşım ifade eden bu tutumu baştanbaşa çelişki ve yalnızlığa mahkumdur, iddiamız yönünden yok sayılması bile kayıp teşkil etmez.

Tunceli'de beyanname dağıtılması ve jandarma birliği komutanı Ütgm. Fehmi ALTİŞBİLEK'in evine dinamit atılması olayları Metin GÖK dışındaki bu tanıkların özellikle mağdurların beyanı ile ortaya konmaktadır.

Tunceli'de 1972 Mayısından sonraki dönemin bilinçlenme aşamasını geride bırakarak kırsal faaliyetlere önük olduğunu iddianamemizde belirtmiştik. Özellikle Nazımiye Karakoçan ve Mazgirt Üçgenini çevreleyen alanda bu faaliyetlerin yer yer patlama eylemlerle sürdürüldüğünü öne sürmüştük.

Bu ömledeş olarak tanık Doğan TAŞ(İs.Tut.2) ve hazırlık beyanı okuyan Adil GEDİK'in verdiği bilgiler Karakoçan'daki örgütsel çalışmalarını göstermektedir. Karakoçan Jandarma Birlik Komutanı Mehmet GÖVDE'nin evine bomba atılmasından sonra kaçan sanıklardan İbrahim Halil AKYOL ve arkadaşının (Ali Haydar YILDIZ) gece vakti dağda dal mezarına sığındıklarını olay tarihi olarak zaman ve kişi belirliyerek tanık Ali BİRCAN ifade etmektedir. (İs.Tut.4) .

Eylem alanı içersine giren Mazgirt İlçesinde İlk Öğretim Muffatışi İbrahim ERTUĞRUL'un evine dinamit atılması ve bundan önce ilk zamanlarda TIKKO beyannamelerinin dağıtılması şeklinde gelişen olaylarla ilgili birleştirici bilgiyi muhakkık polis memuru Hüseyin TÖRDEMİR (D.Tut.431), etraflıca vermiştir. Hatta aynı eylemde kullanılan ve sonra pencere önüne konan ikinci örgüt imali bombanın patlamamış şekilde ele geçmesinden sonra, aynı tür eylemin yaratıldığı Tunceli emniyet karakolu ve lojmanındaki patlama ile mukayese etmek ve Hayrettin İPTEKİN evinde ele geçirilen kablolarla patlamamış bomba kablolarının karşılaştırılarak bilirkişi tetkikatına imkân vermiş olması derecesinde görev bilincine sahip bu tanığın beyanlarını önemli telakki etmekteyiz. Huzurda tetkikçedilen tanığın bahis konusu ettiği beyannamelerin örgüte aidiyeti ve keza örgüt imali konserve kutu bombalarının kendilerine ait olduğunu lider sanık Muzaffer ORUÇOĞLU tarafından huzurda kabul edilmesi ile bu tanık beyanının ehemmiyeti ve tek başına yarattığı kuvvet kendiliğinden ortaya çıkmıştır. Mazgirt eylemi ile ilgili Kemal ŞEMİN (İs.Tut.23)'nin beyanları oluşla ilgili bulunmaktadır. Hüseyin TÖRDEMİR'in bu patlama eylemindeki TIKKO tesbitini oluşa bağladığımızda kesinlikle eylemci sanıklar belli olmamakla beraber söz konusu eylemin TIKKO fiili ve faaliyeti olduğu münakaşa kabul etmez bir gerçektir. Biz/bu eylemin Muzaffer ORUÇOĞLU öncülüğündeki diğer olaylarda görünen kadronun yarattığına kanıyız.

Mazgirt İlçe Jandarma Komutanı Ütçm. CEVDET GÖZTEPE'nin görev bölgesinde meydana gelen patlama eylemleri ile ilgili olarak verdiği bilgiler sadece Mazgirtteki patlama olayı ile ilgili olmayıp aynı zamanda 14 Aralık 1972 gecesi Mazgirt'e bağlı Darıkent Bucagında görevli uzman çavuş Ertuğrul TAŞTEMEL'in evine bomba atılması olayına da değinmektedir. Tanık Cevdet GÖZTEPE (İs.Tut.14) Darıkent patlama eyleminde adı geçen jandarma görevlisinin hedef alınmasına neden olarak Temmuz 1972 tarihinde anarşist Yusuf AGLAN'ın bu jandarma görevlisi tarafından yakalanmış bulunmasına bağlamaktadır. Esasen bu eylemin de bir TIKKO eylemi olduğu olay mahallinde dağıtılan beyannamelerden anlaşılmaktadır. (5 No.lu klâsör 43 ve 45 sıradaki tevbittler eylemdeki TIKKO imzasının kuşkusuz kanıtı ve tanık Cevdet GÖZTEPE'nin ifadesinin başlıca dayanağı ve kaynağıdır.

Tunceli kesiminde faaliyet gösteren TKPML kadrosunun yarattığı en büyük ve etkin eylem olarak Tunceli emniyet karakolu ve Emniyet Müdürlüğü lojmanına bomba konması olayıdır. Bu olay esasen örgüt eylemi olması yönünden inkâr edilmemekle beraber, failler konusunda sanıklarca meşveretli bir kısıtlama yapıldığı gibi fiilin amacı da ihtar şeklinde nitelenmektedir. Söz konusu fiilin gerçek kadrosu ve imha amacının bütün ayrıntılarıyla ortaya koyan beyanlar duruşmada mahkemenin kanaat getireceği düzeyde belirtilmiş ve açıklanmıştır. Bomba atma eylemi sırasında karakolda görevli olan veya bekâr lojmanı yatakhaneğinde yatmakta bulunan polis memurları ve bekçilerin beyanlarına nazaran özellikle polislerin yatmakta bulunduğu yatakhaneinin ve bir kısımlı oturması yeri olan kesimin seçilmesi bir tesadüf değil bilinç ve hesap işidir. Polis memurları Hilmi ÇÖMLEKÇİ (D.tut.421), Mustafa ŞAHİN (D.422), Haydar TOK (D.423) Ahmet SELVİ (D.430), huzurda verdikleri ifade ile olayın kapsamını, soruşturmada sanıkların ne surette ele geçtiği ve keza emniyette ifade veren sanıkların yekdiğerini açığa vurarak Hayrettin İPEK, Ziya AYDIN, Hüseyin AÇIKÖZ'den oluşan kadronun ifade edildiği kuşkusuz anlaşılmaktadır. Diğer yandan fiilde ilhla ettiğimiz diğer olay sanıkları Ali Haydar YILDIZ ve Süleyman YEŞİL sanıklarca esasen beyan edilen kişilerdir. Ancak adı geçen tanıklar bu üç sanığın huzurda birbirini teyiden beyan edildiklerini söylemektedirler. Olayın sanıklara dönük gelişmesi Hayrettin İPEK'in evinde yapılan aramada örgüt emali bombalarda kullanıldığı görülen mantar biçimindeki ortası delik lütfetip şıpa ve kabloların ele geçmesi ve aynı nitelikteki kablonun patlamamış şekilde Mazgirt eyleminde ele geçmesi sonunda varılan sentez ve bu sentezi haklı çıkaran bilirkişi incelemesi olmuştur. Yoksa durup dururken sanığın zuhuru veya baskı yoluyla fiilin herhangi bir sanığa kabul ettirilmesi ve bu sanık tarafından diğer sanıkların beyan ettirilerek eylemci kadronun kurulması söz konusu değildir. Tanıkların beyanlarının dayanağı 5 numaralı klâsörün 58-77 no'ları arasındaki belge ve tevbittlerdir.

Diğer yandan gerçekleştirilen ve özellikle hedef olarak seçilen karakola bomba konması eyleminin amacı, bombanın atıldığı yerde polislerin topluca yatmaları ve onların bu bina hem görev, hem de istirahat mahalleri olarak kullanılması halinden açığa çıkmaktadır. Atılan bombanın duvarla etajer arasına düşmesine rağmen yarattığı tahribatın genişliği imha amacını belirlemektedir.

Tanık beyanlarına göre, atılan bomba hasbel-tasadüf pencere altı duvarla engel yaratacak şekildeki etajer arasına düşmemiş olduğu ahvalde yaratacağı tehlikeli sonuç buna rağmen yaptığı tahribatla kıyaslandığında kolaylıkla görülebilir, bir durum yaratmıştır. Patlamanın vakua geldiği odadaki dolapların üstünde bulunan valiz içindeki elbiselerin ve eşyaların parçalanmasına kadar yol açan bir tahribatın derecesini ve yerdan toplanan 70'i aşkın çivi ve demir parçalarının hangi amacı ifade ettiğini kendiliğinden anlaşılabilecek bir tanıklık düzeyi ve kuvvet yaratmıştır. Aynı konuya ilişkin olarak talim tla dinlenen tanıklar Timur YİTMİŞ (İs.2 ptı 3) ve Mustafa ESER (İst.tutanağı 38) hazırlık beyanlarını teyiden konuya aydınlık getirmektedirler.

24 Ocak 1973 tarihinde güvenlik kuvvetlerince gerçekleştirilen Vartınik operasyonu her şeyden evvel TKPML şahsında kır çalışmaları ve onun kadrosunu ifade edecek bir anlam ve kapsam ifade etmektedir. Vartınik operasyonuna ne surette gidildiği ve sanıkların örgütsel faaliyetlerinin izlenme biçimi konuyu diğer kovuşturma görevlileriyle işbirliği halinde takibeden ve operasyonu esrindeki silahlı müfrezayla gerçekleştiren Tunceli Jandarma Birlik komutanı Fehmi ALTINBILEK'in yeminli beyanlarında öğrenilmektedir. (İs.Tut.31), Operasyonun ayrıntıları hakkında mahkemede huzuren dinlenen kamu tanıkları Mehmet DEMİR (D.tut.415), Abidin USLU (D.tut.428), ve Engin BÜYÜKYILMAZ (D.Tut.422), olayı derinliğine anlatmaktadırlar. Bu beyanlar arasında tam bir uygunluk olfugu görülmektedir. Her ne kadar sanıklar tevcih ettikleri suallerle konu dışı bir durum yaratmak ve tanıkları çelişkiye düşürmek istemişlerse de tanıkların öz beyanlarını zedelemeyi başaramamışlardır. Keza aynı olayla ilgili olarak talimatla dinlenen İlhami GENÇ (İs.Tut.12), Emver GÖKDEMİR (İs.Tut.15), Cemil ŞAHİN (İs.Tut.22) ve Mustafa BÜYÜK (İs.Tut.42) hazırlık beyanlarını doğrulayarak olayın aydınlığa çıkmasını sağlamışlardır.Çerek huzurda gerekse istinabe suretiyle dinlenen tanıkların beyanlarından çıkan ortak yan, enerjisi olarak nitelendikleri militanların Vartınikte uelendiklerini ve buraya kiş şartlarında yaptıkları çevirmede kendilerinin kömüye yakl ştiklerini müşahade eden ve dam üstünde bekleyen silahlı bir n3betçinin iç ri haber vererek onları uyarması sonucu kaçmaya başladıkları ve bu sırada kendilerinden daha aşğı yerde bulunan görevliler üzerine patlayıcı madde attıkları ve ateş ettikleri, dur ihtarını dinlemeksizin kaçmaya devam ettikleri, bunun üzerine ateş etmek zorunluluğunda kalındığı ve böylece kaçmakta bulunan kişilerden bir tanesinin önce diğerinin sonra vurulup düştüğüdigerlerinin kaçtıkları, bilâhare vurulan şahıslardan

bir tanesinin de takibi müteakip vurulma noktasına gelindiğinde kaçmış olduğunu görüldüğü ve bunun da aranmasına rağmen bulunamayarak kümede arama yapılması neticesinde tüfek, boş ve dolu fişekler, mermiler, çeşitli yapıdaki bombalar, bomba yapmaya yarar malzeme ile ideolojik kapsam ortaya koyan kitaplar ve örgüt yayınlarının ele geçtiği, bu arada bir miktar yiyecek stokunun bulunduğu hurusları tanıklarca ortak bir tarzda ifade edilmiştir. Dava konusu Örgütün Tunceli bölgesindeki bu önemli üsüne bağlı olarak sürdürülen faaliyetler ve buradan yapılan evki idare konusundaki yan beyanlar bu konuda sanıkların anlatımlarına göre şekillenmekle beraber, söz konusu üsse bağlı olarak ortaya konan Tunceli kesimi patlama eylemleri Vartınik üssünün ehemmiyetini ve davadaki yerini ağırlığınca ortaya konacak bir sonuç yaratmış görülmektedir.

Vartınik operasyonunun bir uzantısı olarak devam eden izleme faaliyetleri neticesinde İbrahim K. YPAKKAYA'nın yakalanması olayındaki oluş ve gelişme de tanık ifadeleriyle bellidir. Ancak sanık İbrahim KAYPA KAYA'nın ölümüyle dava dışında kalması ve bu olaya ilişkin delillere değinmeyi gereksiz kılmaktadır. Ne var ki bu gereksizliğe rağmen aynı konuya ilişkin olarak davanın bir yağı istismar kaynağı yaratmışlar ve belli amaçlarla doğru olmayan fikri ihmallerde bulunmuşlardır. Tesasen Vartınik operasyonu ile ilgili tanıklar kısmen de olsa bu uzantı olay hakkında her türlü kötü düşünceye ve haksız ithama set çekecek aydınlığı getirmişlerdir. Ayrıca bu olayın muhbiri ve yegane görgü tanığı olan Hüseyin TUNÇÖR'ün (İs.Tut.32), hazırlık beyanını doğrulayan anlatımları herşeyi ortaya koyacak güç ve kapsam göstermektedir.

Tunceli kesimindeki kır çalışmalarda Filistin'den gelerek katılan sanık Mümtaz ÇELTİK'in yoldaşı Hasan GÜLMEZ'le birlikte Ovacık dolaylarında yaptıkları silahlı ve bomba kır çalışmaları örgütsel faaliyetin bir parçası teşkil etmektedir. TKMP ve TIKKO düşüncesine bağlı olarak girilen faaliyetlerin sonunda adı geçen sanıklar kuşku yaratmışlar ve yaptıkları komünizm propagandası biçimindeki çalışmalar kendilerinin yakalanmasına yol açmıştır. Bu konu ile ilgili olarak başlangıçta Ovacık Cumhuriyet Davaçılığına bağımsız bir soruşturma yürütülmüş, bunun neticesinde teahhüt edilen sanıkların durumu itibarıyla kendileri Diyarbakır Tıkıyınnetim Komutanlığına teslim edilmişler ve buraya sürdürülen soruşturma işi bağlı örgüte kadar götüreceği bir muhteva getirmiştir. Onu izleyen soruşturma delilleri söz konusu unsurların TIKO'ya bağlılığını ve onun adına çalışmalar yapıldığı gerçeğini kuşkusuz belirlemiştir. Tanıkların Ovacık Bölgesinde yaptıkları propaganda ve yakalanmaları ile sahip oldukları silâh ve bombalar konusunda tanıklar Paşa KIRIK (İs.Tut.5), Hıdır KURT (İs.Tut.52), ve Süleyman ANLAR (İs.Tut.52) hazırlık ifadelerine atfen gerçek durumu aydınlatmaktadırlar.

2) Siverek bölgesindeki örgütsel faaliyetler ve patlama eylemleri ortaya koyan tanık beyanları :

Urfaya bağlı Siverek İlçesi yıkım örgütlerinin merkez üssü olarak seçilmiş bir faaliyet alanı olarak kendini göstermektedir. Tiki si döneminde Muzaffer ORUÇOĞLU bu bölgede sürdürdüğü faaliyetler sonucunda oluşturduğu kadrolarla burada çeşitli eylemler sergilenmiş bulunmaktadır. Sanık Muzaffer ORUÇOĞLU yönetmenliğinde sürdürülen TİKP düşüncesine ters düşen bir mahiyet göstermesi nedeniyle ihtilaflı bir durumun doğması ve giderek Muzaffer ORUÇOĞLU'nun İbrahim KAYPAKKAYA i örgüt merkezine baş kaldırmaları sonucu Mart 1972 başlarında Muzaffer ORUÇOĞLU Siverekten ayrılmak zorunda kaldığı bilinmekle beraber sanıkların yeni oluşturdukları TKP'L düşüncesine dönük faaliyetler bakımından Siverek ortamı ve burada Şafak zamanında elde edilmiş militan unsurlar dayanağı avantajları dikkate alınarak, TKPML'nin Siverek Bölgesiyle ilişkisi sürekli olmuştur. Muzaffer ORUÇOĞLU'na bağlı olarak Siverekte en son Şubat-Mart 1972 tarihinde eylemler ortaya koyan militan kadroya dahil kişiler Şafak Kovuşturması sebebiyle tutuklandıklarından, burada güvenilir bir mihrak kişi elde edilmesi ve faaliyetler bu mihrak etrafında organizesi önemi dikkate alınarak örgüt ideolojisi bakımından aşına bir kişiye olarak tesbit edilen Seyithan DİKAY ile ilişki kurulmuş, bunu izleyen TKPML'ye dönük faaliyetler Seyithan DOKAY mihveri etrafında oluşum ve hayatîyet kazanmış bulunmaktadır. Muzaffer ORUÇOĞLU tarafından yüzeyel ilişki gerçeği duruşmada dahi inkâr edilmemiştir. Fakat esas olan bu sanıkların hazırlıktaki beyanlarıdır. Seyithan DOKAY mihrakının örgüte bağlılığı, sürekli ilişkisi ve aldığı talimatlar ve kendisinin faaliyetlere İstanbul örgüt merkezi emirleriyle yön verdiği hususu sanık Hamza OĞUZER'in yer, zaman ve kişi ismi belirterek yaptığı açıklamalardan anlaşılmaktadır.

Tanık Hamza OĞUZER'in Siverek mihrakını açığa vuran anlatımları yalnız kendi beyanından ibaret değildir. Hamza OĞUZER'in Jandarmadaki örgüt merkeziyle tesis ettiği ilişkiden sonra Diyarbakır bölgesinde görevlendirilmesi bu arada Siverek kasımındaki örgüt mihrakı Seyithan DOKAY'la ilişki kurması onun yürüttüğü bir kısım silah temin faaliyetleri hakkında gerekli bilgiyi İstanbulla ulaştırması ve Hamza OĞUZER'e verilen örgüt yayını notların Seyithan DOKAY'a ulaştırılması istenmiş ve Seyithan DOKAY İbrahim KAYPAKKAYA tarafından İstanbul'a getirilmiş. Bu istek de Hamza OĞUZER kanalıyla Seyithan'a iletilmiş olması sonunda Seyithan DOKAY'ın örgüt merkeziyle gerekli görüşmeleri yapıp ilave talimatlar almasını müteakip yeni yayınlarla birlikte Siverek'e d'nerken bu defa beraberindeki bu notların ve yayınların Seyithan DOKAY marifetiyle orta lağa tesbit edilen Nejat GENÇ vasıtasıyla Hamza OĞUZER'e verilmesi istenmiştir.

Diğer beyanların ve ilişkilerin kanıtı olarak bu düğüm ilişki tesbit edilmiştir. Nitekim Seyithan DOKAY Hamza OĞUZER'e ulaştırması emredilen örgüt yayınlarını Fatma ESER vasıtasıyla buluşma isim Nejat GENÇ'e göndermiş ve Hamza OĞUZER barışın aranmasına rağmen bulunamamıştır. Tanık Nejat GENÇ (İs.Tut.26) , beyanlarıyla hazırlık ifade? mine atfen bu hususu aydınlatmaktadır.

Siverekte TKPML'ye dönük olarak girişilen örgütsel faaliyetle ve patlama eylemler konusunda dinlenen tanıklar iddialarımızı doğrulayacak bir muhteva yaratmışlardır. Bu tanıklardan Yukcel ÖZBERBER (D.tu 436), İ.Hakkı UYGUN (İs.Tut.16), Adnan GÜNAYDIN (D.Tut.428), Mustafa ALÇINTAŞ (İs.Tut.1) ve Yusuf ÇILLIOĞULLARI (İs.Tut.37) Seyithan DOKAY, Fatma ESER, Celâl ERDOĞMUŞ isimleri etrafındaki örgütsel faaliyet ve söylentileri belirlemişlerdir. Bu kişilerin çalışmalarına katılan Ramazan BALPETEK, Bayram LAÇIN'ın evveliyata dayanan örgütsel ilişkileri sanık tanık Mehmet KIRKHAH'ın (İs.Tut.36) beyanı ve kendisine Ramazan BALPETEK tarafından verilen kitap ve notların kapsamı ortaya koymaktadır. Sanık tanık Mehmet KIRKHAH'ın anlatımlarında hazırlık beyanına nazaran ketumiyet söz konusudur. Buna kişisel sorumluluk düşüncesinin yola ağıttığı kadar, kendisinin evveliyatı itibariyle sanık durumunda olması ve fakat 1803 sayılı Af kanunu nedeniyle bu statüden kurtulmasının etken olduğu kanaatindeyiz. Bu itibarla özellikle Mehmet KIRKHAH'ın Ramazan BALPETEK ve Bayram LAÇIN'ın örgütsel bağlantı ve faaliyetleriyle ilgili olarak hazırlık beyanlarına itibar edilmesine açıkladığımız nedenlerle salık vereceğiz.

Siverek'te Aralık 1972 ve 6 Ocak 1973 tarihlerinde meydana gelen patlama olaylarla ilgili olarak dinlenen tanıklardan Nihat İNAL, Nurdan OYMAN, (İs.Tut.19), Turgay KORKMAZ (İs.Tut.8) ve Cumali BÜTÜNAY (İs.Tut.18) Nurdan OYMANLAR'ın kapıları önünde oynarken içi dolu ve ağzında fitil bulunan bir kutuya rastladıklarını ve merak sikiyle fitil tutuşturmaları sonunda meydana gelen patlamadan Nihat İNAL ve Feridun TİMUR'un patlama sırasında etrafa kutudan yayılan çivi ve demir parçalarıyla yaralandıklarını belirtmektedirler. Keza diğer iki patlama eylemi ilişkin olarak mağdurlar Mehmet Milli OYMAN (İs.Tut.17), Adnan DİKMEN (İs.Tut.19) ve Celâl BÜYÜKPOLAT (İs.Tut.21) bilgi vermekteler ve patlama olaylarla diğer fark edilen örgütsel tezahürler arasında bağ kurmaktadır. Söz konusu tanık ifadeleri failleri ortaya koyacak biçimde bir muhteva getirmemekte idler. Çünkü gizli düzeyde kararı verilen iora hazırlıkları yapılan ve gerçekleştirilen bu eylemin failleri olay anında görmeğe imkân ol... aşığıdır. Tesasen başlangıçtaki polis tesbitlerinde dahi sağlıklı bir belirleme yapılamamış ancak örgütsel faaliyet ürünü düşünceğine vortuşturma makamlarını götürcek belirlilerden sonradır ki, Seyithan DOKAY'ın başlayan ve ona bağlı olan eylem zinciri çözülmüştür. Oluş ve sonuç itibariyle patlama eylemler... Seyithan DOKAY'ın hazırlık beyanları konunun boyutlarını ortaya koymasına karşın duruşmada bu beyanlar inkâr edilmiştir.

Bütün bunlara rağmen gerçeği ortaya koyacak bağlantıyı ve bu patlama eylemlerin TIKKO Örgütüne bağlı faaliyetlerden olduğu hakikatini Örgütün lideri Muzaffer ORUÇOĞLU sorgusunda kısıtlama ve yalanbama çabaları arasında ortaya koymuştur. Sanık Muzaffer ORUÇOĞLU Seyithan DOKAY'ı Ali HAYDAR YILDIZ'la 3 adet bomba gönderdiğini ifade ettikten başka, atılan bombaların duruşmada konu edilen konserve kutusu Örgüt imali bomba niteliği itibarıyla Örgüt malı olduğunu ifade etmekten kaçınmamıştır. (D.Tut.44 son paragraf, 45 ilk paragraf)

Böylece Siverak bölgesindeki her üç patlama eylemin Örgüt kaynağı belli olmakta ve Siverakteki faaliyet ve eylem mihrakı olarak Seyithan DOKAY'ın durumu ve başlılığı açıklığa kavuşmuş olmaktadır.

Siverak kesiminde istinabe yoluyla dinlenen tanıklardan Şevket ÜÇÜNÜ (İs.Tut.19) ve Abdullah TURAN (İs.Tut.43) n zırlık beyanlarını reddetmekte ve kendilerine baskı yoluyla ifade alındığını söyleme tedbirler. Tanıklara ait hazırlık ifadeleri kapsamı tetkik edildiğinde esasen somut olarak belli bir sanığı suçlayıcı nitelikte bir beyana rastlanmamaktadır. Hem baskı iddiası hem de sanıklar aleyhine beyanı tutanakta yer alması çelişkisi bu iddianın hangi amaçla Şerh sürüldüğünü ortaya koymaktadır. Adı geçen tanıklar köken itibarıyla sanık işlemine uğramış kimselerdir. Bu nedenle evvel ilişkilerinin etkileri altında kaldıkları gibi, özellikle tahliyelerden sonraki dönemde bir kısım tanıklar üzerine yapılan kötü işlemlerin sonucu olarak hareket ettikleri inancındayız. Her iki tanığın da hazırlık ifadelerinde iddia ya dayanak olacak kuvvette bir beyana esas itibarıyla rastlanmadığı dikkate alınırca hazırlık ifadelerini reddetmelerinin gerçekteki amacı ortaya çıkmış olur.

3- Malatya Bölgesindeki Örgütsel faaliyetler ile İrfan ÇELİK ve Aslıpaslan ÖZTÜRK'ün Örgüt Üssünde yakalanmaları operasyonunu ortaya koyan tanık ifadeleridir.

Bilindiği gibi Malatya Bölgesi Ötedenberi TKPML'nin oluşum ve serpilme alanı olarak kendini göstermektedir. Keza Filitin'deki silahlı Örgütlerde bulunan unsurlarla ilişkinin kurulduğu ve devam ettirildiği bir yer olduğu sanıklarca da kabul ve ifade edilen çalışma alanıdır.

Malatya ile irtibatı olan sanıklar çoğunlulla buraya geliş güçlerini ifade etmişlerdir. TKPML oluşumundan sonra Malatya Bölgesini merkezi, özelliği ve çevreye yayılma kolaylıkları ve arazi durumu dikkate alınarak burada etkili bir idare meydana getirilmek istendiği anlaşılmaktadır. Aralık 1972 itibarıyla bu bölgeye gönderilen militanların organizesi İrfan ÇELİK'ten istenmiş ve militanların buraya intikalinde sonraki dönemde İbrahim KAYRAKAYA' da Malatyaya gelerek durumu gözden geçirmiştir. Buradaki faaliyetleri ile ilgili olarak gerçek çerçeveyi kısmen de olsa ortaya koyan duruşmadaki sanık beyanları

bir yana dinlenen tanıklar iddia ettiğimiz örgütsel gelişmeleri doğrulayan bir muhteva getirmişlerdir. Anlaşıldığı kadarı ile Malatya bölgesine diğer militan sanıkların geliş gidişleri kısa süre olmuştur. Ali TAŞYAPAN, İbrahim GÜLGEÇ, Kaya BOZOKLAR bu durumu beyan etmişlerdir. Malatya Bölgesinde dinlenen sanıklar Ekrem YAŞAR (İs.Tut.44), Ali KUŞDOĞAN (İs.Tut.45), Ali KARAKUŞ (İs.Tut.46), Yusuf KARAKUŞ (İs.Tut.48) Musa DİNÇ ve Mehmet GÜNDÜZ'ün (İs.Tut.49) beyanlarına nazaran İrfan ÇELİK ile Kalender DURDU'nun Malatya Darende dolaylarında kır çalışmaları yaptıkları, bazı yerlerinde bomba ve örgüt düşüncelerini yansıtan çoğaltılmış metinler taşıdıkları, gittikleri yerlerle bilinçlendirme çabasına girdikleri anlaşılmaktadır. İrfan ÇELİK'in Malatya merkezinde ev tutarak burasını örgüt üssü haline getirdiği ise 10 Mart 1972 tarihli yakalama operasyonu sonuçlarından anlaşıldığı gibi, sanık İrfan ÇELİK'in yakalanma esnasında güvenlik görevlilerinin üstüne bomba atmak istediği tanık beyanlarından anlaşılmaktadır. (Tanık Hüseyin ÇELİK - İs. Tut. 7) ve aynı operasyonda görev alan hazırlık ifadesi okunan diğer tanıklar bu durumu ortaya koymaktadırlar. Keza Ramazan KÖKÜK ve Enver HASTENİR'in beyanları da tanımlayıcı niteliktedir. Ayrıca evde ele geçen ve emanette bulunan Çin yapısı bomba, bomba yapmaya yarar bir kırmızı halzeme, örgüt görüşlerini yansıtan metinler ile ideolojik kapsamdaki yayınlar söz konusu evin tutulma amacına ve ne olarak kullanıldığını belirleyen bir düşüncenin kanıtlarıdır.

Malatya Bölgesinde sözünü ettiğimiz çalışmaların çok önce TKP-EL oluşumunun ilk dönemlerinde yeni kurulan örgütün bir göstergesi ve etki eylemi olarak gerçekleştirilen 18-19 Mayıs 1972 günü Akçadağ Kazası Kürecik Bucığı Kâhyalı Köyü Muhtarı Mustafa MORDOĞAN'ın öldürülmesi olayı ile ilgili olarak dinlenen tanık Mehmet MORDOĞAN (D.Tut.52) gerçek oluşu ifade eden bir muhteva getirmiştir. Esasen iddiamız bu failin TKP-EL örgütü eylemi olup bunun üstüne soruşturma yürütülen imam PEKDEMİR ve arkadaşları tarafından yapılmadığı noktasında düğümleniyordu. Bu düğüm sanık Ali TAŞYAPAN, Muzaffer ORUÇOĞLU ve Cem GÖZEL'in geçte kısmen inkâr edici beyanlarından dahi anlaşılmakta idi. Mehmet MORDOĞAN'ın beyanları gerçeği pekleştirdi. Ne var ki araya giren uzun zaman faslası nedeniyle diğer fail Ali TAŞYAPAN'ı teşhis edemedi. Buna sebep sadece geçen uzun zaman aralığı değildir. Mehmet MORDOĞAN'ın yanlışlıkla maruz kaldığı silâhlı tehdit olayından sonra kapıldığı bir zat huzurda ifade edilen heyecan ve korku şoku başlangıçta bile sağlıklı teşhise imkân vermeyecek bir engel yaratmış olduğu görülmektedir. Tanık Mehmet MORDOĞAN Malatya Ağır Ceza Mahkemesinde imam PEKDEMİR ve Küse GÜLER'i kendisini öldürme tehdit eden silâhlı kişiler olarak göstermiştir. Bu defa da duruşmada Ali TAŞYAPAN dışındaki sanıkları göstermekle hiç bir tutarsızlık yaratmış olmaksızın tanığın buna muktedir olacak durumu esasen kaybettiğinin kanıtıdır bu şaşkınlık. Olayı tanık Mehmet MORDOĞAN'ın anlattığı mecrada sanık Haydar POLAT hazırlık sorgusunda haykırmıştır. Çübkü gerçek oluş bu düzeyde idi. Ne var ki Haydar POLAT bu söz beyanından

rücu etmiştir. Başlangıçta bu beyanın kendisini ne ölçüde sorumluluk mevkiine ittiğini göremeyen sanık Haydar POLAT, bilâhare bunu kavramış ve olayın bir karambola gelmesinin daha yararlı olacağını hesap etmiştir. Sanık Haydar POLAT'ın bu bilinci kendisinin İstanbula sevkinde ve Sıkıyönetim Savcılığınca hakkında iddianame yazılıp diğer sanıklarla birlikte cezaevine girdikten sonra daha da keskinleşmiştir. Ancak Haydar POLAT'ın hazırlıktaki öz beyanının tanıkları bu olayın faili olarak haksız yere sevk edilen diğer sanıklardır. Rıza ÇAL ve diğer sanıklar İmam PEKDEMİR, Küse GÜLER, Mustafa DIŞKAYA'nın beyanları gerçek oluşu ifade etmenin kanıtıdır.

4) İstanbul bölgesindeki örgütsel faaliyetler ile bir kısım eylemler ve yakalama operasyonu sırasında meydana gelen silâhlı karşı koyma hareketlerinin tanıkları

İstanbul gibi geniş bir alan içersinde gizli düzeyde yıkım faaliyeti gösteren bir örgütün çalışmalarına şu veya bu zamanda, şu veya bu yerde, vakıf olan kişileri herhangi bir nirengi olayı olmaksızın tesbit etmenin imkânsızlığı nedeniyle ki belli olaylar hakkında hedef olmak ve bu vesileyle bilgi sahibi olmak halleri dışında tanıklık müessesesinden yarar sağlamak yolu açılmamıştır. Buna karşı İstanbul'da TKPML ve yan kuruluşlarının örgütsel faaliyetlerini resmî makamların zaman zaman yaptıkları tesbit ve elde etmelerden oluşan yazılı belge ve kayıtlardan anlamaktayız. Şayet söz konusu yazılı deliller ve bu deliller ekindeki çeşitli tez, eleştiri, beyanname, bildiri, kararname gibi unsurların örgütsel mihrakı ve amacı anında kavranıp dağınık alandaki aynı nitelikte bulunan belgelerin sentezini yapmak kükmün olsa idi söz konusu dökümanların ele geçtiği yerde hedef tayin eder bilinçli bir soruşturmanın yürütülmesi mümkün olurdu. Tabii ki dağınık bir alanda bu düşünce bir temenniden öte gidemez. TKPML ve özellikle TIKKO'nun gehresi eylemlerle su yüzüne çıktıktan ve konuya Sıkıyönetim Komutanlıkları vaziyet ettikten sonradır ki, emniyet, karakol, jandarma ve savcılıklar ellerindeki münferit durumda bulunan soruşturmayı menziline mütalaa edebilmek olanağını elde ederek, bunları peyder pey Sıkıyönetim Komutanlığına intikal ettirmişlerdir. Duruşma sırasında sanıklar savcı aynı belgeleri suç dosyalarında mukerreren koyarak delil çoğaltmak istemiş ve delilleri kabarık hale getirmiştir, biçiminde bir iddia ileri sürdüler. Dosyaya konan ve örgütsel bir faaliyet muhtevası ifade eden her belge ve dökümanın bulunma yeri ve kovuşturma mercii bakımından bir kaynağı vardır. Aynı ayrıtılmalarda, başka başka zamanlarda elde edilen belgelerin varlığı örgütsel çalışma alanının yaygınlığının işareti ve kanıtıdır. Bunların ayrı mahallerde faaliyete konu teşkil etmesi propagandaya, dağıtmaya süje teşkil eden kişileri arttırdığı ve faaliyet alanını genişlettiği ve ortaya bir etkinlik durumu çıkardığı kuşkusuzdur. Bu nedenledir ki

Örgütün faaliyet alanı, etki alanı kapsamını belirlemek ve ortaya koymak için soruşturma makamlarından intikal eden bilgi ve belgeler olduğunca suç dosyasına konmuş bulunmaktadır. Bunun başka türlü telakkisi Örgütün faaliyet ve etkinliğini gözlerden gizlemek amacını taşıdığı izahtan varestedir.

İstanbul kesimindeki tanık beyanları Örgütün eylemlerine ve operasyonlara ilişkin olmuştur. Bunlar ya olay anında görevleri nedeniyle duruma vakıf olan kişilerin beyanı veya olay sonrası elde edilen sanıkların olayla ilgili huzurdaki beyanı ve yer gösterme-i üzerine tutulan tutanak hazırlan kimselerin ifadelerinden ibaret olarak kendini göstermektedir.

TKPWL Örgütünün oluşum döneminde sonra İstanbulda para ve silâh temini amacıyla giriştiği ilk silâhlı eylem müteakkit Yunus EKŞİ'nin evine girilmesi hadisesidir. 26.10.1972 tarihinde silâhlı olarak gerçekleştirilen ve Dursun EKŞİ'nin yaralanmasıyla sonuçlanan bu olayın failleri o zaman tesbit edilememiş, Üsküdar Cumhuriyet Savcılığına faili meçhul olaylardan olarak kovuşturmaya Örgütsel bağlantı kuruluncaya kadar devam edilmiştir.

Toygun amacı taşıyan bu olayın ve faillerinin ortaya çıkarılmasına yol açan gelişme, bu davada aynı zamanda sanık olan Hidir AKGÜN'ün beyanlarıyla boyut kazanmıştır. (D.Tut. 397-401).

Her ne kadar sanıklardan Aslan KILIÇ ve Davut KURUN bu olayı Örgütsel bir eylem olarak kabul ve Örgüte aidiyetinin ifade etmişlerse de, olay faillerinin yerinde tesbit edilen adedi ve amacı ile Hidir AKGÜN açısından iştiraki yönüyle tevیل edilmeye kalkışılmış ve olayın bünyesi değiştirilmek istenmiş ise de; dinlenen tanıklar özellikle olayı tesbitinin yapıldığı sırada hazır bulunan tanık Tefer EKŞİ'nin beyanlarıyla sanıkların hazırlık ifadelerindeki itiraflar doğrultusunda da gerçek tezahür kendini göstermiştir.

Hazırlık tesbiti itibarıyla iddianamede bu olaya Aslan KILIÇ'ı iştiraki bakımından herhangi bir iddiada bulunulmamıştır. Ancak Aslan KILIÇ bu eylemin hazırlanmasındaki hizmetini icra anına kadar geçen ayantıları kendisi yönünden ifade etmiştir. Tanıkların bu olayın failliklerini ölmüş bulunan arkadaşları İbrahim KAMPAKKAYA ve Ahmet Muharrem ÇİÇEK üzerine ihale etmişlerdir. Gerçekten İbrahim KAMPAKKAYA olayın faillerinden bir tanesidir. Fakat bu olaya Ahmet Muharrem ÇİÇEK'in suç tarihinde şu veya bu şekilde iştiraki söz konusu olamaz. Zira Ekim 1972 tarihlerinde Ahmet Muharrem ÇİÇEK'in Örgüt içerisindeki hizmeti bu ölçüde güven ve onay kazanmış gözükmemektedir. Birtakım yan hizmetlerde görülmektedir.

İddianamede ve hazırlık beyanlarında tanık olarak dinlenen ve olay sırasında ifade edilen kişilerin hemen hepsinin akraba olup Ekşi soyadını taşımaları evine girilen, evine girilmesiz amaçlanan ve olay sırasında yaralanan isimler konusunda bir tedahül meydana getirmesinin karşın, durum dinlenen tanık

beyanlarıyla isim karıştırması hali zail olmuştur.

Olay gecesi sanıklara kapıyı açan Yunus EKŞİ'nin kızı Müesser EKŞİ içeri giren iki sanığın babasına sordugunu, bilâhare salon-
dan koridora ağabeyi Dursun'un geldiğini ve Dursun'un hadi dışarı
diyerek tehdit edildiğini, ne yapacağını söylemeden gitmem deyip
direndiğinde silahlarını çıkararak ikisinden birinin silahını ateş-
leyerek ağabeyini yaralayıp kaçıp gittiklerini ifade etmektedir.
(D.Tut.405). Müesser EKŞİ'nin olay sanıklarından bir tanesini tanı-
debildiği görülmektedir.

Tanık Mahmut EKŞİ (is.Tut.406) olay öncesi gelişmeleri an-
latmakta dershaneden arkadaş olduğu Hidir AKGÜN vasıtasıyla Davut
KURBAN'u tanıdığını, bilâhare soygun ve yaralama olayı olduktan çok
sonra Hidir AKGÜN'ün bu olay faillerini bildiğini ifadesi etmesinden
itibaren olan gelişmeleri iddianamede ele aldığımız kapsamda anlatma
tadır. Keza Mahmut EKŞİ Hidir'in kendisine bu olayın failleri tarafı-
ndan işkence yapıldığını ve bunun tesbitten önce kendisine söylendiği-
ni ifade etmektedir. Tesbit sırasında bu korkuyla Hidir AKGÜN hazır
bulunmaktan dahi kaçınmış olduğu beyanlar arasındadır.

Tanık Dursun EKŞİ silahlı tecavüze maruz kalan bir kimse
haletini üzerinde taşıyarak oluşu anlatmıştır. Duruşmadaki sanıklar
mağdura gösterildiği halde herhangi bir tesbit yapamadığı görülmüştü.
Bu olay sanıklarından hiç kimşenin huzurdaki sanıklar arasında bulun-
madığını ifade eden bir sonuç yaratmaz. Çünkü anlatıldığı üzere salo-
ndan koridordaki konuşmalara gelen mağdur ne olduğunu anlamadan dışarı
davet edilmiş ve kısa zamanda kendisine silah çekerek yaralanmıştır.
Bunun heyecanı yanı sıra araya giren zamanın uzunluğu karşısında ta-
nıktan bunu beklemek, uğradığı korku ve heyecana rağmen beşer hafıza-
sının bir simayı bir defa görüp hiç unutmayan bir kimse olması şekli-
deki anlama vermek ne derece doğru olur, bunun takdiri teşhis edememi-
yi olağan bir sonuç olarak kendini ortaya kor.

Olaydan sonra, olayın silahlı etkisine uğramayan bir kişi ol-
rak ilk müdahale eden mağdur akrabası Sefer EKŞİ olmuştur. Bu tanık
aynı zamanda hadisenin ortaya çıkması aşamasındaki gelişmeleri de va-
kif olduğu ve durumu dikkatle izlediği anlaşılmaktadır. (D.Tut.408-409)
aynı zamanda tesbit sırasında bir ara hazır olduğunu ve bu sırada
Davut KURBAN'u fiili neşkil ile işlediklerini ve faillerin kimler oldu-
ğunu, olaya katılanların ne gibi görevler aldıklarını ayrıntılı olarak
huzurda anlattığını, ifade etmektedir. Keza Hidir AKGÜN'ün tesbitten
önceki zamanda yazıhaneye geldiğinde olay faillerini ifade ettiğini
beyan etmektedir. Tanık Sefer EKŞİ Hidir AKGÜN'u kendisine bu olayı
açıklamaması için baskı ve işkence yapıldığını ve elipin üstünün bant-
lı olduğunu gördüğünü ve bunu Hidir'in söylediğini ifade etmektedir.
Tanık Sefer EKŞİ'nin beyanları olayın aydınlanması yönünden birleştiri-
lmesi bir muhteva getirmiştir. Tanığın müşahade ve tesbit sırasındaki
izlenimlere derinliğine olmuştur.

ve bütün ayrıntıları ifade etmiş görünmektedir. Bu olayla ilgili olarak dinlenen tanıklar hazırlık ifadelerini teyit etmişlerdir. Keza bunların dosyanın 7 No.lu klâsör 39-41 sırasında bulunan vaka yeri gösterme zaptının tutulduğu sırada hazır bulunmaları şahadetdeki kuvvetlerini arttırmaktadır. Her ne kadar sanık Davut KURUN anlatımlarını inkâr etmekte ise de; olay yerindeki anlatımlarına göre tutulan zabıt kendisinden başka 8 kişinin huzurunda cereyan beyan ve ifadeleri yansıtmaktadır. Tesbiti yapan emniyet görevlileri bu zabıttaki mahalle muhtarı dahil mağdurların huzuruyla her türlü kuşkuyu ortadan kaldıracak kuvvet ve güvende bir tutanak düzenlemesiyle olguyu tesbit etmişlerdir. Tesbit tutanaklarındaki hazırın kişilerin imzaları tesbite tanıklık ve muhtevanın doğruluğu bakımından itibara şayan bir düzeyin ve muamelenin sonuçlarını yansıtır. Bu itibarla mahkemeye söz konusu tesbit tutanağındaki muhtevaya itibar olunmasındaki zorunluluğu bir kere daha belirtmek ve Davut KURUN'un inkârını yüze vurmak isteriz.

Hidır AKGÜN olaydan çok sonra öğrendiği soygun ve yaralama gerçeğini açığa vuracağını Davut Kurun'a beyan etmesi üzerine maruz kaldığı tehdit, işkence ve hürriyetini engelleme biçimindeki oluştanın asıl olayın bir uzantısı olarak gelişme göstermiştir. Hidır Akgün'ün 19 ayrı mahalde muayyen fasılalarla işkenceye maruz kalması konusundaki raporla tesbit bir yana bu olayın gelişme safhalarına göre en yakın tanığı olarak Hidır Akgün'ün kız kardeşi Muzafer MENTEŞ olmuş ve söz konusu iddiayı tümüyle kanıtlıyacak bilgiler vermiştir. Tanık Muzafer MENTEŞ'in (DŞTut.434) Hidır Akgün'le arkadaşlığı süresince zaman zaman kendisinin takib edildiğinin söylediğini ve hatta tanığı böyle bir takip keyfiyetini gözle gördüğünü, Hidır Akgün'ün eli üzerindeki sigara izmariti yarasını bilinçli olarak müşahade ettiğini ifade etmektedir. Tanık Hidır'ın benden haber almazsan yazdırdığım listeyi emniyete ver tazindaki beyanından, Hidır Akgün'ün içinde bulunduğu tehditten kaynak alan korkunun ulaştığı düzeyi ve halati ruhiyeyi ifade etmektedir.

Böylece birbirini itmam eden tanık beyanlarıyla soygun amaçlı yaralama olayından sonra işkence ve tehdit iddiaları da kanıt kazanmış bulunmaktadır. Tanık Hidır Akgün kendisine işkence yapan kişiler olarak Davut Kurun, Hüner Akkoç ve Süleyman Yeşil'i hazırlıktaki beyanına uygun olarak belirlenmiş ve bu konudaki kuşkuyu ortadan kaldırmıştı. Hidır Akgün'ün askeri savcı olarak bize ne surette ifade verdiği kendi yacılı mücaadeatı ve bunun resmî ifadesi olan ve dosyanın yazılı belgeleri arasında okunan Cezaevi Müdürlüğü yazıları ve ekinden anlaşılmakla, sanık Hidır Akgün'ün açıklamalarıyla ilgili ve onu çürütme matuf dayanaksız iddialar iflas etmiş olmaktadır. Hidır bu davanın suçlusu, soygun ve yaralama olayının muhbiri ve aynı zamanda uğradığı tehdit ve işkencenin mağduru bir kimse dir. Duruşmadaki beyanları

dikkate alınıp değerlendirilerek Hıdır Akgün'ün suç niteliğini tayin üzerinde titizlikle durulacaktır.

Biz sanık Hıdır Akgün'ün suçluluğu ile kendisinin ihbarcısı olduğu olay ve işkence eylemlerine değerlendirmede Hıdır Akgün'ün bu durumlara ilişkin aybı ayrı beyanlar olarak dikkate almakta ve tanık ifadeleri ile isabetli bir sonuca yönelmek ve gerçeği aydınlığa kavuşturmak gayesi içersinde olmuştur.

TKPML'nin özellikle onun taktik kuruluşu olan TİKKO'nun faaliyet merkezi haline getirilen Şehremini Deniz Abdal Mahalle Kaşkarlı Mahmut sokak No. 16 daki dairede güvenlik kuvvetleri ile sanıklar Ahmet Muharrem ÇİÇEK, Ali ŞENCİ, Kutsiya BOZOKLAR ve Feryal SARTOĞULLA arasında geçen silahlı karşı koymak hareketini yansıtan olayla ilgili gelişmeyi 13 No.lu klâsörün 26-71 rasındaki tesbit ve belgeler ortaya koymaktadır. Buna ilaveten operasyona katılan ve silahlı tecavüze maruz kalan polis görevlileri Muammer KIRDIŞ (D.Tut.417) ve Sezi ÖNER (D.Tut.516) olayın ayrıntılarını huzurda anlatmışlardır. Bu olayda otopsi raporundaki bir tesbit dayanarak Ahmet Muharrem ÇİÇEK'in kisten öldürüldüğü öne sürülmek suretiyle yersiz bir tearruz girişilmiştir. Duruşmada da ifade ettiğimiz gibi otopsi raporundaki Ahmet Muharrem ÇİÇEK'in başına rastlayan kurşun yaralarından bir tanesinin bitişik atış özelliğinde olması ve böyle ifade edilmesi mutlaka atışın bitişik yapıldığı anlamını taşımadığı gibi bu atışın diğer yaralarla beraberindeki anı ve ölümü intaçtaki etkisini tesbit imkânsızlığı kadardır. Bitişik atış ile bitişike yakın, yakın mesafe atışları çoğu kez aynı nitelikte bir görünüm yarattıkları görülmüştür. Böyle bir iddia ayrı bir prosüdür olarak şayet buna inanılıyorsa her zaman sürülebilir. Burun görülmekte olan dava ile yer irtibatı yoktur. Ahmet Muharrem ÇİÇEK ve arkadaşlarının görevli polislerce enternedilip kelepçelenmesinden sonra yaygın ateşini kisin açtığı ve ondan sonraki gelişmelerin aşama ve ayrıntısı ile Ahmet Muharrem ÇİÇEK'in vurulmasına kadar olan safhanın değerlendirilmesinde yalnız otopsi raporundaki tesbite göre hareket ve buna göre birtakım iddialar öne sürmek nakist. Özellikle yaşanan olay yarı tesbiti ve gelişmeleri yansıtan anlatımla ile diğer delil ve beyanlar bütünlüğü içersinde gerçek olay oluşum kazanır. Biz huzurda dinlenen tanık beyanları ile görevli polisleri uyardığı tecavüz ve gelişen durum hakkında gerekli aydınlığın doğduğuna kani bulunuyoruz.

Örgütsel bir girişim olan Ethem UTKU'nun evine girilmesi olayı 7 No.lu klasörün 83-101 serasındaki delillerle kanıt kazanmasının yanı sıra oluş ve faillerin belirlenmesi bakımından duyulabilecek her türlü kuşkuyu dinlenen tanıklar bertaraf etmiş bulunmaktadır. Soygun amacı ile 11.4.1973 tarihinde girişilen eylem sonuca ulaşmadan evde bulunan mağdureler Münevver DEMİRTAŞ ve Şebnem KALYONCU'nun tehdit ve yaralanmaları ile sonuçsuz kalmıştır.

Bu olayın görgü tanıklarından Münevver DEMİRTAŞ'ın mahkemede huzuren dinlenilmesi bulunamaması nedeniyle mümkün olmamış, hazırlık ifadesinin okunulması ile yetinilmiş olmakla beraber mağdure Münevver DEMİRTAŞ'ın ifadesinin alınması, gerekse olay yerinde yapılan tesbitte oluşla ilgili beyanlarına tanık olan ev sahibi Ethem UTKU'nun mahkeme huzurundaki beyanları doyurucu olmuştur. (D.Tut.524-525).

Özellikle tanık Ethem UTKU tesbit sırasında emniyet görevlilerının getirilen sanıklar ve darba maruz kalan Münevver Demirtaş'ın ağzından oluşu dinledikten sonra beyanların olduğu gibi zapta geçirildiğini ve huzurda sanıkların fiili hiç bir etki altında kalmaksızın kabul ve ikrar ettiklerini ifade etmiştir. Tanığın beyanına göre olay yerinde tesbit zaptı olanı ve doğruyu beyanları yansıtmaktadır. Tanık Ethem UTKU'nun beyanları açısından dinlenilmeyen ve fakat hazırlık ifadeleri okunan Münevver DEMİRTAŞ'ın beyanına karşı gerekli inandırıcı bir muhteva doğmuş bulunmaktadır. Münevver DEMİRTAŞ tesbit zaptında sanıklardan özellikle Sami SARI'yı tanıyarak ve göstererek söze başlamış ve gelişmeleri olduğu gibi anlatmıştır. Tesbit sırasında diğer küçük mağdure Şebnem KALYONCU bulundurulamamıştır. ÇÜNKÜ, ailesinin beyanına nazaran olaydan duyduğu ağır korku şoku bunu engellediği gibi uğradığı bu korku şokunun devam eden etkeinde ibraz edilen raporlarla ancak Naip Hâkim marifetiyle dinlenilmiştir. Her ne kadar vaka yeri tesbit zaptında imzası yoksa da tesbit sırasında Şebnem'in babasının orada bulunduğu Şebnem KALYONCU'nun Naip Hâkim marifetiyle alınan ifadesinde anlaşılmaktadır. ÇÜNKÜ istinabe tutanakları No: 39 daki Şebnem KALYONCU'nun beyanına nazaran olay yeri tesbitinden sonra babası evde Münevver'in sanıklar tanımış olduğunu ifade etmiş olduğunu belirtmektedir. Bu durum karşısında tanık Münevver DEMİRTAŞ'ın huzuren dinlenilememesinden dolayı beyanları üzerine şu veya bu düşünce ile getirilmek istenen kuşku yaratıcı mukabil görüşler kesinlikle değerini kaybetmiş ve Münevver DEMİRTAŞ'ın beyanlarındaki doğruluk ve inandırıcılık diğer tanık beyanlarıyla perçinlenmiştir.

TİKKO üyesi olan Zeki ŞERİT'in Ziverbey Yolu Kuyubaşı dolaylarında şüpheli şekilde görülmesi ve bekçiler tarafından kim olduğunun sorulması üzerine önce tabancasını çekerek kaçması ve sonra devriye bekçi ve polislerle karşılaşması ve onların dur ikazından müteakip hamil olduğu silahı ateşlemesi olayı ile ilgili olarak dinlenen bekçiler Selim Günergök (D.Tut.410-411) ve Ahmet DEMİR olayı hazırlık beyanlarına uygun olarak anlatmaktadırlar.

Ancak faili teşhis konusunda hazırlıktaki beyaşıları ile bağdaşmayacak biçimde müphem ifadelerde bulunmuşlardır. Aslında bu boşluk hazırlıktaki bize intikal eden bilgilere göre kiemen de tanıkların huzurda ifade ettikleri gibi Altunizade karakolu bekçilerinden Halil Havvakara'nın öldürülmesi ve Fikret Karaçay'ın yaralanması olayından sonra olay failleri olarak yakalanan Zeki Şerit ve Sami Sarı'nın olay yerinde tesbit yapılması için getirildiğinde bu olaydan önce meydana gelen silah çekme ve patlatma olayının da aynı kişiler tarafından yapılmış olduğunun tesbiti bakımından gerekli yüzleştirmeyi yapmak düşüncesiyle bekçilerin tesbitten önce karakola getirildikleri ve sanıkların kendilerine gösterildiği anlaşılmaktadır. Keda bu tesbite Mehmet Bel ve Balabey Güngör'ün katıldıkları özellikle Balabey Güngör'ün beyanından anlaşılmaktadır. (D.Tut.411). Ne var ki o zaman bu teşhis keyfiyeti bir tutanakla tesbit edilmemiştir. Kanımızca buna da sebep bekçinin öldürülme olayının ön planda mütalea edilip ele alınması düşüncesidir.

Bu olayda faili belirleyen ve diğer şekilde teşhisi dahi önemsiz kılan ortak bir tarif ve eşkal tanıma doğmuş bulunmaktadır. Sadese bu ortak eşkal tanıma bu olaya mühtasır bir şerif olmayıp bekçinin öldürülmesi olayındaki eşkal tarifi de failin aynı kimse olduğu düşüncesini kuşkusuz getirmektedir. Tanık Selim Günergök'ün sanık Zeki Şerit'i mahkeme huzurunda sesinden tanıması yanında tanık Ahmet Demir, Balabey Güngör (D.tut.411) ve Mehmet Bel (D.Tut.412) karşılaştıkları ve kendilerine silah çekip hedef alarak silah boşaltan şahsın beyaz pardesülü ve ayrıca bir kısmı uzun boylu sarışın olduğunu ifade etmektedirler. Keda aynı nitelikteki tarife gerekse bu olayda gerekse bekçinin öldürülmesi olayındaki doğrulanan hazırlık beyanlarında rastlanmaktadır. Bu durum karşısında her iki olayda da yer alan faillerin birinde aynıyet sağlanmış ve bu sanık Zeki Şerit olarak belirlenmiş bulunmaktadır.

Altunizade polis karakolu bekçilerinden Halil Havvakaranın öldürülmesi ve Fikret Karaçay'ın yaralanması olayının meydana çıkışı ve ayrıntılarını yansıtan yazılı deliller ve belgeler 7 numaralı klâsörün 102-173 sırasında yer almaktadır. Bu tesbit tabanda bir oluşa ve kanıt verici bir gelişmeye dayanmaktadır. Olay faillerinden Sami Sarı'nın olay ertesi 15.4.1973 tarihinde Topalviler semtinde Üzerinde FİKKO ibaresi yazılı bomba ve beyannamelerle yakalanması (7 No.lu klâsör 160-161) olayı üzerine geliştirilen soruşturma bekçi olayının faillerini ortaya koyan bir sonuç meydana getirmesinden sonra Sami Sarı'nın iş'ar ve yardımı ile Fikirtepe ve beyarına uygun olarak olayın diğer faili Örgüt Üssünde arkadaşları ile beraber ele geçirilmiş ve böylece hazırlarla beraber olay yerinde tesbit yapılmış bulunmaktadır (7 No.lu klâsör 152-154) sırasındaki yer gösterme ve olay yeri tesbit zaptının kapsamı ve delil düzeyindeki inandırıcılığının ifadesi üzerindeki imzalıdır.

Söz konusu olay yeri tesbit zaptındaki imzalı taşıyan görevliler bir yana mahalle muhtarı Celal RİBAR (D.Tut.423) ve hadisenin görgü tanığı mağdur Fikret KARAÇAY (D.Tut.402) huzuren mahkelede dinlenmişlerdir. Bu tanıklar olay tesbit yerinde faillerin Altunizade polis karakoluna yapacakları baskın tasarısından itibaren gelişmeler ve ölümle sonuçlanan hadiseyi meydana getirmekteki düşüncelerini hiç bir tesir altında kalmaksızın beyan ettiklerini ve bu beyana göre zaptın tutulduğunu ve böylece imza ettiklerini ifade etmişlerdir. Özellikle muhtar Celâl RİBAR olayın canlı tanığı olmamakla birlikte olayı ve ayrıntılarını tesbit sırasında sanıklar an huzurda dinlediğini ve böylece bilgi sahibi olduğunu hiçbir şüpheye yer layden kalmayacak şekilde ifade etmiştir. Kaza bu tanıklar hazırlık beyanlarını doğrulamışlardır. Sonuç olarak bu olayla ilgili olarak yapılan tesbit ve bu tesbitteki oluşu belirten sanık anlatımları tanık beyanları ile tayit edilmiş bulunmaktadır. Kaza tanık Maliha ÇİÇEKOĞLU da görgüye dayanan beyanında (D.Tut.401) eli tabanca ve şahıslardan biri olarak verdiği eşkal (beyaz pardesülü, eli silahlı biri) bekçinin öldürülmesi olayındaki Fikret KARAÇAY'ın sanığıyla, bekçilerin silahla tehdit devriye polis ve bekçiye tabanca ile ateş edilmesindeki fail eşkali tanımına tamamen uymakta ve böylece her iki olaydaki faillerden birinin ayniyeti olarak Zeki ŞERİT kuşkusuz karşımıza çıkmaktadır. Olayla tanık dinlenmesi sırasında geçen uzun zaman boşluğundan doğabilecek hafıza körlenmesinden bilistifade sanık ve vekilleri tarafında n yratılmak istenen çelişkili ve boşluk durumlar bütün suallere rağmen meydana getirilememiştir. Fiilin amacı, fail ve her iki oluşla ilgili olarak aydınlık ve kanaat verici bir petice tanık ifadeleriyle doğmuş bulunmaktadır.

15-16 Nisan 1973 tarihinde gerçekleştirilen ve sanıklardan Yalçın BÜYÜKDAĞLI, Zeki ŞERİT ve Nezihe BAHAR'ın yakalanmasıyla sonuçlanan operasyon sadece sanıkların ele geçmesini temin eden bir gelişmenin dışında, görevli memurlara sanıkların silahla karşı koymaları halini en kesin biçimde yansıtan bir olgudur. 7 Nolu Klâsörün 73-84 arasındaki belge ve tesbitler emniyet görevlilerine silahla amansız karşı koyma gerçeğini yansıtmaktadır. Buna ilaveten taveh tahkikat sırasında dinlenen ve olay sırasında görev alan emniyet görevlilerinden Zeki ŞERİT (D.Tut.507), Hüseyin GÜLSÜM (D.Tut.508, Cevat ÜZCAN (D.Tut.508), Tanir ORMANLAR (D.Tut.509, Asım AKÇA (D.Tut.512), Mehmet CENGİZ (D.Tut.515), ve Mustafa BALALIK (D.Tut. 520) olaya canlı olarak şahadetleri yönünden birbirini tamamlayan beyanları itibarıyla aydınlık getirmektedirler. Buna göre sanıklar teslim ol ihtarına rağmen süre istemişler ve bu süre sırasında yerde bulunan örgütsel düşünce faaliyeti yansıtan belge ve silahların yanması amacıyla bir yandan yangın çıkararak, diğer yandan ateşle oyalama yapıp teslim olmaları için tekrar tekrar süre isteyerek delilleri yok etme amacına erişmek istemişlerdir. Bunun en büyük kanıtı tanık ifadelerinin yanı sıra Nezihe BAHAR'ın birinci derecede yanık almaya dayanıncaya kadar içeride kalması ve bundan beklenen faydayı ortaya koyan dokümanlar, tabanca ve patlayan bomba ve patlayıcı malszemelerdir.

Faniyet görevlilerince evin kuşatılması ve ilk teslim ol çağırısının yapılmamasından hemen sonra içeride kalan sanıklar Zeki ŞERİT ve Nezihe BAHAR tarafından dışardaki görevlilerin kurşun yağmuruna tutulması halinde, sanıkların teslim olma için bir yandan süre uzatmalarını diğer yandan yangın çıkardıktan sonra ateşe devam etme durumlarını ve arka arkaya iki patlamanın ilk ateşin görülmesinden hemen sonra meydana gelmesini tanıklar kuşkuşuz ifade etmektedirler. Keza yoğun biçimde ve iki ayrı silahtan ateş edildiği de tanık ifadelerinden anlaşılmaktadır.

Örgüt militanlarından Meral YAKAR'ın ölümü olayı ile ilgili olarak dinlenen Sami ERKETE (D.Tut.414) sadece minibüsüyle yaralıyı hastaneye götürdüğünü, Meral YAKAR'ı Aslan KILIÇ'ın sırtlayarak araca bindiğini, hastaneye gidiş sırasında işin aciliyetini belirtmek dışında herhangi bir konuşma ve meramı hali ifade durumuna tanık olmadığını beyan etmektedir. Keza aynı olaya ilişkin olarak duruşmada celp edilen Meral YAKAR'ın ağabeyi Mehmet YAKAR (Duruşma tut. 424) durumu telefonla öğrenip hastaneye geldiğini, burada kardeşinin ameliyata alınması nedeniyle görüşemediğini, ancak yaralı kardeşini kendi ismini ve telefon numarasını görevlilere bildirmesi üzerine çağırıldığını ifade etmektedir. Öz konusu beyanlar oluşa ilişkin olmayıp, keza oluşa aydınlık getiren dolaylı da olsa bir sonuç yaratmamaktadır. Bu durum karşısında diğer delillerle iktifa edip, bunlar üzerinden bir değerlendirilme yapılmak gerektiği zorunluluk olarak kendini göstermektedir.

Başlangıçta Kemal BAHAR, Gürsel BEZEK, Şemseddin AKGÜNEYLİ ve Necdet YILDIRIM tarafından oluşturulan ve geliştirilmesine çalışılan asker orijinli T.C.K.num 141/1, maddesinde tanımlandığı biçimdeki örgü gerçeğini ve bu uğurdaki mevzii bir takım faaliyetleri ayrı ayrı zamanlara ait olmak üzere tanıklar Orhan TARIMCIOĞLU (D.tut.450), Aytaç İLK (D.Tut.511) ve Osman ALTIPARMAK beyanlarıyla ortaya koymaktadırlar. Daha sonraki zamanlarda bu tanıklardan Kemal BAHAR ve Gürsel BEZEK'in TKPML Örgütüne girmiş oldukları ve bu örgütün silahlı mücadele kapsamında silahlı faaliyetleri etkilileyecek hizmet verdikleri ve yarar sağlayacak katkılarda bulundukları diğer delilleri meydana çıkardığı bir olgudur.

Bu davada bu kadar delil yüküne rağmen müdafaa tanıklığı müessesesi iki sanığın getirdiği müdafaa tanıkları dışında işlerlik göstermemiştir. Çünkü yazılı nitelikteki belge ve dokümanlar ile bunlar ve madaki çözü patlama olayı biçimindeki su yüzüne vuran olgularla tesbit edilen münakaşa götürmez karıtlayıcı tezahür ve gelişmelerin ifadesini toplamı olarak iddia bütün boyutlarıyla kendisini ortaya koymaktadır. İki sanığın durumuna ilişkin olan müdafaa tanıklarının diğer deliller karşısındaki durumu, yarattığı çelişki ve sanıklara münet faaliyet ve fiili onlardan sıyırmadaki önemsizliği ve güçsüzlüğüne ilgili sanıklar bölümünde temas edeceğiz.

Yukarıda değindiğimiz tanık beyanları, dinlenen tanıkların ifade kapsamlarına ve bunların doğrudan doğruya nakli gibi bir yöntemde olmamıştır. İfadenin bütünü dosyada mevcuttur, söylenen ve hatı söylenmesine gerek olmayıp şuradan buradan gerekçe getirilerek alınmaya çalışılan beyanlar açıktadır. Ancak biz iddiamızın özü ve tanık beyanlarının öze dönük önemli kısımlarına temas ettik, bunları besley diğer deliller muvacehesindeki doğrulayıcı kuvvetini belirttik. Aksi halde tanıklarının beyanının aynen ele alınması gibi yansıtmaya boş bir faaliyet olurdu.

Tanık beyanları üstüne değindiğimiz önemli noktalar ve bu doğrultudaki diğer delil ve tesbitlerle yapılacak bütünleştirme mahkeme vicdani kanaate götürecektir. İddiamız açısından şu veya bu fiilin veya faaliyetin ileri sürülmesinde nasıl ki bir kısım sanık beyanları kend itiraf ve anlatımlarıyla yalnız değil tanık beyanları ve olguya yansıtan diğer canlı delillerle besleniyorsa, bu davada tanık beyanların tahi yalnızlığı söz konusu değildir. Çünkü her beyanın altında ya bir faaliyet veya bir olay vardır. Çoğu kere bu faaliyet ve olayın yerind tesbiti söz konusudur. Davadaki tanık beyanlarıyla diğer delil ve dökümanlar arasında tam bir uyum ve organik bütünleşme mevcuttur. Davadaki her delil oluş bakımından birbirini kucaklamakta ve yekdiğerine eklenerek birbirini tamamlayarak TKPML gerçeğini, onun faaliyet ve olgularını yansıtmaktadır.

YAZILI DELİLLER VE DÖKÜMANLAR:

TKPML gelişimi ve onun faaliyetlerini kendi olgu dizisi içerisinde ortaya koyan deliller çoğunlukla yazılı nitelikte ve belgesel kuvvette kendini göstermektedir. Eğer herhangi bir faaliyetin silahlı olduğu ifade ve iddia edilirse orada silahın veya silah sayılacak malmeme ve aradın varlığı döküman olarak yer almış bulunmaktadır. Tabandaki delil ve döküman kapsamı neyi ifade ediyorsa iddiamız o olmuştur

TKPML'nin dayandığı belirli ideolojilerden kaynak alarak pratikte daha doğrusu yönetmen sanıkların pratiği ile oluşum ve yöntem kazanmış Türkiye Cumhuriyeti Dev etini yıkmayı amaçlayan bir görüşü mevcuttur. Örgüt bu görüşünü ve fikirlerini Şafak Örgütünden ayrılmaya te kaddım eden zamandan itibaren ve kısmın te kuruluştan sonra payderpey yayınlamış ve kuşkusuz belli boyutlar içerisinde yıkıma yönelik düşüncelerini ayrıntılarıyla ortaya koymuş bulunmaktadır

Diğer yandan Örgütün amacı ve stratejisi doğrultusunda faaliyet gösterebilmesi peşinen belirli bir kadronun varlığını ifade ettiğ gibi, faaliyetlerin amaca yarar sağlayacak etkinlikte olması bakımından kadronun çeşitli alanlarda geliştirilmesi gerçeğini ifade eder.

TKPML Örgütünün tesbit ettiği silahlı yakm mücadele yönemini gerelik kazanabilmek için herşeyden önce uygulama ve bunu yapmak için

faaliyet düzenlemesi yapması gereği doğrultusunda, çeşitli çalışma alanları tesbit edilmiş ve bu alanlardan bir kısmına işlerlik kazandırılmıştır. Hangi alanda ne gibi faaliyetlerin meydana geldiği ve sürdürüldüğü olay ve tesbitlerle yanlışlık ifade etmektedir. Bizim tasarlanan her bölgede faaliyete geçilmiştir, şeklinde bir iddiamız olmamıştır. Ancak hazırlık olarak muhtemel çalışma alanları ve kadrolarının herhangi bir faaliyete geçilmeyen bir kısım bölgelerde de tesbit edildiği el yazması dökümanlardan anlaşılmaktadır. Şayet yıkım faaliyetlerine devlet güçlerinin vaziyet etmesi hali olmasaydı, zaman olanağı bulmasaydı tasarı bölgelerde de faaliyete geçileceği mutlaktı. TKPML'nin amacı doğrultusunda faaliyet alanı içersine aldığı ve işlerlik kazandırdığı bölgelerdeki çalışma ve eylemleri iddiamızın konusudur. Ancak örgüt çalışması bakımından tasarı dahi bir faaliyet türü olduktan başka, TKPML TKPML gibi silahlı bir örgüt yönünden yapılanlar yapılacağıın işareti yol göstericisi olması itibarıyla da oluşumu etkileyen bir sonuç ifade eder.

TKPML Örgütü ve onun yan kuruluşları olarak oluşturulan TSLGB ve TIKKO'nun faaliyetleri uygulamaya geçilen alanlarda önceden tesbit edildiği strateji ve biçimde gelişme ve tezahür göstermiş ve tüm silahlı faaliyetler teiriyle çizilen bir macra izlemiş görünmektedir.

Dosyadaki yazılı delil ve dökümanlar TKPML Örgütü ve yan kuruluşlarını tüm fikir ve faaliyetleriyle yansıtabacak bir kapsam ifade etmektedir. Hemen hemen her olgu ve bu olguyu işaretleyen her tesbit silahlı bir faaliyet ve eylem şeklinde kendini ortaya koymuştur.

TKPML'nin fikir faaliyetleri zaman zaman kendisini su yüzüne vuran bir gelişme göstermiş ve her ortaya çıkış diğer bir takım mihrakları belirliyecek muhteva ifade etmiş olmakla, soruşturma makamlarınca bu istikamette ilerlenmiş ve sonunda TKPML ve yan kuruluşlarının çeşitli alanlardaki faaliyet ve eylemleri diğer bir kısım yıkım çalışmalarından ayırdedilebilecek bir berraklık göstermiş ve derinliğine girilmiş bilinçli bir kovuşturma dava konusu Örgütü bütün fikir ve faaliyetleriyle sergileyecek bir muhtevayı peşinden yazılı ve döküman olarak getirip canlı olarak sunmuştur.

Dava dosyasındaki her belge ve döküman, ya Örgüt üssü olan mahall ve yerle, ya eylem sırasında ve sonunda ya canıkların üzerinde, ya da bir kısım çalışma alanlarında kanaat belirleyecek bir açıklıkta ele geçirilmiştir. Dosyadaki her belge ve dökümanın bir elde ediliş yeri ve biçimi vardır, söz konusu belge ve dökümanlar kapsamı muayyen bir silahlı düşünce ve faaliyeti ifade ettikten başka, Örgütün çalışma alan ve yerlerini de ortaya koyan bir kapsamın belirtisi olmaktadır. Ayrıca yazılı belgeler teorik ve pratik alanda bir ilişki zincirini ve uygulamaya dönük bir organize gelişmesini de kuşkusuz yansıtmaktadır.

Herhangi bir delil ve tesbit muhtevasının ne surette diğer delil ve mihrakları peşinden getirdiği özellikle yakalama-operasyonu sonrası adımlarla

gözle görünür bir açıklıktadır. Esasen yazılı delil ve düşününlerin gözle ilgili hiçbirisi huzurda redde konu olmamıştır. Daha doğrusu reddedilememiştir. Çünkü her belge ve delil kapsamı örgüt düşünce ve faaliyetini yansıtan bir sonuç ifade etmektedir. Hemen hemen örgüt amacın içeren her fikir ve faaliyetin altına bağlı düşünceyi yansıtacak bir imza atılmıştır adeta. Bir kısım yazılı belgelerdeki ibare ve işaretler TKPML ve kuruluşlarının simgesi olarak tekrarlanmış ve kendini kuşkusuz açığa vurmuştur. Çocu yerde silahlı mücadele organı ve kapsamı ifade eden TIKKO beyanı yer almıştır, hatta o kadar ki, imal edilen çeşitli bombalara bile TIKKO ibaresi yazılmıştır. Bu derece açıklık kaynak ve bağlılık gösteren deliller elbetteki reddedilemeyecektir. Ancak bunlar üstüne amacı ters gösterecek olduğundan daha ehemmiyetsiz kılmaya çalışacak ve safa sola çekistirecek düşünceler ve karşı görüşler olmuştur. Bu ise gerçeği değiştirmeye ve saptırmaya muktedir değildir. Her delilin ifade ettiği anlam ve kapsam bunların ele geçiş yerleri ve biçimlerinden örnekte dönük mana ve hayatiyet kazandıktan başka teorik düşüncelerde haykırılan strateji ve silahlı mücadele yöntemi ve yollar karşısında değerlendirildiği ve bütünleştirildiği takdirde belirttiği olgu ile ilgili şkeni ve delil kuvveti isabetle kavranmış olur.

Dava dosyasında yazılı deliller meyanında okunan ve 2 numaralı klasörün 206-228 nci sıralarında yer alan ve sanıkların çeşitli beyanları muvacehesinde yüzleştirilmelerini yansıtan tutanakların aynı zamanda sözlü delil kuvve inde olduğunu belirtmek isteriz. Söz konusu yüzleştirme tutanaklarından özellikle tarafımızdan yapılan yüzleştirme belgeleri sanıkların varlığı dışında yüzleştirmede hazır bulunan bir takım ilgililerin varlığı ve şahadeti ile tutulmuş bulunmaktadır. Yüzleştirmeye işlemine başvurulması bunun yanı sıra yüzleştirme tutanakları kapsamındaki sanık beyanlarındaki söz bozmayan diğer bir deyimle sanık beyanlarına sadık kalınarak ifadelerin tutanağa geçirilmiş olması sanıkların hazırlık sorgularının yürütülmesindeki özeni ve yasaya uygun görev davranışını ortaya koymaktadır. Şayet belirli k nuların sanıklarla kabul ettirilmesi gibi benimsenmiş olsaydı böyle bir işleme lüzum olmaksızın muayyen hususlara ilişkin bir takım peşin ifadeler alınmak suretiyle iktifa edilirdi. Yüzleştirme zabıtlarında görüldüğü üzere yüzleştirmeye ilen sanıkların öyle beyanları olmuştur ki, diğer bir kısım delillere rağmen bile bile inlara saptıkları yalan söyledikleri görülmüş fark edildiği halde kendi beyanları bozu maksadın aynen tutanağa dercedilmiştir.

Yazılı deliller meyanında bazı sanıkların yeniden ifade verm ve yazılı olarak hazırladıkları birtakım beyanlarını sunma konusundaki yazılı mü aceatları da mahkemeye yazılı deliller olarak okunmuştur. Bı bu kabul ve değerlendirmeyi yerinde mütalea etmekteyiz. Çünkü bu belgeler örgütsel faaliyetleri ortaya koyan bir ihteva taşımakla birlikte müracaat sahibi sanıkların el yazması beyanlarındaki olmaktadır.

Sanık Kemal BAHAR'la ilgili 2 numaralı klasörün 126 nci sıra sındaki belge ile sanık Hıdır AKGÜN'e ait 3 No.lu klasörün 179 ncu sırasındaki belgelerin yanı sıra sanıklardan Muzaffer ORUÇOĞLU, Cem TOMB Ali TAŞYAPAN'ın yazılı sorgularının da bu düzeyde

kabul ve değerlendirilmesi bu belgelerin yazılı niteliğinin zorunlu bir sonucudur.

Dava dosyası sanık sorguları, tanık ifadeleri klasörlerinden sonra 5 nci klasörden itibaren diğer yazılı delilleri ve dökümanları muhtevi bulunmaktadır.

Yazılı delillere ilişkin olarak değineceğimiz belge ve dökümanlar daha ziyade önemli derecede telakki ettiğimiz ve belirli bir olayı kanıtlamadaki etkisi ölçüsünde ve öze dönük olacaktır. Esasen bunlar dava dosyalarında mevcut olup mahkemeye okunmuş tutaraqlara geçirilmiş ve bunlar üstüne sanıkların çoğunlukla kabul beyanları davanın unsurları haline gelmiştir. Ayrıntılara ilişkin deliller üzerine teması gereksiz görmekteyiz. Zira bunlar her halükarda mahkemenin değerlendirmeden uzak tutamayacağı kanıtlayıcı nitelik ve kuvvetteki belgelerdir. Biz bu arada bir kısım belgelerle ilgili olarak sanıklarla ilgili sürülen çelişik ve tutarsız idialara da cevap vererek öz noktalara işaret etmekle yetineceğiz ve gerçeği bir kere daha yazılı deliller ve belgelerle açıklan gözler önüne seracağız.

5 numaralı klasörün 1-3 sırasındaki mahalli keşif zaptı, krok ve olay yeri görgü zaptı ve resim Tunceli İlçe Jandarma Birlik Komutanı Üsteğmen Fehmi ALTINBİLEK'in lojmanına 7 Mayıs 1972 tarihinde dinamit atılması ve hasar meydana getirilmesi olayını yansıtmaktadır. Söz konusu belgeler yalnız başına faili belirleyici bir kuvvet ve şüphe taşıyamamaktadırlar. Ancak Tunceli Bölgesindeki şfak öneminden itibaren oluşturulan militan kadro ve bunların muayyen zamanlarla ortaya koydukları silahlı eylemler ve vvarlığını açığa vuran propaganda ve kışkırtma biçimindeki beyanname dağıtma olayları zindiri eylem faillerinin mihracını ortaya koyan bir sonuç yaratmaktadır. Hazırlıktaki sanık beyanları itibarıyla dinamit atma eyleminin failleri olarak Süleyman YŞİL ve Hayrettin İPEK saptanmıştır. Bu tesbitin başlangıcı ise/^{sanık} Düzali AYDOĞMUŞ'un beyanı olmuştur. Duruşmada bu eylem reddedilmiş ve başka örhütlere yüklenmeğe çalışılmış ise de; hatırlanacağı üzere duruşma sırasında Mazaffer ORUÇOĞLU kendilerinin ilgisiz olmadığını öne sürdüğü bir olayda patlamış bulunan dinamit kokumunu (ufak bir parça dinamit lokumu atıyordu) şeklinde tanımlıyarak eylemin gerçek kaynağını bütün red çabalarına rağmen açığa vurmuştur. Bu olayda diğer delillerle birlikte bir bütünleşmeye gidildiği takdirde iddiamızın gerçek düzeyde bir mesnet kazandığı kuşkusuzdur

5 No.lu klasörün 5-10 sırasındaki yazılı belgeler aynı mihracın 17 Mayıs 1972 günü Tunceli il merkezinde (Yağmın ihtilâl, kahrolu Fazla) "loglarını taşıyan beyannamelerinin dağıtılma olayını içeren dosyanın Diyarbakır-Erturt illeri Ekiyünetim Mahkemesinde bulunduğunu ortaya koymaktadır. Daha önce de açıkladığımız gibi bu olayın örhütsel niteliği başlangıçta tesbit edilememiştir. Bu nedenle ayrı bbr soruşturmaya konu olmuş ve müferit nitelikte bir olay olarak değerlendirilip dava açılmış bulunmaktadır. Ancak bilâhare bu eylemin mihracı ve militanları olarak karşımıza çıkan kimelelerin TKPML örgütüne bağlı kimeleler olduğu ve bunların Süleyman YŞİL, Ziya AYDIN, Musa SÖĞÜT, Mehmet ÇİÇEK ve İsmail ERDOĞAN'DAN OLUŞTUĞUNUN ANLAŞILMASI KARŞISINDA bu eylömi yansıtan dosyanın da aynı bünyeye alınması gerektiğini iddiamızda ifade etmişti Mahkeme bu doğrultudaki talebimizi kabul ederek söz konusu olay dosyasını mahallinden celp edip dosyaya

ithal etmiş bulunmaktadır. Böylece Diyarbakır eSiirt illeri Sıkıyöneti Mahkemesinin 24.7.1974 gün ve 974/7. Esas ve 1974/56 karar sayılı düşme kararına konu olan fiili yansıtan belgeler asıl olaya dahil bünyesi itibariyle deliller açısından hayatîyetini muhafaza etmiş olduğu cihetle bu yönde değerlendirme ve bütünleştirme yapılması gerektiğine bir kere daha işaret etmek isteriz.

Tunceli kesiminde TIKKO'nun giriştiği eylemlerden birisi de 14 Aralık 1972 günü geçesi Mazgirt İlçesi Darıkent Bucakında görevli jandarma uzman çavuş Ertuğrul TAŞTEMEL'in evine bomba atılması olayı olarak kendini göstermektedir. Fiilin gece vakti işlenmiş olması ve fiil önceki fiili belilenecek herhangi bir işaretin olmaması ve keza olay yerinde kişi olarak failleri tespit edebilecek herhangi bir ip ucu elde edilememekle beraber eylemin kaynağını belirleyecek ve bunun bir TIKKO örgütü olduğu-bulunduğunu gösterecek şekilde ve bu konuda hiçbir kuşku ya yer bırakmayacak kesinlikte delil elde edilmiş ve olay yerinde toplanan ve üzerinde kırmızı yıldız altında TIKKO imzası bulunan (YASASIN İŞÇİ KÖYLÜ DEVRİMİ, HALKIMIZ FAŞİZMİ ER ÇOC EZECEKTİR) sloganını taşıyan silahlı yıkım kompozisyonunu taşıyan benarnameler elde edilmiştir. Bu durumu tesbit eden belge ve dokümanlar 5 numaralı klasörün 36 sırasındaki fâşleke, 43 sırasındaki İlçe J.Birlik K.lığına olaydan hemen sonra durumu bildirir. Bucak karakol K.lığının 15 Aralık 1972 tarihli yazıları ile olayın Diyarbakır Tıkıyönetim K.lığına intikalini sağlayan 44 sıradaki İlçe J.Birlik K.lığının yazıları ile eklerinden anlaşılmaktadır. Söz konusu belgeler müdareceatından fail örgütünün TIKKO olduğu anlaşıldıktan başka atılan bombanın örgüt imali bombadan madut bulunduğ u olay sonrası çivi demir parçaları kalıntılardan ve parçalanmış konserv kutu arıklarıyla anlaşılmaktadır. Hal böyle olunca bu patlama eylemi TIKKO'nun amacı doğrultusunda Tunceli kesiminde faaliyet gösteren mihrak militan kadrolarca yapıldığına dair her türlü kuşku ortadan kalkmakta ve fiilin mihrakı açık açık kendini göstermektedir.

Siverek kesiminde meydana getirilen patlama eylemlerinden ilki sergeri mayın misali amaçlanan dışında bir gerçekleştirmiş bulunmaktadır. 16 Aralık 1972 günü Siverek İlköğretim Müdürü Mehmet OYMA'nın evi önünde görülen ve orada oynayan çocuklar ilgi çekici bulunarak kibritle yakılarak konserve kutusu türündeki bombanın patlaması sonund orada bulunan çocuklardan Nihat İNAL, Feridun TİMUR'un yaralandıkları, yaralanmaya patlama sonucu etrafa saçılan çivi ve demir parçalarının de açtığı 5 numaralı klasörün 51-52 sıradaki tabip raporundan anlaşılmaktadır. Keza 43 sıradaki görgü tesbit zaptı olay yerindeki kalıntıları belirlemede ve patlayan bombanın biçimi böylece ortaya çıkmaktadır. Siverek Emniyet ameliyâtının 5 No.lu klasörün 57 sırasındaki yazıları ekli kalıntılar emenette yer almaktadır. Söz konusu deliller patlayan bombanın niteliğini ortaya koymaktadır. Buradan hareketle sadece bu olayı yansıtan belge ve delillerle yetinerek fiili belirleyici bir sonuca ulaşmak mümkün bulunmamasıyla beraber kastı aşan bu eylemi izleyen ve ay mihraklı patlama eylemler zinciri her uç eylemde de TIKKO örgüt eylemlerinin ve özellikle Siverek mihrakı militanları karşımıza çıktığı görülmektedir. Dolayısıyla bu eylemiş şahsında müferrit bir değerlendirilmeden ziyade Siverek kesimindeki eylemleri birlikte kıymetlendirilerek bir sonuca ulaşmak aynı mihraklı fiilleri bütünleştirmenin zorunlu bir sonucu olarak kendini göstermektedir. Diğer belgelerle ilgili olarak

4 Ocak 1973 günü Tunceli emniyet karakolu ve emniyet müdürü lojmanına bomba atılması olayını 5 No.lu klasörün 58-77 sırasındaki kroki tesbit zabıtları, bilirkişi raporu, yüzleştirme tutanakları ve olay sonrası kalıntıları ve elde edilen ipuçlarını gösterir yazı ve ekler aydınlatmaktadır. Bu fiilin bir TIKKO eylemi olduğu sanıklarca da kabul edilen bir husustur. Ancak fiilin amacı ve faillerin sayısı konusunda gerçek dışı bir boyut verilmeğe duruma sırasında gayret edilmişse de 72 sıradaki görgü ve hasar tesbit zaptı kapsamı fiilin amacının iddia edildiği gibi ihtar değil imha düşüncesinden kaynak aldığını kuşkusuz ortaya koymaktadır. Esasen tanık beyanları bu gerçeği sergileyecek açık ve güçtedir.

Söz konusu eylemi yansıtan belgeler arasında önemli saydığımız 62 sıradaki bilirkişi zaptına da özellikle önem vermek istiyoruz. Çünkü bilirkişinin yaptığı tesbit bizi fiilin ve failin kaynağına da götürmektedir. Keza 70 sıradaki bilirkişi zaptı da fiildeki aynı mihrakın gelen birliği ve aynı örgüte ve düşünceye bağlılığı pekiştirmektedir.

Söz konusu birinci bilirkişi raporu (72) sanık Hayrettin İPTKİ evinde yapılan aramada ele geçen bir kısım kablo ile Mazgirt eyleminde patlamayan diğer konserve kutu bomba imalatında kullanıldığı görülen kabloların aynı olduğunu belirlemektedir. İkinci bilirkişi raporu patlamayan bombanın diğer olaylarla bilinir hale gelen niteliğini/tahlil etmekte ve patlama olayları arasındaki vahdeti ortaya koymaktadır. Emanet kayıtların da mevcut olan ve Hayrettin İPTKİ'nin evinde yapılan aramada ele geçen ve bomba imalatında tıpa olarak kullanılan ortası delik lastik maddeler (61 de) ile Vartınik operasyonunda kömürde ele geçen ortası delik lastik tıpalar aynı nitelikte bulunmaktadır. 12 numaralı klasörün 220 sırasında bulunan ve Vartınik operasyonunda ele geçirilen belge ve dökümanı yansıtan emanet kayıtlarının 18 sırasındaki 7 adet tıpanın mevcudiyeti bu doğrultadaki örgüt mihrakına götürücü ve aynı malzemenin kullanıldığını ifa eden birleştirdiği bir kanıttır.

Keza 12 numaralı klasörün 198, 203, 215, 223, 227, 229, 230, 231, 232, 238, 244 ncü sırasındaki emanetler olaydan sonra ele geçen bomba ve patlayıcı madde artıkları kalıntıların aynı nitelik ve özellikleri taşıdığını gösteren canlı işaret ve delillerdir.

Böylece Siverak kesimindeki patlama olaylar Tunceli İl merkezi dahil Mazgirt Darıkent ve Karakoçandaki patlama eylemlerin diğer deliller bir yana TIKKO örgütüne bağlı mihraklar tarafından meydana getirildiği sonuç delillerle hiçbir kuşkuya yer bırakmayacak şekilde doyurucu bir kanıt bulunmaktadır.

6 Ocak 1973 günü Siverak İlçe merkezinde İlköğretim Müdürü Mehmet OYMAN ile Aİİİye başkâtibi Adnan DİKMEN'in evine konan bombaların patlaması olayını 5 No.lu klasörün 110-114 sırasındaki yerinde tesbit zabıtları yansıtmaktadır. Söz konusu olayın failleri başlangıçta tesbit edilememle beraber fiilin niteliği ve patlayan bombanın kalıntıların ortaya koyduğu sonuç itibarıyla eylemin mihrakına götürücü bir akış mevcut olduğu görülmektedir. Eylem ve örgüt bağlantısı sadece bu olayın kenarında değil içersinde bağlı değil emanetteki artık malzemeler mevcudiyeti karşısında diğer patlama eylemleri Siverak kesimindeki patlama eylemlerin amaç ve düşünceye bağlı olarak yapıldığını gösterecek bir ayniyet ve bir

Siverek kesimi eylemlerinde ~~...~~ DOKAY ve etrafındaki sanıklar Ramazan Balpetek, Bayram Lâçin ve bu grupta gösterdiğimiz diğer milâtanların T.K.P.M.L. ve TIKKO'ya angaje kimseler olduğunu gösteren kendi hazırlık beyanlarını doğrulayan belgeleri kanıt sanık Ramazan Balpetek'in Mehmet Kırhan'a patlama eylemlerinden sonra verdiği kitap ve notlar muhteviyatıdır. 12 No.lu klâsörün 247 nci sırasındaki emanet kayıtlarının yansıttığı ve dökümanlar arasında millî mesele ve Kemalist Taz isimli T.K.P.M.L.'nin ideolojik görüşlerini ortaya koyan ürünleri yer almaktadır. Tanık olarak dinlenen Mehmet Kırhan'ın beyanları ve söz konusu tez ve eleştiriler muhteviyatı ve bunların intikal suretleriyle Siverek kesimi eylemci sanıklarıyla örgüt arasında iddia ettiğimiz bağlantı duruşma sırasındaki her türlü inkâra rağmen doğmuş bulunmaktadır. Çünkü Mehmet Kırhan bahsi geçen kitap ve dökümanları saklamak üzere Ramazan Balpetek'ten aldığı iştinabe suretiyle alınan ifadelerde teyit etmektedir. Örgüt itibatı bakımından bu beyan ve ele geçen belgeler bizi örgüt mihrakına kolaylıkla götürmektedir.

5 No.lu klâsörün 149 sırasındaki görgü zaptı 141 sırasındaki yazıları ve eki ile 142 sıradaki TIKKO beyannameleri 6 Ocak 1972 günü gazi Mazgirt ilköğretim müfettişi İbrahim Ertuğrul'un evine bomba atılmasındaki amacı ve örgütsel mihrakı belirleyen belgelerdir. Bunun yanı sıra Tunceli İl merkezindeki patlama eylemde de değindiğimiz gibi Mazgirt eyleminde bundan önce gerçekleştirilen Tunceli emniyet karakolu ve lojmanı na bomba atma eylemini aynı mihraka bağlı olarak yapıldığını gösteren 13 ve 137 sıradaki bulirkişi raporlarını havi zabıtlar, Tunceli kesimindeki eylemci kadroyu ve kadronun sanık Hayrettin İpek'te ele geçen ip uçları çözülen diğer unsurlarının gerçek failler olduğunu kanıtlayan belgelerdir Keza eylem sonrası patlayan madde kalıntıları bu konudaki her türlü kuşku ortadan kaldıracak bir bütünlük ve delil kuvveti yaratmaktadır.

5 numaralı klâsörün 150-156 sırasındaki belgeler ve tesbitler 12 Ocak 1973 günü Karakoçan ilçesinde görevli uzman çavuş Mehmet Güveni evine bomba atılması olayını yansıtmaktadır. Buna ilaveten 12 No.lu klâsörün 238 sırasındaki emanet kayıtlarında görülen eylem sonrası toplanan atık malzeme ve TIKKO afişi eylemin mihrakını kuşkusuz belirleyecek bir kanıt yaratmaktadır. Aynı zamanda bu sonuç diğer eylemlerden sonra elde edilen delillerle aynı doğrultuda ve tek bir örgüt mihrakına bizi götüren eylemleri aynı amaç doğrultusunda bütünlükten kanetleyici bir netice meydana getirmektedir.

5 No.lu klâsörün 157-172 sırasındaki belge ve tesbitler 30 Ocak 1973 günü Siverek Lisesinde dağıtılan Faşistlere Ölüm başlıklı beyanname nin faillerini belirleyici bir sonuç meydana getirmektedir. Bu konuya ilişkin olarak duruşmada da her hangi bir aydınlık hasıl olmamıştır. Bu haliyle bu fiilin bir TIKKO eylemi olduğunu öne sürmek mümkün görülmemektedir. Hazırlıkta Celâl Erdoğan'ın tutarsız beyanları ve kendi örgüt mensubiyetini ve geçmişteki örgütsel ilişkilerini dikkate alarak bazı görüşler bulunmuş ise de, fiilin amacı ve faillerin kimler olduğu hususunda gereği aydınlık hasıl olmadığından, iddianamedeki ihtimali görüşlerden dahi bahsetmeye inkân bulunmamaktadır.

6 numaralı klâsörün 1-55 sırasındaki yazılı deliller özellikle T.K.P.M.L.'nin Diyarbakır ve Siverek kesiminde dönük faaliyetlerinin ilk belirtici olan bulguları ifade etmektedir. Bir kez 10.10.1972 tarihinde Diyarbakır Eğitim Enstitüsü öğrencilerinden Yusuf ERNEZ'in yatağının altında T.K.P.M.L.hareketinin ilk ideolojik ürünü olan millî mesele şafak

vizyonizmi tezkeri ele geçirilmiştir. Buradan hareketle Yusuf ERNEZ'in 1 yanı istikametinde tezin kendisine intikal kaynağı olarak Hamza Oğuzer mihrakı islenerek soruşturmaya devam olunmuş ve İstanbuldaki örgüt merkezi ve üyelerine kadar bağlantı ve çözülme gelişmesi sağlanarak, İstanbuldaki örgüt merkezlerine dönük kovuşturma işlemlerine girişilmesi imkânı doğmuştur.

6 numaralı klâsörün 56 ve 58 sırasındaki belgeler sanık Mümtaz Çeltik ve Hasan Gülmez'in yakalanmasıyla ilgili durumu yansıtmaktadır. Söz konusu belgeler muhtevası ve ekindeki silahlı hareket kapsamı ifade eden 12 numaralı klâsörün 199,242 ve 243 sıralarında kaydı gösterilen tüfek, fişek ve iki adet saplı Çin yapısı el bombası ile örgütsel bağlantıyı ortaya koyan 5 numaralı klâsör 58 sıradaki zarf içerisinde bulunan ve sanık Mümtaz Çeltik'in Üzerinde yakalanan TIKKO ibareli yazılar, bölge ile ilgili kroki ve yer belirleme notları ile bir takım şifre olduğu ifade edilen yazılar sanıkların bu bölgede silahlı olarak kır çalışması yaptıklarını ve TIKKO'ya bağlı bulunduklarını ortaya koyan bir kapsam ve kanıt yaratmaktadır.

6 numaralı klâsörün 59 ve 64 sırasındaki belgeler sanık Baki İşçin'in 2.12.1972 günü gece 11 Tunceli İl merkezinde (KAHROLUN FAŞİZM, YAŞASIN İHTİLAL) başlıklı kızıl yıldız işaretli ve keza orak çekiç baskılı TIKKF rûmuzlu beyannameler dağıtırken suç üstü yakalandığını göstermektedir. Ne kadar sanık Baki İşçi yaşı itibarıyla 1903 sayılı Af yasasından yararlanarak dava dışı kalmış ise de Baki İşçi'nin söz konusu eyleme TIKKO'nu Muzaffer ORUÇOĞLU yönetimindeki Tunceli faaliyet mihrakı hesabına giriştiği, fiilin işleniş biçimi beyannamelerdeki belirgin hale gelen ortak slogan, kızıl yıldız ve orak çekiç kompozisyonu ayniyeti karşısında başka türlü düşünmeye imkân görememekteyiz. Çünkü Tunceli Bölgesinde özellikle Mağir t ve Darıkent'te dağıtılan ve örgüte aidiyeti sanık Muzaffer ORUÇOĞLU tarafından dahi inkâr edilemeyen 5 numaralı klâsörün 46 sırasında bulunan zarf içerisindeki beyannameler ile, bu beyannamelerin karşılaştırıldığında seçilen sloganların, kızıl yıldız orak çekiç kompozisyonu ile baskı ebadı ve mürekkebinin dahi aynı mahsul kaynak eseri olduğu açık seçik görülmektedir. Ne var ki, TIKKO değil, TIKKF rûmu kullanılmıştır. Tunceli Bölgesinde dağıtılan beyannamelerde TIKKF rûmu kullanılması ilk kez olmamaktadır. 7 Mayıs 1972 tarihinde dağıtılan ve T.C.K.nun 312. maddesini ihlâlden işlem gören dava bünyesine alınmış olay dosyasındaki beyannameler de TIKKF rûmu kullanılmıştır. TIKKF kısaltması ortaya konmak istenen örgüt düşüncesi bakımından da TIKKO'dan ayrı sayılacak bir rûmuz değildir. Zira yaptığımız tebibitlere göre TIKKF rûmu, Türkiye İşçi Köylü kurtuluş fedaileri anlamında kullanılmaktadır.

6 numaralı klâsörün 65,106 sırasındaki belgeler Vartınik operasyonu gelişmesini bütün ayrıntılarıyla yansıtmaktadır. Keza bu operasyonun bir parçası olarak İbrahim Kaypakayanın yakalanması gelişimi de bu belgeler bünyesinde yer almaktadır. Söz konusu olayla ilgili soruşturma hazırlık aşaması itibarıyla Tunceli Cumhuriyet Savcısı tarafından yapılmıştır. Yasanın emrettiği usulî işlemler bütün safhaları itibarıyla yerine getirilmiş olmakla beraber, C.Savcısının yaptığı soruşturmada ideolojik alanda derinliğe inilmediği görülmektedir. Kanaatimizce buna da sebep örgütsel düşüncüyü ortaya koyan diğer bilgilere C.Savcısının sahip olmaması bu nakisye ve gerçeği yansıtamamaya yol açmıştır.

Bu aşamada mmmedemede ölen Ali Haydar Yıldız'ın üzerinde ele geç nüfus cüzdanının sahteliğinin dahi güçlkle tesbit edildiği ve keza İbrahim Kaypakkaya'nın üzerinde ele geçen nüfus cüzdanının da sahte olduğunun güçlkle anlaşıldığı görülmektedir. (6 No.lu klâsör 100-106 zarf)

Diğer patlamalarla birlikye tüm Tunceli olaylarına el konmasından sonradır ki eylemlerin dönük olduğu ideolojik amaç ve bağlı mihraklar ise beltel tesbit edilmiştir. Dolayısıyla Vartınik operasyonu ile Tunceli ke simindeki diğer eylemler arasında bir bağlantı ve bütünleştirilme kurulması zorunluğu kendini göstermektedir. Aksi halde bu olaya münferit bir yaklama biçiminde bakılması bizi yanlış bir değerlendirmeye götürür. Hatta o kadar ki, bu operasyondan koman militanlar Muzaffer ÖZÜÇÜLÜ ve Süleyman YEŞİL İstanbul'a kadar galerek buradaki örgüt mihrak ve militanları ile buluşmuşlar, amaçlarına dönük silahlı faaliyetleri yakaladıkları zaman sürd rerek, Tunceli'den İstanbul'a uzanan organik manadaki örgütsel bağlantıyı kendi elleriyle kurmuşlardır.

12 numaralı klâsörün 220,221,241,240,243x sırasındaki emanet kayı ları kapeamı hareketin ideolojik ve silahlı niteliğini ortaya koyacak bir muhteva getirmektedir. Yalnız bu kadarla da kalmamakta buradaki deliller örgüte ait düşünce ve belirtileri kucaklayacak ve onunla bütünleşecek bir sonucu doğurmaktadır.

6 No.lu klâsörün 107-327 sırasındaki yazılı belge ve dökümanlar 12 numaralı klâsörün 223,226,227 sırasındaki emanet kayıtları İrfan ÇETİ ve Alpaslan ÖZTÜRK'ün Malatyada tesis ettikleri örgüt üsünde gösterdikleri faaliyetin muhtevasını çizmektedir. T.K.P.M.L.'nin çok sayıdaki çoğaltmış yayınları ve bir takım kaynak görüşlerdir. Özellikle silahlı harekete dönük hazırlık ifadeden, dinamit lokumu patlayıcı maddeye yarayan malzeme silah, tabanca ve Çin yapısı bomba örgütün diğer faaliyetleri ile aynıyet göstermekte te aynı amaca yönelik bir bütünlük meydana getirmektedir. 6 No.lu klâsörün 327 nci sırasındaki olay sonrası arama zaptı bu görüşümüzle lerıyla birlikte doğrulamaktadır. Diğer yandan sanıkların yerinde ele geçen çok sayıdaki sahte nüfus cüzdanı ve kimlikler (326) gerçek kimliği göstermeyi zorunlu kılan gizli faaliyetler sürdürülmekte olduğunun kanıtı ol dıktan başka, örgütün başka kesimlerdeki sahtelik yöntemine ve gerçek kişiliği saklama yolundaki desibelî örneklere uygun düşün bir sonuç yaratmaktadır. Bunlara arasında devamız Tunceli kesimi sanıklarından Hüseyin Açıközü'ün nüfus cüzdanına da rastlamaktayız. Bu basit tesbit dahi örgüt amacı doğru tusunda faaliyet gösterilen çeşitli alanlarda tam bir uyum ve bütünlük te sis edildiğini ortaya koymaktadır.

6 No.lu klâsörün 328-450 sırasındaki belge ve dökümanlar 10.3.19' günü gecesi Diyarbakır'da yakalanan Adnan Köle'nin hangi amaçla Diyarba- kır'a geldiğini ve hangi örgüt hesabına çalıştığını başkaca hiçbir beyana ve delile ihtiyaç bırakmaksızın ortaya koyacak bir açıklık getirmektedir. Tanık Adnan KÖLE'nin üzerinde T.K.P.M.L.'nin hareket/yöntemi ve strateji- sini belirleyen örgüt yayınları ile TIKKO'nun silahlı faaliyetlerindeki hedef ve yöntemi belirleyen notlar ve yayınlar eline geçmiş olmakla.

duruşmadaki inkaka hilafına Diyarbakıra gelişinin ve buradaki hareketi-
nin amacı ve kapsamı bağlı düşünce ve mihrakları ortaya koyacak biçimde
açıklık kazanmaktadır. TIKKO amacı doğrultusunda gizli faaliyette bulun-
manın ~~şerh~~ diğer belirgin bir tarafı da üzerinde ele geçen kendi fotoğ-
rafı yapışık Yıldırım MURAT'a ait Erzincan Nüfus idaresinden verilmiş
sahte nüfus cüzdanıdır.

T.K.E.M.L. Örgütünün faaliyet alanı içersine koymak istediği ve
bazı kontaklar kurarak bölgesel işbirlik kurlayı amaçladığı Gaziantep
kesimindeki ilişkilerin belirli bir düzeyi geçemediği refakat gerekli
bağın kurulduğu 26.4.1973 tarihinde Örgütün ele geçmeyen militanı Cafer
ŞEN'in tesise ettiği faaliyet üssü olan Düzmece mahallesi Hazırçılar sokak
4 numaradaki yapılan aramayı yansıtan 6 numaralı klâsörün 451, 456 sıra-
larındaki belge ve zabıtlardan anlaşılmaktadır. Özellikle bu evde ele ge-
çen ideolojik materyal ile hakkımıza bildiririz başlıklı TIKKO'nun bil-
dirileri bağlı Örgüt düşüncesini açık seçik ortaya koymaktadır. Söz konu
su yahın ve kitaplar Örgütte bulunmasını önerdikleri çağrışı tamamlamak-
tadır. Keza Örgütün yayınlarından olan kırmızı siyasi iktidar öğretisinin
fotokopisi aslı bırakılarak doayaya konmuş olduğu cihasetle, bahse konu
evin Gaziantep kesimine gönmak olarak gösterilmek istenen faaliyetlerin
bir merkezi haline getirildiğine dair başlıca kanıtlardır. Bununla bir-
likte Gaziantep bölgesindeki çalışmalar, İstanbuldaki Örgüt merkezi ile
zaman zaman irtibatlar ve bir kısım hazırlık çalışmalarını aşacak bir dü-
zey göstermemiştir. Daha doğrusu bu aşamaya gelinmeden kovuşturmaya el
koyma durumu hacil olmuştur.

6 Numaralı klâsörün 458-469 sırasındaki belge ve kayıtlar sanık
Mehmet YILDIZ'ın TIKKO irtibatını, özellikle Örgüte şürevyen olduğu Keban
barajından dinamit sağladığının ne surette ortaya çıktığını belirtmekte-
dir. Sanık Mehmet Yıldız'ın iş yerinde ve kaldığı otel odasında yapılan
aramada elde edilen ideolojik muhteva ifade eden yayınlar (12 No.lu klâ-
sör 261 sıradaki emanet kayıtları) ile yasalara tahrik edici şiir ve not
lar bir yana 6 numaralı klâsörün 467 nci sırasındaki İstanbul Valiliği
mahreçli Yıldırım YILDIZ muhtevası sanıkla ilgili iddianın nereden kayna
aldığını ve sanığın bu olay ilgili gelişmedeki gerçek durumunu tesbitte-
ki aşamanın nereden başlayıp, hangi noktada iddianın itiraf ve diğer be-
yanlarla bütünlük kazandığını göstermektedir. Sanık Mehmet YILDIZ'ın
dinamit temini olayı ile ilgili ifadesi aynı zamanda teyp bandı ile tes-
bit edilmiş ve bu bant canlı bir şahıstan olarak 6 No.lu klâsörün 470 nci
sırasındaki yer almaktadır.

Teçhâstteki çalışmalara mal olmuş, bir faaliyetin sonradan niçin
eşer olmasının tesbiti nasıl mümkün ise, o şekilde hareket edilmiş ve
delil sağlanmıştır. Örgütün Güney Doğu Bölgesinde gösterdiği silahlı fa-
liyetler ve özellikle bomba imalatında kullanılan ve eylemde kullanılan
bomba ve dinamitlerin bir temin kaynağı olmak lâzım gelir. Bu kaynağın
neresi olduğunu sanıklar kendi beyanları ile ortaya koymuşlardır. Bu ko-
nuya ilişkin olarak Muzaffer ORUÇÖZÜ ve Cüleyman YEŞİL İstanbul kovuş-
turlaşında açıklamalarda bulunmuşlar ve bu açıklamaları sanık Mehmet YIL-
DIZ'ın mahalli emniyetee alınan ifadesi ile An.Tevcilik ifadeleri karşı-

lamış ve hatta ayrıntılı bir muhteva getirmiştir.

6 No.lu klâsörün 476 ncı sırasındaki zarf içersinde Karakoçan eyleminden sonra sanık İbrahim Halil Akyol'un üzerinde ele geçen Hüseyin YILDIRIM'a ait ve başkasının fotoğrafı yapışık sahte nüfus cüzdanındaki resmin Ali Haydar YILDIZ'a ait olduğunu öne sürmüş idik. Duruşma sırasında bu resmin Ali Haydar YILDIZ'a ait bulunmadığını ifade edilmesi karşısında mahalli tesbit ile, resmin Ali Haydar YILDIZ'a benzemediği belirtilmiş ise de; Karakoçan eyleminde Ali Haydar YILDIZ'ın görev almadığı zaten münakaşa konusu olmadığı gibi, iddiada önemli olan espri faillerde birinin sahte nüfus cüzdanını kullanan kimse olduğu hususudur. Bu resmin nüfus cüzdanı sahibi Hüseyin YILDIRIM olmadığı da 475 sıradaki resimli nüfus kayıt örneğinden açıkça anlaşılmaktadır. Mahkemece talebimize uygun olarak yapılan tesbit fotoğrafın Ali Haydar YILDIZ'a ait olmadığını açıkça vurmakla kalmamış, bu eylemde İbrahim Halil AKYOL ve Ali Haydar YILDIZ'da başka bir militanın da görev aldığı gerçeğini yüze vurmuştur. Böylece iddia ettiğimiz sayıdaki ve kişilikteki militanlarla Karakoçan patlama eyleminin yapıldığı kanaatini değiştirecek bir durum hasıl olmuştur.

7 No.lu klâsörün 1-41 sırasındaki belge ve tesbitler 28.10.1972 tarihinde Yunus EKŞİ'nin soygun amacı ile evinin silâhlı basılması ve oğlunun EKŞİ'nin yaralanması olayı ve gelişimini yansıtmaktadır. Söz konusu olay başlangıçta adliyeye intikal ettirilmiş ve uzun süre failleri tesbit olunamamış durumda takibata devam edildiği sırada Hidir AKGÜN'ün ihbarı takiben gerçek failleri içeren bir soruşturma yöntemi izlenecek olayın gerçek çehresi meydana çıkarılmıştır. Hidir Akgün'ün ihbarı ve olay faillerinden Davut Kurun'un yakalanması ve olayın boyutlarını belirleyecek durumun açıklığa kavuşması her türlü kuşkuğu ortadan kaldıracak biçimde bir soruşturma titizliğine bağlanarak sonuçlanmıştır. Olay faillerinden Davut Kurun öncelikle soruşturma makamlarına olay yerini göstermiş buna ilişkin ayrı bir zabıt tutulmuştur. (7 No.lu klâsör 39 sıra) Bununla yetinilmiyerek olayın geçtiği yerde sanık Davut Kurun huzuru ve soruşturma görevlilerinden başka mahalle muhtarı, mağdur Duran Ekşi ve mağdurenin kardeşi Meser Ekşi'nin huzurlarıyla olay zaptı sanığın huzurdaki beyanlarına dayanılarak tutulmuş ve taşıdığı imzalarla doğruluğu teyit edilmiştir. Özellikle 7 No.lu klâsörün 41 sırasındaki söz konusu olay yeri tesbit zaptı dinlenen şahit beyanlarıyla aynı zamanda sözlü bir kuvvet kazanmıştır. Zira bu zabıta imzaları bulunan Duran Ekşi ve Meser Ekşi Mahkeme huzurunda dinlenilmişlerdir. Zaptın tutulduğu sırada gelişimin anlatımlarıyla ortaya koyan sanık Davut Kurun'a herhangi bir baskı yapılmamasını, şu veya bu şekilde tesir altında beyanlarının alınması gibi bir durumun söz konusu olmadığı dinlenen şahit beyanlarıyla kesinlikle anlaşılmıştır. Bu itibarla bu tesbit ve beyanlar gerçek olayı yansıtmaktadır. Dolayısıyla buna itibar sözlü aşamada hasıl olan kuvvetle zorunlu bir şekilde gelmiş bulunmaktadır. Duruşma sırasında gerçek ilâfına yapılan kıyılama ve olayın amacını ters göstermeye yönelik çabalar böylece geri püskürtülmüş olmaktadır.

7 No.lu klâsörün 49-51 sırasındaki kroki ve yer gösterme zaptı sanık Zeki Şerit'in Kayışdağ caddesi dolaylarında bekçiler ve devriye polis ile bekçi arasında silâhlı

bir tecavüz hareketinde bulunarak kaçtığı olayla ilgili gerçek durumu saptamaktadır. Tanık Zeki Şerit bu olayda hadise yerindeki tesbit sırası da olduğu gibi anlatmakta ve keza ateşe maruz kalan bekçi ve polis kendi anlatımlarıyla oluşu ortaya koymaktadırlar. 7 No.lu klâsörün 50-51 sırasındaki yer gösterme zaptı soruşturma görevlilerinden başka tecavüze maruz kalan polis memuru Balabey Güngör ve bekçibaşı Mehmet Bel'in huzuru ile tutulmuş ve onların izazaları ile de kuvvet kazanmıştır. Her iki imza sahibi tanık olarak huzuren dinlenilmiştir. Olayı gerçek yüzü ile ortaya koymuşlardır. Ancak araya giren zaman unsuru nedeniyle eşkal hatırlamada bir takım tereddütlü beyanları olmuş ise de olay yerindeki tesbiti zedeleyen bir netice hasıl olmamıştır. Kaldığı olay mahallinde toplanan mern kovanlarının ekspertizi sonuçlarıyla, bu tutanakta kullanıldığı sanık tarafından ifade edilen silahın özellikleri aynıyet göstermekte olduğu anlaşılmıştır.

Ensen olay yeri tesbit zaptı; gelişmeleri ve gerçeği bütün ayrıntılarıyla yansıtan ve sözlü teyide konu olan önemli bir delil niteliğinde olması itibarıyla olayın başka türlü ifadesi ve bundan rücu için ı ilerişürülecek her türlü düşünce gerçek olgu karşısında zorlama olarak kalmaktadır.

7 No.lu klâsörün 57-82 sıradaki yazılı deliller ve belgeler 25.2.1973 günü İçerenk3y caddesi No. 63 de eve hırsızlık maksadiyle gelinmesi ve şoför Mehmet Mercan'ın yaralanması olayını yansıtmaktadır. Hırsızlıkta soruşturma makamlarını bu olayın TIKKO faaliyetlerine dönük bir eylem bulunduğunu düşüncesine sevk eden ihtimaller olarak, aynı mahalle yakın yerlerde meydana gelen çatışma ve diğer buna benzer silahlı bir takım eylemler olmuş ise de; söz konusu olayın gerçek failini belirleyici bir oluşum hasıl olmamıştır. Ancak 58 sıradaki ekspertiz raporlarından ve olaya yakın yerlerde faili tesbit edilmiş diğer yan olaylardan hareketle kurulan bu bağlantının doğru olduğunu kanıtlıyacak bir aydınlık duruşma sırasında hasıl olmamıştır. İddianamede esasen bu konuya ilişkin tereddütlerimizi ifade etmiş ve gerçeğin açığa çıkmasını, ihtimali düşüncelerin ve belirtilenin değil asıl faili meydana çıkaracak çabanın mahkeme safhasında gösterilip sonuca ulaşılmasını dileğini belirtmiştik. Şu hale göre bu olayla ilgili olarak örgütsel bir eylem bağlantısı ve bu dava konusu örgütle ilgili herhangi bir sanığın söz konusu eylemi yaptığını ortaya koyacak kuvvette ve inandırıcılıkta bir delil düzeyine varıl maması olmakla, netice itibarıyla söz konusu yazılı deliller karşısında iddiamızı davadan istisna etmek gibi bir görüşe yöneleceğimizi ve mevcut delillerin yeterlik kazanmamasının buna yol açtığını şimdiden ifade etme isteriz.

7 No.lu klâsörün 83-101 sırasındaki yazılı belge ve tesbitler 11 Nisan 1973 günü soygun amacı ile Semi Sarı ve Zeki Şerit'in Ethem Ut ku'nun Barbaros Bulvarı 40/16 daki dairesine silahlı olarak girmeleri ve evde bulunan Münevver Demirtaş ile Şebnem Kalyoncu'nun yaralanmasına sebebiyet verilmesi olayını yansıtmaktadır. Olayın emniyet makamlarına intikalinden itibaren yapılan tesbitler doyurucu bir muhteva göstermekteydi 94-96 sıradaki miracaat zabıtı varakası 97-100 sıradaki mağdure ve müştek Münevver Demirtaş'ın ayrıntılı beyanı ile mağdurelerin iddia ettikleri gibi ağızları kapanarak zorlandıklarına dair

raporlar (92) doğrultusunda gelişebilen soruşturma 83-84 sıradaki yer gösterme tutanağı ile gerçek menziline oturmuş bulunmaktadır. Söz konusu tutanak olay yerinde mağdure Münevver Demirtaş ve ev sahibi Ethem Utku'nu huzuruyla tutulmuş ve duruşmada muhtevası bütünüyle Ethem Utku tarafından teyit edilmiş olmakla temel delil niteliği kazanmış ve sözü edilen olay bu tutanakta tesbit edildiği üzere gelişme ve sonuç göstermiş bulunmaktadır.

Ethem Utku'nun evine silahlı soygun olayı bakımından duruşmada ya ratılmak istenen kargaşa, yazılı ve sözlü delillerin bütünleşmesiyle beraberlik kazanmış, gerçek olgu olay faillerini belirleyecek şekilde açığa çıkmış olmaktadır.

7 No.lu klâsörün 102 sırasındaki delil ve belgeler 14.4.1973 tarihinde Altunizade polis karakolu bekçilerinden Halil Hayvakara'nın öldürülmesi ve Fikret Karaçay'ın yaralanması olayını faillerini ortaya koyacak açıklıkta yanıtırmaktadır. Daha da ileri bir delil kuvveti yaratan gelişimin kaynağı da belirttiğimiz sıradaki kanıtlayıcı belgeler arasında yer almaktadır. Her şeyden önce olayın meydana çıkış biçimi ve buradan diğer fail Zeki Şerit'e ulaşan soruşturma ve yargılama zinciri konusunda gerçek olgu tesbit edilmiş bulunmaktadır. 7 No.lu klâsörün 155-156 ncı sırasındaki arama ve müsadere zaptında sözü edildiği üzere 31 me yol açan silahlı eylemin ertesi günü sanık Sami Sarı Top elviler semtinde yeni bir eylem ilişkisi ve hazırlığı içerisinde ele geçirilmiştir. Sami Sarı'nın üzerinde bulunan TİKKO ibareli bomba ve beyannameler örgütsel bağlantıyı açığa vurmuş ve buradan hareketle geliştirilen soruşturma önce Fikirtepe operasyonuna yol açmış ve Zeki Şerit'in elde edilmesiyle Sami Sarı'nın bekçinin dürülmesi olayına ilişkin anlatımlarının doğru olduğu, Zeki Şerit'in beyanı ve bu doğrultudaki tesbitlerle aydınlık kazanmıştır.

Altunizade olayının gerçek hüviyetini ortaya koyan gelişmenin elde edilmesi ne baskı ile, ne zorla ne de şu veya bu şekilde başka bir yolla temelde mümkün değildir. Sanık Sami Sarı başlı bulunduğu örgütü belirleyici biçimde suç üstü yakalanmış ve yanındaki bombadan başka dağıtılmaya hazır beyannameler ve sahte nüfus cüzdanı olduğu halde daha önce kararlaştırılan bir randevuya gelmiş ve üzerinde taşıdığı bütün delillerle suç üstü ele geçirilmiştir. 7 No.lu klâsörün 162 ncı sırasındaki zarf kapsamı bu yördaki iddiamızın kaynağı ve dayanağıdır. Sami Sarı, Altunizade olayı ve örgütsel ilişkileri konusunda bir takım açıklamalarda bulunmuş ve örgüt olan efin Fikirtepedeki yerini söylemiştir. Buna dayanarak girilen operasyon beyanlara gerçeklik değerini kazandırmış, Fikirtepe operasyonunun silahlı mücademe gelişmesi Zeki Şerit ve diğerlerinin yakalanması Sami Sarı'nın beyanlarındaki doğruluğu her türlü ifadenin üstünde parçalanmış Zeki Şerit'in ele geçmesinden sonra Sami Sarı yüzleştirilmiş ve soruşturma görevlileri yaralı bekçi Fikret Karaçay ile mahalle muhtarı Celal Ribar huzuruyla olay yerinde yapılan ayrıntılı bir keşif zaptı ve yer gösterme ile Altunizade olayının failleri ve bu olayın örgütsel düşünceye bağlı olarak ortaya konduğu hakikatini bütün ayrıntılarıyla sergileyecek bir muhteva yaratmıştır. Söz konusu zaptın muhtevası ve bu zaptın sanık beyanlarına atfer tutulduğu hususun mahkemede dinlenen şahit Muhtar Celal Ribar'ın beyanı ile ileri sürülen karşı tutarsız bir kısım iddiaları yer yer bir eder kanıtlayıcı bir sonuç yaratmıştır. 7 No.lu klâsörün 174-184 ncı sırasındaki ekspertiz raporları kapsamı ve sonucu da Altunizade olayı ile Fikirtepe operasyonunu birbirine

bağlamakta ve/ortaya örgütsel nitelikte silahlı bir eylem hareketinin bütün boyutlarını çıkarmaktadır. Çünkü sanık Sami Sarı yakalandıktan sonra, Altunizade eylemini Zeki Şeritle birlikte gerçekleştirdiklerini ifade etmiş ve bu doğrultuda gerek Fikirtepe operasyonunda yarımış vaziyette ele geçirilen borvning taklidi 2503 numaralı tabanca ile 45 kalibre çapında 1200734 numaralı tabancalar ve gerekse Topseleviler operasyonunda Sami Sarı'nın üzerinde yakalanan unik marka 649964 numaralı tabancalar üzerinde yapılan ekspertiz Altunizadede bir bekçinin öldürüldüğü, diğer bekçinin yaralandığı mahalde elde edilen ve öldürülen bekçi Halil Havvaka-ra'nın vücudundan çıkarılan mermi ve kovanların bu silahlardan atıldığını kuşkusuz belirleyecek bir sonucu tesbit etmektedir. Böylece Altunizade eylemini örgütsel faaliyet merkezine götüren gelişme, Topselevilerde Sami Sarı'nın örgüt mihrakını belirleyen suç delilleri ve beyanları ile dayanak kazanmış ve Fikirtepe operasyonu sonunda ele geçirilen silah ve kısmın yarımış vaziyetteki dökümanlar her iki yakalama operasyonunu ve öldürme ile sonuçlanan eylemi TİKKO'nun hareketleri olarak birbirine kenetlemiştir.

Soruşturma makamları ortaya çıkan bilgi ve delillerin aydınlığında Altunizade eylemini işleniş amacını da kapsayacak şekilde bütün boyutlarıyla olay yerindeki sanıklar anlatımlarıyla tanıklar huzurunda tesbit etmişlerdir. 7 No.lu klâsörün 152-154 arasındaki tesbit tutanağı mahkeme huzurunda dinlenen hazırun kişilerin yeminli beyanı ile tamamen doğrulanarak aynı zamanda sözlü bir delil gücü kazanmış bulunmaktadır. Bu belgede ifadesini bulan olgu ve beyanların tamamen gerçeği yansıttığı cihetle söz konusu eylemde esas alınması ve diğer dayanakların burada belirlenen olgu ışığında değerlendirilmesi gereği kendisini bir zorumluluk olarak kabul ettirmektedir.

8-9 klâsörlerde bulunan ve 40 adet zarfı kapsayan belge ve dökümanlar üzerlerinde yazılı olduğu gibi 20-21 Nisan 1973 gecesi Esenler Kâzım Karabekir mahallesinde bulunan ve örgüt üssü olup, örgütün liderlerinden Muzaffer ORUÇOĞLU ve Cem SOMEL'in barındıkları evde ele geçirilmiştir. Bunlar T.K.P.M.L. örgütü ve bağlı kuruluşları olan T.M.L.G.B. ve Ex TİKKO'nun özellikle silahlı mücadele hedefindeki örgüt amacını içeren tüm teorik ve pratik çalışmaları yansıtmaktadır. Diğer yandan örgütün başka çalışmaları arasında elde edilen bildiri, beyanname, kararname, tez, eleştiri ve notlar bakımından mahreç teşkil eden bir nitelik ve kapsam göstermektedir. Çoğunlukla baskı araçları ve bir kısmı orijinal asıllarıyla ele geçirilen örgüt görüş ve faaliyetlerini boyutlayan belge ve dökümanlar hareketin kaynağını belirlediği gibi diğerleriyle bütünleşerek ortaya konan örgütsel faaliyetler dizisinin hedefini ve bunun silahlı harekete dönük çeşitli biçimdeki ürünlerini sergilemektedir.

8 ve 9 numaralı klâsörlerin başındaki savcılık emanet memurunun iznini taşıyan 16.7.1973 tarihli tutanakta da anlaşıldığı gibi söz konusu klâsör kapsamına alınan belge ve dökümanlar örgüt üssünde ele geçen tüm belge ve bilgileri yansıtmakta ancak örnekleme olarak seçilip dosya ya konmuş bulunmaktadır.

Asıl emanet kayıtlarına göre sanık Muzaffer Oruçoğlu, Cem Somel ve Hanife Canik'in yakalandığı evde ele geçen silahlı mücadele doğrultusunda etkin bir faaliyet

ifadesi olan belge ve dökümanların bir kısmı üzerinde iddianamemizde açıklamalarda bulunmuştuk. Esasen kendi kapsamı başlı başına örgütsel bir amaç ve faaliyet aynası ortaya koyan 125 kalem emanet muhteviyatlarının üzerinde ayrı ayrı durmanın yersiz olduğuna kanıyız. Bunların değerlendirilme yegan yegan dikkate alınacağı tabiidir. Ancak biz bir nokta üzerinde durmadan geçemeyeceğiz. Sanıklar duruşmada, yıkıma yönelik belirli fikirler taşıdıklarının ve fakat henüz o safhaya gelmediklerini iddia etmektedirler. Çeşitli örgüt üyelerinde ele geçen belge ve dökümanlar özellikle söz konusu ettiğimiz 125 kalemi kapsayan dökümanlar tek tek incelendiğinde, hepsinin bir faaliyet sonucu bir araya getirildiği ve bunların amaca yarar sağlayacak şekilde basılıp çoğaltıldığı ve imkânların bir araya toplanarak potansiyel teminine çalışıldığı ve çalışma ürünü olarak kendisini gösteren beyanname, kararname, tez, eleştiri ve örgüte ait diğer derleme yazıların belli mihraklar kanalı ile diğer çalışma alanlarına aktarılacak bunların geçerlilik kazandırılmak suretiyle kendilerinden beklenen benimsetme, propaganda ve ajitasyon ve diğer suretlerde fonksiyonel bir sonuç yaratması yönünde gerekli çalışma ve organizein yapıldığına kanıt teşkil etmesi yönünden ayrı bir önemi vardır. Silahlı hareket ve faaliyet kapsamı gösteren tüm belge ve dökümanlar örgütsel bir işlerliğin ve bunları amaç doğrultusunda kanalize etmenin açık ifadesidir. Bunun yanı sıra örgütün faaliyet alanı içine koyduğu çeşitli yerlerde gösterilen silahlı eylem ve diğer biçimdeki çalışmalara bakıldığında, teorik olarak önceden tesbit edildiği ve pratik olarak örgütlendiği şekil suretlerde eylemlerin ortaya konduğunu görmekle, örgütün silahlı mücadele hedefindeki tüm gayretlerinin saptandığı doğrultuda samereler verdiği sonucuna bizi götürmektedir.

8 ve 9 numaralı klasörlerde bulunan örgütsel bir düşünce ve faaliyet birliğinde yansıtan örnekleme seçilmiş zarflardaki belge ve dökümanların başlı başına anlam ifade eden münferit muhtevaları bir yana tüm amnette bulunan ve 125 kalemden oluşan doğ delillerinin silahlı mücadele hareketine ve yıkıma yönelik olarak nitelikleri itibarıyla şöyle bir tasnife tabi tutarak ifade edebiliriz.

1- Örgütsel ilişkileri ve bu uğurda gösterilen faaliyetleri gizlemek için girişilen sahte kimlik, sahte nüfus cüzdanı, sahte iş kartı ve diğer şekillerde sahte belge düzenlemeye yarayacak araç ve gereçler ile bunun ürünleri olan çeşitli sahte evrak örnekleri.

Örgüt merkezinde ele geçirilen sahte düzenleme araçları ve sahte olataklar düzenlenmiş çeşitli evrak muhtevası dışında, çeşitli faaliyet alanlarında yakalanan sanıklar sanıklar üzerinde hüviyeti belirleyici nüfus cüzdanı ve kimlik belgelerinin hiç birisinin sahil olmaması karşısında sahte düzenlemenin uygulama alanına konulduğu ve resmi makamların ve mahkemat kimselerin geniş ölçüde ifal edildiği sonucu kendini göstermektedir. Ayrıca böyle bir sahteliğe başvurmaın nedeni sanıklarca girişilen ilişki ve faaliyetlerin gerçek kimliği gizlemeyi gereksindirecek ölçüde olduğu sahte isimler altında suç teşkil eden faaliyet nedeniyle kanunun yakaları yapışmasını önlemek için bu desiselerin yaratılmak istendiği ve böylece yıkıma yönelik tüm faaliyetlerde sanıkların meçhuliyet ve gizlilik düzenlemesiyle kendilerini sırlamaya çalıştıkları kuşkusuz anlaşılmaktadır.

2- T.K.P.M.L. ve özellikle bu örgütün yan kuruluşu olan TİKKO4nun girişeceği silahlı eylemler sabotaj ve gerilla kalkışmaları bakımından gayri nizami harp esaslarını kapsayan

taktik notlar, kitaplar, çeşitli silahların kullanılmaları ve teknik bilgileri ile muhtelif bomba imalini gösterir pratik şema ve diğer not ve önerilerdir.

Bütün bunlar silahlı halk savaşı düşüncesine sahip öncü bir örgütte amaca uygun düşen ve onu gerçekleştirmede yarar ve etki sağlayan hazırlık ve çalışmalar ifadesidir.

Bu yolda Türk Silahlı Kuvvetlerinde istifade edilen çeşitli gerilla ve kimyasal harp talimname ve ders notlarından dahi istifade edildiği görülmektedir. Sanıklardan hemen hemen hepsinin silahlı olarak ele geçmeleri ve geniş bir alanda sergilenen patlama eylemleri, özellikle örgüt imali bombaların kullanılması halini gözönüne aldığımızda bu uğurdaki hazırlığın da kendisinden beklenen meyveyi verdiği sonucuna bizi kolaylıktır. Keza köylük kesimlerdeki kır faaliyetlerinin kısmen gerilla çalışması biçiminde sürdürüldüğü delillerin ortaya koyduğu bir gerçektir.

3- Örgütsel faaliyeti esas alan ve özellikle silahlı halk savaşı aşamalarını öneren Mao'ist nitefak ve kapsamındaki teorik eserlerden esinlenerek, sanıkların bir takım araştırmalar kaleme aldıkları ve muhtelif zamanlarda bunları derleyip topladıkları çeşitli el mahsulü yazılar.

T.K.P.M.L. ve yan kuruluşlarının amacı, stratejisi ve hareket yöntemi esasen örgütün tez eleştirisi ve diğer yazılarında belirlenmiş olmakla beraber, uygulamaya geçildikten sonra gösterilen sapmalar ve militanların düştükleri hatalar, harekete zarar verecek yanlış anlamaları gidermek bakımından çeşitli örgüt militanlarınca ve yöneticilerince gerçek kaynağı gösteren ve öze işaret eden yazı ve derlemelerin kaleme alındığı ve bunların kadrolara öğütlenmeye çalışıldığı anlaşılmaktadır.

4- Örgütün yıkıma yönelik olarak çeşitli yurt kesimlerinde gösterdikleri bir takım çalışmalarının izlenimlerinin tesbit edildiği muhtelif el yazması, rapor ve notlar.

Bunlardan bir kısmının muhtevasına iddianamede yer verirken Tekrarına gerek görmüyoruz. Ancak bu gibi belgelerin ifade ettiği anlam ve taşıdıkları öneme kısaca işaret etmek isteriz. Öze konusu rapor ve notlar örgüt amacı doğrultusunda çeşitli yerlerde gösterilen bir takım çalışma ve ilişkileri ortaya koyduğu gibi, bunlar başlı başına örgütün faaliyet ürünü ifadesi ve işareti olan belgelerdir.

5- T.K.P.M.L. ve yan kuruluşlarının esas aldığı ideolojinin boyutlarını tesbit eden ve örgüt tarafından derlenip oluşturulan ve belirli bir dönemdeki fikir çatışması ve tartışması aşamasından sonra ortaya çı ve örgütün diğer çalışma alanlarında ele geçen tez, eleştirisi ve teorik esinlenmeye dayalı notlar.

Bunlar örgütün dağınık kesimlerindeki faaliyet alanlarında ele geçen esasen dosyada ve emanet kayıtlarında çok görülen tükerrer belgelerdir. Ancak örgüt yöneticilerinin yakalanmış bulundukları evde ele geçmesi örgüte aidiyeti ve b. lı kaynak bakımından önemli bir sonuç yaratmaktadır.

6- T.K.P.M.L.'nin vurucu gücü olarak oluşturulan TIKKO'nun eylem hareket stratejisi ve yöntemini tesbit eden çeşitli emirname, kararname TIKKO'nun kaldıracağı hedefler şehir ve kır gerillalara hareket tarzı ve bunlara yapılan önerileri kapsayan yazılar.

İddianamemizin 159-169 sırasında ve diğer bir kısım bölümlerinde TIKKO'nun silahlı hareket kapsamını yansıtabilecek örnekler aslana uygun ol verilmiş bulunduğundan tekrarını lüzumsuz bulmaktayız.

Esasen bunlar inkar edilmeyen mana ve muhtevalarıyla amel edilebilme delil gücünde olan amaç doğrultusundaki uygulama ifadeleridir.

T.K.P.M.L. ve yan kuruluşlarının çeşitli faaliyet alanlarında dağıttıkları belirli olayları gerçeğinden saptırarak kitleleri ajite etmek amacıyla dağıtıp yaydıkları bildiri, beyanname ve duyurular.

Bunların da muhteviyatlarına, getirmek istedikleri düşünce ve yaratmak istedikleri etki ile sonuç açısından ne oldukları konusuna iddianamenin ilgili bölümlerinde yer vermiştik. Ancak bu bildirilerden bir kısmı el yazması orijinal olması itibarıyla kaynak ifade ettiği gibi ve bağlı örgüt düşüncesinden hareketle çeşitli yerlerde ele geçen ve paydaş pay kovuşturma makamlarının (Emniyet, Jandarma, C.Savcılıkları) intikal eden aynı nitelik ve kapsamdaki bildiri ve beyannamelerin mahrecini teşkil etmesi bakımından bütünleştirici ve faaliyetleri tek bir örgüt düşüncesine ve eylemine bağlayan bir sonuç yaratmaktadırlar.

8- Çeşitli bildiri, beyanname ve afişlerin basılmasında kullanılan harfler ve amblemler ile bunların kalıp ve baskı yapmaya yarar matzemeleri.

Örgütün faaliyet ürünü olarak kendisini gösteren ve çeşitli alanlarda dağıtılan bildiri ve beyannamelerin üzerine basılan küçük yazı ve belirli sloganlar ile hareketi kompozit eden örneği çok görülmüş baskı amblemler, burada ele geçen baskı araçları ürünleriyle aynıyet göstermekte ve bütünlük yaratmaktadır.

9- Çeşitli askeri menşeli giyim eşyası ve araçlar.

Bunlar askeri elbise ve battaniyelerin dışında sırt çanta matra, gaz maskesi, bot ve patlayıcı madde malzemeleri olarak kendini göstermektedir.

10- Başlı başına silahlı güç ifadesi olan tabanca, av tüfeği mermiler, av tüfeğinde kullanılan fişek yapma malzemeleri ile patlayıcı madde özellikle bomba yapmaya yarar çok sayıda malzemeler.

Bunlar da çoğunlukla örgütün diğer çalışma alanları ve eylemlerinde görülen türde silahlı hareket kapsamı gösteren doğrudan doğruya kendisi silah olan ve silahı toparlamayı ifade eden canlı delillerdir.

Silah kullanmayı öğrettiren ve çeşitli gerilla faaliyetlerini ve bunların biçimini öneren ve muhtelif zamanlarda ve muhtelif yerlerde aynı istikamette ortaya konan eylemler zinciri aynı düzeyde ve birbir ardı sıra gözönüne alınıp değerlendirildiğinde hazırlanmış, uygunu başlandığını gösteren bir sonucu kendiliğinden ortaya koymaktadır. T.K.P.M.L. örgütü ve yan kuruluşlarının silahlı mücadeleye dönük direkt ve indirekt tüm faaliyetlerinin faturası ve fatura kalemlerinden işte kısmı bunlardır.

Biz sadece örgüt liderlerinin yakalandığı bu evde ele geçen delillerle ilgili ayrıntılı nitelik belirleyici bir izanata giriştik, yakalama sonuçları ve emanet kayıtları özellikle silahlı mücadele gösteren deliller üstüne aynı sözleri tekrar etmiyorduk. Ancak tüm bu belge, döküman, silah, bomba ve amaca yarar sağlayacak tekml malzeme silahlı mücadele hareketi esas alınarak değerlendirilmesi noktasına tını defaatle çizerek temas etmek istiyor ve bunun bir zorunluluk olmasına tekrar tekrar dikkati çekiyoruz.

Sanık sorgularında her şeyin baskı, zor ve işkence eseri olarak söylendiği teması geleneksel olarak işlenmektedir. Bu inkâr ile canlı delil gerçeğoni nasıl bağdaştırabiliyorlar. Bütün bunları örgüt üslerine polis mi koydu, jandarma mı koydu, yoksa bunlar gaip ten mi geldi.

Emanetlere ilişkin olarak hazırlıkta özellikle operasyon sonrası soruşturmalarda ilgili sanıklara ayrı ayrı bulunan delil ve belgeler gösterilmiş ve bunların mahiyetleri kendileri tarafından ifade edilmiştir. Duruşmada da hemen hemen farklı bir sonuç doğmamış, okunan her delil ve belge ilgili sanıklar özellikle yönetmen sanıklar açısından kabul görmüştür. Bir kısım malzeme ve silahın Şafak zamanından kalmış olduğuna değinmenin dışında öz bir delili inkâr sonucuna varacak beyana rastlanmamaktadır. O halde, sanıkların duruşmadaki beyanlarıyla, canlı deliller arasında büyük bir uçurum vardır, bu uçurumu sanıkların inkâr ve yalanları yaratmakta ise de; gerçek olan kendisini haykırmaktadır.

Biz ayrıntıya inerek ve tek tek, kalem kalem ilgili sanıklara gösterilecek muhtevaları ifade edilen delil ve dökümanlar açısından hazırlık beyanlarının doğruluğu yansıttığı kanaatındayız. Bununla ilgili bir iki örnek vermek isteriz. Dava sanıklarından Engin Giray örgütsel faaliyetlere katıldıktan sonra bir kısım askeri menşeli eşya ile tüfeğini örgüte verdiğini ifade etmiş ve bu ifadeyi Cem Somel'in hazırlık beyanları doğrulamıştır. Bu kadarla kalmamış, Engin Giray'a ait sözü geçen tüfek Esenlerdeki örgüt liderlerinin barındığı bahsi geçen üste ele geçmiştir. 21 Nisan 1973 günü Esenler operasyonunda ele geçen delil ve döküman tutanağının 109 ncu sırasındaki av tüfeklerinden bir tanesinin Engin Giraya ait olduğu tesbit edilmiştir. Keza sırt çantası ve askeri battaniye gibi askeri eşyalar da bu evde ele geçen ziyade sayıdaki malzemelerden

Dava sanıklarından bazıları da örgütsel ilişkilerini inkâr etmelerine karşı bir kısım emanet belge muhtevaları kendilerini yalanlamaktadır. Örneğin sanık Yılmaz Karakoç örgüt ilişkisine dair hazırlıktaki kısmi beyanına rağmen, duruşmada örgütle olan ilişkisini külliyen inkâr etmiş ise de; Muzaffer Oruçoğlu'nun yakalandığı örgüt üsünde ele geçen deliller arasında Yılmaz Karakoç'un aile ve okul fotoğraflarıyla kendi ismini taşıyan mektup zarfları bulunmuştur. (Emanet kayıtları 56,91 sır

Keza Kutsiye Bozoklar'a ait Emekli Çandığı cüzdanı, Davur Kurur'un hemşehrisi polis memuruna ait polis kimlik kartı, Ahmet Muharrem Çiçek'e ait banka cüzdanı yakın örgütsel ilişkinin ve beraberliğin delili olarak kendini göstermektedir.

Davada sanıkların örgütsel ilişki ve faaliyetine dair iddia ettiğimiz her konunun mutlak bir dayanağı vardır. Gözle görünecek kadar açıklıkla tesbit edilen olgular karşısında karineye, kuşku ve genişletici yoruma yer yoktur. Ne söylemişse olandır ve yapılandır.

Yukarıda sözünü ettiğimiz ve bir kısım 8 ve 9 numaralı klasörde yer alan ve tamamı emanette bulunan silah, patlayıcı madde imaline yar malzeme, belge ve dökümanlar lider sanıklar itibarıyla örgütün merkez üs'ü statüsündeki bir mahalde yakalanmış olmaları bakımından önem taşımakta ve diğer emsallerinin mihrak ve kaynağını teşkil etmekte ve onları aynı anaca dönük silahlı bir mücadele hareketinde bütünleştirip tek bir mihrak düşünceye bağlamaktadır.

Biz iddia ediyoruz ki, ele geçen her örgüt üs'ü aynı zamanda örgüt faaliyetleri

yönünden organize ve çalışma merkezidir. Çünkü bölgesel faaliyetlerin çeşitli hareket merkezlerine bağlı olarak sürdürüldüğü bu Us'lerde ele geçen belge ve dökümanlardan anlaşılmaktadır. Çeşitli faaliyet raporu sonuçlarını yansıtan belgeler, halk savaşı düşüncesini öneren eleştiri ve notlar ile taslak düşünceleri belgeleyen kroki ve el yazması belgeler bu istikametteki görüşümüzün kanıtlardır. Bu konuda önemli saydığımız ve gerçekleştirilmiş silahlı bir eylemin plansal hazırlığına ifade eden krodan söz etmeden geçemiyecəiz. Muzaffer Oruçoğlu ve Cem Somel'in yakalandıkları evde ele geçirilen belgeler arasında 9 numaralı klasörün 24 numaralı zarfı içinde bulunan bir duvar takvimi kağıdının arkasındaki beyaz yüze çizilen kroki Altunizade mıntikasının polis ve karakol bağlantılarına göstermekte ve bir kısım özel işaretler taşımaktadır. Söz konusu belge okunduğunda sanık Zeki Şerit Altunizade eyleminden sonra arkadaşlarına eylemi yaptığı yeri tarif etmek bakımından bu krokiyi çizdiğini söylemiştir. Ancak Zeki Şerit Altunizade eyleminde planlama ve hazırlık düşüncesini ve çalışmasını bertaraf etmek için bu yalanı ortaya korken içine düştüğü çelişkiyi gözlerden gizlemeye çalışmıştır. Şöyleki sanık Zeki Şerit ve Sami Sarı 14.4.1973 gecesinde 15.4.1973 gününe başlayan gece yarısından sonra Altunizadede bir bekçiyi öldürüp diğer bekçiyi yaralamaları üzerine olay mahallinden kaçarak, Kadıköy yakasındaki Fikirtepede bulunan örgüt Us'süne gitmişlerdir. 15.4.1973 günü saat 09.300 da Sami Sarı'nın Topsevliler semtinde mükerrer randevüsü vardır, oraya gitmek durumundadır, gerekli hazırlığı yapıp karar kılınan saatte Sami Sarı Topsevlilere gitmiştir. Zeki Şerit ise işlemiş olduğu fiilin korku ve heyecanı içersinde evden dışarı çıkmadığı gibi, yakalanma korkusuyla İstanbul yakasının ta öbür ucunda bulunan Etenler semtine yani Muzaffer Oruçoğlunun bulunduğu örgüt Us'süne gitmesi olanaksızdır. Şayet bu imkanı bulsaydı fiilden Muzaffer Oruçoğlunu haberdar ettiği gün oradan da ayrılacakları mutlaktı. Çünkü bu günlerde Muzaffer Oruçoğlu esasen örgüt Us'sünü güphe yarattı düşüncesiyle değiştirmek üzere hazırlıklar içersindedir. Bu evde bulunan bir kısım kitap ve yayınlar o günlerde İlhan Uçar'ın Levent Zeren sokak No. 22 deki dairesine taşınmıştır. (13 No.lu klasörün 92 ilâ 115 sıradaki tesbit ve diğer belirleyici belgeler ise aynı klasörün 190-197 sırasındaki tesbit ve emanet kayıtları ve sanık Sami Sarının Topsevlilerde yakalandığı zamanı gösterir ve bu gelişme ile ilgili 7 No.lu klasörün 155-157 sırasındaki tutarak). Bu nedenle Zeki Şerit'in Etenlerdeki eve gitmesi yaratacağı ihtilaller bakımından olanaksız bulunduğu gibi, Sami Sarının yakalanmasından 14 saat sonra 15.4.1973 günü gece yarısına doğru kendi beyanına ve gösterdiği parolaya göre Zeki Şerit'in barındığı Fikirtepedeki örgüt Us'süne baskın ve ki olmuş ve bilinen gelişme cereyan etmiş bulunması karşısında da zaman olanaksızlığı mevcuttur. Bir an için sanık Zeki Şerit'in beyan ettiği gibi eylemden sonra bekçileri öldürdüğü yeri tarif-bakımından bu krokiyi çizdiğini kabul edelim. Bu ahvalde öncelikle kendisinin işlediği bir eylemi Muzaffer Oruçoğluna veya Cem Somel'e şema çizerek anlatması ortak bir düşünce, amaç ve tasarının ifadesi olarak örgütsel bir ilişki kapeması ve eylem birliği ifade eden bir sonuca konuyu götürerek vurgular.

Sonuç olarak yazılı deliller düzeyindeki belge ve dökümanların davaya getirdiği anlatıp ve aydınlık başlı başına davanın ve iddiamızın ösünü oluşturmakta ve tüm belgeler birbirleriyle yakın ilişki ve faaliyetleri ortaya koymakta, silahlı halk savaşı yöntemindeki çok yönlü çalışmalarla

ve eylemlerle ilgili iddialarımızın dayanağını teşkil etmektedirler. Örgütsel faaliyetler ve eylemlerle alakalı her değerlendirme ve yargıda söz konusu belge ve dökümanlar arasındaki vaz geçilmez bağı ve hatta ilişki ve çelişkiyi daima göz önünde bulundurarak sonuca yönelmek zorunluluğuna bir kere daha temas ederek 8 ve 9 numaralı klâsör kapsamı ve bağlı emanet kayıtları konusundaki belgesel görüşlerimizi noktalarız.

10 numaralı klâsörün 1-25 sırasındaki zarflar içerisinde yer alan belge ve dökümanlar sanık Aslan Kılıç'ın Meral Yaker'la beraber kaldıkları ve örgüt üs'ü olarak kullandıkları Ümraniye Atatürk mahallesi Çavuşpaşa Cad.No.42 deki evde 23.1.1973 tarihinde yapılan arama sonuçlarını yansıtmaktadır. T.K.P.M.L. örgütü ve yan kuruluşlarının amaç, strateji ve hareket yöntemini belirleyen bu yazılı delillerle diğer bir kısım örgüt üslerinde ele geçen yığın deliller gibi örnekleme yapılmış ve dosyalanmıştır. 10 numaralı klâsör kapsamına alınan yazılı nitelikteki söz konusu deliller fikir aşamasından itibaren silahlı harekate geçilmesine kadarki bütün safhalarda T.K.P.M.L. ve yan kuruluşlarının alacağı vaziyeti ve girişeceği hareketin esaslarını tesbit eder bir mahiyet göstermektedir. Bunun yanı sıra bu örgüt üs'ünde ele geçen bir kısım belgeler, diğer üslerde bulunmayan nitelik ifade etmekte ve özellikle ~~T.K.P.M.L.~~ T.K.P.M.L.'nin kuruluş ve teşkilatlanma aşamalarındaki temel çalışmaları yansıtmaktadır. Çünkü İbrahim Kaypakkayanın çoğunlukla Ümraniyede bulunan örgüt üslerinde kuruluş çalışmaları yaptığı bilinmekte ve bu husus diğer yönetmen sanıklarca da doğrulanmaktadır.

10 numaralı klâsörün 1 numaralı zarfında yer alan kuruluş, teşkilat ve kadroları belirleyen el yazması şema üzerinde iddianamemizin 146-150 nci sayfalarında gerekli izahatı yapmıştık. Duruşmada bunu değiştirecek herhangi bir gelişme olmamıştır. Aslan Kılıç bu şemanın örgütün kurucularından İbrahim Kaypakkaya tarafından oluşturulduğunu söylemiştir. Ancak bunun tasarından öteye bir anlamı olmadığı bir kısım yönetmen sanıklar tarafından çeşitli vesilelerle ifade edilmiştir.

Biz örgütün söz konusu teşkilat ve kadro şemasının tasarısı aşamasından öte uygulamaya konu olduğuna inanmaktayız. Çünkü T.K.P.M.L. düsüncesine bağlı olarak Biverek, Diyarbakır, Tunceli, Malatya kırsal Gaziantep ve daha ileri bir aşamada gerçekleştirilen İstanbul bölgesi organizasyonunu delillere ve olaylara dayalı olarak belirleyen soruşturma kapsamı bu görüşümüzün en sağlam kanıtıdır.

Teşkilat şeması üzerinde bulunan bir kısım takma isimler, gizli örgüt düzeyindeki çalışmanın zorunlu bir sonucu olup, bunların gerçek isimlerinin kimler olduğu hazırlık soruşturmasında birbirini doğrulayan beyanlar halinde açıklığa kavuşturulduğu gibi, şemada takma isim olarak çeşitli bölgelere serpiştirilen bir kısım sanıkların görevli olarak belirlendiği alanlarda yakalanması gerçeği karşısında takma isimlerin ifade ettiği kişilerin asıl isimleri üzerinde duyulabilecek her türlü kuşku ortadan kalkmakta, Almanyadan gelen Kadir Müsteşna diğer bütün isimler gerçek kimliklerine bağlanmış bulunmaktadır.

T.K.P.M.L. örgütünün kuruluş ve teşkilatlanma bakımından tesbit ettiği bölgesel örgütlenme ve gereklendirilmeyen Uniteleri kadroların imkân verdiği ölçüde uygulamaya konmuş ve geçerlilik kazanmıştır. Bir noktada sanıkların beyanlarına katılırız, işbu dava sırasında iddia ettiğimiz ve delillerini ortaya koyduğumuz yıkım alanlarına dönük bölgeler dışında

tesbit edilen diğer bölgelerde kadrolu kuruluşa geçilememiştir. Daha doğrusu bu kesimlere gönderilebilecek militanların temini zamana bırakılmış ve fakat faaliyet ve olay konusu bölgeler dışında örgütlenme hazırlık ve temaslarının yapılmasında da geri durulmamıştır. İzmir ve Ankarada yapılan temaslar ve kuruluşa çalışılan ilişkiler bu görüşümüzün başlıca kanıtıdır.

Herhangi bir örgüt ister legal isterse illegal olsun, çeşitli yurt alanlarında faaliyeti amaç ediniyorsa kuruluşunu planladığı tüm kesimlerde aynı anda gerçekleştiremez. Kuruluş merkezden kenara doğru giderek tamamlanır. İlk kurulan yerler ise tesbit edilen ideoloji, amaç ve hareket yöntemini bilen kimselerin yoğun olduğu alanlardır. Nitekim T.K.P.M.L. örgütünde de örgütlenmenin bu şaşmaz gelişme ilkesi izlenmiştir. İstanbulda oluşturulan kuruluş çalışmalarında dahi, sempatizan alanlardaki taban dikkate alınmış ve onların özellikle T.K.P.M.L.'ye dönük düşüncede görüşleri tesbit edilmiş ve bundan sonra kuruluş ve teşkilat esasları saptanmıştır. T.K.P.M.L. kuruluşunda, kurucu üyelerin bağlı bulundukları eski örgütlerinde görev alanı olarak faaliyet gösterdikleri Malatya ve Tunceli kesimi ile Siverek bölgesi yeni oluşumda çekirdek kuruluş ve taban olmuştur. Bu bölgelerdeki militanların icazeti alınmaksızın kuruluşa geçilmediği, Malatya, İstanbul arasındaki kesintisiz ilişki ve görüşmelerden anlaşılmaktadır.

Binaenaleyh sözünü ettiğimiz kuruluş, teşkilat ve kısmi kadrolanma şeması bir tasarı değil belirtilen kesimlere dönük bir uygulama ve uygulama geçerlilik kazanmış örgütsel bir çalışma biçimidir. Esasen tesbit edilen bütün bölgelerde faaliyete geçildiği iddiasını hiç bir zalan ileri sürmemişizdir. T.K.P.M.L. ve yan kuruluşları doğrultusunda nerede olay, nerede çalışma, nerede yakalanma varsa orada bu örgütlerin faaliyeti geçerlilik kazanmış bulunmaktadır. Bunun başka türlü kabulü ve telakkisi mümkün değildir. Bu kuruluşa legal bir örgütteki resmiyet ve belirleme düzeyini aramak ve bunu öne sürmek olanaksızdır.

10 numaralı klâzörün 2 No.lu zarfında bulunan ve İstanbul İl Komitesi teşkilleri olarak sıralanan görev Uniteleriyle ilgili olarak iddianamemizin 150-151 nci sayfasında izahatta bulunmuştuk. Tesbit edilen deliller İstanbul bölgesinde bu ayrıntılı teşkilin tümüyle gerçekleştirildiğini ortaya koyan bir mahiyet göstermemektedir. Hatta faaliyet içerisinde bulunan bir takım görev hücreleri ve Unitelerinin yapılarının da şemada tesbit edilen teşkil kağıdına uymadığı görülmektedir. Kanaatimizce, iddianamede de belirttiğimiz üzere bu teşkil daha ileri aşamada ana bölgeler içi kurulacak Uniteleri kapsayan bir örnek olup hazırlık düzeyinde kalmıştır. T.K.P.M.L. ve yan kuruluşlarının İstanbul bölgesine dönük yoğun çalışmaları ve özellikle silahlı faaliyet ifade eden hareketleri şema ile tesbit edilen teorik esasları aşan bir sonuç göstermektedir. Diğer bir deyimle, İstanbul bölgesindeki ön görülen teşkil ayrıntılı olarak gidilmemekle beraber kuruluş tamamlanmadı diye faaliyetin de olmaması söz konusu değildir. İstanbul bölgesindeki militan kadronun giderek yoğunlaşması, bunların bir kısmının diğer kesimlere sevkini zorlamış ve militan yönünden İstanbul depo kadre fonksiyonu göstermiştir. İstanbul bölgesinin yaygın alanı içerisinde gerçekleştirilen fikir düzeyinden hareket ve silahlı aşamaya kadar olan gelişme zinciri ve bunların faaliyetlerinin ulaştığı nokta ile burala beliren kadroya dahil hizmet görmüş kişiler delillerle ortada olup, bunlar kendileriyle ilgili iddiaların muhatabı olmuşlardır. Söz konusu komite

şeması hazırlığı dahi örgütsel faaliyet gücü olarak nazara alınması gereken ihzari bir çalışma örneğidir. İstanbul bölgesindeki kadronun giriştiği faaliyetler ve eylemleri meydana getiren görev Uniteleri belki şemadaki teorik kalıplar içerisinde değildir. Fakat İstanbulun örgütsel faaliyete yatkın dağınık alanı içerisinde sergilenen faaliyetler ve tüm eylemler pratikte, şemada belirtilen teorik oluşum Unitelerini ve bunların görevlerini tamamen yerine getirecek biçimde ve düzeyde bir gerçeklik göstermiştir.

10 numaralı klâzörün 3,4,5 sırasındaki zarf içerisindeki el yazması belgeler T.K.P.M.L.'nin çeşitli faaliyetlerine ve çalışanlarda dikkat edilecek hususları ve birtakım kurulmuş ilişki kapsamalarını yansıtmaktadır. Bunu izleyen dökümanter belgeler örgütün dayandığı temel görüşleri diğer örneklerde görüldüğü şekilde belirleyen yazı ve notlar ile silahlı hareket döneminde yapılacak çalışmalara esas olacak teorik ve pratik önerileri belirlemektedir. Keza örgütün oluşumundan itibaren T.K.P.M.L. düşüncesine ait olarak yazılan eleştiri, tez ve diğer yazıların bulunduğu görülmektedir. Özellikle 17 numaralı zarf içerisinde bulunan ve noksan olduğu ~~öneri~~ sürülüp tevsii tahkikat safhasında Milli İstihbarat Arşivlerinden ikmal edilen ~~genel~~ eleştiri, örgütün amaçladığı silahlı halk savaşı düşünce ve hareketinin amaç ve ayrıntılarını Mao'ist mücadele yönteminden esinlenerek bütün aşamaları itibarıyla örgüte ait diğer görüşlerin toparlanmış şekli kapsamında ortaya koymaktadır. Genel eleştiri dışındaki örgütün temel düşüncelerini yansıtan tez, eleştiri, öğreti ve notlarla ilgili olarak bunların esinlendiği temel ideoloji ve pratikteki kendinden önceki bir takım örgütlerin fikirlerine bağlılığı ve yaklaşımı açısından tek tek ele alarak iddianamemizin 63-146 sayfalarında gerekli açıklamaları yaptığımızdan, bunların muhtevalarına yeniden değinmeksizin eski izahatımıza atıfta bulunuruz. Bu açıklamamız aydınlığında örgütün teorik görüşlerinin yapılan pratik çalışmalar açısından kıymetlendirilmesi zorunluluğuna ilaveten temas etmek isteriz.

T.K.P.M.L. ve yan kuruluşlarının temel düşünceleri ve bu düşünceler doğrultusundaki pratik çalışmaların sentezini yapmak ve böylece değerlendirmek için gerekli malzeme kendisini ortaya koymaktadır. T.K.P.M.L. den önceki bağlı örgüt saflarındaki çalışmalar, bu örgütün izlediği yöntemi beşenmeme ve temel ideoloji bakımından revizyonist olduklarını söyleme ve ortaya köken ideoloji yönünden tavizsiz olduğu ifade edilen bir takım görüşler ileri sürme ve giderek silahlı hareket düzeyinde taktik esasları halk savaşı oluşumuna yol açacak biçimde tesbit etme ve bunların silahlı yöntemlerine işaret etme ve hepsinin sonunda belli çizgiler, mihrak aşamalar ve gerekli hazırlık dönemini takiben bunların uygulanması safhasına geçme dizisi içerisinde yapılacak bir yargının doğru bir sonuç göstereceği ve bu dizi içerisindeki bir kıymetlendirmenin T.K.P.M.L. hareketine gerçekçi bir yaklaşım getireceği her türlü izahattan varestedir.

10 numaralı klâzörün diğer zarflarında bulunan belge ve dökümanlar örgütün diğer kesimlerinde ele geçen türdeki yacılı delillerdir. Ancak bu belgelerin elde edildiği örgüt us'sunun sahne olduğu anlaşılan oluşum çalışmaları yönünden, başka U-lerde ele geçenlerin kaynağı ve orijinali olmak gibi bir niteliği ve bu istikametteki düşüncüyü beraberinde getirmektedir.

Örgütün temel düşüncesini amaç, strateji ve hareket yöntemini yaratan yazıların şunun veya bunun tarafından yazılması gibi bir belirlemenin yapılması önemli bir konu değildir. Örgütsel ilişki kavramında mühim olan cihet ortaya konan düşüncelerin tüm örgüte aidiyeti ve onun yasa düşünceleri olup olmadığını tesbit ağırlık kazanmaktadır ki, devamında mevcut tez, eleştiri, öneri ve notlardan hiçbirisi reddedilmemiştir. Hatta duruşmada daha ileri derecede ideolojik bir kapsam verilmeyen çalışılmıştır. Keza örgüte ait görüş ve düşünceleri boyutlayan yazı ve notların örgüte bağlılığında da olağan ilgi ve belirleme kayıtlarını aramak olanaksızdır. Örgütün sahip olduğu illegal yapı ve gizli düzeydeki çalışma esası buna hiçbir zaman imkân veremez. Herhangi bir düşüncenin örgüte aidiyeti kayfiyetini fikir muhtevası kıyaslaması suretiyle belli olanla kuşkuolu olanı karşılaştırmak öz fikirlerde uyum ve bütünlük sağlanıp sağlanmadığına bakmak gerekli kaynak ve bağlantının kurulması için yeterlidir. Kaldı ki bizim devamında ideolojik materyal bakımdan delillerin gizdiği bir fikir mecrası ve fikirlerin oluştuğu ortak görüş muhtevası bütün hatları ile keskin bir biçimde kendisini ortaya koyacak bir sonucu yaratmıştır. Bu konudaki mevcut aydınlık karşısında karineye yoruma dahi yer bırakmayacak ideolojik bir muhasele meydana gelmiş olması tüm delil ve dökümanların meydana getirdiği birbirini açığa vuran doğrulayan ve tamamlayan bir neticebin gerçek olguya dayalı eseridir.

11 numaralı klasörün örgüt üs'ü olarak kullanılan Fikirtepe Yurtteci Arif bey sokakta bulunan evin emniyet kuvvetlerince kuşatılması sonunda şu delillerini ortadan kaldırmak amacı ile çıkartılan yangına rağmen yarı yanık vaziyette ele geçirilen belge ve dökümanlardan seçilmiş yarı yanık örnekleri ihtiva etmektedir. Ayrıca aynı operasyon ürününün bağlantısı olan diğer emanet kayıtları 13 numaralı klasör 81-82 sırasında yer aldığı gibi yanık vaziyette ele geçen ve yukarıda temas ettiğimiz üzere Altunizade eyleminde kullanıldığı anlaşılan 9 mm çapında brovning taklidi 2503 numaralı tabanca ve 45 kalibrelik Amerikan yapısı 1.200.734 numaralı tabancalarla ilgili kayıtlar ve ekspertiz sonuzu gönderme yazıları ekleri ile birlikte 7 numaralı klasörün 174-182 nci sırasında yer almakla aynı bünyeye dahil delil ve dökümanlar olarak birbiri tamamlamaktadır. Dolayısıyla Fikirtepe operasyonunda yakalanan örgütsel belge, döküman ve silahlara ilişkin tüm kayıtlar belirtilen klasör dizilerinde bulunmaktadır. Bu operasyon neticesinde ele geçen silahların örgütsel eylemlere dönük bağlantısı ve kullanma yeri ve biçimi Altunizade eylemine ait yazılı deliller bölümünde etraflıca ele alınıp izah olmuştur. Ancak 10 numaralı klasörle seçerek yer verdiğimiz belgeler çoğunlukla yarı yanık olmakla beraber okunabilen muhtevalarından E.K.P.M. Örgütü ve yan kuruluşlarının fiir düzeyinden hareket aşamasına kadar olan dönemle rde tesbit ettiği ve diğer örneklerle görülen esas ve ilkeleri yansıtmaktadır. Bizi bu niteleneğe götüren yargı T.K.P. M. ve yan kuruluşlarının sahip olduğu temel düşüncenin ve hareketin stratejinin diğer örgüt üslerinde eke geçen belgelerle gözle görünür bir boyut ve kapsama yarıtmaları olmuştur. Şöz konusu belgelerin ve dökümanların belirginlik taşıyan nitelik ve muhtevaları diğerlerinin bir parçası ve örgüt üsünde ele geçmiş faaliyet ifadesi olan ve bütüne bağlı olan kıymetli deliller olduktan başka bunların kısmen yanık olmalarına rağmen dosyaya konmasının diğer bir muradı ise Fikirtepe müdahalesinde sanıkların diğer kesimlerde ele geçtiklerinden habersiz oldukları aynı muhtevadaki belge ve dökümanları bilmeksizin yakarak ortadan kaldırmaya tevessül etmeleri düşüncesine ve amacını gözle görerek vurgu

maktadır. Hele eylemde kullanılan tabancalar için içersine girinee ve onlar da yakılmaya konu olunca bundan başka çıkar yol olmadığı ve sanıklar için bu tür hareketin doğal hale geldiği kendiliğinden anlaşılır. Bu evde bulunan silaha müteallik araç ve malzemenin bundan ibaret olmadığı patlamalarla ortadan kalkan ve varlığı sona eren bomba ve patlayıcı maddeleri de bu örgüt üsündeki emanet cümlesinden saymak lazım gelir. Ne var ki henüz bomba yapılmamış ve bomba yapılmak üzere hazırlanmış şekerler, eş malzemeler gerçeğini patlasa da yok olsa da bütün açıklığı ile ortaya koymaktadır.

Şimdilik bağlı delillere ilişkin bu izahımızı yeter bulmaktayız. Ayrıca 13 numaralı klasörde bulunan operasyon ve mücademelere ilişkin klasörde yeri geldiğinde bu hususla alakalı olarak gerekli düşüncelerimizi belirteceğiz.

Gazamı ettiğimiz 11 numaralı klasörde bulunan kıymetli yarımış vaziyette örneklemeye olarak seçilen belge ve dokümanlar 26 adet zarfı kapsamakta ve yanık durumları ile dahi örgütsel bir düşünce ve faaliyetin ifadesi olarak kendini göstermektedir.

12 numaralı klasörün 1- 31 mükerrer sayılardaki resmî yazılar Diyarbakır, İstanbul ve Gaziantep bölgelerindeki gizli düzey sürdürülen T.K.P.M.L. ye dönük örgütsel faaliyetleri ve bunların belirtilerini yansıtan istihbarî matelikteki bilgileri kapsamaktadır. 32 konulu yazıların MİT, Emniyet ve ilgili Takiyünatın Komutanlıklarınca yazılmasını isteyen düşüncelerle istihbara konu olan hususların gerçeklik kazandığını olaylar ve müteakip gelişmeler doğrulanmaktadır. Bu ve buna benzer yazılar kovuşturmanın temelinde sağlam bir istihbarat ve koordineinin yapılmakta olduğunu göstermektedir.

12 numaralı klasörün 32-46 sırasındaki el yazması notlar davakamur konulu örgütün Siverek mihrakı bulunan Seyithan Dokay'a ait olup onun imzasını taşımakta ve bölgede giriştiği örgütsel temellikle alakalı olarak özellikle örgütün Güney doğu bölgesi lideri Muzaffer Oruçoğlu ile aralarında geçen haberleşme kapsamını yansıtan bilgileri içti ve etmektedir. Bu el yazması ürününün yansıttığı bilgilerle ilgili olarak zorla alındığı duruşmada öne sürülmüştür. Şunu gerek sanık gerekse yazının diğer muhatabı Muzaffer Oruçoğlu iddia etmiştir, ancak yazıda sözü edildiği gibi Siverek bölgesinde atılan üç adet bombanın Muzaffer Oruçoğlu tarafından Seyithan Dokay'a ne suretle gönderildiği bizzat Oruçoğlunun sorgudaki beyanı ile teyit edilmiş bulunduğu dikkate alınırca bu tutarsız iddianın inkâr düzeyinde kaldığı ve bor-batemini ve bunun Siverekte belirli hedefler üzerine kullanılması düşüncesini ifade eden yazıların loğruyu yansıttığı kendilinden anlaşılabilir olur. Seyithan Dokay tarafından Siverek kesiminde atılan bombalara ilişkin olarak yapılan beyanlar önemli görüldüğünden ve Seyithan Dokay'ın anlatımını dışında o zaman ale başkaca fiili failere bağlayan deliller ve bilgiler geçmemiş olduğundan işbu beyanlar önemli görülmekle ilerde inkârı yol açabilir düşüncesiyle hazırlıkta bu beyanların yazılı bir biçimde her birinin altında imzası olduğu halde özellikle alındığı ve bu tesbitin böylece yapıldığı anlaşılmaktadır.

12 No.11 klasörün 61-71 sırasında sanıklar İrfan Çelik, Adnan Köklü Alpaslan Ötürk ve Kalenderi Durdu'ya iddia edildiği gibi herhangi bir baskı ve işkence yapılmadığını kanıtlayan tahkik ve muayene ilişkin Komutanlık yazıları ve tabip raporlar gerçeği belgelemektedir.

12 No.lu klasörün 85-86 mükerrer numaralarında kayıtlı evrak T.K.P.M.L. örgütünün İbrahim Kaypakkaya, Muzaffer Oruçoğlu, Ali Mercan ve Ali Taşyapanın yönetiminde Malatya, Tunceli, Diyarbakır ve Siverek kesimlerinde sürdürdüğü örgütsel faaliyetler ve meydana getirilen eylemlerle ilgili olarak elde edilen bilgileri ve şüphelerini yansıtmaktadır.

12 No.lu klasörün 89-90 sırasındaki mesaj ve İstanbul emniyet müdürlüğünün yazıları, sanık Hamza Oğuzer'in örgüt mihraklarını göstermek üzere İstanbul'a gönderilmesi ve bunu izleyen Hikmet Şehses'in yakalanması ile ilgili sonuç ve gelişmeleri yansıtan bilgileri kapsamaktadır.

12 No.lu klasörün 96-116 ve mükerrer sıralarındaki İstanbul emniyet müdürlüğü yazıları ve bunların suç dosyalarının ilgili klasörlerine konan ekleri Ocak 1973 oratalarından Mart 1973 yarısına kadar T.K.P.M.L. ve yan kuruluşlarının İstanbul'da sürdürdüğü örgütsel faaliyetlerle ilgili olarak elde edilen dokümanlar bilgileri yansıtmakta ve örgütsel kaynak ve operasyonlar girişim dizisine göre ifade edilmektedir. Kaza aynı klasörün 119-121 sırasındaki yazı ve ekleri İstanbul bölgesinde 28 Şubat 1973 tarihine kadarki geçen zaman içerisinde T.K.P.M.L.'ye dönük olarak yapılan tesbitleri ve bulguları ortaya koymaktadır.

12 No.lu klasörün 128 sırasındaki mesaj ve vönderme emirleri sanık Adnan Köle'nin 10 Mart 1973 tarihinde Diyarbakır'da yakalandıktan sonra İstanbul'daki örgüt üelerini ve emir aldığı ilişkisi olduğu yönetici ve militanları belirleyecek şekilde ortaya koyduğu beyanları doğrultusunda gerçeğin tesbiti düşüncesiyle kendisinin refakatte İstanbul'a gönderildiğini belgelemektedir. Bunu izleyen 129-140 sıradaki İstanbul Emniyet Müdürlüğü'nün yazıları ve ekleri Adnan Köle'nin Diyarbakır'da yaptığı açıklamalar istikametinde yürütülen operasyonlarla Şehremindeki örgüt üesünün tesbit edildiği ve öncelikle burada kurulan tertibatla Yılmaz Karakoç, Hikmet Anıl, Turan Çetiner'in yakalanması ve aynı gün Yılmaz Karakoç'un randevulu bulunduğu Muhsin Canik'in silahlı olarak ele geçmesi ve bu sanık tarafından tutulan Bağcılar semtinde örgüt üesü haline getirilen evde patlayıcı madde, mühimmat, patlayıcı madde yapmaya yarar malzeme, örgüt görüşlerini yansıtır dokümanların ele geçmesini müjcer olan gelişmeyi yansıtan resmî yazılar ve tesbitleri ihtiva etmektedir.

12 numaralı klasörün 199-261 mükerrer sayılarındaki resmî belgeler ve özellikle emanet kayıtları T.K.P.M.L.'nin Doğu ve Güney Doğu Anadolu bölgesine dönük olarak yaptığı silahlı çatışmalar ile meydana getirdiği patlama eylemler ve diğer faaliyetleri gösteren silahı bomba, bomba yapmaya yarar malzeme, dinamit, örgüt imali bomba ve patlama eylemlerden sonra elde edilen ve eylemin niteliğini belirten aralık maddeler ile silahlı biçimdeki diğer muhtevayı yansıtan bir sonucu kuşkusuz ortaya koymaktadır.

12 numaralı klasörün 171 ve 200 sırasındaki emanet kaydı ve ekspertiz raporu ve sanık Ali Taşyapan ve İbrahim Gülgeç'te yakalanan 664382 numaralı brovning tabancanın atışa elverişli olduğunu kama mermilerinin atış edilebilir durumda bulunduğunu göstermektedir.

12 numaralı klasörün 100, 102, 272-275 ve 298 sırasındaki fesleke emanet kayıtları, imha tutanakları ve ekspertiz raporları sanık Aclan Kılıç'ın Meral Yakar'ı yaralayıp ölümüne yol açtığı 632021 numaralı tabancanın söz konusu yaralamayı ve ölümüne sebebiyet vermeyi meydana getirdiğini, bilahare örgüt üesü olan evde yapılan aramada ele geçen bir patlayıcı maddele

ile bunları yapmaya yarar malzemenin imha edildiğini iki adet bombanın emanete alındığını göstermekte ve örgütsel faaliyeti yansıtan diğer belge ve dokümanları kapsamaktadır. (10 numaralı klasördeki dokümanlar bu emanet kayıtlarından tefrik edilerek dosyalanmış tirg

12 numaralı klasör 284 ve 309 sıradaki emanet kayıtları ve eksperya raporu sanık Günnur Alakoç'un Cevizli'deki örgüt üsünde yakalandığı sırada üzerinde zuhur eden 7.65 çaplı 89696 numaralı tabanca ve mermilerinin sağlam ve ateş edebilir olduğunu beklemektedir.

12 numaralı klasörün 289-293, 307-308 sırasındaki emanet kayıtları imha tutanakları ile ekspertiz raporları sanık Hüsein Canik'in yakalandığı sırada üzerinde zuhur eden T.C. subaylarına mahsus numarası kazınmış tabanca ile sanığa ait Bağcılardaki örgüt üsü haline getirdiği evde ele geçen patlayıcı madde, bomba yapmağa yarar malzeme ve diğer örgütsel dokümanları yansıttıktan başka özellikle patlayıcı maddelerin imha edildiğini silahın sağlam olduğunu tebit edildiğini göstermekte ve örgüt üsünde gösterilen silahlı hareket çalışmalarını yansıtan bir muhtevayı belgesel olarak kanıtlamaktadır.

12 numaralı klasörün 287-301-304 sıradaki emanet kayıtları ve ekspertiz raporları Şehremini operasyonu sırasında ele geçen 7.65 çapındaki Fransız yapısı 650120 numaralı tabanca ile Kırıkkale yapısı, mm 9 mm çapında olup üzerinde T.C. subaylarına aittir yazısı bulunan tabancanın atışa salih olduğunu belirttikten başka Şehremini operasyonunda emniyet görevlilerine silahla tarruz eden Ahmet Muharrem Çiçek'in 7.65 çaplı tabancayı kullandığını gösterir bir sonucu yansıtmaktadır.

12 numaralı klasörün 295 ve 297 sıralarındaki emanet kayıtları ve imha tutanakları sanık Süleyman Yeşil'in ele geçtiği 500 Evler semtinde tesis edilen örgüt üsünde bulunan patlayıcı maddeler ile bomba yapmaya yarar malzemenin imha edildiğini göstermektedir.

T.K.P.M.L. örgütü ve özellikle TIKKO'nun Diyarbakır, Siverek, Malatya, Tunceli ve İstanbul'da sürdürdüğü amacı doğrultusundaki silahlı faaliyetleri kanıtlayan deliller ve belirtilen sadece olay ve eylemler değildir. Çeşitli eylem ve karşı koymalarla gerçekleştirilen yoğun biçimdeki silahlı faaliyetlerin yanı sıra ele geçen ve henüz kullanılmamış bulunan mühimmat, bomba, bomba yapmaya yarar malzeme ve diğer patlayıcı maddeler ile silahlı harekete katkı sağlayacak yardımcı malzeme silahla faaliyet düşüncesi bakımından potansiyel ve güç ifade etmektedir. İde mevcut olanlar ve imha edilenler, suçta kullanılanlar birlikte gözörüne alındığında bunların önemli miktarlara ulaştığı açık bir biçimde görülmektedir. Daha ileri düzeydeki silah temini faaliyetlerin ve silahlı harekete dönük çalışmalar meyanında olgular olarak değerlendirilebilir.

Dava konusu örgüte ait silahlı faaliyet ve güç ifade eden silah, bomba, bomba yapmağa yarar malzeme ile patlayıcı maddeler ve bunların yardımcı malzemelerin/nerelerde ve ne surette yakalandıkları ele geçmeye yol açan olay ve gelişmeler meyanında tutulan zabit ve yapılan tebitlerle belirgin bir sonuç göstermekte ve silahla faaliyet olayla bulgu arasındaki bağlantılar açık ve seçik bir şekilde kendini ortaya koymaktadır.

Yukarıda sözünü ettiğimiz klasör muhteviyatı ile ilgili yazılı delillerin yanı sıra Şehremini operasyonum'a ele geçen örgütsel silah ve dokümanlar 13 No.lu klasörün 151-153 sırasında Hüsein Canik'in Bayrampaşa

Örgüt Üssünde ele geçen silah ve dökümanlar 13 No.lu klâsörün 157-160 sırasında, sanık Güner Alakoç'ta yakalanan silah, mermi ve şarjörler 13 numaralı klâsörün 164 sırasında, sanık Gürsel Bezek ile ilgili noksan askeri malzeme ve silahla ilgili simet ve açık kayıtları 13 No.lu klâsörün 187 sırasında Esenlerdeki Örgüt Üssüne Muzaffer Oruçoğlu ve Cem Cemal'in yakalanmasına tekaddüm eden günlerde sanık İhsan Uçar'ın Levent Zeren sokaktaki evine taşınan çok sayıdaki ideolojik döküman ve kitaplar 13 numaralı klâsörün 194-197 sırasında, sanık Aslan Kiliç'la ilgili arama sonuçları 12 No.lu klâsörün 100-102 mükerrer sırasında yer almakta olup, geniş bir örgütsel çalışma ürünü olarak kendini gösterdikten başka, örgütün yayılma, propaganda ve etkileme alanını genişleten yığın olanaklar düzeyinde bir sonuç ortaya koymaktadırlar.

Ayrıca bazı sanıklarla ilgili örgütsel bağı ve faaliyeti ifade eden yakalama ve tesbitler aynı zamanda beraberlerinde bir takım örgütsel ilişkileri de gösterecek açıklıkta bir sonuç meydana getirmişlerdir. Bu cümleden olarak sanık Engin Giray ve Nizamettin Karakoç'nun beyanname dağıtarken yakalanmalarını izleyen gelişmeler ve örgütsel ilişkileri kuşkusuz ortaya koyan tesbitler 7 No.lu klâsörün 192, 201, 302, 289, 290 13 No.lu klâsörün 166 sırasına yer almakta ve 12 No.lu klâsörün 94-96, 125-127 sıralarındaki İstanbul Emniyet Müdürlüğü kovuşturmalarına esas yazılar sanıkların örgütsel ilişki kapsamalarını bütünüyle ortaya koyacak bir açıklık getirmekte ve bu konudaki iddiamızı ekindeki delillerle beslemektedir. Keza Ünal Alaryanın örgütsel bağı ve ilişkisini tesbit eden belge ve tutanaklar 7 No.lu klâsörün 299, 12 No.lu klâsörün 104, 13 No.lu klâsörün 150 ve 12 No.lu klâsörün 113, 126, 127 ve 283 sırasındaki belge ve ekleri sanığın giriştiği örgütsel ilişkiyi ulaştığı yerel ve kişisel boyutlarla ortaya koymaktadır. Tanıklar Mukaddes Erdoğan ve İsmail Özbay'la ilgili en önemli belge ise 12 No.lu klâsörün 153 sırasında yer almaktadır. Bu arada sanık Hıdır Akgün'ün örgütsel bir ilişkiyi açığa vuran efilimi gösterdikten sonra dövülmesi ve elinin üzerinde sigara söndürülmesi iddiası ile ilgili tesbit ve raporlar ihbar zaptına ilişkin olarak 12 No.lu klâsörün 155-158, 186 sıralarda bulunmakta ve tanık beyanlarına resmi bir tesbit dayanağı meydana tirmektedir.

T.K.P.M.L. ve yan kuruluşları olan T.M.L.G.B. ve TIKKO Örgütü adına sayısız beyanname, bildiri, duyuru, afiş ve slogan, bant-kartlar basılmış ve bunlar geniş bir çevrede dağıtım ve propagandaya konu olmuşlardır. Göz konusu basım örnekleri olarak, Örgüt Üssünde, sanıklar beraberinde ve evlik eşyaları arasında ele geçenler bir yana, çeşitli beyanname, bildiri, duyuru ve slogan bant-kartların çeşitli mahallerde dağıtılıp propaganda edilerek, bunları basmaktan beklenen amacın etkin bir biçimde yerine getirildiği ve söz konusu yayınlar kapsamının fonksiyoner bir sonuç meydana getirdiği dağıtım ve propagandayı yarında tesbit eden ihbar ve münferit kovuşturma zincirlerinin bir arada toplanmasından açık bir şekilde görülmektedir. İddianamemizde kapsamaları açıklamalarımıza konu olan bu bildiri, beyanname ve duyurular ile slogan yayınlar anayasal düzeni yıkıma yönelik çalışmaların bir parçası olmakla kalmamakta toplum düzenini temelinden sarsacak bir muhtevayı ve düşüncüyü beraberinde enjekte etmek amacına dönük sonuçlar meydana getirmektedir. Altlarında T.M.L.G.B., TIKKO, TIKKO bölge komutanlığı şeklinde örgütsel imza ve belirlenlik taşıyan bildiri, beyanname, duyuru, açıklama, slogan, afişler ve diğer yayınlar anayasal xxxxxxxx düzeni yıkıma yönelik olarak taşıdıkları kapsamlarda devlet

kurvetlerine hakaret ve küçük düşürme çeşitli makam ve kuruluşlardaki resmi devlet görevlilerine hakaret, tezdır, iftira, kişileri kanuna k itaatizliğe teşvik, kışkırtma, kendi ideolojilerine yaklaşım sağlayacak propaganda gibi kamu düzenini sarsıcı sonuçları birlikte meydana getirecek bir sonuç ifade etmektedir.

T.K.P.M.L. ve yan kuruluşlarının geniş bir alan içerisinde dağıtılan bu tür yayın ve propaganda ifadesi olan belgeler çeşitli zamanlarda bulan, eline geçen bir kısım kişi ve kuruluşlarca ilgili makamlara ihbar ve intikal ettirilmiştir. Başlangıçta örgütsel mahreç bilinmeksizın müferit işlemlere konu olan bildiriri, beyannamesp açıklama, duyuru, slogan ve afişler T.K.P.M.L. ve yan kuruluşları gerçeği bütün bünyesiyle ortaya çıktıktan sonra, normal bağlantı ve ilişkilerine uygun olarak ana kovuşturmayı yürüten İstanbul Cıkıyönetim Komutanlığına müdellel olarak gönderilmiş ve bunlar peyder peş suç dosyalarına dahil edilmiştir.

Biz dağıtıma konu olan bütün yayının ele geçtiği ve hepsinin de tesbit edildiği kanaatinde değiliz. Aşağıda arz edeceğimiz örnekler değişik çevre ve alan olarak geniş bir yayın kapsamı ifade etmektedir. Bu nedenle dağıtıldığı tesbit edilenler, diğer dağıtım ve yayınların işareti ve garanti-idir. Bu cümleden olarak 7 No.lu klâsörün 192-201 sırasın an Engin Giray ve Nizamettin Karakoç'un dağıtmakta bulundukları sıralarda üzerlerinde yakalanan örgüt sloganlarını havi TIKKO imzalı bantkartlar 7 No.lu klâsörün 256-257 sırasında Üsküdar İlçe J.Birlik K.lığı yazılarına ekli 11 Mayıs 1973 tarihinde Dudullu Pres döküm fabrikasında Halkımıza bildiririm başlıklı beyannamenin dağıtıldığını gösterir, ele geçen beyannamesler 7 No.lu klâsörün 266-269 sırasında Üsküdar C.Savcılığının kovuşturma yazılarına ekli dağıtmayı yansıtan bildirilen, İstanbul C.Savcılığının yazılarına ekli olup Yakacak döküm ve valf sanayii antıkasında beyanname dağıtıldığını gösterir 7 No.lu klâsörün 270-271 sırasındaki yazılar, 3.5.1973 günü Halkımıza Bildiririz başlıklı beyannamenin Vatan Mhendislik okulunda dağıtıldığını ekleriyle birlikte gösterir okul müdürlüğü ve ilgili merciler yazılarının bulunduğu 7 No.lu klâsörün 283-284 sırasındaki belgeler, Üraniyede beyanname ve bildiri dağıtıldığını gösterir 7 No.lu klâsörün 280-282 sırasındaki yazı ve ekler 5.4.1973 günü İstanbul Eğitim Enstitüsünde dağıtılan örgüt beyannamelerini belirleyen İstanbul emniyet müdürlüğü ve okul müdürlüğü yazılarına ekli tomar 7 No.lu klâsörün 285-288 sırasındaki belgeler, 12 No.lu klâsörün 95 sırasında Yedikule istasyonunda TIKKO bildiri ve elanlarının yapıştırıldığını ve bunları gören işçiler tarafından ihbar yapılip İstanbul Valiliği kanalıyla gönderilen belgeler, Şehrani Karagöztekke Camii duvarına aynı emniyet te bildirilerin yapıştırıldığını kanıtlar 12 No.lu klâsörün 109-112 sırasındaki belgeler, İstanbul Teknik Üniversitesi ile İstanbul Eğitim Enstitüsünde 5 Nisan 1973 tarihinde bildiri ve beyanname dağıtıldığını gösteren 12 No.lu klâsörün 141-142 sırasındaki belge ve yazılar, 18.10.1972 tarihinde İstanbul Üniversitesi Tıp Fakültesi Anatomi Enstitüsünde Arkadaşlar başlıklı bildirinin dağıtıldığını gösteren 12 No.lu klâsörün 163-168 sırasındaki yazı ve ekler, Bozaziçi Üniversitesinde 29 Ocak 1973 tarihinde örgüt sloganlarını havi afiş ve ilanların dağıtıldığını gösterir 12 No.lu klâsörün 169-171 sırasındaki yazı ve belgeler, T.K.P.M.L.'nin faaliyetlerini yansıtan ve görüşleri doğrultusunda uygulama ve kendi dışında bulunanları etkileme amacını içeren örnek ve kanıtlarla T.K.P.M.L. ve yan kuruluşlarının hazırlık düzeyinde mi? yoksa uygulama düzeyinde mi? oldukları açık bir biçimde kendini açığa vurmakta ve belgesel olarak kanıtlanmaktadır.

Bunlar sadece İstanbul bölgesinde ele geçen bildiri ve beyannamelerdir. Diğer kesimlerdeki aynı tür faaliyetleri yansıtan belgelere ve bunların canlı tezahürlerine yukarıda kendi bölümleriyle ilgili yerlerde temas etmiştik. T.K.P.M.L. ve yan kuruluşlarının faaliyetleri olarak hepsini birlikte mütalea etmek gerçek düzende çalışmaların bütününe tesbit bakımından zorunlu görünmektedir. Elde edilen deliller sadece dağıtım ve yayıma konu bildiri ve beyannamelerin belli bir zaman içerisinde muayyen yerlerde olay üstü ele geçmesi seviyesinde kalmamış, çeşitli operasyonlarla tek tek ele geçen örgüt üyelerindeki basın, kışe ve tekeir araçlarıyla bunların yan malzemesi olan bir kısım maddi delillerle kaynağından fiili örgüte ve örgütün faaliyetine konuyu bağlayan bir sonuç yaratan bulundurmaktadır. Emanet kayıtları basın araçlarından ele geçenleri belirlemekle de kalmamakta, bunların teminin de örgütsel bir çalışmayı gerektirecek çaba ve faaliyetleriyle gerektirilmesi gerçeğini açığa vurmaktadır. Bütün bunlar örgütsel bakımdan bir olanak, araç ve güç ifadesi deliller niteliğindedir.

13 numaralı klasörün 1-19 sıradaki belgeler Meral Yakar'ın Aslan Kılıç tarafından yaralanması ve ölümüne yol açılması ile durumun şüpheli görülerek geliştirilen soruşturma sonunda örgüt üssü olarak tesbit edilen evde yapılan arama ve tatabatı yansıtmaktadır.

1 sıradaki tutanak, 2 sıradaki Adli tıp tatabatı yazıları örgüt üssünde ele geçen bir kısım kışe içindeki maddelerin zehirli maddelerden bulunduğunu tesbit etmektedir. Bunun hangi nedenle tedarik edildiği ve saklandığı hususu bilinmemekle beraber örgütsel bir düşünce ile temin edildiği ve herhangi bir alanda kullanmaya hazır vaziyette bekletildiği üzerine konan dahildeki temasa gelen kişileri uyaran (zehir içme) etiket yazısından anlaşılmaktadır. Ancak somut bir kullanma yeri ve düşüncesi açıklığa kavuşturulamamıştır.

7 sıradaki suç yeri tesbit tutanağı aynı zamanda sanık'ın anlatımlarına göre Meral Yakar'ın Aslan Kılıç tarafından yaralanması olayını tabiki olarak içermektedir. 23.1.1973 tarihli tesbit muhtevası sanık Aslan Kılıç'ın polise ve kovuşturma makamlarına yağdırdığı hakaret ve zor iddialarını yalalamakta ve herşeyin olduğunca tesbit edilip soruşturulduğunu göstermektedir. Hiçbir olay ve örgütsel olgu hakkında soruşturma makamlarının peşin bir eaplantı ve yargıları olamaz. 8 ve 9 sıradaki arama ve zapt etme tutanağı muhtevası ve kalemleri en geniş biçimde silahından bombacıma, tezinden eleştirisine, bildirilerinden yayınlarına kadar örgütsel bir üssü çerçevelleyen olarak ve delilleri yansıtmaktadır. 10 ve 11 numaralı zabıtlar Meral Yakarın yaralı olarak hastaneye getirilmesinden sonra gerçeğin her iki tarafından da gizlenmeye çalışıldığını ortaya koyacak bilgileri ihtiva etmektedir. Diğer belgeler ise Meral Yakarın, Aslan Kılıç tarafından kırın nahiyesine rastlayan sağı batin nahiyesinden yaralanması sonucu ve iç kanama nedeniyle öldüğünü, yapılan tıbbi müdahalenin fayda vermediğini ortaya koyacak bilgi ve tesbitleri, tabip mütaleasını yansıtmaktadır.

13 numaralı klasörün 21-25 sırasındaki belge ve tutanaklar Şehremini Denizabdal Mah.Kaşkarlı Mahmut sokak No. 16 da yapılan takip ve arama sonunda burasının bir örgüt üssü olduğunu ortaya koyacak muhtevayı getirmektedir. Nitekim 18.3.1973 günü Öyle sularında Adnan Köle'nin kılavuzluğu ile septanan örgüt üssüne yapılan baskında Orhan Turan, Hikmet Anık, Turan Çetiner ile Yılmaz Karakoç yakalanmış ve örgüte ait çeşitli kitap

yayınlar ele geçmiştir. Bu arada yakalanan sanıklardan Yılmaz Karakoç'un beyanları doğrultusunda hareket eden emniyet yetkilileri bu sanığın randevusu bulunduğu örgütün diğer militanlarından Muhsin Canik'le randevulaştığı yer olan Topkapı sur içi İ.E.T.T. durağında sanık Muhsin Canik silahlı olarak yakalanmış ve buradan hareketle sanık Muhsin Canik'in itirafı ile istikametinde örgütün diğer önemli bir üyesi olan Bayrampaşa Kartaltepe Ordu cad. No.152/1 de aramaya geçilerek burada da örgüte ait geniş bir silahlı hareket olanağı ifade eden malzeme ve dokümanların ele geçmesi sonucu hasıl olmuştur. Özellikle 23,24 sıradaki arama ve zaptetme tutanağı ile, gelişmeyi gösterir 25 sıradaki teahhüt tutanağı bulguların örgütsel açıdan delil değeri ve önemini ortaya koyacak boyutları kapsamaktadır.

13 No.lu klasörün 26-70 sırasındaki belgeler daha önce örgüt üyesi olduğu yapılan yakalamalar ve elde etmelerle teahhüt edilen Şehremindeki ev çevresinde sürdürülen tarassut sonunda 19 Mart 1973 günü saat 10.30'larında eve gelen militanlardan Ahmet Muharrem Çiçek, Ali Şencel, Kutay Bozoklar ve Feryal Sarıoğullarının polislerce daire kapısı önünde durdurulup içeri sokulması ve aranıp silahtan teahhüt edilmesiyle rağmen görevli polislerce silahlı taarruzda bulunulması ve karşılıklı mütademe sonucu Ahmet Muharrem Çiçek'in ölmesi, Kutay Bozoklar'ın yaralanması gelişimini oluşturan boyutlarıyla anlatılmaktadır. Buradaki gelişmeleri teahhüt eden zabıt muhtevaları aynı zamanda görevli polislerce doğrulanmıştır. Keza ekspertiz raporları (12 No.lu klasör 306) Ahmet Muharrem Çiçek'in polislerce alınan tabancadan sonra 650188 numaralı Unik marka tabanca ile ateş ettiği olay yerinde bulunan mermi ve tabanca mukayeselerinden anlaşılmaktadır. Bütün bunlar teahhüt tutanağında sözü edilen sanıkların silahtan teahhüt edilmesiyle rağmen Ahmet Muharrem Çiçek'in görevli polislerce ateş etmeye başladığı ve mütademe bu taarruzun yol açtığı gerçeğini ortaya koymaktadır. Ölümüne yol açan gelişmenin başında sanık Ahmet Muharrem Çiçek'in görevli polislerce silahlı taarruza söz konusudur. Enterneden sonra polislerin savmayı gerektirmeyecek bir boşluk içerisinde bulundukları sırada üzerlerine kurşun yağdırmak gibi taarruzî bir eylem olmasaydı ölümüne biten bir sonucun meydana gelmesi olanaklıydı. Bütün bunlar bir kenara itilerek otopsi raporunda beyan edilen yaralardan bir tanesinin bitişik ateş özelliğinden de olduğu şüphesinden hareketle girilen iddiaların gerçek hilafına olup olmadığı bir yana bunun yerinin de bu mahkeme olmadığı düşünülmesi götürmes bir açıklıktır.

13 No.lu klasörün 73-84 sırasındaki teahhüt ve belgeler Fikirtepe operasyonunun ve sonuçlarını ortaya koymaktadır. Birbirine bağlı olan iki ayrı teahhüt tutanağı operasyonda görev alan kişilerin bilgi ve imzalarını taşımaktadır. Tutanağın yazılı delil kuvveti üstünde tutanak müzakerelerinin dinlenilmesiyle söz konusu operasyon olgusu özellikle, emniyet görevlilerine ateşli taarruz ve evin suç delillerini ortadan kaldırmak amacıyla ya kılmak istendiği, bu arada bir kısım suç delili taşıyıcı maddelerin burna olduğu gerçeği bütün ayrıntılarıyla ortaya çıkmaktadır. Örgüt üyesi olduğu ve gerçekten yoketmeye değer ölçüde suç delillerinin bulunduğu yar yangın döneminden sonra ele geçirilen silah, malzeme ve dokümanlardan kuşkusuz anlaşılmaktadır. Gelişmeye ilişkin olarak yukarıdaki bölümlerde görülenlerimizi belirttiğimiz gibi, iddianamede öne sürdüğümüz görüşlerimiz değişiklik getirecek bir durum hasıl olmaması aksine iddiamız aynı zamanda söz konusu delil kanıtı ile de pekişmiş bulunmaktadır.

13 No.lu klasörün 85-91 sıralarındaki tesbit ve belgeler beşyüzevler seatinde Örgüt Üssü olarak tesis edilen evde gerçekleştirilinin yakalama operasyonunu yansıtmaktadır. Söz konusu operasyonda Örgütün Tunceli bölgesi militanlarından olu. Vartiniç operasyonundan sonra İstanbuldaki Örgüt unsurlarına katılan ve sorumluluğuna Örgüte ait önemli miktardaki patlayıcı madde ve malzemeler verilen Cüleyman Yeşil ve beraberindeki silahlı faaliyet kapsamı gösteren suç delilleri ele geçmiştir. Bir kısmının imha edildiği tutanaklardan anlaşılan madde ve malzemelerin diğer Örgüte ait dökümanlarla hangi hedefe yönelik olarak bulundurulduğunu ortaya koyduktan başka bu operasyonun sonucu bütünüyle silahlı faaliyet muhtevaasını başlı başına ifade edecek delil gücü yaratmaktadır.

Bu davada sunduğumuz yazılı ve sözlü delillerle ilgili olarak işaret ettiğimiz gerçek olgular doğrultusunda açıklamalarımızın temelinde çeşitli soruşturma makamlarının doğruya bulmaya, suçu ve suçluyu bulmaya yönelik olarak birbirine eklenen takip ve soruşturma sonuçları ve bunların resmi düzeydeki belgesel tezahür ve ifadeleri yer almaktadır. T.K.C.M.L. ve yan kuruluşlarının faaliyet içerisinde bulunduğunu çeşitli alanlarda su yüzüne vuran gelişmelerine ve bunların belirtilerine dayanarak girişilen soruşturmadaki elde edilen bilgilerin değerlendirilmesiyile Örgütsel nitelikte olduğunun doğrulanması karşısında, bu alanları görev itibarıyla alakadar eden Tikiyönetim Komutanlıklarına kayfiyet intikal etmiş, her olguya ilişkin olarak elde edilen bulgu, y bilan tesbit sonuçları MIT, Emiyet, Jandarma görevlilerinin görev eseri olarak yıkım faaliyetlerini esas alan Tikiyönetim makamları elinde toplanarak, ortaya çıkan Örgütsel faaliyatin çerçevesindeki bünye ve bu bünyede yer alan unsurlar topluca kıymetlendirilmeye tabi tutularak elde edilen her bilgi ve bulgunun tayin ettiği yeni hedeflerle boyutlarını genişleten ve çeşitli soruşturma makamlarının birbirine eklenen soruşturma zinciri sonuçları bütün halinde kıymetlendirmeyi mümkün kılacak düzeye ulaşmıştır.

Bu davada ne iddia edilmekte ise, bunun delillere dayanan bir muhteva ve kaynağı vardır. Bu davanın soruşturmasında MIT, Emiyet ve Jandarma görevlilerinin hizmetleri sundukları delillere dayalı tesbit ve sonuçlarla her türlü tereddüdü ortadan kaldıracak açıklık ve kesinlik göstermektedir. Her soruşturma makamı kendisine kendi görev alanında düşeni yapmış ve yasaların yüklediği görev sorumluluğunun icbaki farazatle yerine getirmiştir. Buna ilaveten soruşturma tdelisünü sağlamak ve bunu iddia edilmek derecesinde muhtezini yapma, ikmalî gerekli konuların araştırılması ve soruşturması ile gerçek durumun hiçbir kuşkuyla yer kalmayacak şekilde septenması hususunda Tverilik soruşturması vaki olmuş bazı olguların ve faaliyetlerin aç oluşumuna ilişkin konuda tartışarak iddiaımız muhtevaı yazılı ve sözlü delillere ve bunların işaretlerine dayanaarak ortaya çıkmış bulunmaktadır.

Bütün soruşturma muhtevaının birbirine bağlı, ykdiğerini peşinden getiren olge ve dökümanlarla besleyen, ele geçen suç delilleriyle başlı başına silahlı bir faaliyet kapsamı gösteren açık sonuçlarına ve buna bağlı aydınlık nitelendirmelerimize rağmen her şeyin zor ve aşkence

sonucu olduğunu öne sürmek, gerçek dışı, haklı ve dayanaklı olmayan bir savunma yönelti, daha doğrusu delillerin çürüttüğü savunma çaresizliğinin ifadesidir.

Her kademedeki soruşturma makamları ne söylemişse, ne ortaya getirmişse bunun resmi ifadesi olan delilinde beraber vermiştir. Davadaki birbirine eklenen, belli aşamalarla aynı örgütsel düşünceye bağlı hareketler olduğu anlaşılan geniş bir soruşturma zinciri ve bunun resmi tesbit ve belgelere dayanarak kanıtlayıcı bir delil muhtevası ve yükü mevcuttur. Dosyada bulunan muhtelif kısımlardaki soruşturma makamlarının bildirim yazılara ekinde delillerini de beraber getirmiş ve temelinde belli olayların soruşturmasını içeren çok yönlü bilgi ve belgeleri ihtiva etmektedir. Bütün bunlar yanında sanık sorgularının şu veya bu şekilde alındığı iddiası geçersiz olmak bir yana haizi ehemmiyet ve tartışmaya değer değildir. Çünkü ortaya getirdiğimiz iddialar sadece sanık anlatımlarına dayanan ve sırf bunlar üstüne bina edilen muhteva da olmadığını aşıkandır. Kaldıkı redde konu olan ve muteber bulunmadığı ileri sürülen hazırlık ifadeleri gerek müferiden, gerekse yekdiğeri ile birlikte ele alınıp incelendiğinde kaptığını ve deşindiği hususların diğer delillerle belirgin olan hususları yansıttığı görülmektedir. Delillerin çerçevelediği beyanlar aynı zamanda bünyesinde tabii bir anlatım ve gelişme muhtevasını da taşımaktadır. Aynı olaya ilişkin olan anlatımlar arasında elbette benzerlik ve uyum olacaktır. Tesasen davamızda iddiaların sadece sanık beyanlarına dayanması gibi bir durum söz konusu değildir.

Hazırlıkta hangi makam tarafından alınırca alındın, yapılan her soruşturmanın yasal dayanağı olduğu gibi, her olayın temelinde ilgili görülen kişilerin soruşturulması normal görev gereği bulunmaktadır. 1402 sayılı Tıkıyönetim Kanununun ikinci maddesi Tıkıyönetime ilişkin soruşturma ve takipte tüm güvenlik kuvvetlerini Tıkıyönetim Komutanı emrine vermektedir. Bu birlik ve bütünlük şuru ve görev anlayışı neticesindedir ki, çeşitli alanlarda yapılan soruşturma üniteleri tek bir örgütün silahlı kalkışma düşüncesine bağlı olarak isabetle tesbit edilebilmiştir. Soruşturmanın yasal intikal ve gelişme aşamaları kanunun ön gördüğü sınırlar içerisinde cereyan etmiştir. Çeşitli soruşturma makamlarının birbirine eklenen soruşturma varileri örgütsel ve kişisel olarak davaya bir boyut çizmekle kalmamış, örgütsel olgu niteliğindeki gelişme zincirinin her halkasındaki olayda aydınlatacak biçimde derinliğine bir soruşturma tezahürünü beraberinde getirmiştir. Bu itibarla hazırlıkta yapılan işlemler kaynağını sanıkların suç konusu olan fiillerinden ve bunların delil ve emrelerinden almaktadır. İşte sanık anlatımları soruşturmaya esas faaliyet ve olgulara dönük olarak her olayın ve gelişmanın delillerle çerçevelenen ünitesi ve bünyesi sınırlar içerisinde vaki olmuştur. Ve tamamen gerçeği yansıtan beyan ve ifadelerdir. Onun içindir ki bir kalemde hazırlık ifadelerinin muteber olmadığını söylemek olanaksız ve dayanaksızdır. Yargı bir bütündür, sanık anlatımları diğer deliller karşısında ve ilgili sair beyanlar muvacehesinde değerlendirmeyi tabii

tutmayı zorunlu kılar.

Sanıklarla ilgili soruşturmanın konusu ağır cezalı bulunmakla emniyet ve diğer taban soruşturma yetkililerinin aldığı ifadelerin yanı sıra Askeri savcılık tarafından her sanığın alakalı olduğu faaliyet ve olaylara dair ayrıntılı ifadesi tesbit edilmiştir. Bütün bu ifadeler arasında sözün yanıtı ve belirtme bakımından aynı konuları dönük olarak tam bir uyum vardır. Kesin ilişkin olmayan şu veya bu tarz beyan zaptı söz ve gerçek oluşu zedeleyecek bir sonuç meydana getirmemektedir. Mevzii bir takım olayların soruşturması Cumhuriyet Taveccılarınca yapılmış ancak evvel ilişkilerin bilinmemesi örgütsel niteliğin gerektirdiği derinlikte ve yan ilişkileri içeren kapsamda soruşturmaya bütünlük getirmemekle beraber, ilgili olduğu olayın ideolojik amaç dışında kalan boyutlarını ortaya koymaktadır. Buna da sebep ideolojik muhtevayı ele almayış ve bu zaviyeden soruşturmaya yeter ve bunu gerektirir evvel bilgi ve gelişmelerin elde olmamasıdır. Bir kısım olayda uzun süre adi bir eylem niteliğinde kalmış ve hatta gerçek fail olmayan kişilerin üstüne soruşturma sürdürülmüş ve fakat bu olayların ideolojik nedenlerle işlendiğini belirten delil ve emareler karşısında, söz konusu soruşturmalar Takiyönetimsel intikalden sonra gerçek menziline oturtulmuştur. Sanıklar tümüyle bu gelişmeler itibarıyla hazırlık beyanlarını tutuklama mahkemeleri önlerinde tekrar ve teyit etmişlerdir. Bu ifadelerin şurasında böyle denmiş, şurasında şöyle denmiş, biri diğerinin özeti imiş, birisi şu kadar sayfa, diğeri bu kadar sayfadır gibi iddialar söz ve gerçeği değiştirmeye yeter dayanakta ve ciddiyette değildir. Bütün soruşturma makamlarını, resmî kuruluş ve mevkileri sanıkların suçlu göstermekte ittifak etmeleri biçiminde öne sürülen dayanaksız ve tutarsız iddialar gerçek olgularla bağdaşmayan ve esasen delillerin reddettiği bir davranış ifadesidir. Ortada bir tek ittifak gerçeği varsa o da sanıkların mensubu bulunduğu örgütlerinin yığın düşüncesinde ittifaktır. Bütün gelişmelerin ideolojik dayanağı olan bu ittifak, faaliyet ve eylemler sonrasında da doğal olarak ortaya çıkan deliller sonucunda da ittifak gösterecektir. İddia edilen her şey var olan, yapılan ve delilleri ortada bulunan olgu ve gelişmelerdir. Hazırlık ifadeleri aynı kapsamda ve nitelikte olduğundan sanıklar yakınmakta ve bunu peşin bir senaryonun delili olarak göstermek istemektedirler. Hangi makam tarafından alınırsa alınsın aynı konuya ilişkin faaliyet ve olay muhtevaları şu kelime ile ifade edilmiş, bu sözle izah edilmiş olsun aynı sonuca yönelik olarak ve aynı konuları içerecektir. Bunlar doğal birşey olamaz. Haddizatında bu uyum sözün bulunup doğruya ulaşıldığının teyidi ve kanıtıdır. Ortaya getirilen her iddianın dayanak delil ve işaretleri de birlikteli sunulmuş ve davada yüklü bir delil muhtevası bu konuda sürülebilecek her türlü karşı iddiayı çürütecek güçte ve kuvvettedir. Türkiye Cumhuriyeti yasaalarının emrettiği doğrultuda kendisine görev düşen makamlar, soruşturma görevlerini yerine getirmişler ve elle ettikleri sonuçları ortaya koymuşlardır. Bunun dışında neye itibar edecektik, neye dayanacaktık. Resmîyet kavramının başka bir anlamı varsa, yasanın emrettiği dışında başka türlü bir soruşturma bulunuyorsa onu bilemiyoruz. Alti'e güvenme, emniyete inanma, jandarmayı başka ile

suçla, Sıkıyönetim Komutanlıklarını tanıma, savcıyı reddet ve belli düşüncelerin adamı say, Mahkemeleri emir makamı kabul et ve tüm yasaları faşistlikle niteleme yapılan işlemleri tümüyle senaryo sonucu say, sonra bunun adını da savunma koy.

Bir yandan Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve hatta tüm anayasal kurumlar reddedilirken, diğer yandan aynı yasalara dayanarak haktan hukuktan dem vurulmaktadır.

Demek oluyor ki bu yasalar hakkı hukuku teslim edecek esasları getirmektedirler. İşte sanıkların soruşturmaları mevcut yasaların emrettiği doğrultuda ve çizdiği görev gereği sınırları içerisinde sürdürülmüş ve ortaya delillere dayalı bu dava getirilmiştir. Ne kadar tahrik ve inkar vaki olursa olsun, kanunların çizdiği istikamette bu dava yasal çizgiler içerisinde sonuçlandırılacaktır. Yapılanlar hiçbir zaman doğru yargıyı etkilemeyecektir. Herkes ne beklerse, ne yaparsa onun hesabını vermek durumundadır.

Her k demedeki soruşturma makamlarının aldığı ifadelerin ve topladığı delillerin hukuki bir kıymeti ve sonucu vardır. Resmi düzeydeki soruşturma makamlarının tespitleri ve oldukları faaliyet ve suç üstü nitelikteki delilleri ve bunlara bağlı olarak ortaya koydukları kanaat ve görüşleri tümüyle aksi kayıt olmaksızın müdarecatı ile amel olunması gereken evrak ve belgelerdir. Bu davadaki delillerin itibar gücü soruşturmaya bağlı muhtevanın resmi ve göreve bağlı niteliğinden doğmakta olup kendisine zedelayecek dayanak ve ciddiyette hiçbir iddia söz konusu olamazdır. Dosyadaki en ufak evrakın hani kendi başına hukuki kıymeti ve resmi düzeyde ifadesi vardır. Delil çürütülemez. İnandırıcı ve doyurucu ciddiyet ve muhtevada karşı delil öne sürme olanağı sanıklara tevsi tahkikat aşamasında verilmiş olmasına karşın en ufak bir delilin ifadesini ve gücünü değiştirebilecek karşı delil getirilememiştir. Hatta yapılanlar bazı ek talepler savunmayı değil, iddiayı kuvvetlendirecek bir muhteva getirmiştir.

Bu itibarla davadaki tüm delillerin gerçek olduğu şekilde ve doğru biçimde yansıttığı duruşma aşamasıyla bir kere daha anlaşılmıştır. Örgütsel faaliyetler ve olgular bakımından bütünüyle hazırlık ifadelerine ve işlemlerine itibar edilmesine sürdürülen yargı sonucu zorunlu ve vicdani kalmaktadır. Çünkü sözlü ve yazılı deliller mahkemede açık bir şekilde görüşülüp tartışılmış ve bu düzeyde bir olgunluk kazanmıştır. Sanıkların mahkeme huzurundaki sorgularından sadık, inkârla karışık bölümler dahi gerçeği bağırımakta ve hazırlık beyanlarının doğruluğunu yansıttığını ve onun itibar edilecek nitelik ve muhtevada olay ve gelişmelere aykırı düştüğünü göstermektedir. Müteadit defalar tekrar ettiğimiz gibi, sanıkların hazırlık beyanları itiraf yalnızlığı içerisinde değildir. Her beyanın ifadesi olan, kanıtı bulunan yazılı ve sözlü deliller vardır. Bunlar muhtevasında gerçeğin isbatla tespiti ve gerekli sentezin yapılması, faaliyet ve olguların olguları biçiminde değerlendirilip beyanlarla karşılaştırılması itibar edilecek muhtevayı kendiliğinden ortaya koyan kanatlarıdır.

Sıkıyönetim Mahkemelerinde dayanaksız ve çok görülmüş bu gibi iddiaların ileri sürülmesi yeni değildir. Bu yöntem geleneksel hale getirilmiştir. Dayanağı ve tutarlı yanı olmayan bu gibi iddialara itibar edilmemesi ve gerçeğin bulunması bakımından Askeri Yargıtay benzer gelişmelerle ilgili yasa gösterisi ve ışık tutucu nitelikte görüşler tesbit etmiştir. Bunlardan bir kaç tane örnek sıralamak isteriz.

T.K.P.M.L.'nin köken örgütü durumunda bulunan T.İ.İ.K.P.'nin oluşum aşamasında hakkında dava açılan bir kıdem parti mensuplarıya ilgili davanın temyiz tetkikatı sırasında, hazırlık ifadelerine itibar etmeyen mahkemenin tutumuna değinilerek şu görüşler işlenmiştir. Askeri yargıtay 4 nolu dairesinin 19.12.1972 tarih ve 1972/424 esas ve 1972/421 karar sayılı içtihadında emniyet ifadesiyle ilgili olarak (Mahkeme sanıklar hakkında T.C.K.nun 141/1, 5 maddelerinden açılan kan davasında berast kararına vardığı hükmünde sanıkların emniyet makamlarınca alınan bu ifadelerinin mücerret mahitte kaldığı, zira gerek Askeri savcılıktaki, gerekse duruşma sırasında mahkemedeki ifadelerinde böyle açıklamalar olmayıp ifadelerin ikrar niteliğinde olmayacağı neticesine varmış ve gerçekten hükmün temeli de bu nokta olmuştur. Sanıkların emniyette vermiş olduğu ifadeleri As. Savcılık ile mahkemedeki ifadelerle benzerlik içinde olmadığı muhakkaktır. Ancak usul açısından yine muhakkaktır ki her üç safhadaki ifadelerden emniyettekilerin değersiz ve muallan olabilmeleri için bunların ya sanıkların ifadeleri olmaları veya olup da gerçek bir zabıt taşımaları lazımdır. Oysa görülmüştür ki mahkemenin kabul ettiği bu ifadeler 1. bütün ifadelerin mor ton olmaları; 2. ifadelerin olayların bizatini seyrine uygunluk göstermeleri; 3. Sanıkların pek izadi bir surette icabeden gizli noktaları ikrara etmeyip ikrara zorlamaya dair de hiç bir emarenin bulunmaması (Yukarılarından bir geçerlilik içindedirler) neticesine varılmıştır ki bu surette As. Yargıtay Savcılık ve mahkeme eski ifadelerini kabul edememesi halinde dahi emniyet ifadelerinin hükmü esas olacağını kararlaştırmıştır ki hadi-emizde emniyet ifadelerine itibar etmeyi gerekli kılan çok yönlü deliller demeti karşısında, söz konusu kararda öngörülen durumdan ileri gerçeği belli sınırlar içinde berrak halde gösterme beklenti ve sonuçlar vardır.

Askeri yargıtay 3. Dairesinin 10.8.1973 tarih ve 1973/152 esas ve 1973/176 karar sayılı diğer bir içtihadında da emniyet ifadelerinin duruşmada kabul edilmemesine ve eski ifadeden rücu ilişkin olarak şu görüşler septanmaktadır. (Sanıklar duruşma sırasında fiilin subut tasalluk eden kanunlarda evvelce alınan ifadelerinden rucu etmekte icab eden ilk ifadelerin olayı müteakip alınması, geniş tafsilatlı ve berraklarını teyit edecek durumda bulunmaları karşısında mahkemeye bu ifadelerle itibar edilmesinin usul ve kanuna mukarı bir cihet yoktur) de suretiyle bir kez daha emniyet ifadelerinin resmi nitelikteki hukuki kıymetinin hükmü esas olabileceğini, aksi yöndeki iddiaların kabule yan olmadığını belirlemektedir. Hadide-emizde emniyet ifadeleri mahkemenin doğru olduğunu kanıtlayan yığın deliller göz önüne alındığında emniyet ifadelerine itibarı mutlak kılacak bir sonucu dava bünyesinde delillerle yüklü olarak ihtiva etmektedir.

Yine Askeri Yargıtay 2. Dairesinin 26.1.1972 tarih ve 972/37-35 sayılı başka bir içtihadında (emniyet makamlarında alınan ifadelerdeki ikrar ve itirafın kanuni olmayacağı yolundaki iddia 353 sayılı Kanunun 95 ve 96 maddeleri gereğince emniyet makamlarında hazırılık tahkikatı mahiyetinde soruşturma yapma yetkileri oluşu esasen bu ikrar ve itiraf- ların başka delil ve karinelerle de teyit edilmesi muvacehesinde varit görülmemektedir) diyerek emniyet ifadelerine yöneltilen itirazların varit olmadığı ve emniyet makamlarınca ifade tesbit edilip tahkikat yapılabileceğini kanuni müstenidatıyla gösterip kabul etmiştir.

Duruşmada vaki taarruz ve tecavüzlerin mihrakı teşkil edilen ve doğruluğu kabul edilmiyen, geçersiz ve gayri muteber olduğu ileri sürülen emniyet ifadeleri muhtevaları, Askeri savcılık, Cumhuriyet Savcılığı ile tutuklama mahkemeleri huzurlarındaki ifadelerle karşılaştırılması ve bunu teyit eden anlatımlara gerçeklik getiren çok yönlü deliller ile tartışılması sonunda hasıl olacak vicdani kanaat doğrultusunda hareket edileceği ve gerçeğin billurlaşmış ışıkları karşısında hangisinin muteber, hangisinin gayri muteber ifade ve beyanlar olacağı yargısal tetkikat ve değerlendirme sonunda meydana çıkacaktır.

Yukarıdan beri dava konusu iddialarımıza esas sözlü ve yazılı delillerin önemli kısımlarına işaret ederek, bu izahatımız kapsamında T.K.P.M.L. ve özellikle TIKKO'nun faaliyet ve eylemlerini bir kere daha delillere dayalı olarak gözler önüne sermeye çalıştık. Bu arada sözünü ettiğimiz deliller karşısında, sanık sorgularıyla getirilmek istenen meşveretki kııntı ve belli yönlerdeki inkârların geçersizliğini bizzat delillerle ortaya koymaya çalıştık ve bunlardan örnekler vererek iddiamızın gerçek olguların yansıması bulunduğunun kanıtını vermeye çalıştık. Kâfi gördüğümüz bu açıklamalarımız ve izahatımız muvacehesinde T.K.P.M.L. ve yan kuruluşlarının faaliyet ve eylemlerine geniş bir şekilde yeniden yer verecek değiliz. Duruşma safhasında getirdiğimiz deliller doğrultusunda öne sürdüğümüz faaliyet ve olaylara ilişkin iddialarımız bir iki ufak istisna dışında tümüyle sübut bulmuş bulunmaktadır. İddianamemizin 230 ncu sayfasından 265 nci sayfasına kadar olan bölümde T.K.P.M.L. Örgütünün Türkiye İşçi-Köylü Kurtuluş Ordusu adına faaliyet içerisinde bulunduğu çeşitli kesimlerde giriştikleri eylemler ve olaylardan sonra gelişen operasyon boyutları ve bunların örgütsel iddiayı doğrulayan sonuçlarını, oluş biçimine uygun olarak etraflıca yaptığımız açıklamaları besineceğimiz istisnalar dışında, faaliyet ve olay anlatımı bakımından aynen tekrar ederiz. Bunun yanı sıra bu olayların şahsında getirilen müşhince ve ilgili faaliyeti ve olaya katılan ve bu suretle belirlenen sanıklara verilen tahsas etmeyi sübutu vurgulamak bakımından yararlı görmekteyiz.

1- Kaynağına yazılı delil bölümünde temas ettiğimiz üzere 6-7 Mayıs 1972 tarihinde Tunceli İlçe J. Sirlik Komutanı Teğm. Fehmi Altınbilek'in evine dinamit atılması eylemi bir TIKKO eylemi olarak gerçekleştirilmiştir. Bu eylemin failleri olarak sözlü deliller bölümünde izah ettiğimiz gibi Süleyman Yeşil ve Hayrettin İpek belirmektedir. 382 konusu eylemin oluşumundan sonra Örgütün ilk eylemi oluşu başlangıçta hedef tesbitini güç kılmış ise de; daha sonraki Örgüt gerçeğini açığa vuran gelişmeler ve bunların getirdiği birbirine bağlı deliller

sonucu iddiamızın kanıtını teşkil etmektedir.

2- 16-17 Mayıs 1972 tarihinde Tunceli İl Merkezinin çeşitli yerlerinde dağıtılan TIKKO beyannamesi olayı da bir TIKKO eylemi olarak kendisini göstermektedir. Biz bu olay tarihinin Deniz Gezmiş ve arkadaşlarının idam edilmesi zamanına rastladığını ve bunun reaksiyoner bir eylem olduğunu tesbit edememiştik. Ancak bunu Muzaffer Oruçoğludolaylı yoldan duruşmada ifade ederek eylemin nedenini bizzat ortaya koydu. Söz konusu eylemlerle ilgili olarak Diyarbakır-Siirt illeri Sıkıyönetim Komutanlığından celp edilen ve yazılı deliller bölümünde işaret edilen suç dosyası muhtevasında bulunan TIKKO'nun diğer slogan beyannameleri kapsam ve türündeki beyannameler ile sanıkları belirleyici diğer deliller gözönüne alındığında bu eylemlerin failleri olarak Süleyman Yeşil, Ziya Aydın, Mehmet Çiçek, İsmail Erdoğan ve Musa Söğüt karşımıza çıkmaktadır. Asıl suç dosyasında sanık olarak görülen Derviş İrmak'ın daha sonraki örgütsel faaliyetler içerisinde görülmemesi herhangi bir şekilde ismine rastlanamaması bu kişinin eylemci kadroda bulunmadığı kanaatini doğurmaktadır.

3- 14 Aralık 1972 gecesi Mâzgirt ilçesi Darıkent (Muhundu) bucağında görevli uzman çabuş Ertuğrul Taşdelen'in evine bomba atılması eyleminin bir TIKKO eylemi olduğu olay mahallinde eylemi müteakip serpiştirilen TIKKO beyannamelerinden kuşkusuz anlaşılmaktadır. Yazılı delil bölümünde belirttiğimiz ve diğer aynı kapsam ve nitelikteki beyannamelerle karşılaştırdığımız gibi olay sırasında ele geçen beyannamelerin örgüte aidiyeti de esasen Muzaffer Oruçoğlu tarafından söz konusu delilin okunması sırasında kabul edilmiştir. Bu eylemi yapan faillerin kimler olduklarını ismen tesbite kadar bir gelişme olmamıştır. İddianamemizin 234 ncü sayfasında değindiğimiz kişisel ihtimalleri tekrar ederiz. Fakat her halükârda bu patlama eylemin yeri, gerçekleştirme biçimi itibarıyla Tunceli Bölgesi militan kadrosunca yapıldığına kuşku duymamak gerekir.

4- 4 Ocak 1973 günü gecesi Tunceli Emniyet Müdürlüğü Karakolu ve lojmanına iki ayrı yerden bomba konması ve atılması patlama eyleminde bir TIKKO faaliyeti cümlesinden olduğu konusunda hiç bir kuşku mevcut değildir. Ancak gerçek olay faillerinin gizlenmeye çalışılmasına ve fiilin amacının ters gösterilmeye uğraşılmasına rağmen iddianamemizde öne sürdüğümüz görüşleri değiştirecek bir netice hasıl olmadığı kanaatindeyiz. Bu eylemin failleri olarak ilkk kez yakalanan Hayrettin İpek ve Hüseyin Açıkgöz eylem kadrosunu açıklamışlardır. Bu olayla ilgili olarak dinlenen ve bir kısım soruşturma gelişimi hakkında bilgisi olan polisler hazırlık itirafını isim zikrederek doğrulamışlardır. Kaldığı Hayrettin İpek ele geçen ip ucundan özellikle evinde bomba yapmaya yarar kablo ve tıpların bulunmasından sonra konuyla ilgili soruşturmaya geçilmiş olduğu gibi, aynı türde patlamamış olup Mâzgirtten getirilen örgüt emali bombanın yapılan mukayesesinde aynıyet ve örgütsel düşünce bakımından birlik görülmüştür. Duruşmada söz konusu eylem sadece Ali Haydar Yıldız ve Süleyman Yeşil'e atlandırılmıştır. Gerçek odur ki hazırlık beyanları ve delilleri doğrultusunda olayın diğer failleri Ziya Aydın, Hüseyin Açıkgöz'dür. Bu sanıklardan özellikle Ziya Aydın'ı failliğine değişik beyut getirme çabaları ortaya konmuştur. Bense bu düşünce eylemi müteakip İstanbula ağabeyinin yanına gelen Ziya Aydın'ın Tunceli olayı eylemlerinden olarak olaydan iki gün sonra 6-Ocak 1973 günü gecesi Türkiye Radyolarındaki ilgili haberde ismini duyması üzerine gerçeği gizleme çabalarına geçilmiştir. Ziya Aydın'ın Kasım 1973 başlarında İstanbuldan Tunceliye gelerek

evvelce beraber olduğu örgüt unsurlarına katılmasının kanıtı olarak Baki İşçi'nin evinde bulunan sanığa ait kimlik kartı olduğu gibi, Aralık ayı içerisinde Ziya Aydın'ın dağdaki örgüt üsüne geldiği hususu Musaffer Oruçoğlu ve kendisi tarafından da inkar edilmemiştir. Olay 4 Ocak 1973 günü gecesi vuku bulmuş ve 6 Ocak 1973 günü yayın organları tesbit edilen fiillerle ilgili açıklama yapılmıştır. İki günlük zaman içerisinde bu eyleme katılan failin İstanbulla ulaşması rahatlıkla mümkündür. Bunu engelleyecek hiç bir düşünce söz konusu olamaz. Tanığın bu durumu duyması karşısında hiçbir şeyden haberi yokmuş gibi beni neden arıyorsunuz tarzında göstereceği teslimiyet masumiyeti karşısında gerçeğini gizleyeceğini hesap ederek ve bu konuda tahminimize göre örgüt alarak vekili ağabeyi nezarehinde kemali ciddiyetle önce İstanbul Tıkıyönetim ilgililerine gayri resmi bağ vururlar, sonra Diyarbakıra kadar gelirler 10 Ocak 1973 tarihinde bizi niçin arıyorsunuz derler ve İstanbulla teslim olmak istediklerini ve oradan buraya kadar da gün kaybettiklerini ifade ederler. Ancak tarafımızdan da sorgudan sonra tekrar sorguya çekilen Hayrettin İpek bizzat huzurumuzda Ziya Aydın'ı olayın diğer faili olarak belirler ve böylece tertipler su yüzüne çıkar. Tanığın suçtan sıyrabilmek amacı ile gerçekleştirilen düzenlemeyi duruşmada dinletikleri tanıklar ve bu tanıkların dinlenmesinirastırındaki sanık vekili tavrı ve kayıtları dahi ispat etmeye yeter kanıtındayız. Ne garip rastlantıdır ki dinlenen bütün tanıklar Ziya Aydın'ı radyoda haberi duymadan ve gazetede okumadan iki gün evvel görmüşler ve iki gün sonra yeniden görmüşler. Böylece aradaki olgu mesafesinin kapatılması savınmanın temel amacı olarak kotarılmıştır. Müdafaa taşiği Nuran Rona bir sokak aralığı mesafeden hiçbir yakınlık ve gerek yokken Ziya Aydın'ı sanki pencereye oturmuş dört gün izlemiş tarzında bilgiler vermektedir. Esasen bu konuda dinlenen müdafaa tanıklarının zorlama beyanlarda bulundukları ifade muhtevalarından huzurda ceryn eden sual normalardan anlaşılmaktadır. Sorulan sualler özellikle sanık vekilinin vaki sualleri hep olay tarihini çerçevesiyecek bilgi ve görgülerin çekilip tanık ağzından alınmasına dönük biçimde olmuştur. Müdafaa tanıklarından Şahin Pekün anlatımları sonunda Ziya Aydın'ı ve ablasını yedi senedir tanımakta olduğunu söylemektedir. Halbuki Ziya Aydın esme olarak Pulumurda babasının yanında oturmakta olup Tunceli Lisesinde okumaktadır. Ne var ki örgütsel meşgaleleri nedeniyle başarısız olmuş, belge almaına aileince göz yumulmayarak 12.6.1972 tarihine kadar devam ettirdiği Tunceli Lisesindeki öğrenimine bu tarihte aldığı 955 sayılı tasdikname ile bu kent okulundan ayrıldığı Lise Müdürlüğünün 12 No.lu klasörün 323 sırasındaki yazısından anlaşılmaktadır. Her şeyden evvel Ziya Aydın'ın bu eyleme takaddüm eden günlerde örgütün dağdaki kadrosuna katıldığı kuşkusudur. Kendisinin elinden daha doğrusu eylem haberini olay olarak duyuktan sonra teslim olması olayla teslim arasındaki zamanı boşlukta bıraktığı gibi, bu boşluğun sanığı eylemden ayıracak şekilde suni olarak kapatılmaya çalışılması gayretleri dahi gerçek doğruluğun belirtileridir. Bu itibarla sıraladığımız eylem kadrosunun Musaffer Oruçoğlu yönetimine bağlı olarak söz konusu eylemi gerçekleştirdiği anlaşılmaktadır.

5- 6 Ocak 1973 günü gecesi Mazgirt ilköğretim okutduğu İbrahim Ertağrul'un evine bomba atılması eylemi de TIKKO'nun silahlı faaliyetinin tezahürü olarak belirlemektedir. Evvel emirde atılan bombanın örgüt imali konserve kutusu türünde olması ve aynı mahalde patlamamış diğer bir bomba ile, Tunceli olayında ele geçen kalıntı ve Hayrettin İpek'in evinde

bulunan bomba yapmaya yarar malzeme mukayeselerinden TIKKO Örgütü gerçeği karşımıza çıkmaktadır. Bununla beraber olaydan önce aynı mahalde dağıtılan TIKKO beyannamelerine ve bunun başlangıcına yazılı delil bölümünde işaret etmiştik. Söz konusu patlama eyleminin Örgüt faaliyetlerinden bulunduğu kuşkusuz ise de; faillerin somut olarak tespiti mümkün olmamıştır. Bu konudaki hazırlıktaki beyanlar belirli bir kişi üzerinde kararlılık ifade etmemektedir. Ancak bu eylemin de TIKKO'nun Muzaffer Oruçoğlu yönetiminde militan kadrosunca gerçekleştirildiğine şüphe ile bakmamak gerekir. Herşey önce beyannamelerin aidiyeti kabul edilmekle bunun ardından gelen eylemin bir ölçüde kabulü sonucu doğmaktadır.

6- 12 Ocak 1973 günü Karakoçan ilçesinde görevli uzman Çvş. Mehmet Gövde'nin evine bomba atılması olayı da TIKKO eylemi olarak kendisini sunmaktadır. Gerek eylemin biçimi, gerekse diğer belirtiler bu eylemi TIKKO'ya mal etmeye yeterlidir. Buna ilaveten hazırlık ifadeleri bir yana duruşmada sanık Muzaffer Oruçoğlu eylemin Ali Haydar Yıldız ve İbrahim Halil Akyol tarafından gerçekleştirildiğini ima ve ifade etmişlerdir. Kaldık İbrahim Halil Akyol olay sonrası Dal mezarında, sahte nüfus cüzdanı ile ele geçmiş ve eylem kadrosunu oluşumla birlikte ifade etmiştir. Bu eyleme katılan 3 nü kişi konusunda kat'î bir belirleme yapmak olanağı olmamıştır. Ancak 3 nü ve kanaatimizce 4 nü bir militanın da bulunduğunu ifade etmek isteriz. Pek tabii ki bu militanlar yine Tunceli kesimindeki kadrodan kişilerdir.

İddianamede Yılmaz Karakoçla ilgili ihtimali görüşlere ağırlık kazandıracak bir gelişme duruşmadahenil olmamış, dolaylı da olsa böyle bir olguya işaret edebilecek herhangi bir kapı aralanmamıştır.

Tunceli bölgesinde sevgilenen patlama eylemlerinin amacı ve etkileri ilgili yazılı delillerle ve keza tanık beyanlarıyla yansımaktadır. Buna göre her 4 patlama eyleminde de gece vakti tercih edilmiş ve hedef alınan kişilerin yatmakta olduğu mahaller seçilmiştir. Yatmakta olan bir yerde patlayan parça tesirli bir bombanın meydana getirdiği sonuçlar ne olmak lâzımsa amaç odur. Bunun için amacı ayrıca izaha lüzum göstermeyecek bir eylem biçimi ve seçimi söz konusudur. Bu amaç sanıklar ne derseler desin imhaya, yaralamaya ve sakat bırakmaya yöneliktir. Bu iddiamız delillerin ortaya koyduğu gerçek düzeyde bir muhtevadır.

7- 23 Ocak 1973 tarihinde gerçekleştirilen ve olaylar doğrultusunda hareket edilerek varılan Vartınık operasyonu ve bunun boyutları konusunda iddiamamızın 237-241 arasındaki açıklamaları aynen tekrar ederiz. Burada operasyonun özü güvenlik kuvvetlerinin teslim ol çağırısına uymama ve onlara ateş etme ile gelişen mücadele olgusu ve sonuçlarıdır. Bu operasyondan kaçan sanıklar Süleyman Yeşil, Muzaffer Oruçoğlu ve Hüseyin Bozkurt Örgütsel düşünce ve amaçları ile garilemek şöyle dursun daha büyük bir kararlılık ve hıncı göstererek İstanbul'daki Örgüt unsurlarına katılarak silahlı faaliyetlere buradaki Örgüt üstlerinde tesbi ettikleri yeni boyutlara göre hareket etmeleri Tuncelide başlayan silahlı yıkım hareketlerinin Örgütsel uzantısı ve tümüyle içersindedir. Bu

bağlantı dahi Vartınık operasyonuna noksan kılınan yıkıl ve silahlı hareket düşüncesini getirip tamamlanmaktadır. Keza Vartınık'taki üstte ele geçen silahlı faaliyet muhtevasına yukarıda değindikimizi ve bu konu ile ilgili delilleri tartıştığımızı gözönüne alarak bu konuya ilişkin açıklık karşısında daha ziyade birşey söylemeyi gereksiz buluyoruz.

8- 16 Aralık 1972 günü Siverek İlköğretim Müdürü Mehmet Oyman'ın

evine konan bombanın önce patlamaması ve daha sonra sokakta görülerek çocuklar tarafından oynandığı sırada infilak etmesi sonucu yaralanmaya yol açılması olayı ile 6 Ocak 1973 gecesi yeniden Mehmet Öymen'in evine bomba konması ve aynı gece Adliye başkatibi Adnan Dikmen'in evlerine bomba atılması vahasara yol açılması eylemlerinin de TİKKO eylemi olarak gerçekleştirildiği ve bunların örgütün Siverek mihrağı Seyithan Dokay eşliğindeki militan kadroca talimat üzerine kararlaştırılıp ifa edildiği anlaşılmaktadır. Bu eylemin hazırlık dönemindeki çalışmalara Ramazan Balpetek ve Bayram Laçın'ın katıldığı gibi, esasen bu kişilerin öteden beri örgüt düşüncesini paylaştıkları ve fakat patlama eylemleri Seyithan Dokay'la birlikte ika eden Mehmet Çıplamlık'ın örgütsel bilinç düzeyinde olmamakla beraber fiilin meydana gelmesinde iştirak ve katkısı bulunduğu anlaşılmaktadır. Duruşmada tanıklar tarafından eylemin biçimi ve bombalar kabul edilmesine rağmen kişiler konusunda inkara kaçılmıştır. Fakat Muzafer Oruçoğlu'nun Siverek'e Ali Hayrî beraber gönderdiği ve Seyithan Dokaya ulaşmasını istediği bombalar ile Seyithan Dokayın örgütün İstanbul merkeziyle olan sürekli temasları ve bunu doğrulayan Seyithan Dokayın hazırlıktaki el yazması notları gözönüne alındığında iddianamemizde öne sürdüğümüz tanıklar konusunda herhangi bir işiğme bulunmadığı bilakis bu konunun aydınlık ve bütünlük kazandığı açıkça görülmektedir.

9- 30 Ocak 1973 tarihinde Siverek Lisesinde faşistlere ölüm başlıklı beyanname dağıtılması eyleminin davakonusu örgütle bağlantısı ve içeriği edebut bulmamıştır. İddianamemizde sözü edilen intimallerden birine kanıt kazandıracak bir delil açıklığı henüz olmamıştır.

10- 28.10.1972 tarihinde müteahhit Yunus Ekşi'nin kaçırlması düşüncesiyle evine yapılan silahlı baskın sonucu sebebiyet verilen yaralama eyleminin tasarısından itibaren gelişinceye kadar bir TİKKO faaliyeti tezahürü olduğu kuşkusuzdur. Ancak diğer eylemlerde olduğu gibi bu eylemde de olay failleri hazırlıktaki kanıtlayıcı delil ve beyanlara rağmen konu olan tanıklar üzerine işale edilmek istenmiştir. Bunlardan İbrahim Çaypakaya gerçekten olayın faillerinden bir tanesi olarak görünmekte ise de; Ahmet Muharrem Çiçek'in bu olayla yakından uzaktan hiçbir ilgisi ve iştiraki yoktur. Keza diğer deliller muvacehesinde Ahmet Muharrem Çiçek'in bu eylemin yapıldığı dönemlere rastlayan herhangi bir faaliyetine ve özelikle silahlı baskıya girişimine rastlanmamaktadır. Bu aşamada Ahmet Muharrem Çiçek'in örgüte henüz alındığı görülmektedir. Kaldiki Hidir Akgün'ün ihbarı sonunda yakalanan Davut Kurun olay mahallinde oluşu ve eylem kadrosunu hazır kişilerin vicahında açıkça beyan etmiş ve belirlemiştir. Buna göre eylemin yapılmasına Davut Kurun'dan başka İrfan Çelik, Hikmet Çenes, Muhsin Şenşen Canik silahlı olarak katılmışlardır. Keza eylemin planlanması ve yapılması aşamasına kadar olan hazırlıklarını Aslan Kılıç, İbrahim Çaypakaya ile birlikte yürüttüğünü bizzat ifade etmekte yakardı hizmetini görmektedir. Davut Kurun'un faillere ve oluşa açıklık getiren yazılı deliller bölümünde sözünü ettiğimiz tanıklık düzeyinde kuvvet kazanan beyanlarına ilaveten Hidir Akgün'ün olayla ilgili açıklamaları olguyu tamamlamakta ve eylemin gerçek yüzünü ^{aydınlığa} çıkarmaktadır. Bu eylemin bahsi geçen tanıklarca yapıldığının diğer bir kanıtı da bu olayın uzantısı olarak Hidir Akgün'e işkence yapılması gelişmesidir. Hidir Akgün işkence ile ilgili işkence olarak Davut Kurun, Üleyman Yeşil ve Cezzevinde teşhis ettiğini söylediği Güner Alakoç'u vermekte ve bu fiilin

kanıtları olarak emniyet makamlarına yapılan şikayete dair zabıt ve mağdurun suayene ve yaralarının tesbiti konusundaki delillerdir. Bu olayla ilgili olarak Hidir Akgün'ün beyanlarına kerhen girişilen karşı iddialar özellikle Hidir Akgün'ün bu soyguna ilişkin istihbaratı örgüte verdiği konusundaki öne sürmeler ciddi bir kanıt yaratacak düzeye ulaşmamış ve her türlü delilden yoksun durumdadır. Öyle sanıyoruz ki Davut Kurun'un Hidir Akgünle başlayan Mahmut Ekşioğlu'nun tanıştırılmasıyla gelişen ilişkiler sırasında öğrenilen ve edinilen bilgilerde Hidir Akgün'ün örgütsel bilinci ve katkısı mevcut değildir. Arkadaşça başlayan ilişkilerden bu yönde istifade edildiği görülmektedir. Duruşmada sanıklar tarafından bunun öne sürülmesi karşısında konuya biz de ciddiyetle eğildik. Ancak karşı iddiaları çaklı çıkaran en ufak bir belirti olmadığı gibi, sözlü deliller bölümünde değindiğimiz Muzaffer Mentesh'in beyanları duyabilecek bu konudaki kuşkuları dağıtmıştır. Bu iddialara neden olarak Hidir Akgün'ün her iki olayı açığa çıkaran ve onların boyutlarını tayine imkan veren beyanların onu da sanık düzeyine getirerek boşlukta bırakarak düşüncesine matuf olarak hareket edildiği kanısındayız. Böylece gelişmenin nihai tanziminin beyanlarının değersiz kılınması konusunun doğması hesap edilmiştir.

Her iki olayla ilgili eylemin boyutları ve failleri böylece açıklık kazanmış bulunmaktadır. Bu iddiamız 1 dosyada bulunan yukarıda tartıştığımız yazılı ve sözlü deliller tümüyle doğrulamakta ve iddiamıza değişik muhteva getirecek bir sonuç hasıl olmamış bulunmaktadır.

11- T.K.P.-İ.L. Örgütü'nün faal üyelerinden Meral Yakarın Aslan Kılıç tarafından tabanca ile öldürülmesi olayı hakkında delil ve belirtilerle hareketle iddianamesimizin 248-250 nci sayfasında yeter icahatta bulunluktan sonra aydınlık kazanmayan ihtimali ve kuşkulu düşünce ve görüşlerle duruşmadaki gelişmenin ışık tutabileceğini ifade etmiştik. Duruşmada konuya açıklık getirebilecek daha ziyade bir gelişme olmamıştır. Ancak sanık Aslan Kılıç tarafından olayın mizanen ve pandemoni biçiminde davranış ve sözlerde bulunulmuştur. Biz başlangıçta dahi bu olayla ilgili olarak kesin ve katı bir görüşe bağlanmadık. Çünkü iddia makamını bu yola sevk edecek berraklıkta bir delil mevcut olmadığını aşıkardır. Canı anlatımlarına atfen tutulan olay yeri keşif zaptı ile aldığı yaraların tenvirisi altında ölümle pençeleşen Meral Yakar'dan aleyhe olabilecek hiçbir beyanın alınmaması hali hazırlık soruşturmasındaki emniyet makamlarının ve ilgililerin aksi iddialar hilsafına adil ve tarafsız tutumunu bütünüyle sergilemektedir. Eğer burada mured Aslan Kılıç'ı mutlak surette suçlu ç karmak gibi peşin bir düşünce olsaydı işi öler bu düzey e olmazdı sanırız. Kiminin kimseye peşin yargısı kını, gerezi yoktur. Ortada bir suçlu ve bu suçu kovuşturan gerçeği soruşturan devletin varlığı if desei olan ı resli kurum ve güçler vardır. Yapılanlar görev gereğinin sınırları içersinde delillere bağlı olarak ortaya sonuçları ile birlikte getirilen bir dizi faaliyet ve eylemlerdir.

Sonuç olarak ölime yol açan ilişki örgütsel bir beraberlik ve bağlantı temeline dayalı olmakla beraber sanığın bu fiili kaesten işlediği konusunda kat'i bir düşünce belirtmeye lükân görememekteyiz. Deliller muvacehesinde keyfiyetin takdirini mahkemeye bırakmaktayız. Tüm delilleri tartarak ulaşılacak vicdani kanaate göre mahkemenin tezahür ettireceği bu konuya ilişkin yargıya hangi istikamette olursa olsun bir diğecemiz olmayacaktır.

12- 11 Nisan 1973 günü zengin olduğu tesbit edilen Ethem Utku'nun

Beşiktaş Barbaros Bulvarı 40/16 daki evine soygun amacı ile girilmesi ve evde bulunan hizmetçi ile misafir küçük kızın yaralanması ile sonuçlanan olay örgütsel eylem gerçeği ve failler olarak subut bulmuş ve boyutları ile belirlenmiş bulunmaktadır. Bu olayla ilgili yazılı ve sözlü delil tartışması yapılmış olduğu cihetle söz konusu eylemin örgüte olanak temini amacıyla girişilmiş bir faaliyet olduğu ve faillerinin Muzaffer Oruçoğlu talimatına bağlı sanıklar Zeki Şerit ve Sami Sarı olduğu söz noktasına bir kere daha işaret etmek isteriz.

13- 14 Nisan 1973 günü gecesi örgütsel bir eylem olarak Altunizade polis karakolu baskınına gerçekleştirmek için yapılan girişimin başarılı olamaması sonucu şüpheli şekilde bu karakola bağlı bekçilerin ikaz ve ihtarına muhatap olunması üzerine kendilerine ateş eden sanıklar Zeki Şerit ve Sami Sarı'nın bekçilerden Halil Havvakara'nın ölümüne, Fikret Karaçayın yaralanmasına yol açılması olayı ile ilgili oluş ve boyutlar yazılı ve sözlü delil bölümlerindeki delillere dayalı açıklamalarımızla sübutu hiçbir kuşkuyla yer kalmayacak muhtevada belirttik. Ölümle biten söz konusu örgütsel kökene bağlı eylem faili olarak Zeki Şerit ve Sami Sarı'nın fiilleri derecesi ile ölüm ve yaralanmayı intaçtaki fail ve iştirakleri ayrıntılı olarak aydınlık kazanmıştır.

Eylemin örgütsel bir düşünceye bağlı olarak saanelendiğinin plansal deliline de yukarıda işaret ettik. Keza sanıkların örgütsel eylem gerçeğine ifade eden olay yerindeki tanık ifadesi ile teyitli beyanları bu iddiamızın diğer bir kanıtını teşkil etmektedir.

Olay yerinde ele geçen atılmış mermiler ile maktül ve yaralananın vücudundan çıkarılan mermilerin yapılan ekspertizi sonunda Halil Havvakara'nın ölümünü intaç eden merminin Zeki Şerit'in müademe ve mukavemeti neticesinde yakalanması sırasında Fikirtepe'deki Örgüt Üsüsünde yakıp yok etmek istediği yarı yansımış fakat tatbik özellikleri kaybolmadığı anlaşılan brovning taklidi 2503 numaralı tabancadan atıldığı ve yaralı belçi Fikret Karaçayın yaralanmasına yol açan mermilerin Topsoevler semtindeki yakalanmada Sami Sarı'da ele geçen Unik marka 649969 numaralı tabancadan atıldığı konusunda kat'i bir kanaat belirtilememekle beraber olay yerinde ele geçen tüm mermilerin bu iki tabancaya ait olduğu ekspertiz raporları muhtevaşından anlaşılmaktadır. Söz konusu raporlar olaya ait ayrıntılı bir katkıyı yansıtmakta gerçek faili bulmaya yönelik ilim ve ferne uyfun tatbikat ve incelemenin yapıldığını gösterir bir kapsam ifade etmektedir. Nitekim sanık vekilleri tarafından rapora karşı ileri sürülen iddialar yetkili merci olan Adli İsp Müessesesi ilgili şubesi tarafından incelenip üst mercede ferne denetime tabi tutulmuş olması sonunda Adli Tıp Fizik Bilimlerinin 17.11.1975 gün 313/8393/8599 protokol sayılı raporlarında ve mütalealarında incelemeye konu ekspertiz raporunda beyan edilen görüş ve tatbikat sonucu septenen durumun gerçeği yansıttığı her türlü kuşkuğu bertaraf edecek kapsam ve açıklıkta ifade etmiş ve neticeye bağlamıştır. Böylece Altunizade eylemi T.K.P.M.L.'ye dönük örgütsel içerik ve failleri bakımından tam bir aydınlık kazanmış bulunmaktadır. Bu olayın diğer bir uzantısı olarak yazılı ve sözlü delil bölümünde işaret ettiğimiz noktaları aynen tekrar ederiz.

Bu arada sanık Zeki Şerit'in Ziverbey Kayışdağı civarında görevli bekçi ve devriyeye ateş etmesi konusunun da tanık anlatısıyla sübut bulunduğu ishten varededir. Keza sanık Sami Sarı'nın 13.4.1973 tarihinde Topsoevler semtinde silahlı bombalı ve TIKKO bildirili bir randevuya geldiği arada yakalanmasını örgütsel bir eylem girişimi olarak nazara alınıp en azından bu yolda bir hazırlık olarak değerlendirilmesini yazılı deliller

bölümündeki açıklamalarımızın özantısı olarak ifade ederiz.

14- T.K.P.M.L. Örgütünün oluşumundan hemen sonra Malatya Akçadağ Kürecik Bucağı Kahyalı köyü muhtarı olup Sinan Cengili ihbar ettiği öne sürülerek öldürülen Mustafa Wardenizin ölümü olayı hakkında iddianamemizin 262-265 sırasındaki açıklamalarımıza ve görüşlerimize ^{değişiklik} ~~değişiklik~~ getirecek hiçbir gelişme olmamıştır. Aksine bu eylemin ilk örgütsel eylem olduğu gerçeği yönetmen sanıklar ağızyla mahkeme huzurunda perçinlenmiştir. Ancak olayların faillerinden Ali Taşyapan kendisini bu olaydan istisna etmeye yönelik çabalarına rağmen maktulün öldürülmesi yolundaki çalışmalar ve düşüncelere katıldığını ve onu bizzat öldürememekten üzüntü duygusunu tefahürle ifade etmiştir. Olayın gerçek çatısı ve ilk oluşta gerçeği yansıtan biçimi alakalı olmayan kişilerin yakalanıp zorlandığı dönemde Haydar Polat tarafından ifade edilmiştir. Haydar Polatın hazırlık beyanları alındıktan birbuçuk yıl sonra ayrı bir mahalde olayın bünyesi bu anlatılar çerçevesinde belirginlik kazanmış ve kurulan bu bağlantıdan hareketle öze varılmıştır. Gerçek sanıklara yönelmeyen ve son soruşturma safhasına kadar ilgisi olmayan kişiler üstüne yürütülen soruşturma verileri arasındaki Mehmet Mordoğanın durumu ve bu sanığın huzurdaki beyanları iddia doğrultusundaki gerçek olguyu her yönüyle vurgulamaktadır. Her ne kadar Mehmet Mordoğan huzurda bulunan fail olduğunu öne sürdüğümüz Ali Taşyapanı teşhis edememiş ise de; tanıyan Malatya Ağır Ceza Mahkemesindeki teşhisleri de kararsız ve yanlış istikamettedir. Bu esasen tanığın uğradığı haksız ve silahlı tehditten doğan korku ve heyecanın doğal sonucudur. Tanığın uzun süre dilinin tutulması olay sonrası halini gösteren gerçek bir haldir. Bütün bu haleti ruhiye içersinde tanığın salıkli ve isabetli bir eşkali hafızasına nakşetmesi madden olanaksızdır. Tanık tanıklardan Ziya Çal, Haydar Polat'ın hazırlıktaki ifadesini ve o zaman dahi gerçeği haykırıp yakınan beyanlarını doğrulamaktadır. İddianamemizdeki izahata ilave edecek başka bir husus yoktur. Zamanındayapılmayan mermi incelemesi sonucunun nihayetle elimize bu aşamada ulaşması da mümkün olmamıştır. Ancak iddiamız boyutlarına değişim getirecek herhangi bir gelişme bulunmadığını söz konusu eylemin örgütsel niteliği ve failleri konusunda aynı iddia ve görüşte olduğumuzu belirtmek isteriz.

15- T.K.P.M.L. Örgütünün özellikle onun hareket ve taktik kuruluşu olan TIKKO'nun silah ve olanak te ini amacı ile girişmek istediği bir kısım eylemlerden iddianamemizde söz etmiştik. Bunlar Dragos karakolu baskını, Kozyatağı polis karakolu baskını, Cevizlide ihbarcı olduğu öne sürülen bir bakkalın soyulması girişimi ve Tafraköyde bir banka soygunu yapmak üzere girişilen hazırlık ve temalar olarak ifade edilmiştir. Hazırlık ve girişim başlangıcı düzeyinden öteye gitmediğini iddianamedeki izahat ve anlatımlarımızla belirtilen faaliyetler yönetmen sanıklar ile ilgili sanıklar beyan ve anlatımına dayanmakta olduğu gibi bununla alakalı bir kısım girişimlerin oluşu hakkında ilgili sanıklar huzuru ile olay yerinde yapılan teahit ve görgü tutanaklarına dayanarak ve bunları esas alarak ~~iddianamemizde~~ iddiamıza konu etmişizdir. Örneğin Şubat 1973 tarihlerinde Kozyatağı polis karakolu girişimi 7 numaralı klasörün 47-48 sırasındaki sabitten vatesbitten kaynaklanarak öne sürülmüştür. Keza Dragos, Tafraköy ve Cevizlideki girişimlerle ilgili olarak yönetmen sanık beyanları özellikle Cem Somelin beyanı ve diğer ilgili sanıkların ifadeleri muhtevalarında aynı konuya ilişkin beyanların sentezi mahiyetinde iddiaya konu olmuştur.

Çünkü bu eylemler suç kavramı bakımından oluşum kazanmamışlardır. Ancak örgütsel bir faaliyete konu ve meşgale olmaları bakımından örgütsel

düşüncenin yöneltildiği hareketleri belirlemek yönünden işaret edilmiş hususlardır. Keza bir eszaneden para alınması, bir benzın istasyonunun soyulması gibi girişim olgular da bu tür faaliyet örneklerindendir. Saz 2 konusu girişim faaliyet ve belirtilerinin subutu veya ademi subutu davanın ve esas olan iddialarımızın özünü etkileyecek bir sonuç meydana getirmeyecekleri aşıkardır. Bu davada yapılanlar ve işlenenler eylem

olarak somutlaşan olaylar yapılacakların iddia doğrultusunda kanaatini verebilecek düşünce ve boyutları belirgin ve kanıtlanmış olaylar şeklinde vermektedir. Şayet bunlar gerçekleştirilmiş sonuçlandırılmış fiiller ol- saydı sadece söz edilmele yetinilmez ilgili sanıkları içerecek talep- lere ayrı ayrı konu teşkil edilirdi. Bu bakımdan söz konusu belirti ve işaretlerin subutu veya ademi subutu konusunu dahi tartışmayacağıız. Bun- lar sanık beyanlarının çerçevesindeki girişimler ve o muntevada yer alan hususlardır. Keza suç düzeyinde bu diilerin yapıldığı derecesinde bir iddiamız söz konusu olmamıştır. Sanıklar duruşmada girişim ve hatta giri- şim öncesi aşamadaki bu belirtilerden söz edilmesini ileri sürerek savcı bize yapmadığımız şeyleri isnat ediyor diyerek genişletici bir yoruma va- rarak delilli ispatlı ve kanıtlı iddialarımızı da aynı düzeyde göstermeğe çalışmışlar ve bu yolda sanık sorgularının büyük bir bölümü demagogjik bir işme muntevası getirmiştir. Siz bu iddiaları hiçbir beyan ve aslı olmak- sizin öne sürmüş/söylendiği gibi hangi düzeyde ele aldığımızı da bir kere daha açıklamış olduk. Ancak bunlar ilgili sanıklar ve yönetmen sanıklar özellikle Cem Cemel'in beyanları olması ve birbirini teyit etmesi itiba- tiyle örgütün faaliyete konu ve meşgale olan düşünce ve hazırlık uğraşı- larını teşkil etmeleri cihatıyla örgütün düşünce ve hareket yönetiminin değerlendirilmesi ve kavranması bakımından göz önüne alınması gereken faaliyet kapsamı olduğu görüşündeyiz.

Dava konusu örgütün belirli düzeyde faaliyetleri vardır. Çok yönlü olarak organize edilen faaliyetler belirli bir aşamadan sonra amaç doğ- rultusunda kanallara edilir ve tesbit edilen hedeflere yoğunlaştırılır. Örgütün olaylarla izah edilen yapısı ve faaliyet kapsamı içerisinde belir- li olayların dışında bu olaylara kadar varan zinciri tamamlayan örgütsel faaliyet aşamaları vardır. Her faaliyetin sonunda belirren ve somutlaşan olay kendi genişliği ve niteliği içerisinde geriye dönük faaliyet ve kap- amı ifade eder. Çünkü gizli düzeyde sürdürülen örgütsel bir düzeyde bir- denbire sonuca varılması olanaksızdır. Çünkü her eylem kişisel olmayıp belirli bir amacı içerdigi gibi belli zamanda belli olanakların teminini fırsatların ve uygun ortamın kollanmasını ve bu eyleme uygun kişilerin seçili ve sevki ile eylemi gerçekleştirmede kullanılacak muntevenin te- mini çalışmaları bir dizi faaliyet gerektirir. Örgütsel eylem olarak be- liren her olayın ardında kendisini oluşturan diğer faaliyetler dizisi mut- lık suretiyle vardır, aksi halde oluyamaz. bul etmeye imkan yoktur. Bu davada belirgin olaylara ilişkin kanıtlayıcı deliller takdim edilmiştir. Örgütün yoğun biçimde silahlı faaliyetler düzeyinde gerçekleştirdiği bir yığın eylemin olgunluk kazanması belli zaman dilimi içerisinde birbirine eklene- nen sürekli ve çok yönlü çalışmalar sonunda olmuş ve bu noktaya ulaşıl- mıştır. Her eylemin genişliği ve niteliği oluşan ökoörler içerisinde neler- i gerektiriyorsa örgütsel gizli kayıtlar içerisinde nelerin yapılması la- zım geliyorsa onlar yapılmıştır. Hazırlık soruşturmasında eylem öncesi faaliyetler de etraflıca tahkik edilmiş neyin nereden alındığı, kiminle alındığı, nereye ne zaman gidildiği, faaliyete katılan kişilerin örgütle olan ilişkilerinin zamanı ve geçmişte bu gibi davranışları bulunup bulun- madığı hangi düşünceyi gerçek kılmak için hareket edildiği hedef seçiline

esas fikrin ne olduğu etraflıca sorulup tahkik edilmiş ve her eylem kendisini oluşturan yan ilişkiler kapsamı ile tesbit edilip iddianamemizde bu suretle konu edilmiştir. Gizli düzeyde yürütülen eylemler öncesi oluşan faaliyetlerin şu veya bu şekilde somut olarak tesbiti olanaksızdır. Eğer böyle bir tesbit yapılmışsa bunu rastlantı olarak kabul etmek gerekir. Onun içindir ki, olaylar ve eylemler aralığına rastlayan gelişme ve örgütsel faaliyetler muhtevası belirgin olay ve eylemlere uygun düşen sanık beyan ve anlatımlarıyla tümelştirilmiştir. Ortaya çıkan olay ve eylemlerin yönellik olduğu amaç ise ideolojik nitelikteki düşünceler kapsamını yansıtan ve örgütün silahlı hareket stratejisini belirleyen tez, eleştiri, notlar, emirname, kararname, saldırı hedeflerini saptayan esaslara dayanarak tesbit edilmiş faaliyete, gelişmeye, olaya ve eyleme uygun düşüncel biçimde bütünleştirilip örgütsel izahatımıza ve iddiamıza yendiğlerine bağlı olarak konu edilmiştir. Bu itibarla iddialarımız muhtevasında sanıkların eylemlere ulaşan örgütsel faaliyetlerini kapsayan aşamalarda gelişim itibarıyla olayların arasına rastlayan zaman dilimi içerisindeki faaliyet konusu aydınlığı oluşturan ve tezahüre uygun düşen ve birbirini teyit eden sonuçla parçınlaşan hikayeler anlatımları ile boyut kazanmış ve her eylem kendi biçim ve bünyesinin içerdiği bir faaliyetin konusu olarak buna varan ilişkilerle birli te iddiamızın kapsamını teşkil etmiş bulunmaktadır.

Bu izahatımızın iyi anlaşılması bakımından bir silahlı eylem örneği şeklinde ortaya çıkan gerekler ve zorunlu faaliyetlere dair örnekleme yapmak isteriz.

Tunceli Emniyet karakolu ve lojmanının bombalanması olayını ele alarak :

A- Temelde yıkımı esas alan bir örgüt oluşumu ve bunu amaç ve stratejisini tesbit eden örgüt-el düşünceye bağlı o kesimde görev almış belli bir kadronun varlığı gerekir. Bu varlığa ulaşma ve fikir düzeyden itibaren militan kadronun elde edilmesi aşamasına kadar ise bu oluşumu temin edecek bir dizi örgütsel faaliyetler zorunludur.

B- Ortaya konacak silahlı eylemin niteliğini ve hedefini tesbit konusu örgütün stratejisini tesbit eder. Bu strateji saptanması ile uzun bir çalışma aşamasını ve örgütsel bilincin ötesinde hareket yönteminin tercihini yapacak kadar gelişmeyi içerir.

C- Belli kesimde belli amaçlar etrafında toplanan kadronun amaca ulaşabilmesi için özellikle silahlı faaliyeti esas alan davamız konusu örgüte silah ve olanak temini çalışmaları ve bunun gerektirdiği bir yığın faaliyetler üçüncü aşama olarak kendini zorunlu kılar. Bu olanakların elde edilmesi gerek olan ve muhtevası suç olan silah, cephaneye ve patlayıcı maddenin elde edilmesine meşru imkan ve yollardan gidilmesine olanak yoktur. Keza meşru maddi düzeyde olan ve fakat silahlı olanak temin etmek isteyen örgütün girişebileceği bir yığın suç konusu fiil ve faaliyetlerin yerine getirilmesiyle buna ulaşılabilir.

D- Silahlı faaliyetlerde olanak teminini takiben elde mevcut kadronun silahlı bir eyleme dönüşümüyle görev ifa etmesi diğer bir deyişle belirli amaç etrafında toplanan ve belirli kesimde faaliyetlerini yoğunlaştıran, hizmetler gören her üyenin silahlı eylem yönetiği ve cesareti olduğu kabul edilemez. Bu bir yetiştirme ve eğitim işidir. O halde silahlı eylemlere girişmede militanların eğitimi de bir sorun ve bir örgütsel faaliyetin konusudur.

E- Örgütçe tesbit edilen silahlı faaliyetin ve hareketin yöneltileceği hedefin tesbiti de ayrı bir örgütsel çalışmaya zorunlu kılar.

Öncelikle istihbarat ve bilgi toplamak ardından hedef seçilen yerde eylem olacağını ve müessireyiti mümkün kılacak araştırma ve teahhütleri gerektirir. Bütün bunlar yapılırken duyulacak kuşakları bertaraf edebilecek yollar ve yöntemler seçilir. Kimlik kartları değiştirilir, kamu oyununda ters yankı uyandıracak biçimde provokasyon ve çalışmalara gidilir.

f- Eylem zamanı ve yeri kati olarak belirlenerek hazırlanmış ve ellerine olanakları verilmiş militanlar ködrosey eyleme sevk edilerek, eylem gerçekleştirilir. Seçilen uygun zaman ve faili masum kılacak koşullar eylemci sanıkların mihrek üssü kadar ulaşmalarını temin etmiştir. Baş yönetmene eylem raporu verilir ve duruma görevlerini yerine getirmiş kişilerin rahatlığı içerisinde izlemeye geçilir. Bir süre sonra istihbarat ile eylem sonuçları hakkında bilgi alınmaya çalışılır. Şayet eylem hedefine varmışsa amaca ulaşılmıştır. Aksi halde ön görülen sonuç meydana gelmemişse bunun nedenleri ve kadro içerisinde tartışılır ve bunun sorumlu nedenleri bulunmaya çalışılır.

İşte bu aşamalardan ve bu safhaları kapsayan bir dizi faaliyetlerden sonra eylem olgunluğunda bir düzeye varılır Tunceli eylemi veya diğer bir eylem gerçekleştirilir. Bütün ettiğimiz dizi ve bir hayal mahsulü değil, silahlı faaliyeti amaç edinen örgütün faaliyet ve hareket unsurlarını oluşturan ve bunu eylemlerin şeklinde belirgin hale getiren bir silahlı örgüt özellikle T.K.P.M.L. ve yan kuruluşlarının oluşturmasıyla ortaya çıkan delillere dayalı bilgi ve verilerden edinilerek ve gerçek düzeyde örgütsel faaliyet ürünlerinin hareketle herhangi bir silahlı eyleme ulaşma dizisinin faaliyet ünitelerini öz biçimde gözler önüne sermeye çalıştık. Diğer taraftan örgütün kie faaliyetleri, şehir faaliyetleri ve bunların gerekli kıldığı bir dizi gelişim çalışmalarını amaç doğrultusunda daima gözönüne almak ve bunların birbirine bağlı örgütsel faaliyetler olduğu ve hepsinin de yıkım amacına yönelik bulunduğu esprisi ni hiç bir zaman gözden uzak tutmamak ve birbirini zorunlu kılan ilişkiler ve faaliyetler potasında kıymetlendirmek lazım gelir.

16- T.K.P.M.L. örgütünün faaliyet alanlarına giren çeşitli kesimlerinde, elde edilen işaret ve delillerden hareketle, örgütün o kesimde faaliyet üssü olan mahal ve yerler tesbit edilmiş ve muhtelif zamanlarda yakalama operasyonları sonuçlarıyla örgütsel faaliyet gerçeği belirgin bir delil düzeyi kazanmıştır.

Bunlardan bir kısmı görevli kuvvetlere karşı militanların silahlı mukavemet ve taarruzunu içermektedir. Yazılı ve sözlü deliller bölümünde keza olaylara ilişkin kısım izahatlarımızda bu hususlara kendi boyutları içerisinde değinilmiştir. Bir kısım örgüt üsleri ele geçirilmekle birlikte ya sanıklar elde edilememiş veya bazı operasyonlarda başka mahallerde ya kalamayan sanıkların refakat ve kılavuzluğu altında gerçekleştirilmiştir.

a) Tanık Azlan Kılıç'ın İsmail Yekar'la birlikte kıldığı İmraniye Atürk mahallesi Çavuşbaşı sokaktaki örgüt üssünün tesbiti. Bu örgüt üssünde ele geçen silahlı faaliyet ve hareket muhtevasıyla, örgütün amaç ve kezzelerinden biri olan özelliğine ve sonuçlarına bir açıklama yaptık.

b) Vartınik operasyonu. Bu operasyonun militanların mukavemet ve taarruzuyla gelişen sonucu ve silahlı faaliyet ve hareket ifade eden deliller kapsamına keza yukarıda işaret etmiş bulunuyoruz.

c) 18 Mart 1973 tarihinde Adnan Köle'nin yol göstermesiyle tesbit edilen ve bir kısım örgüt militanları olan Hikmet Anık, Turan Çetiner,

Yılmaz Karakoç ve Orhan Turan'ın yakalanması ve yapılan aramada buranın Örgüt Üssü olduğunu belgeleyen delillerin elde edilmesiyle ilgili gelişmeler keza buna bağlı olarak Yılmaz Karakoç'un Örgütsel randevusu bulunduğu Muhsein Canik'in Topkapıda yakalanması ve onun faaliyet Üssü olarak ifade ettiği Bayrampaşa Kartaltepe Ordu Cad. N. 152/1 de gerçekleştirilen operasyonlar ulaştığı delil boyutları itibariyle silahlı faaliyet ve hareket bulgularını kuşkusuz göstermektedir.

e) 19 Mart 1973 tarihinde gerçekleştirilen Şehremini operasyonunda da sanıklardan Ahmet Çiçek'in silahlı taarruz ve mukavemetine hedef olunmuş ve burada ele geçen silah ve bulguların Örgüte yönelik sonuçları hususunda ilgili bölümlerde yeter izahat verilmiştir.

f) 10 Mart 1973 günü Malatya'daki Örgüt Üssü tesbit edilerek görevli güvenlik kuvvetlerinde basılmış, bu sırada evde bulunan sanıklardan İrfan Çelik'in bomba ile girişmek istediği taarruzi hareket engellenerek Örgüte ait silah ve dökümanlar ele geçirilmiştir.

g) 13 Nisan 1973 günü gerçekleştirilen Altunizade eyleminden sonra sanık Tami Sarı silahlı ve bombalı olarak TİKKO beyannameleriyle bir eylem hazırlığı üzere buluşma yaptığı sırada Topalvilerdeki bir kahvede suç delilleriyle birlikte ele geçmiştir.

h) 15-16 Nisan 1973 gecesi yapılan Fikirtepe operasyonu sırasında sanıklar Zeki Şerit ve Nezihe B har güvenlik kuvvetlerine ateş yağdırmışlar ve önemli derecedeki Örgüt delilleri ve suç aleti silahları yok etmek amacıyla evde yangın çıkarmışlardır. Keza bu olayın ayrıntısı ilgili bölümlerde açıklanmıştır.

i) 12.4.1973 günü Küçükköy 500 Evlerdeki Örgüt Üssü tesbit edilerek sanık Hüleyman Yeşil Örgütsel faaliyet delili ve silahlı hareket ifadesi olan bulgularla birlikte ele geçmiştir.

k) 20-21 Nisan 1973 gecesi Esenlerdeki diğer önemli Örgüt merkezi tesbit edilmiş ve girilen operasyon sonunda Örgütün silahlı faaliyet ve hareket kapsamını bütün boyutlarıyla belirleyen ve merkez üs özelliğinde delil ve dökümanlarla birlikte Örgütün liderlerinden Muzaffer Oruçoğlu ve Cem Cemal ve Muhsein Canik'in kardeşi Hanife Canik ele geçmiştir.

Yukarıda kısaca değinilen her operasyon T.K.P.M.L. ve yan kuruluşlarının bir üs olma durumunu delillerle belirledikten başka, ele geçen bulgular muhtevai silaha, bombaya, mühimmat, patlayıcı maddeye, bomba yapmaya yarar malzemeye müteallik olmakla Örgütün silahlı faaliyet kapsamını ve bunun ulaştığı boyutları bütünüyle ideolojik temele dayalı muhteva ile birlikte sergilemektedir. Keza her evde Örgüt militanları taker taker yakalanarak ele geçirilmiş ve bulgular muvacehesinde tesbitler ve sorgular yapılarak, bununla ilgili deliller suç Üssü düzeyinde tekdin edilip sunulmuştur.

Ayrıca Örgütün bilinçlenme, kadrolanma, adam kazanma, propaganda ajitasyon ve amaca dönük diğer etkilene ve ideolojiye katkı ve yarar sağlayacak harekete etkinlik kazandıracak tüm faaliyetlerin delillerine de yazılı delil dökümlerinde ayrı ayrı temas edilmiş olmakla bunları bir kere daha hatırlatıp, T.K.P.M.L.'nin tüm Örgütsel faaliyet ve eylemini ve silahlı hareket olgusunu oluşturan belirlemeler olarak değerlendirelip silahlı yıkım amacına dönük Örgütsel faaliyet olgusu içerisinde kıymetlendirilmesi zorunluluğuna bir kere daha vurgulayarak işaret etmek isteriz.

Davaya konu sanıkların T.K.P.M.L. ve yan kuruluşları içerisindeki yeri ve hizmetlerinin örgütsel faaliyetler, eylemler ve operasyonlar bölümlerine ilişkin açıklamalarıyla ve keza sözlü ve yazılı delillerle alakalı kısım da ayrı ayrı belirtilmiştir. Bu açıklamalar muvaceheminde esasen her sanığın örgütsel öze dönük fiil ve faaliyeti belirginlik kazanmış bulunmaktadır. Her sanığın evvel emirde ortak yıkım amacını paylaşmada ve örgütsel ittifakı oluşturmada katkı ve iradesi vardır. Bunu takiben sanıkların başlı bulundukları örgüt içerisinde zamanla boyut kazanan nitelermeye imkân veren faaliyet ve çalışmaları vardır. Bunlardan bir kısmı yönetmen düzeyde, bir kısmı da militan düzeyde kendini göstermektedir. Örgüte dahil tüm üyeler tarafından gösterilen çok yönlü faaliyetlerle amaç doğrultusunda bir yıkım potansiyeli kazanılmış ve silahlı eylemler düzeyine ulaşılmış bulunmaktadır. İşte bu aşamadan sonra da sanıkların üzerinde ittifak ettikleri amaca yaklaşım sağlayacak silahlı eylemler safhası ve zirvesi gelmektedir. Örgüt bakımından eylem aşaması örgütsel faaliyet olarak zirve aşama olarak kendini göstermektedir. Eylemlerin meydana gelmesinde yönetmen ve militan sanık işbölümü yine bir vakıa olarak kendini açığa vurmaktadır. Binaenaleyh delillerle belirginleşen çeşitli olgu ve eylemlerin ön safında bulunan militanlar olduktan başka, örgüt amacı doğru tusunda bu faaliyet ve eylemleri dirije eden yönetmen militanlar kadroları ve mihrakları vardır. Keza örgüt faaliyetlerinin eylemlere dönük olarak organize ve kanalize edildiği örgüt üsleri gerçesi bulunmaktadır. Çeşitli alanlar aki örgüt üsleri mihrak kadro, hücre çalışması ve yönetmen çalışmalar ifadesi olarak beraberinde ele geçen muhteva ile kendisini açığa vurmaktadır. Bu davada hiçbir hareket ve faaliyet düşünülmez ki bireysel bir amaçla yapılsın. Bireysel görünümdeki tek bir çalışma konusunun dahi ortak amaca yarar ve katkı sağlayacak yansımaları vardır. İster grup ve kadro halinde olsun isterse tek tek olsun bütün faaliyet ve olgular ortak ittifakın konusu olan yıkım düşüncesine dönük bir muhteva taşırlar ve böyle bir yansıma gösterirler. T.K.P.M.L. örgütü ve yan kuruluşlarının yıkım amacından kaynaklanan bünyesi ve bu bünyede hedefe varmak için teebit edilen ilke ve esaslar izah ettiğimiz biçimde örgütsel öze dönük hareket düşüncesi ve sonucuna gerektirir. Bu itibarla sanıklarla ilgili aşağıda yapacağımız kısa kişisel durumlarla ilgili açıklamaların işaret ettiğimiz zaviyeden kıymatlendirilmesi hususuna temas etmek isteriz. Kişisel bölgede herhangi bir faaliyetin ve eylemin nerede kararının verildiğini, niçin yapıldığı ve nasıl yapıldığı, sonucun ne olduğu gibi konular ele alınmayacak bunlar evvel açıklamalarıyla bütünleştirilip gerekli bağlantılar kurularak değerlendirilmeye ve suç oluşumuna konu teşkil edeceklerdir.

Sanıkların kişisel durumlarıyla ilgili açıklamalarımız yönetmen ve militan düzeydeki öze ve katıldıkları önemli eylemlere dönük olarak kompran kapsamında olmasını bir ölçüde yukarıda çeşitli bölümlerde enine boyuna yaptığımız delillere dayalı açıklamalar zorunlu kılmalıdır.

1- Sanık MUZAFFER ORUÇOĞLU

T.K.P.M.L.'nin oluşumundan itibaren kurucu üye durumunda olup, örgütün ilk çekirdek kadrosunu eskiden başlı bulunduğu örgüt üyelerinden meydana gelmek üzere yeniden oluşturmuş ve özellikle Fıncalı bölgesinde zirişilen tüm faaliyetler ve eylemleri kır gerillasi düzeyinde organize ederek çalışmalara geçirmiş ve militanları çeşitli eylem görev

lerine sevk ederek silahlı faaliyet olgularında sevk ve idare görevi yapmıştır. Kesa eski çalışma alanı olan Siverekle de irtibatını kesmeyerek, orada mihrak bir kadro oluşumunu sağlamış ve bu bölgede de silahlı eylemlere geçilmesinde yönetmen olarak hizmet etmiştir. Vartınik operasyonundan sonra Şubat 1973 ortalarında İstanbul'a gelerek Örgütün buradaki unsurlarına vaziyet etmiş ve yakalanmış bulunduğu 20-21 Nisan 1973 tarihine kadar mevcut kadroyu toparlayarak yeni hedefler saptamak suretiyle çıkardığı emirname, kararname, saldırılacak hedef belirlemeleriyle diğer yöneticilerle işbirliği yaparak silahlı eylemlerin belirtilen zaman birimi içerisinde gerçekleşmesini sağlayacak yönetim görevi ifa etmiştir. Sanığın yönetiminde bulunduğu kemalarda girilen tüm silahlı eylemler ideolojik muhteva ve hareket stratejisi delili olan belgelerle de açıklandığı gibi Anayasal düzeni silahlı halk savaşı yöntemiyle yıkmaya dönük etkinlikte sonuçlar meydana gelmiş ve özellikle T.C.K.nun 146/1 maddesinde tanımlanan düzeyde, yöneticilik derecesinde hizmet ve faaliyetleri bulunduğu anlaşılmıştır.

2- Sanık ABDULHAT MUHİTTİN ÇEM SOMEL:

Temmuz 1973 başlarında Filistin gerilla örgütlerinde bulunduğu sırada T.K.P.M.L. ayrılık hareketine muhtali olan ve bu hareketi benimseyerek yurda dönen sanık Cem Somel Malatya'daki kurucu kadroya iştirak etmiş ve evdeki örgüt tecrübelerinden ve Elfatih gerilla örgütlerindeki eğitiminden edinilerek T.K.P.M.L. nin kuruluşu ve oluşumu ile gelişmesine yönetmen düzeyinde hizmet etmiştir. Daha sonra İstanbul'a gelerek buradaki örgüt unsurlarına vaziyet etmiş, örgüt amacı doğrultusunda faaliyetlerin amaca varmayı etkileyecek düzeye ulaşması için çalışmış ve aynı zamanda İstanbul Bölgesi yönetici kadrosunda vazifeler üstlenmiştir. Öldere yönetmen sanıklardan Aslan Kılıçın yakalanması tarihi olan 22.1.1973 tarihi ile Muzaffer Oruçoğlu'nun İstanbul'a geliş tarihi olan Şubat 1973 ortalarına kadar İstanbul kesimindeki örgütün en yetkili yönetmeni durumunda görevler ifa etmiştir. Muzaffer Oruçoğlu İstanbul'a geldikten sonra ikili bir yönetimle örgüt faaliyetlerinde toparlanma ve etkinlik sağlama çalışmalarını birlikte yürütmüşlerdir. Bu itibarla sanığın yakalandığı tarihe kadarki tüm İstanbul kesimi silahlı faaliyetlerinde kendisine yansıyan yönetmenlik katkı ve hizmetleri vardır. Son aşamadaki silahlı eylemler sırasında bş yönetmen olarak Muzaffer Oruçoğlu ile Cem Somel bulunmaktadır. Nitekim örgütün merkez faaliyet üssü durumunda bulunan Esenlerdeki evde Oruçoğlu ile beraber yakalanmışlar,

ada ele geçen belgeler ve silahlı hareket kapsamı ifade eden bulgular bu yolda ifade ettiklerimizi kanıtlamaya yeterdir kanısındayız. Sonuç olarak sanık Cem Somel de silahlı halk savaşı yoluyla Anayasal düzeni yıkım sonucuna yönelik örgütsel faaliyetler ve silahlı eylemlerin yapılmasında T.C.K.nun 146/1 maddesinde tanımlandığı düzeyde yöneticilik derecesinde fiil ve faaliyetlerde bulunmuştur. Bu husus belirgin faaliyetler ve olaylar şahsındaki tüm delillerden kuşkusuz anlaşılmaktadır.

3- Sanık Ali TAŞYAPAN

T.K.P.M.L. nin kurucu üyelerinden olup, silahlı faaliyet ve harekete yönelik örgütün aynı zamanda Malatya'daki çekirdek kadrosunu kurmuş ve burada uzun süre kı çalışmaları yapmıştır. T.K.P.M.L. oluşumundan hemen sonra kurdukları örgütün varlığını duyurmak için ideolojik amaçlarla Cinan Camgıl'ın ihbarcısı olarak tanınan Malatya Akçadağ kazası Kürecik Bucakı Kâhyalı köyü muhtarı Mustafa Mordeniz'i müteveffa sanık İbrahim

Kaypakaya ile birlikte pusu kurarak öldürmüştür. Söz konusu olayla ilgili olarak iddianamede ve mütalemanızın olaylar bölümünde kâfi izahatta bulunmakla beraber özellikle bu yöndeki iddiamıza ilişkin olarak asıl olay dosyası olan ve gerçekten suçlu olmayan kişiler üzerine soruşturma yürütülen Malatya Ağır Ceza Mahkemesinden alınarak dava bünyesine dahil edilen 20 No.lu klâsörün 61 sırasındaki gerçeği yansıtan sanık Haydar Polat'ın beyanı, tanık olayın/^{ve sanık}gerçek oluş düzeyindeki görgü tanığı Mehmet Mordogan'ın bu klâsördeki hazırlık beyanları ve mahkeme huzurundaki beyanları (D.tutanak 528) ile Ali Taşyapan'ın hazırlıktaki bu olaya minhasır beyanları karşılaştırıldığında ve birlikte değerlendirildiğinde ve hatta sanık Ali Taşyapan'ın mahkeme huzurundaki tevilli beyanları dahi nazara alındığında kendisinin olay faili olduğu kanıtının tam anlamıyla doğacağına inanmaktayız.

Tanık Ali Taşyapan Kayseri'de silahlı olarak yalanmış bulunduğu Şubat 1973 tarihine kadar esas itibariyle örgüt çalışma alanı olarak Malatyadan ayrılmamış ve burada kır çalışmalarını sürdürmüştür. Buna Malatya'ya yakın çevre ilişkilerini de dahil etmeyi, özellikle Marak kesiminde bir kısım çalışmalar yaptığının işareti bulunan deliller karşısında, sanığın silahlı halk savaşına dönük bir örgütte kurucu ve yönetici bir statüde görev aldıktan başka, ideolojik amaç ve nedenlerle öldürme fiilinde katıldığı, bu suretle T.C.K.nun 146/1 maddesinde tanımlandığı şekilde suç oluşumu yarattığı anlaşılmaktadır.

4- Tanık Aslan KILIÇ:

T.K.P.M.L. Örgütünün kurucu ve yönetici üyelerindendir. Aynı zamanda İstanbul bölgesi sorumlusu olarak görev ifa etmiş örgüt amacı doğrultusunda etkili hizmetlerde bulunarak, özellikle İstanbulda kadrolanan militanları eylem düzeyine kadar yetiştirip, onları çeşitli faaliyet ve eylemlerde diriye etmiştir. Yunus Ekşi soygun olayının hazırlığını temin etmiş ve eylemin gerçekleşmesini sağlamıştır. Örgütsel ilişkileri ve faaliyetleri nedeniyle aynı örgüt üsünde birlikte oturdukları sırada Meral Yakar'ın silâhla yaralanmasına ve ölümüne yol açmıştır. Biz özellikle bu olayla ilgili olarak mevcut delillere göre oluşum kaza veya kastî bulunduğu konusundaki sonuç takdirini mahkemenin yapmasını beklemekteyiz. Her iki anvalde de bu eylemin örgütsel içerik bütünlüğü karşısında değerlendirilmesi lâzım geldiği kanaatindeyiz. Tanık Aslan Kılıç'ın T.K.P.M.L. Örgütü içerisindeki yönetmenlik görevi ve yaptığı çalışmalar belli bir aşamadan sonra ortaya çıkan silâhlı eylemlerle kendisine yansıyacak bir sonuç göstermekte olması itibariyle T.C.K.nun 146/1 maddesinde tanımlandığı şekilde bir suç oluşumunu meydana getirdiği anlaşılmaktadır.

5- Tanık Hikmet ŞENÇES :

T.K.P.M.L. kurucu üyelerinden olmamakla beraber, partiye ilk oluşumundan itibaren İstanbul kesiminde yönetmen olarak katılmış ve silahlı halk savaşı doğrultusunda çok yönlü faaliyetlerde bulunması amacı ile sevk ve idare düzeyinde çalışmalarda bulunmuştur. Tanığın çalışma alanı olan İstanbul bölgesinde T.K.P.M.L. ve yan kuruluşlarının silahlı eylem doruğuna varılmasını etkileyen yönetmen görevleri bulunduğu ve eylemlerle ortaya çıkan silahlı faaliyet ve hareket ifade eden sonucun kendisine yansıdığı cihetle; sanık Hikmet Şenses'in T.C.K.nun 146/1 maddesinde tanımlandığı seviyede ve biçimde suçunun oluştuğu anlaşılmaktadır.

6- Sanık Zeki ŞERİT :

Yönetmen düzeyinde bir sanık olmamakla beraber, özellikle TIKKO-nun eylemci bir militanıdır. İstanbul bölgesindeki yöneticiler tarafından

kendisine verilen amaca yarar sağlayacak etkinlikte sıradan örgütsel görevleri yerine getirdikten başka, Altunizade polis karakolu bekçilerinden Halil Havvakara'nın öldürülmesi, Fikret Karagay'ın yaralanması ile sonuçlanan örgütsel eylemin yerine getirilmesi, görevli bekçi ve devriyeye silâhlı taarruz, Fikirtepe operasyonunda görevlilere silâhla taarruz, suç delillerini özellikle Altunizade eyleminde kullanılan tabancayı yoketmek için yangın çıkartmak ve Ethem Utku'nun evine soygun amacı ile girip yaralanmağa sebebiyet verilmesi eylemlerinde ve diğer örgütsel nitelikte fiil ve faaliyetlerde militan olarak görev alıp, bunları yerine getirdiği anlaşılmaktadır. Bu itibarla sanık Zeki Şerit'in T.C.K.nun 146/1 maddesinde tanımlandığı düzeyde suç oluşumuna yol açan çeşitli silâhlı eylemlerde ve faaliyetlerde bulunduğunu anlaşılmaktadır.

7- Sanık Sami SARI :

T.K.P.M.L.'nin özellikle TIKKO'nun militanlarından bulunana sanık Sami Sarı, örgütün silâhlı mücadelesine etkinlik kazandıracak sıradan faaliyetlerinin yanı sıra, Altunizade, Ethem Utku eylemlerinde yer almış, ve yeni bir örgütsel girişim sırasında silâhlı ve bombalı olarak ele geçmiştir. Sanığın örgüt içerisindeki silâhlı nitelikte bulunan faaliyet ve eylemleri T.C.K.nun 146/1 maddesiyle tanımlandığı düzeyde bir suç oluşumu meydana getirdiği anlaşılmaktadır.

8- Sanık Süleyman YEŞİL :

T.K.P.M.L.'nin Tunceli bölgesinde kurulan çekirdek kadrosunda yer alan sanık Süleyman Yeşil, bu bölgede örgütün sahnelediği çeşitli beyanname dağıtma, kır çalışmaları faaliyetlerinde görev aldığı gibi örgütün özellikle TIKKO'nun Tunceli kesimindeki silâhlı patlama eylemlerinden, Tezmen Fehmi Altınbilek'in evine dinamit atılması, Tunceli Emniyet Müdürlüğü karakolu ve lojmanının bombalanması, Wartikik operasyonu sırasındaki silâhlı eylemlerinde görev almıştır. Söz konusu operasyon sonrası örgütün İstanbul'daki unsurlarına katılarak silâhlı faaliyetlere yakalanmış bulunduğu 17 Nisan 1973 tarihine kadar devam etmiş bulunması karşısında sanığın T.C.K.nun 146/1 maddesinde tanımlandığı düzeyde suç oluşumunu meydana getirdiği anlaşılmaktadır.

9- Sanık Muhsin CANİK :

T.K.P.M.L.'nin özellikle TIKKO'nun silâhlı faaliyetlerine katılan militanlardandır. İstanbul bölgesinde gerçekleştirilen silâhlı faaliyetlerin etkin bir üsünü kendi evinde oluşturmuş bulunduğu gibi, müteahhit Yunus Ekşi'nin evine silâhlı olarak soygun amacı ile giren ve kaçmak istedikleri Dursun Ekşi'yi yaralayan eylemci kadrosunda yer almıştır. Örgütün İstanbul bölgesindeki çeşitli silâhlı faaliyetlerde İstanbul yöneticilerinden emir alan sanık örgütsel bir randevusu sırasında silâhlı olarak yakalanmış bulunmaktadır. Sanığın tüm faaliyetleri itibarıyla T.C.K.nun 146/1 maddesi düzeyinde suç oluşumunu meydana getirdiği anlaşılmaktadır.

10- Sanık Kezihe BAHAR :

T.K.P.M.L.'nin kadın üyelerinden olan sanık Kezihe BAHAR örgütün silâhlı faaliyetleri hedefinde çeşitli çalışmalarda bulunmuştur. Özellikle örgütün militan kadrosunu ve silâhlı olanaklarını genişletmeye matuf faaliyetlerde bulunmuş, bunun en belirgin sonucu olarak sivil kesimden örgüte aldığı kişiler bir yana, asker kesiminden kardeşi Kemal Bahar ve Gürsel Başak'ı örgüte almış ve onların bir kısım silâhlı iktânlarını

TIKKO'ya kazandırmakla Örgütü güçlü kılmıştır. İstanbul bölgesinde silâhlı dönemde sürdürülen faaliyetlerde sanığın etkin bir yeri ve hizmeti gün göze çarpmaktadır. En son Fikirtepe operasyonunda ele geçmiş ve bu sırada kendilerini kuşatıp teslim olmaya çağıran emniyet kuvvetlerine silâhlı taarruzda bulunduktan sonra, evde kasten yangın çıkarmak suretiyle kendisi birinci derecede yanık alıncaya kadar sabrederek suç delillerinin ve Örgütsel faaliyet ifadesi olan silah ve dökümanların ortadan kalkmasına çalışmıştır. Sanık Nezih Bahar bütün faaliyet ve eylemleri itibarıyla T.C. K.nun 146/1 maddesinde tanımlandığı düzeyde suç oluşumunu meydana getirdiği anlaşılmaktadır.

11- Sanık Davut KURUN :

T.K.P.M.L.'nin İstanbul kesiminde militan düzeyinde, Tunceli kesiminde yönetmen kadroda vazife almış bir üyesi olup, çeşitli silâhlı faaliyetlere katılmıştır. Aynı zamanda Örgütün İstanbul ve Tunceli kesimi arasında irtibat ve koordineyi temin etmiştir. Katılmış bulunduğu hazırlık ve girişim safhasında kalan Örgütsel silâhlı faaliyetler dışında, müteahhit Yunus Ekşi'nin soygun amacı ile evine giren ve oğlunu kaçırmak isteyen ve fakat yaralanmasına yol açan eylemci kadroda yer almaktadır. Sanığın şu veya bu faaliyet dönemi içerisinde İstanbul'da veya Tunceli'de olması Örgüte dönük faaliyetleri bakımından değişik bir sonuç, yani Örgütsel çalışmalarına engel olucu bir durum yaratmamaktadır. Keza oturmuş olduğu yer bakımından yapılan değişiklik de, varit olsa bile kendisini Hidir Akgün'e yapılan işkence eylemlerinden sıyırmamaktadır. Zira bunlar gün aneurunun ehemmiyetli olmadığı tezahütlerdir. Kaldık, sanık Davut Kurun her iki bölgede de Örgüte dönük sürekli faaliyetler içerisinde olmuştur. Sanık Davut Kurun tüm faaliyetleri ve fiilleri itibarıyla T.C.K.nun 146/1 maddesinde tanımlandığı düzeyde bir suç oluşumunu meydana getirmiştir.

12- Sanık İrfan ÇELİK :

T.K.P.M.L.'nin oluşumundan hemen sonra Örgüte dahil olmuş bir militan olup, Örgüt içerisinde Filistin Gerilla Örgütlerinde eğitim görmüş silâhlı gerilla bilinci kazanmış bir üye olarak, parti üyelerini silâhlı faaliyetlerde edindiği tecrübelerden esinlenerek eğitmiştir. Örgütün İstanbul bölgesindeki silâhlı faaliyetlerinden hizmet gördükten sonra, en son Malatya bölgesinde ülenmek görevi kendisine verilmiş ve bu bölgede sanık tarafından kır çalışmaları yürütülmüştür. Silâhlı nitelikteki eylem hazırlık faaliyet ve ilişkileri yanı sıra, müteahhit Yunus Ekşi eyleminin faillerinden birisi olarak kendisini göstermektedir. Sanık İrfan Çelik silâhlı harekete dönük tüm fiil ve faaliyetleri itibarıyla T.C. K.nun 146/1 maddesinde tanımlandığı düzeyde bir suç oluşumunu meydana getirmiştir.

13- Sanık Seyithan DOKAY :

T.K.P.M.L.'nin Siverek mihrakı olan sanık, Örgütün silâhlı mücadelede dönük olarak bu bölgede sürdürüldüğü çalışmaları dirije etmiştir. Örgütün hem Tunceli kesimindeki lideri Muzaffer Oruçoğlu, hem de İstanbul'daki merkez üs'te bulunan İbrahim Kaypakkaya ile direkt ilişkiler kurarak silâhlı nitelikte eylemleri kendi balgesinde gerçekleştirmiştir. Siverek'te tuku bulan üç ayrı bomba eylemi sanığın yönetiminde ve bizzat kendi fiilli katkısı ile meydana getirilmiştir. Sanık Seyithan Dokay Örgütün silâhlı mücadeleye dönük tüm faaliyetleri ve fiilleri bakımından T.C. K.nun 146/1 maddesinde tanımlandığı düzeyde bir suç oluşumunu meydana getirmiştir.

14- Sanık Hayrettin İPEK :

T.K.P.M.L.'nin özellikle TIKKO'nun Tunceli kasımındaki eylemleri sanıklarından olup taşınan Fehmi Altınbilek'in evine dinamit atılması , Tunceli Emniyet Müdürlüğü Karakolu ve lojmanının bombalanması eylemlerinde görev almıştır. Söz konusu eylemlerin silahlı niteliği ve sonucu ile bunların örgüt şahsında ifadesini bulan ağırlığının bölgeye dönük önemli bir etkisi vardır. Tunceli kadrosunu T.K.P.M.L.'nin öncü çekirdek kadrosu olarak Muzaffer Oruçoğlu'nun oluşturmamasından itibaren örgüte katılmış olup ortak amaç doğrultusunda o bölgedeki çeşitli faaliyetler içerisinde özellikle kır çalışmalarında yer almıştır. Sanık Hayrettin İpek silahlı hareket kapsamı gösteren tüm fiil ve faaliyetleri itibarıyla T.C.K.nun 146/1 maddesinde tanımlandığı düzeyde bir suç oluşumunu meydana getirmiştir.

15- Sanık Ziya AYDIN:

T.K.P.M.L.'nin Tunceli çekirdek kadrosunda başlangıçtan beri yer almış bir militandır. Örgütsel faaliyetlere katılmış, örgütün bu bölgedeki başlangıç eylemi olarak kendisini gösteren beyanname dağıtma olayının faili bulunmaktadır. Bundan dolayı uğradığı münferit kovuşturma sonucu tahliyesinden sonra bir ara örgütle irtibatı kesilmiş ise de; İstanbul Tunceline giderek örgütün Tunceli dağlarındaki kır kadrosuna katılmıştır. Sanık Ziya Aydın'ın bu teslimiyeti silahlı mücadele düşüncesine bağlılığının sınırı sayılan silahlı bir eylemde, Tunceli Emniyet Karakolu ve lojmanına bimba konması olayı kadrosunda yer almakla silahlı düşünceye bağlılığını ortaya koymuştur. Tanığın olay bölümündeki açıklamaları- mız muvacehesinde söz konusu eyleme katıldığı kuşkusuz anlaşılmaktadır. Sanık Ziya Aydın silahlı mücadele düşüncesine dönük olarak giriştiği tüm fiil ve faaliyetler itibarıyla T.C.K.nun 146/1 maddesinde tanımlandığı düzeyde bir suç oluşumunu meydana getirmiştir.

16- Sanık Haydar POLAT:

T.K.P.M.L.'nin Malatya Akçadağ kazası Kürecik bucağı Kâhyalı köyü muhtarı Mustafa Mordeniz'in öldürülmesi ile sergilediği örgütsel eylemde şerik olarak yer alan sanık Haydar Polat'ın durumu 20 No.lu klâsör- deki suç delillerinden anlaşıldığı gibi, buna aydınlık getiren esas örgüt oluşturma muhtevasına dayanarak ortaya getirdiğimiz i dmanın derecesi ve ayrıntıları 20 Eylül 1973 tarih ve 1973/176 Teas, 1973/94 Karar sayılı iddianamede açıklandığı üzere sanık Haydar Polat'ın T.C.K.nun 146/1 nite- liğindeki fiilin işlenmesine ortak amaç bilinci ve beraberliği olmaksızın ölümle biten sonucun meydana gelmesinde diğer faillerin fiili ve bunun ana niteliği karşısında T.C.K.nun 65/3 maddesinde tarif edildiği şekilde iştirak ettiği müzaheret ve muavenette bulunduğu anlaşılmaktadır.

17- Sanık Güner ALAKOÇ, 18- Ali TURAN, 19- Mehmet YILMAZ, 20- Kut- siye BOZOKLAR, 21- Kemal B. HAZ, 22- Gürsel BEZEK :

Adı geçen 6 sanığın T.K.P.M.L. ve ~~şahısların~~ yan kuruluşlarının silahlı faaliyetlerine esas olarak iddianamemizin 275-281 sırasında özel durumları ile ilgili bölümlerde ipe sürdüğümüz fiil ve faaliyetlerindeki- silahlı nitelik bakımından eylem ve katkı yönünden herhangi bir değişiklik bulunmamakla aynen tekrar ederiz. Ancak adı geçen sanıklara isnat ettiğimiz fiil ve eylemlerin diğer silahlı olgular karşısındaki yeri ve ağırlığı ile T.C.K.nun 146/1 maddesinin uygulanmasına ilişkin gelişen esas Askeri Yar- gıtay görüşleri doğrultusunda yeni bir değerlendirmeye tâbi tutularak, bu sanıklarla ilgili suç nitelikleri üzerinde uygulamaya esas kararlardan esinlenerek, adı geçen sanıkların sübut bulan fiil ve faaliyetleri iti-

barıyla T.C.K.nun 146/3 maddesinde tanımlandığı düzeyde suç oluşumuna meydana getirdikleri anlaşılmaktadır.

23- Sanık Mümtaz ÇELTİK, 24- Sanık Hasan GÜLMEZ, 25- Sanık Tilmaz KARAKOÇ, 26- Sanık İbrahim GÜLGEÇ, 27- Sanık Nizamettin KARAKOÇ, 28- Sanık Engin GİRAY, 29- Sanık Ünsal ALANYA, 30- Sanık Ayşe İSMAIL, 31- Sanık İzzet ÖZÜZ, 32- Sanık Kaya BOZOKLAR, 33- Sanık Adnan KÖLE, 34- Sanık Feryal SARIOĞULLARI, 35- Sanık Ali ŞENCİ, 36- Sanık Mehmet Ali KILIÇ, 37- Sanık Binalı ÇELİK, 38- Sanık İbrahim Halil AKYOL, 39- Sanık Hüseyin AÇIKÖZ, 40- Sanık Hüseyin TAŞKIN, 41- Sanık Mehmet ÇİÇEK, 42- Sanık Düzali AYDOĞMUŞ, 43- Sanık Ramazan BALPETER, 44- Sanık Bayram LAÇIN, 45- Sanık Mehmet ÇİPLANLIK, 46- Sanık Celâl ERDOĞMUŞ, 47- Sanık Fatma ERZ, 48- Sanık Alpaslan ÖZTÜRK

Yukarıda isimlerini belirttiğimiz 26 sanıkla ilgili olarak T.C.K.nun 146/3 maddesine yönelik düzeyde suç kapsamına giren fiil ve faaliyetleri hakkında olaylar ve faaliyetler bölümünde gerekli açıklamalar da bulunduğumuz gibi, adı geçen sanıkların kişisel faaliyetlerine dair iddianamenin 282-304 no'lu sayfalarındaki fiil ve faaliyetlerine ilişkin olguların niteliğinde ve boyutlarında herhangi bir değişim söz konusu bulunmadığı cihetle, belirtilen sayfalar arasında sözünü ettiğimiz açıklamaları ve iddiayı aynen tekrar ederiz. Adı geçen 26 sanığın T.K.P.M.L. ve yan kuruluşlarında görev aldığı dönem silahlı faaliyet dönemi olup, örgütün silahlı hareket bilinci bu aşamada bütün ayrıntıları ile ortada bulunmaktadır. Onun içindir ki, bu dönemde sanıkların silahlı nitelikte görünmeyen faaliyet ve eylemlerinin dahi bu amaca varmaya katkı sağlayacak yaklaşım fiiller bulunduğu gerçeğini kabul etmek zorunluluğu vardır. Bu aşamada bir yandan örgüt amacı doğrultusunda diğer tür mesafe alan çalışmalar sürerken, öte yandan yer yer silahlı eylemlerle gerçek düşünceler sergilenmektedir. Silahlı uygulama ve silahlı uygulamayı daha geniş alana yayma çalışmaları daima birlikte yürütülmüş görünmektedir. Adı geçen sanıklar örgütün çeşitli alanlarında ve çeşitli kademelerinde iddianamemizde somut biçimde belirttiğimiz gibi görev alanlar ve kendilerinden beklenen militan hizmeti amaca yarar sağlayacak biçimde yerine getirmişlerdir. Yönetmen düzeydeki anayasal düzeni silahlı halk savaşı yoluyla yıkma dönük organizasyonun, uygulama birimleri militan sanıklar eliyle yerine getirilmiştir. Tüm sanıkların ortak ittifakının konusu olan, esas ve ilkeleri ideolojik kapaşmada önceden tesbit edilen silahlı hareketi hedef alan belirli boyutlar içersinde adı geçen sanıklara mevdu yıkım faaliyetleri ve eylemleri değişik alanlarda ve değişik yerlerde sürdürülerek, bütün bu faaliyet ve eylemler T.K.P. .L. ve yan kuruluşlarına olgular şahsında kişilik ve etkinlik kazandırmıştır. Bu itibarla adı geçen 26 sanığın fiil ve faaliyetleri tabanda bulunan ve T.C.K.nun 146/1 maddesinde tanımlandığı düzeyde bir hareketi meydana getirecek, ana fiil ve faaliyet topluluğuna ve bunların ideolojiden kaynak alıp olgularla hayatiyet kazanan, somut bir aşamaya ulaşan girişim ve oluşum gerçeğine dayanmaktadır. Tasman temelde yıkımı içeren böyle bir topluluk tarafından gösterilen yıkım faaliyetleri gelişimi ve girişimi olmaksızın, şu veya bu şekilde gösterilecek eylemler hedeften yoksun kalır. Olayımızda görüldüğü gibi T.C.K.nun 146/1 maddesinde müğdürülen ana oluşum vücut bulmuş ve buna bağlı olarak, tek bir hedef, tek bir amaç doğrultusunda diğer olgular giderek meydana getirilmiş ve adı geçen 26 sanık esas hedefe yönelik tâlî fiil ve faaliyetlerde bulunmakla aynı potada toplanan yıkım düşüncesine münfe-

rit görünümündeki faaliyet ve eylemlerin katılması ile tüm girişimler ortak amacın içerdiği etkinlikte sonuçlar yaratacık ve yıkıma yönelik boyutlar dahilinde ürünler alınmıştır.

Bu itibarla ismi geçen 26 sanığın ortak yıkım düşüncesine dönük olarak çeşitli kesimlerde gösterdikleri faaliyet ve fiiller T.C.K.nun 146/1 maddesindeki temel oluşuma dayalı olarak, T.C.K.nun 146/3 maddesinde tanımlandığı düzeyde suç oluşumunu meydana getirdikleri anlaşılmaktadır.

Sanıkların belirtilen suç oluşumu ile ilgili olarak uygulama maddesini esas alan hukukî görüş ve tahlillerimizi, özellikle T.C.K.nun 146. maddesinin uygulamasına dönük tahlilimizi iddianamesimizin 323-328 nci sayfalarında yapmış bulunuyoruz. Söz konusu görüş ve tahlillerimizi aynen tekrar ederiz. Ancak; sanıkların zaman zaman duruşmada T.C.K.nun 146 nci maddesinin oluşumuna ve sanık vekillerinin bu maddeyi öngördükleri öğelerden saptırmaya yönelik bir kısım vaki iddia ve görüşlerine ortak nitelikte bir karşılık olmak üzere önemli saydığımız bazı düşüncelere yer vermek isteriz.

1- Dava konusu T.K.P.M.L. ve yan kuruluşları bünyesinde yer alan sanıkların anaşasal düzeni zor yoluyla yıkabilmeyi amaçlayan, Marksist-Leninist ve Maoist ideolojiden kaynak alan kendi tesbit ve yazıları ile boyutlarını ortaya koydukları temel bir yıkım düşüncesi ve bunların ilke ve esasları vardır.

2- Yıkıma yönelik olarak tesbit edilen tüm görüşleri kabul edip kavrayan ve bunu ortak bir ittifak yaması haline getirerek aynı yıkım düşünceleri etrafında toplanan iddiamıza konu sanıklar vardır.

3-İdeolojik nitelik ve kapsamda tesbit edilen yıkıma yönelik topluluğun içinde bulunan bir kısım üyeler, temel oluşumdan itibaren örgütte kurucu olarak yer aldıkları gibi, ittifak cinsirini belirli boyutlar içerisinde tamamladıktan sonra, amaca varmayı geçerli kılacak biçimde saptanan strateji ve yöntemle harekete geçmeyi mümkün kılacak organizasyonun gerektirdiği bütün hazırlık çalışmalarının yapılması durumu söz konusudur.

4-Yıkıma dönük ortak ittifak topluluğunun, yıkımı hedef alan faaliyet ve fiillere geçerlik kazandırmak ve ortak düşüncüyü işler kılmak için bu topluluğa dahil üyelerin çeşitli biçimlerde olanak temini yolunda yaptıkları çalışmalarla, elverişlilik koşulunu ilk hareketin gerektirdiği aşarık sınırlar içerisinde yerine getirme faaliyet ve çabaları vardır.

5-Ortak ittifak topluluğu giderek yıkım düşüncesine giriştikleri tüm fiil ve faaliyetler itibarıyla etkinlik kazandırmak durumunda oldukları gibi, bir yandan da gösterilen bilinçli çalışmalarla olanakların genişlik kazanması ve daha yoğun çalışma olanak ve ortamı yaratabilmesi için sürüp giden faaliyetler zinciri vardır.

6-Ortak ittifakın temel ideolojisi doğrultusunda fikir düzeyinden başlayan çalışmalar, hareketi imkân dahilinde getiren kadri ve kendine yeter olanağı özellikle devamında silâhlı olanaklar sağlanmış ve bunlar militanların emrine âmâde kılınabilecek bir düzeye varmıştır.

7-İdeolojik bir kalkışma olan söz konusu yığın hareketi toplumu hedef alan bir hareket olması itibarıyla, gösterilen tüm faaliyetlerde çalışma alanı içerisindeki diğer kişileri etkilemek ve yasa dışı olan bir kısım fiil ve faaliyetlerle onlara zarar verme, huzurunu bozma, kanu düzenini bozma gibi sonuçlar vardır.

8-Yıkım düşüncesi etrafında ittifak eden topluluğun üyeleri arasında esasen gelişim itibarıyla bir iş bölümü hasıl olmuştur. Zamanla yoklanan

yetenekler, amacın tayin ettiği temel düşünce doğrultusunda eğitimle istenen ihtisas ve düseye vardırıldıktan sonra, yönetmen ve militan ayırımı doğar ki, devamında bu durumda belirgin şekilde görünmektedir.

9- Anayasal düzeni yıkmaya yönelik olarak tesbit edilen ilke ve esaslar dahilinde elde bulunan olanaklara, her geçen gün yenileri eklenmek suretiyle silâhlı biçimde, çeşitli bölgelere yaygınlaştırılan faaliyet ve eylemler dizisi vardır.

T.K.P.M.L.nin ilk oluşumundan itibaren geçen zamanla, oraya konan silâhlı eylemlerinin sonu alındığı zaman kasiti içersindeki gelişmeler bu ana zincir halkaları içersinde olmuştur. Oryaya konan her hareket, evvelinde başka bir faaliyetin oluşturduğu sonuç olduğu gibi, meydana çıkan her sonuç da peşinden diğer bir olguyu meydana getirecek bir muhteva göstermektedir. Binaenaleyh örgüt olgusu olarak değerlendirilecek her faaliyet ve olay birbirine sıkı surette bağlı olup, bunlar çeşitli çalışma aşamaları sonunda varılmış ortak ittifak ürünleridir. Bu ürüne kimin ne kadar katkıda bulunduğu ise, başlangıç faaliyetlerden itibaren yapılacak gözlem ve tesbitlerle belirginleşir. Şayet temelde silâhlı eylemler düzeyine ve hatta bir bakıma doruğuna varılmas koşullarını ve olanağını sağlama çalışmaları yönetmen sanıklar tarafından yerine getirilmeseydi, ondan sonra buna aynı amacı içerecek halkaların eklenmesi mümkün olmazdı. Diğer yandan temel koşullar ve olanakların oluşturulması sağlanmakla beraber, bunların amaç doğrultusunda kullanılması ve eylemlerle sergilenmesi hali olmazdı tek başına temel oluşum bir anlam ifade etmezdi. T.K.P.M.L.hareketi olgusunu ve bütünlüğünü T.C.K.nun 146/1 maddesi temel oluşumu ve buna bağlı T.C.K.nun 146/3 maddesi düzeyindeki fiil ve faaliyetler sonucu meydana getirdiğinin kabulü, söz konusu maddede öngörülen ve yekdiğerinden ayrılmayan yıkım olgusunu beraberce mümkün kılma esprisi somut olay ve gelişmeler bize kabul ettirmektedir. Bu itibarla tüm sanıkların fiil ve faaliyetlerinde ortaya çıkan etkin sonuçlar itibariyle birbirine yansıyor yekdiğerine dayanak oluşum kazanan ve neticede somut bir nitelermeye yol açan gerçek bir yıkım topluluğu ile karşı karşıyayız.

Diğer yandan bu söz gerçeği kendileri de fark eden sanık ve vekilleri yıkıma yönelik T.C.K.nun 146 ncı maddesi düzeyindeki örgütsel oluşumlarıyla ilgili olarak iki nokta üzerinde ısrarla durarak, buradan zorlama bir boşluk yaratmaya çalışarak istemektedirler.

İleri sürülen görüşlerden bir tanesi, bizim savaşımız silâhlı halk savaşıdır, yayınlarımızda belirlediğimiz gibi bunun aşamaları vardır, kırmızı siyasetçiliklerin kurulması kolay iş değildir, daha henüz biz hazırlık içersindeyiz, bu işin başında sayılırız, T.C.K.nun 146 ncı maddesi cuntasal askeri karakterli kalkışmaları öngörmektedir, bizim için tatbiki söz konusu olamaz demektedirler.

Yukarda dava konusu örgüt gelişimini esas alarak sıraladığımız üzere belirli ideolojilerden kaynak alan, anayasal düzeni silâhlı yöntemle değiştirmeyi amaçlayan ve bu temel görüş etrafında ittifak ederek, tesbit ettikleri silâhlı strateji ve yöntemde ortak düşünceyi geçerli kılan çizgisinde ve hedefinde toplanan üyelerin, harekete geçerlilik kazandıracak silâhlı nitelikte, çok yönlü faaliyet ve eylemleri vardır. Bunlar örgüte tesbit edilen sınırlar içersinde bir hayatiyet kazandırmışlardır. Biz ortaya konan silâhlı nitelikteki yıkım eylemlerini olgu olarak, anayasal düzeni yıktı demiyoruz, esasen kanunun böyle bir öngörmesi mevcut değildir bunların anayasal düzeni zor yoluyla yıkmaya yönelik gelişimler olduğunu söylüyoruz. Daha doğrusu sanıklar niçin bu eylem ve hareketlere girdikleri

ni ve anayasal düzeni ne surette yıkaacaklarını peşinen söyleyip ilân ediyorlar, ondan sonra bunun girişimlerini ortaya koyuyorlar. Zor yoluyla yıka, silahla biçimde yıka, halk savaşı oluşuma çekirdek girişimler, halk savaşını tutuşturma düşünceleri kendi beyan ve teahhütleridir. Biz Örgütün giriştiği silahlı eylemleri ve tüm faaliyetleri kendilerinin belirlediği boyutlar içerisinde koyarak bu iddia ve nitelenmede bulunmuyoruz.

T.C.K.nun 146 ncı maddesi girişim fiilleri öngörüsü olması itibarıyla davamız gelişimine ve oluşuma bütün ögeleri ile uygun düşmektedir. T.C.K.nu anayasal düzeni yıkağa yönelik kıpırdanma ve gelişimi belirli bir düzey içerisinde girişim faaliyetler olarak suç saymış bulunmaktadır. Anayasal düzeni yıkmaya yönelik tüm fiil ve faaliyetler tehlike suçu biçiminde kabul edilip bu espri içerisinde öngörülmüştür. Binaenaleyh anayasal düzeni yıka yolunda tehlike, varıntı yaratabilecek her türlü yıkım girişimi özellikle silahlı nitelikteki davamız konusu girişim yasanın suç saydığı fiillerdendir. Yoksa, hiçbir devlet düşünülmez ki, kendisini yıkmayı hedef alan bir topluluğun hareketine sen daha gelişmişsin, beni yıka, güce erişmişsin, bekle biraz kuvvet kazan, sonradan sonra karşıma gel gibi bir düşünceyi masun kılacak yasa öngörsün. Türkiye Cumhuriyeti Devleti kendisini zor yoluyla yıkmayı amaçlayan ve anayasal düzeni değiştirmeyi hedef alan tüm girişimleri, hukukî ve cezai yoldan yasal sınırlar içerisinde karşısına alması ve kendi varlığının teminatı olarak T.C. .nun 146 ncı maddesini öngörmüştür. Meşru devlet güçleri şimdi bu girişim sahiplerini tecziye etmek durumundadırlar. Bu Türkiye Cumhuriyeti Devletinin meşru varlığının ve otoritesinin doğal bir sonucudur. Kendisini yıkmaya, anayasal düzeni zor yoluyla devirmeye yönelik ölçüde hiçbir hareketi başlangıç, hazırlık safhasındadır diye küçük görmeğe, bu devlet içerisinde yer alan erklerin hakkı ve takdiri olamaz. Somut olaylar ve gelişmeler böyle bir belirtiyi ve gelişimi veriyor ise yıkım topluluğunun kendine göre bulunduğu yer hesabı içerisinde olmaksızın sonuç fiillere ve bunların yıkımı içeren niteliklerine göre uygulama yapılması devletin varlığının ve güçlülüğünün bir ifadesidir.

İsmat ettikimiz anayasal düzeni yıka oluşumu ile ilgili olarak sık sık ileri sürülen diğer bizzat görüş elverişli vasıtanın olmadığı düşüncesidir.

Kanunun öngördüğü elverişli vasıta mutlak surette devleti yıkmaya yeterlilik ölçüsünde değildir. T.C.K.nun 146 ncı maddesinin ihlâline yönelik girişim fiilleri yapabilecek yeterlikte bir elverişlilik söz konusudur. Zor işareti, silah işareti ve toplumu bu araçlarla etkileme kamu düzenini böylece sarsma durumu davamızda bütün boyutları ile oluşmuştur. Örgütün yıka yönelik olarak, çeşitli alanlarda kullanıp berrhava olan silah ve patlayıcı maddeler bir yana, halen emanet altındaki yığın silahlı malzeme gerçeği elde bulunan vasıtaların, Örgütün öngördüğü girişim yıkım fiillerini gerçekleştirmeye yetecek ölçü ve derecede olduğunu bütün açıklığı ile ortaya koymaktadır. Bunların meydana getirdiği silahlı etki ve düzende yarattığı tezellül ve tahribat muhtevası gözönüne alındığında Örgütün saptadığı ilkeler doğrultusunda yıka gerçeğine varılmış bulunmaktadır. Davadaki yıkımı içeren silahlı muhteva ve bunun yan araçları ve olanakları uygulama ile tatbikata konmuş, her birinin olay ve faaliyetlerde sözü edilmiş ve arta kalan da dava bünyesinde bulunmaktadır. Gerçeği ölüce göstermeğe iddialar yeterli değildir. Hatırlayabildiğimiz kadarı ile bir ara sanıklar ve vekilleri inkâr, olanak deyince, elverişli vasıta deyince Kıbrıs harekâtından sonra Rusların elinde yakalanan silâhtan buzdolabına kadar yaptıkları yığınağı anılamak lâzımdır, aslında bir görüş ileri sürdüler. Bu görüş karşı iddiada ne kadar çaresiz ve yersiz

kalındığının bir kanıtı olduktan başka, Kıbrıs'taki statünün garantör devletler arasındaki toplumları arkalayan bir ihtimal öngörülerek girişilen hazırlıklar bulunduğu gerçeği kavranmamış ve iç bünyedeki bir yavaş girişimi ile mukayeseye kalkışılmıştır. Biz bir bakıma T.K.P.M.L. ve yan kuruluşlarının anayasal düzeni mutlak surette yıkabilmek için bu kadar geniş olancağı örnek göstermelerini kendileri bakımından bunun bir izahı olduğunun işaretini vererek istedikleri şeklinde anlıyoruz. Gerçekten devlet güçleri kendisini yıkmaya yönelik tehlike girişimlerini küçük görerek yasal boyutlar içerisinde üstlerine varmasaydı belki T.K.P.M.L.'nin de bu düzeyde iktidâr ve olanaklara kavuşması mümkün olurdu. Ancak, kanunun muradı çerçevesinde daha ziyadesine iktidâr verilmeksizin, suçlular fiillerinin hesabını vermede çakırılmaşlardır.

Sonuç olarak; T.K.P.M.L. ve yan kuruluşları şahsında beliren tüm faaliyetler ve eylemler olarak dava konusu sanıklar bakımından T.C.K.nun 146 nci maddesinde tanımlandığı düzeyde bir suç oluşumu bütün boyutları ile teşekkül etmiş ve gerçek olarak kendisini ortaya koymuştur.

49- Tanık Ahmet SATAN

Bilinç düzeyi dikkate alınarak tanık Ahmet Satan hakkında iddianamede T. K.nun 151 nci maddesinde muvacehesinde teziyesi istenmiş ise de; sanığın girişmiş olduğu ilişkiler ve özellikle muhatap olduğu kişiler Tami Sarı, İzzet Oğuz ve Kaya Bozoklar'ın durumu ile, müştersken Örgütün Gaziantep bölgesine dönük çalışmalar yapılmış bulunması ve Gaziantep'te yapılan bu çalışmalar sonucu Örgüte bağlı üssün tesis edilmiş olması ve buradaki unsurlarla İstanbul'daki Örgüt yetkililerinin temasını temine yönelik çalışmaların/yapılması Sanık Ahmet Satan'ın diğer arkadaşları ile birlikte aynı düzeyde bir suç oluşumunu meydana getirdikleri kanaatine varılmakla, kendisi ile ilgili suç niteliğinin T.C.K.nun 146/3 maddesine uyduğu anlaşılmaktadır.

50- Tanık Necdet YILDIRIM, 51- Sanık Şemseddin AKGÜNEYLİ, 52- Bekir Erol BİRİNÇ, 53- Orhan SÖZEN :

Adı geçen sanıkların başlangıçtan beri T.C.K.nun 141/1 maddesinde tanımlandığı düzeyde asker orijinli örgütsel ilişkilerde bulundukları ve bunu geliştirmeye çalıştıkları, esasen asker kişileri hedef alan örgütsel ittifakın içerisinde ve hatta kurucu olarak Kemal BAHAR ve Gürsel BİZZEK bu oluşuma öncülük etmişlerse de, kendileri daha ileri düzeyde ve silâhlı nitelikte bir ilişkiye geçmişlerdir. Ancak, beraber oldukları dönemlerde sürdürdükleri gizli düzeydeki örgütsel çalışmalar ilişkilerin kapsamı ve boyutları itibariyle T.C.K.nun 141/1 maddesindeki tanımlı kavrayacak bir sonuç yaratmakta olup, bu oluşuma ilişkin olarak iddianamemizin 313, 315 sırasındaki açıklamalarımızı aynen tekrar ederiz. Buna ilâveten bir noktaya işaret etmek isteriz. İddianamede «özünü attığımız asker orijinli örgütsel ilişkiler ve bu faaliyetlerin T.C.K.nun 141/1 maddesinde tarif edildiği düzeye vardığını, dinlenen ve iddia konusu ilişkilere muhatap olan tanıklar Osman Altıparmak, Orhan Tarınoğlu ve Aytaç İlk ifade etmişlerdir. Sözlü deliller bölümünde bu konuya dair boyan kapsamalarını ve bunun ortak sonucuna temas etmiştik. Ancak, bu anlatımlar muvacehesinde sanıklardan Orhan Sözen'in ilişkilerinde bir süreklilik göze çarpmadığı gibi, yönetmenlik düzeyinde bir görev hali de ifade edilmiş bulunmakla, adı geçen sanığın örgütsel ilişkilerinin T.C.K. nun 141/5 seviyesini aşmadığı ve diğer sanıklar bakımından iddiaya değişik bir nitelene getirecek durumun söz konusu olmadığı anlaşılmaktadır.

54- Sanık Hamza OĞUZER :

Sanık Hamza Oğuzer'in T.K.P.M.L. oluşum aşamasındaki Diyarbakır kesimine dâhil olarak yükümlendiği çalışmalar fikir düzeyini aşmamakta ve hareket kapsamı gösterecek bir olgu belirtmemektedir. Ancak, oluşum dönemindeki bu çalışmalar örgütsel bir ittifak anlaşması üzerine oturmakta ve Hamza Oğuzer'in bunu izleyen çalışmaları kendi çevresi içersinde temas ettiği kişileri örgüte kazandıran çalışmaları seviyesinden öteye geçmemiş bulunmaktadır. Hamza Oğuzer'le ilgili olarak durumda herhangi bir değişiklik olmamakla birlikte, beyanları muvacehesinde örgüt merkezini ve mihraklarını belirleyici özellikle örgütün İstanbul merkezi ile Siverek mihrakı arasındaki gelişmeler konusundaki açıklamaları örgüt içersinde önemli bir düğme çözümleri getirecek muhteva yaratmaktadır. Çünkü, Hamza Oğuzer'den kaynak alan Seyithan Dokay Siverek mihrakı ilişkisi bilâhare devam ederek, silâhlı eylem olgunluğuna ve neticesine ulaşmıştır. Bununla beraber Hamza Oğuzer'in örgütte çalışmayı kabullendikten sonraki çalışmaları, silâhlı biçime yönelik bir kapsam göstermemiş ve sanık Hamza Oğuzer'in silâhlı hareket bilinci içersinde bulunduğunu gösterir herhangi bir faaliyet ve eylemine rastlanmamaktadır. Sonuç olarak sanık Hamza Oğuzer'in suç kapsamı ve niteliğine ilişkin olarak iddianamemizin 308-309 ncu sayfasındaki açıklamalara aynen tekrar ederiz.

55- Sanık Hasan İLTER:

Tunceli kesiminde T.I.I.K.P. döneminde yapılan örgütsel çalışmalardan itibaren T.K.P.M.L. Tunceli kadrosu oluşumuna kadarki fikir düzeyini aşmayan faaliyetlere Hasan İlter bilinçli bir katılma göstermiştir. Marksist-Leninist ideolojide ittifak eden sanık Hasan İlter, bölge yöneticileri Muzaffer Oruçoğlu ve İbrahim Kaypakaya'nın Tunceli'de üstlenip kadrolanmaları yolundaki temel hazırlıklara katkı ve yardımda bulunmuştur. İddianamenin 305-306 sırasındaki açıklamalarımıza ve sonuç nitelermeye değişik görüş getirecek herhangi bir durum söz konusu değildir. T.K.P.M.L.'nin Tunceli bölgesindeki gelişimi sanık Hasan İlter şahsında somutlaşan 141/1 düzeyindeki temel ilişkiler üzerine inşa edilmiş görülmektedir.

56- Sanık Hikmet ANIK, 57- Sanık Turan ÇETİNER, 58- Sanık Fikret ÇONER, 59- Sanık Kalender DURDU, 60- Sanık Süleyman DURSUN :

Adı geçen 5 sanığın durumu örgüt içersindeki ilişkilerinin kapsamı ve bunun ulaştığı boyutlar konusunda iddianamemizin 291, 292, 304 ve 310 ncu sayfalarda gerekli izahat yapılmış olmakla beraber; özellikle örgütün silâhlı hareket bilinci ve kişisel faaliyetlerin tüm örgütsel olgular içersindeki yeri ve hasil ettiği sonuçlar itibarıyla, bu konudaki T.C. A.nun 146/3 mad esi dışında mütalea edilen yardımcı faaliyetler biçiminde bir nitelermeye uygun olacağı kanaati ile esas uygulamalardan esinlenerek adı geçen 5 sanığın fiillerinin T.C.A.nun 296 ncu maddesini ihlâl mahiyetinde olduğu sonucuna varılmıştır.

61- Sanık Mehmet ALTINBAŞ, 62- Sanık İsmail ÖZBAY, 63- Sanık Mukadder ERDOĞDU, 64- Sanık Hadir AKGÜN:

Adı geçen 4 sanığın suç niteliklerinde değişme olabileceği düşüncesiyle, suç niteliklerine göre af yasaından düşme yolundaki karar sonucu muallak bırakılmış ise de; bu sanıkların suç niteliklerini değiştirecek bir netice hasil olmadığı kanaatine varılmıştır.

Yukarıda delillere dayalı olarak sözünü ettiğiniz açıklamalar ve ileri sürdüğünüz iddialar sonunda :

1- Sanıklar; Muzaffer Oruçoğlu, Abdulahat Muhittin Cem Somel, Ali TAŞYAPAN, Aslan KILIÇ, Hikmet ŞENÇES, Zeki ŞERİT, Sami SARI, Süleyman YEŞİL, Muhsin CANIK, Nesiha BAHAR, Davut KURUN, İrfan ÇELİK, Ceylhan DOKAY, Hayrettin İPEK, Ziya AYDIN ve Haydar POLAT'ın Türkiye Cumhuriyeti Anayasasının tamamını veya bir kısmını tağyir ve tebdil veya ilgaya ve bu kanun ile teşakkül eden Türkiye Büyük Millet Meclisini ıskata veya vazifesini yapmaktan men'e cebren teşebbüs ettikleri ve bu uğurda çeşitli faaliyet ve eylemlere giriştikleri elde olunan ve yerinde belirtilen tüm delillerden anlaşılmış ve gerekli kanunî oluşum meydana gelmiş bulunduğu görülmekle adı geçen 16 sanığın fiillerine uyan T.C.K.nun 146 nci maddesi gereğince/tecziyeleri/ sanıklardan Haydar POLAT(la ilgili uygulamada T.C.K.nun 65/3 maddesinin ve keza tayin edilecek tavan ceza miktarı muvacehesinde 1803 sayılı Af yasasının 1/B maddesinin dikkate alınarak, sanıklardan Hayrettin İPEK'in suç tarihinde 18 yaşını doldurmadığının anlaşıldığı cihetle bu sanıkla ilgili uygulamada T.C.K.nun 55/1 ve 1803 sayılı Af yasasının 4/B fıkrasının son bendinin gözüne alınması ve yapılacak uygulamada tüm sanıkları kapsayacak biçimde 1803 sayılı Af yasasının 1/A maddesinin gözüne bulundurulmasını,

2- Sanıklar Hümtaz ÇELİK, Hasan ÇULMEZ, Yılmaz KARAKOÇ, İbrahim ÇULMEZ, Nizamettin KARAKOÇ, Engin GİRAY, Unsal ALANYA, Ayşe İSMAIL, İzzet KUZ, Kaya BOZOKLAR, Ahmet SATAN, Adnan KİLE, Feryal SARIOĞULLARI, Ali ŞENÇİ, Mehmet Ali KILIÇ, Binali ÇELİK, İbrahim Halil AKYOL, Hüseyin AÇIKGÖZ, Hüseyin TEKİN, Mehmet ÇİÇEK, Düzali AYDOĞMUŞ, Ramazan BALPETERK, Bayram LAÇIN, Mehmet ÇİPLANLIK, Celal ERDOĞMUŞ, Fatma ERZ, Alpaslan ÖZTÜRK, Güner ALAKOÇ, Ali TURAN, Mehmet YILDIZ, Kutsiye BOZOKLAR, Kemal BAHAR ve Gürsel BEZEK'in T.K.P.M.L. ve yan kuruluşlarının hedef aldığı anayasal düzenin yıkım faaliyetleri çizgisinde mühver sanıklarla gösterilmekte olan T.C.K. nun 146/1 maddesi düzeyindeki silahlı girişimlere ve bunları hazırlayan tüm çalışmalara T.C.K.nun 146/3 maddesinde tanımlandığı şekilde far'î fail derecesinde katılış ifade eden bilcümle faaliyetlerde ve eylemlerde bulundukları elde olunan ve yerinde belirtilen bütün delillerden anlaşılmış ve gerekli kanunî oluşum meydana gelmiş bulunduğu görülmekle; adı geçen sanığın fiillerine uyan T.C.K.nun 146/3, 173/3, 31,33 maddeleri gereğince tecziyeleri ve bu sanıklardan suçu işlediği sırada asker olan Gürsel BEZEK ve Kemal BAHAR haklarında An.C.K.nun 148/B ve 30/A-1 maddesinin gözüne alınması, keza; 1803 sayılı Af yasasının 1/B maddesinin anayasa mahkemesinin 2.7.1974 gün ve 1974/19 T.aa, 1974/31 sayılı kararlarla iptal edilmiş bulunması nedeniyle, T.C.K.nun 146/3 maddesini ihlâl eden sanıkların istifade tavanı ceza müddeti olarak 12 yıla vardığı ve bu sırada Af yasasının 7 nci maddesi ile getirilen kayıtsız şartsız masruten tahliye istifade süresi dikkate alınarak uygulama yapılması ve işbu durum muvacehesinde cezalarının çektilirilmesine mahal olmadığına karar verilmesi,

3- Sanıklar Hasan İLTER, Hamza OĞUZER, Neadet YILDIRIM, Şemsettin AKTÜNEYLİ ve Zeki Erol BİRİNCİ'nin Marksist-Leninist yöntemde ilişki kurdukları ayrı ayrı mihraklarla ittifak ederek sosyal bir sınıfın diğer sosyal sınıflar üzerinde tahakkümünü tesis etmeğe veya sosyal bir sınıfı ortadan kaldırmaya, memleket içinde müesses iktisadî ve temel nizamları devirmeye matuf olarak yıkıcı bir birleşme teşkil ederek Marksist-Leninist amaç uğrunda fikir hareketi düzeyinde kalan çeşitli çalışmalarda bulundukları ve bu yoldaki faaliyetleri idare, tanzim veya sevk ettikleri ve yol gösterdikleri tüm delillerden anlaşılmış olmakla kanunun öngördüğü suç oluşumu meydana getirmiş bulunduğu cihetle; adı geçen beş sanığın fiillerine uyan T.C.K.

nun 141/1, 173/3, 31,33 maddeleri gereğince tecziyesi, asker sanıklar Necdet YILDIRIN, Şenşettin AKGÜNEYLİ ve Bekir Erol BİRİNG haklarında Az.C. K.nun 148/B ve 30/A-1 maddelerinin uygulanması ve keza 1803 sayılı Af Yasası ve bunun iptaline ilişkin olarak 2 nci maddenin son bölümünde sözünü ettiğimiz gelişme karşısında işbu cezaların çektirilmesine mahal olmadığına karar verilmesi, sanık Hamza OĞUZER'in durumuna özgü olarak T.C.K.nun 141/7 maddesinin uygulanması söz konusu bulunduğundan, bu sanıkla ilgili olarak verilecek cezanın esasî sınırlarına nazaran düşme kararı verilmesi,

4- Sanıklar Hikmet ANIK, Turan ÇETİNER, Fikret SONER, Kalender DURDU, Süleyman DURSUN ve Orhan SÖZER ile ilgili olarak yapmış bulunduğu değişik suç nitelendirmeleri karşısında, işbu suçları tüm sonuçlarını kapsayacak biçimde, 1803 sayılı Af Kanununun 1/B maddesi şümulüne girdiğinden, keza iddianamemizdeki nitelendirmeye nazaran sanıklar Mehmet ALTINBAŞ, İsmail ÖZBAY, Mukaddes ERDOĞDU ve Hidir AKGÜN'ün durumlarında herhangi bir suç niteliği değişikliği söz konusu bulunmadığından, esasen işbu suçları tüm sonuçlarını kapsayacak biçimde 1803 sayılı Af Yasasının 1/B maddesi şümulüne girdiğinden adı geçen 10 sanık hakkında açılmış bulunan kamu davasının doğrulanmasına karar verilmesi,

T.K.P.W.L. ve yan kuruluşlarının tüm faaliyet ve eylemlerinin eseri ve sonucu olarak yakalanan ve emanette bulunan silâhlar, bombalar, bomba yapmaya yarar çeşitli malzemeler, patlayıcı madde yapımında kullanılan sair malzeme ile suota kullanılan ve konusu suç teşkil eden diğer eşyalarla beraber/yasaklanmalı kitap ve yayınların T.C.K.nun 36 nci maddesi gereğince müsaderesine, örgütün silâhlı hareket düşüncesini yansıtan ve kapsamının suç teşkil ettiği, normal fikir boyutlarını aşan ideolojik muhtevadaki tez, eleştiri, öğretiler, yayına konu olmuş derleme notlar, bildiri ve beyannamelerin yasaklanmasına ayrıca karar verilmesi MÜTALAA VE TALEP OLUNUR. 21.12.1975

Yaşar DÖĞERLİ
Hâkim Binbaşı
Sıkıyönetim Yrd.Ae.Savcı

ASLİYİN AYNIDIR

Erdoğan Örneş
Sıkıyönetim As.Sav.
Emnet Memuru